

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΓ'

Πέμπτη 15 Νοεμβρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 15 Νοεμβρίου 2001, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κα Λιάνα Κανέλλη, Βουλευτή Β' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παραβόλας Αιτωλ/νίας ζητεί να γίνει το έργο «Ανάπλαση Αρδευτικών Δικτύων Παραβόλας – Παμφίας Αιτωλ/νίας».

2) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ανακτορίου Αιτωλ/νίας ζητεί την ίδρυση Πυροσβεστικού Σταθμού στην περιοχή του.

3) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων ΤΕΕ Μεγαλόπολης ζητεί την τοποθέτηση εκπαιδευτικού προσωπικού στις κενές θέσεις των τμημάτων Βρεφοκόμων και Οικονομίας του ΤΕΕ Μεγαλόπολης.

4) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης – Αποχέτευσης Δήμου Χίου ζητεί την απεμπλοκή του έργου «Φράγμα Κόρης – Γεφύρι» από τη χωροθέτηση απορριμμάτων Δήμου Χίου.

5) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Χίου ζητεί την άμεση καταβολή των πιστώσεων για τη συνέχιση της λειτουργίας των παιδικών και βρεφονηπιακών σταθμών του Δήμου Χίου.

6) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Μεσσηνίας ζητεί την αύξηση του ανώτατου ορίου στεγαστικής συνδρομής για την αποκατάσταση των σεισμοπαθών του Νομού Μεσσηνίας.

7) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕ-

ΜΕΛΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας σχετικά με τις διαμαρτυρίες για την απαγόρευση σε Χριστιανούς Έλληνες Ευέλπιδες στη Σχολή Ευελπίδων να έχουν σταυρούς και ιερές εικόνες.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων του Οργανισμού Βάμβακος ζητεί να δημιουργηθεί αυτοτελής Γενική Διεύθυνση Βάμβακος στο Υπουργείο Γεωργίας στην οποία θα ενταχθεί όλη η δομή του Οργανισμού όπως λειτουργεί μέχρι σήμερα.

9) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Δασικός Συνεταιρισμός Σταυρού Θεσσαλονίκης «Η ΕΝΩΣΗ» ζητεί τη δημιουργία Ταμείου Δασών.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 994/21-8-2001 ερώτηση – ΑΚΕ 129 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1518/6-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό 994/21.8.01-ΑΚΕ 129 ερώτησης και αίτησης κατάθεσης εγγράφων των Βουλευτών κυρίων Ορ. Κολοζώφ, Άγγ. Τζέκη, Ν. Γκατζή, Τ. Τσιόγκα, σας γνωρίζουμε ότι:

1) Η Έρευνα Εργατικού Δυναμικού διενεργείται τέσσερις (4) φορές ετησίως, κάθε τρίμηνο. Τα αποτελέσματα του Δ' τριμήνου 2000, όπως αυτά ανακοινώθηκαν με το δελτίο τύπου της 13ης Ιουλίου, είναι προσωρινά. Τα οριστικά αποτελέσματα θα ανακοινωθούν, ως είθισται μετά την ολοκλήρωση της Έρευνας.

2) Με την ολοκλήρωση των διαδικασιών της Απογραφής Πληθυσμού, η οποία απαιτήσε μεγάλη ποσότητα ανθρώπινων πόρων, σταδιακά εξομαλύνεται η διενέργεια της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού.

3) Η Κυβέρνηση, μέσω της συμμετοχής της ΕΣΥΕ στο Β' και Γ' Κ.Π.Σ., φροντίζει ενεργά και ουσιαστικά για τη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής της Υπηρεσίας.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

2. Στην με αριθμό 991/21-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1923/12-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 991/21-8-2001 που κατέθεσε ο

Βουλευτής κ. Α. Αγγελής για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το φράγμα Νεστορίου αποτελεί έργο πολλαπλού σκοπού (ύδρευση, άρδευση και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας). Η διαχείριση των υδατικών πόρων της Χώρας διέπεται από το ν. 1739/87 για την εφαρμογή του οποίου αρμόδιο είναι το συνενωμένο Υπ. Ανάπτυξης. Στα πλαίσια του νόμου αυτού προβλέπεται η συνεργασία και η ενιαία δράση των συναρμοδίων Υπουργείων με επισπεύδον το Υπ. Ανάπτυξης.

Όπως μας πληροφορήσε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς στο «Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Ανασυγκρότησης Ν. Φλώρινας – Καστοριάς 2000-2007» είναι ενταγμένο το έργο με τίτλο «Μελέτη Φράγματος Νεστορίου» με ΚΑ 2105060, προϋπολογισμού 300 εκατ. δρχ. και με πίστωση για το έτος 2001 85 εκατομμύρια δραχμές.

Η μελέτη θα γίνει από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καστοριάς σε συνεργασία με τη ΔΕΗ.

Το ΙΙΙ Κ.Π.Σ. δεν έχει οριστικοποιηθεί ακόμη αλλά η ένταξη των έργων πολλαπλού σκοπού γίνεται κατόπιν ενεργειών του Υπ. Ανάπτυξης.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

3. Στην με αριθμό 1001/21-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2137/17-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1001/21-8-01 που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Γ. Βλάχο και Γ. Γιακουμάτο, για τα θιγόμενα σ' αυτήν θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) αποφάσισαν ήδη να παραταθεί η προθεσμία υποβολής αίτησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος για συμμετοχή των ενδιαφερομένων στα προγράμματα:

- α) Απόκτησης εργασιακής εμπειρίας (STAGE 2001) και
- β) Επιχορήγησης νέων ελευθέρων επαγγελματιών (Ν.Ε.Ε.), η οποία έληγε στις 24-8-01, μέχρι και την 14-9-01).

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

4. Στην με αριθμό 1004/22-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1517/6-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1004/22-8-01 του Βουλευτή κ. Π. Κρητικού, σας γνωρίζουμε ότι η Έρευνα Εργατικού Δυναμικού διενεργείται τέσσερις (4) φορές ετησίως, κάθε τρίμηνο. Τα αποτελέσματα του Δ' τριμήνου 2000, όπως αυτά ανακοινώθηκαν με το Δελτίο Τύπου της 13^{ης} Ιουλίου, είναι προσωρινά. Τα οριστικά αποτελέσματα θα ανακοινωθούν, ως είθισται, μετά την ολοκλήρωση της έρευνας.

Ο Υπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

5. Στην με αριθμό 1005/22-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 34349/12-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1005/22-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Κρητικός, σας γνωρίζουμε ότι το υπό έκδοση Προεδρικό Διάταγμα του ν. 2645/98 έτυχε της επεξεργασίας του Συμβουλίου της Επικρατείας και κατόπιν τούτου βρίσκονται σε εξέλιξη και οι λοιπές για τη δημοσίευσή του προβλεπόμενες ενέργειες.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ»

6. Στην με αριθμό 1014/22-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ'

αριθμ. 1924/12-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1014/22-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε. Στυλιανίδης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η δασική έκταση στην περιοχή Μαρώνειας Ροδόπης που κάηκε στις αρχές Αυγούστου θα κηρυχθεί εμπρόθεσμα αναδασωτέα και θα απαγορευτεί κάθε επέμβαση που δεν σχετίζεται με την αναδάσωσή της.

Η βλασθητική δομή της έκτασης και οι επικρατούσες κλιματοεδαφικές συνθήκες εξασφαλίζουν τη φυσική αναγέννησή της, σε περίπτωση όμως που θα διαπιστωθεί ανάγκη τεχνικών αναδασωτικών επεμβάσεων, (μετά από τη σύσταση ειδικής μελέτης αναδάσωσης) θα εκτελεστούν κατά προτεραιότητα.

Μετά το πέρας της θερινής περιόδου, οπότε θα έχουμε ολοκληρωμένη εικόνα της έκτασης και του ύψους των ζημιών που προκλήθηκαν ή θα προκληθούν στη γεωργία από πυρκαγιές κατά το τρέχον έτος, σε επίπεδο χώρας, το Υπουργείο Γεωργίας θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την ένταξη των ζημιών στο Γ' ΚΠΣ.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1021/22-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1925/12-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1021/22.8.01, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Αντωνακόπουλος για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η πληρωμή των κοινοτικών ενισχύσεων και της αξίας των προϊόντων στους δικαιούχους παραγωγούς γίνεται με πίστωση των καταθετικών τους λογαριασμών, όπως ακριβώς ορίζεται στις κατά περίπτωση σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις.

Είναι λογικό να συνδέεται και να αναμένεται η αποπληρωμή των δανείων από τον εκχρηματισμό της παραγωγής, για την πραγματοποίηση της οποίας ο παραγωγός δανειοθετήθηκε. Τούτο εξάλλου προβλέπεται στις δανειατικές συμβάσεις, βάσει των οποίων οι δανειοδοτούμενοι παραγωγοί αναλαμβάνουν συμβατική υποχρέωση εξόφλησης των ληφθέντων δανείων με τον εκχρηματισμό της παραγωγής τους, δηλαδή κατά την είσπραξη της αξίας και την πληρωμή των οικονομικών ενισχύσεων του προϊόντος. Ιδιαίτερα στις περιπτώσεις σταδιακών πληρωμών της αξίας των προϊόντων, η είσπραξη των οφειλών διενεργείται πάντοτε κατόπιν αμοιβαίας συμφωνίας και με βάση προγραμματισμό, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε περίπτωσης και τις ανάγκες του παραγωγού.

Παρακρατήσεις αποζημιώσεων ΕΛΓΑ ουδέποτε γίνονται χωρίς την συναίνεση των παραγωγών. Αντιθέτως, σε περιπτώσεις μεγάλου ποσοστού ζημιάς βάσει πάγιων Οδηγιών, τα Κατ/τα της ΑΤΕ προχωρούν σε ρυθμίσεις οφειλών των ζημιωθέντων παραγωγών ή προβαίνουν σε άλλες πιστωτικές διευκολύνσεις τους.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

8. Στην με αριθμό 1023/23-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1926/12-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1023/23.8.01, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Καρασμάνης, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αριθμ. 2536/6.8.2001 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας (ΦΕΚ 1104/22.8.2001) με την οποία ρυθμίστηκε το ζήτημα των εκτάσεων περιοχής Αγ. Αθανασίου Ν. Πέλλας, στηρίχθηκε στη διάταξη του άρθρου 26 παρ. 1 του ν. 2732/1999 και στα στοιχεία τα οποία υποβλήθηκαν από την αρμόδια Υπηρεσία Γεωργίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Επισημαίνεται ότι παρόλο που η μελέτη και η αξιολόγηση των εν λόγω στοιχείων αποδείχθηκε μία διαδικασία επίπονη που απαιτούσε και την εξάντληση ικανού χρόνου, εν τούτοις ο χρόνος που δαπανήθηκε, χάρις στην κοπιώδη προσπάθεια που

καταβλήθηκε, ήταν ο λιγότερο δυνατός.

Καθόσον αφορά τα αναφερόμενο στην ίδια διάταξη του άρθρου 26 παρ. 1 του ν. 2732/1999 κτήματα του Ν. Πέλλας, ήδη συγκεντρώνονται στοιχεία, προκειμένου να μελετηθούν και αξιολογηθούν, ώστε σύμφωνα και με τις προτάσεις των αρμοδίων φορέων, να εκδοθεί η σχετική για κάθε ένα από αυτά Υπουργική απόφαση, η οποία και θα δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Τέλος στο καταρτισθέν σχέδιο νόμου με τον τίτλο «Ρύθμιση θεμάτων αγροτικής νομοθεσίας» έχει περιληφθεί διάταξη, με την οποία προβλέπεται η επέκταση εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 26 παρ. 1 του ν. 2732/1999 και επί άλλων κτημάτων της Επικράτειας.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

9. Στην με αριθμό 1028/23-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 34302/11-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 1028/23-8-2001, του Βουλευτή κ. Γ. Παπαγεωργίου σας γνωρίζουμε ότι το ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων του, εξετάζει τη δυνατότητα επιχορήγησης του Δήμου Αρτεμισμού για την αποκατάσταση των ζημιών από τις βροχοπτώσεις, που έπληξαν το Δήμο αυτόν.

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΑΙΣΕΡΛΗΣ»

10. Στην με αριθμό 1029/23-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1927/7-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1029/23-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Κορκολόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής: Για τις ζημιές που προξενήθηκαν από τη χαλαζόπτωση της 17ης/8/2001 σε ελαιοκαλλιέργειες και αμπελοκαλλιέργειες των Δήμων Ωλένης, Φολόης και Αρχαίας Ολυμπίας του Νομού Ηλείας, ο Οργανισμός ΕΛΓΑ έχει ήδη επιληφθεί.

Συγκεκριμένα, τις πληγείσες περιοχές επισκέφθηκαν αμέσως για επισημάνσεις οι αρμόδιοι γεωπόνοι επόπτες του Υποκαταστήματος του ΕΛΓΑ στην Πάτρα, προκειμένου ο Οργανισμός να έχει άμεση εικόνα της έκτασης των ζημιών και των καλλιεργειών που ζημιώθηκαν. Από τις επισημάνσεις που διενεργήθηκαν διαπιστώθηκε ότι οι ζημιές στις καλλιέργειες από τη χαλαζόπτωση είναι σοβαρές και σε ορισμένα Δημοτικά Διαμερίσματα αρκετά σοβαρές.

Οι εξατομικευμένες εκτιμήσεις θα αρχίσουν στις 31/8/01 στο Δ. Ωλένης και στους υπόλοιπους Δήμους αμέσως μετά την εκπνοή της 12ήμερης προθεσμίας υποβολής δηλώσεων ζημιάς από τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς.

Ζημιές στο ζωικό κεφάλαιο από τη συγκεκριμένη χαλαζόπτωση δεν αναφέρθηκαν στον Οργανισμό ΕΛΓΑ.

Μετά το πέρας των εκτιμήσεων και την κοινοποίηση των πορισμάτων εκτίμησης στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς, από τον Οργανισμό θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίσπευση όλων των ασφαλιστικών διαδικασιών ώστε οι αποζημιώσεις να καταβληθούν στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατό.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

11. Στην με αριθμό 1032/23-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 11176/30-8-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση στην ερώτηση 1032/23-8-01 του Βουλευτή κ. Βαγγέλη Βλασσόπουλου αναφορικά με τους ελέγχους και τα μέτρα αντιμετώπισης των ηλεκτρονικών παιγνιδιών που λειτουργούν ως τυχερά, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

1. Ο έλεγχος των ψυχαγωγικών -τεχνικών παιγνιδιών ανατέθηκε στο ΣΔΟΕ και τη Δημοτική Αστυνομία με το ν. 2515/97. Ο έλεγχος αυτός είχε δύο σκέλη, αφενός το φορολογικό έλεγχο

πληρωμής του ειδικού τέλους «σήματος» για το ενδεχόμενο μη καταβολής του και αφετέρου την υποχρέωση διερεύνησης εάν το παιχνίδι είναι τεχνικό ή τυχερό.

2. Η λειτουργία των τυχερών παιγνιδιών απαγορεύεται από το νόμο επομένως δεν ελλείπουν οι αναγκαίες απαγορευτικές νομοθετικές διατάξεις. Τα προβλήματα δημιουργούνται από τη χρήση της υψηλής ηλεκτρονικής τεχνολογίας που επιτρέπει τη μετατροπή του παιγνιδιού από ψυχαγωγικό σε τυχερό εξ αποστάσεως και αυτόματα με τη χρήση τηλεχειριστηρίου καθώς και άλλοι μέθοδοι που αντικειμενικά δεν μπορούν να διαπιστωθούν από τον έλεγχο. Αυτοί οι παράμετροι απαξιώνουν κάθε απαγορευτική νομοθετική διάταξη, γι' αυτό εξετάζεται η αντιμετώπιση του προβλήματος εκτός από τους ελέγχους και με άλλες παρεμβάσεις. Προς την κατεύθυνση αυτή το Υπουργείο Οικονομικών με το νόμο 2873 του 2000 προέβλεψε την επιβολή πέραν των ποινικών κυρώσεων και διοικητικού προστίμου 3.000.000 δρχ. για κάθε παίγνιο όταν διαπιστώνεται ότι λειτουργεί ως τυχερό. Πέραν αυτού με τον ίδιο νόμο έχει προβλεφθεί από το 2002 να εγκατασταθεί σε κάθε παιγνιομηχανήμα ειδικός μηχανισμός καταγραφής και έκδοσης αποδείξεων εσόδων που με την φορολόγηση τους θα περιορισθεί σε μεγάλο βαθμό η λειτουργία τους ως τυχερά αφού θα καταστούν ασύμφορα.

Το ΣΔΟΕ μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, διενεργεί ελέγχους στις επιχειρήσεις εκμετάλλευσης παιγνιομηχανημάτων τόσο για την τήρηση των φορολογικών διατάξεων όσο και τον τρόπο λειτουργίας των παιγνιδιών και καταλογίζει παραβάσεις όταν διαπιστωθούν. Η διαρκώς ανανεούμενη τεχνολογία όμως στη λειτουργία αυτών των μηχανημάτων που δεν έχει καμία σχέση με τους γνωστούς κουλοχέρηδες, περιορίζει τις δυνατότητες αποτελεσματικότητας των ελέγχων. Οι παραδοσιακοί κουλοχέρηδες έχουν αντικατασταθεί από μηχανήματα υψηλής τεχνολογίας που μόνο ο εκμεταλλευτής του μηχανήματος γνωρίζει το χειρισμό τους. Το πρόβλημα αντιμετώπισης των τυχερών παιγνιδιών γίνεται διαρκώς δυσκολότερο εάν αναλογισθεί κανείς ότι μέσω internet δίνεται η δυνατότητα λειτουργίας ενός καζίνο σε κάθε νοικοκυριό. Οι αντικειμενικές αδυναμίες που διαρκώς παρουσιάζονται απασχολούν τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών στην αναζήτηση τρόπων αντιμετώπισης τους.

Ο Υπουργός
ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ»

12. Στις με αριθμό 1040/23-8-01, 1068/24-8-01, 1116/28-8-01 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1930/12-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις 1040/23-8-01, 1068/24-8-01, 1116/28-8-01 ερωτήσεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Χ. Ζώης, Δ. Τζαμτζής, Χ. Π. Φουντουκίδου- Θεοδωρίδου, Ν. Γκατζής, Δ. Τσιόγκας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Είναι γνωστό ότι ο καπνός βάλλεται από τους υποστηρικτές της αντικαπνιστικής πολιτικής, με το επιχείρημα της προστασίας της δημόσιας υγείας εδώ και αρκετά χρόνια.

Χάρis στις συνεχείς παρεμβάσεις της ελληνικής κυβέρνησης προς κάθε επίπεδο της Ε.Ε. με στοιχεία και επιχειρήματα, η Επιτροπή της Ε.Ε. στήριξε το καθεστώς των ενισχύσεων, ώστε να μην επέλθει καμία ξαφνική ιδίως επίπτωση στην απασχόληση και κατ' επέκταση στο εισόδημα καπνοπαραγωγών.

Με σοβαρότητα και υπευθυνότητα και με αδιαπραγμάτευτους στόχους τη διατήρηση του κοινωνικού ιστού της υπαίθρου, τη διασφάλιση της απασχόλησης των καπνοκαλλιεργητών και την αγορά του καπνού, κυρίως όμως τη διασφάλιση του εισοδήματος του καπνοπαραγωγού, η ελληνική κυβέρνηση εξετάζει τις προτάσεις της Επιτροπής που έρχονται στη δημοσιότητα κατά το τελευταίο διάστημα.

Σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις του αρμόδιου επιτρόπου, η οποιαδήποτε αποσύνδεση των επιδοτήσεων του καπνού επισυμβεί στο μέλλον, θα είναι προοδευτική και θα πραγματοποιηθεί, μόνον εφόσον συνοδεύεται από μέτρα που εξασφαλίζουν πηγές εισοδήματος και εναλλακτικές δραστηριότητες, τόσο για τους καπνοκαλλιεργητές, όσο και για τους εργαζόμενους στην

αγορά του καπνού.

Αταλάντευτη θέση της κυβέρνησης είναι η διατήρηση των ενισχύσεων του καπνού, γεγονός που επιβεβαιώνεται από τη δυναμική παρέμβαση του Πρωθυπουργού στην τελευταία Σύνοδο του Γκέτεμποργκ. Συνέπεια της παρέμβασης αυτής ήταν να αφαιρεθούν, τελειώς, οι σχετικές προτάσεις της Επιτροπής από τα προς συζήτηση θέματα.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

13. Στην με αριθμό 1057/24-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 1935/13-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1057/24-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ.Σ. Παπαδόπουλος σας πληροφορούμε τα εξής:

Για τις ζημιές που προκάλεσαν οι ασθένειες (ιώσεις) στην καλλιέργεια της βιομηχανικής τομάτας στο Νομό Δράμας και ειδικότερα στην περιοχή του Δημοτικού Διαμερίσματος Φωτολίβους αναφέρεται ότι:

Η Δ/ση Γεωργίας Δράμας σε συνεργασία με την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠ.Γ.Ε. (Δ/ση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής) έστειλαν δείγματα ασθενών φυτών τομάτας στην Γενονική Σχολή του Α.Π. Θεσσαλονίκης (Εργαστήριο Ιολογίας, καθηγήτριας κ. Ν. Κατής), όπου διαπιστώθηκε ότι το παθογόνο αίτιο που προκάλεσε τις ζημιές στην τοματοκαλλιέργεια ήταν ο ιός του Μωσαϊκού του αγγουριού, ο οποίος έχει ως φορέα μετάδοσης τις αφίδες.

Η Δ/ση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής του Υπ. Γεωργίας από κοινού με την Δ/ση Γεωργίας Δράμας και το Α.Π.Θ. έχει δώσει στους τοματοκαλλιεργητές του Νομού Δράμας τις αναγκαίες τεχνικές οδηγίες και τα προληπτικά μέτρα που θα πρέπει να εφαρμόσουν τόσο στα σπορεία, όσο και στο χωράφι ώστε από τη νέα καλλιεργητική περίοδο να περιοριστούν οι ζημιές στο ελάχιστο δυνατόν.

Το Υπουργείο Γεωργίας συγκεντρώνει λεπτομερή στοιχεία για τις ζημιές που προκλήθηκαν σε γεωργοκτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις από τις πρόσφατες δυσμενείς καιρικές συνθήκες και ασθένειες των φυτών, που δεν καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛ.Γ.Α., προκειμένου να μορφώσει σαφή και ολοκληρωμένη εικόνα της έκτασης και του ύψους των ζημιών αυτών και στη συνέχεια να εξετάσει τη δυνατότητα και αναγκαιότητα λήψης μέτρων υπέρ των ζημιωθέντων παραγωγών.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

14. Στην με αριθμό 851/1-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 1894/7-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 851/1-8-2001 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Η. Δ. Καλλιώρας για θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής.

Μέρος των Νομών Φθιώτιδας – Βοιωτίας – Φωκίδος αποτελούν τη λεκάνη του Βοιωτικού Κηφισού και ως εκ τούτου απαιτείται Ενιαία Διαχείριση των υδατικών πόρων των περιοχών ώστε να μην παρατηρούνται διαφωνίες.

Αρμόδιο για τα έργα του Βοιωτικού Κηφισού είναι το συνενωμένο ΥΠΕΧΩΔΕ το οποίο για την αντιμετώπιση του θέματος ανέθεσε την εκπόνηση διαχειριστικής μελέτης εκμετάλλευσης των νερών του Βοιωτικού Κηφισού.

Για τα θέματα που σχετίζονται με την ΕΥΔΑΠ, αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωμένο ΥΠΕΧΩΔΕ το οποίο την εποπτεύει.

Το Υπ. Γεωργίας μέσα στα πλαίσια συναρμοδιοτήτων, συμμετέχει στην προώθηση Ενιαίου Σχεδίου Νομοθετικού Πλαισίου για την διαχείριση υδατικών πόρων και τη δημιουργία Ενιαίου Φορέα διαχείρισης. Τον συντονισμό του νέου Νομοθετικού Πλαισίου έχει αναλάβει το ΥΠΕΧΩΔΕ ως επισπεύδουσα Αρχή για την προώθηση του θέματος.

Επισημαίνεται ότι με το νέο Νομοθετικό Πλαίσιο θα αντιμε-

τωπισθούν τα διαχειριστικά προβλήματα των νερών της περιοχής.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

15. Στην με αριθμό 973/20-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 1919/12-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 973/20-8-01 που κατέθεσε η Βουλευτής κα Σ. Κаланτζάκου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όσον αφορά το ελαιόλαδο αναφέρεται ότι το ελαιόλαδο υπάγεται στην Κοινή Οργάνωση Αγοράς (ΚΟΑ) και συνεπώς τα διάφορα μέτρα για την στήριξη του αποφασίζονται στα αρμόδια όργανα της Ε.Ε. (Συμβούλιο Υπουργών, Διαχειριστική Επιτροπή, κλπ.).

Οι τιμές του ελαιολάδου διαμορφώνονται ελεύθερα στην αγορά ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση καθώς και με την ποιοτική κατηγορία και δεν επιτρέπεται κρατική παρέμβαση.

Όσον αφορά την πατάτα αναφέρεται ότι η πατάτα δεν υπάγεται σε Κοινή Οργάνωση Αγοράς και οι τιμές είναι ελεύθερες ανάλογα με την προσφορά και τη ζήτηση.

Η φετινή περίοδος για την παραγωγή ανοιξιάτικης πατάτας στον Ν. Μεσσηνίας χαρακτηρίστηκε από ευνοϊκές κλιματολογικές συνθήκες με αποτέλεσμα την πρωίμηση της παραγωγής και τη σχετική αύξηση των αποδόσεων στις οψιμότερες περιοχές, που συνολικά έφθασε τους 50.000 τόνους, σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Γεωργίας της Ν.Α.

Οι τιμές παραγωγού, σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, κυμάνθηκαν γύρω στις 100 - 110 δρχ/κιλό για το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής. Μία κάμψη των τιμών παρατηρήθηκε για μία μόνο εβδομάδα, μετά το Πάσχα, κατά την οποία οι τιμές διαμορφώθηκαν στις 65 - 80 δρχ/κιλό στις οποίες διατέθηκε ένα ποσοστό 15 - 20% της παραγωγής και οφειλесто στην μαζική προσφορά εκ μέρους των παραγωγών. Με την επέμβαση όμως των Νομαρχικών υπηρεσιών και των συν/κών οργανώσεων η προσφορά κλιμακώθηκε με αποτέλεσμα την άμεση επαναφορά των τιμών στις 110 δρχ/κιλό. Τον Μάιο μάλιστα, λόγω της απαγόρευσης εισαγωγών στην Ε.Ε. πατάτας από την Αίγυπτο, οι τιμές ανέβηκαν στις 120 δρχ/κιλό.

Ως εκ τούτου το αγροτικό εισόδημα στο Ν. Μεσσηνίας δεν υπέστη μεγάλες απώλειες λόγω πτώσης των τιμών στην πατάτα.

Όσον αφορά το καρπούζι αναφέρεται ότι η παραγωγή καρπούζιου στο Ν. Μεσσηνίας εφέτος υπέστη κατά τόπους ζημιές από χαλαροπτώσεις και ανεμοθύελλες σε σημαντική έκταση, με αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγής στους 22.000 τόνους (έναντι αναμενόμενης 60.000 τόνων), η οποία όμως διατέθηκε σε τιμές 70-80 δρχ/κιλό έναντι 60-75 δρχ/κιλό του 2000.

Οι ζημιές που σημειώθηκαν στην καλλιέργεια από τα ανωτέρω αίτια αποτελούν αντικείμενο αποζημίωσης από τον Οργανισμό ΕΛΓΑ ο οποίος ήδη έχει κοινοποιήσει τα πορίσματα εκτίμησης στους πληγέντες καρπουζοπαραγωγούς. Μετά το πέρας της μηχανογραφικής επεξεργασίας των πινάκων ζημιάς, από τον Οργανισμό θα καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για την επίσπευση όλων των ασφαλιστικών διαδικασιών ώστε οι αποζημιώσεις να καταβληθούν στους δικαιούχους το συντομότερο δυνατό.

Για τα αμπελοτεμάχια που ζημιώνονται από φυσικές καταστροφές, τα κράτη μέλη μειώνουν την ελάχιστη στρεμματική απόδοση κατά το ποσοστό της ζημιάς που πιστοποιείται από τον Οργανισμό ΕΛΓΑ.

Στην περίπτωση ζημιών που δεν καλύπτονται από τον ΕΛΓΑ η ελάχιστη απόδοση μειώνεται με Υπουργική Απόφαση, μετά από διαπίστωση και προσδιορισμό του ποσοστού της ζημιάς κατά περιοχή από τη Δ/ση Αγροτικής Ανάπτυξης στην περιοχή όπου έλαβε χώρα η ζημία, ώστε οι πληγέντες σταφιδοπαραγωγοί να πάρουν την στρεμματική ενίσχυση για τη σταφίδα τους.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 16 Νοεμβρίου 2001.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παρ. 2 και 3, 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 145/14-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου Βούλγαρη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για κατάργηση του θεσμού των προγραμματικών συμφωνιών σε ό,τι αφορά την εκτέλεση κατασκευαστικών έργων κλπ.

2. Η με αριθμό 135/7/13-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδη Έβερτ προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη μείωση του κόστους της αγροτικής παραγωγής, την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών κλπ.

3. Η με αριθμό 139/14-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδωνος Στριφτάρη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου να αποζημιώσει τους ελαιοπαραγωγούς

της Λευκάδας για τις καταστροφές που υπέστησαν από την παρατεταμένη ξηρασία.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 140/14-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με τα κριτήρια για την κατανομή των πιστώσεων priμοδότησης της πρώτης εγκατάστασης νέων αγροτών έτους 2001 κλπ.

2. Η με αριθμό 142/14-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συζύγους, του πολυτεκνικού επιδόματος στις πολύτεκνες μητέρες κλπ.

3. Η με αριθμό 138/14-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την επίλυση των αιτημάτων των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (ΑΜΕΑ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 133/12-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φραγκλίνου Παπαδέλλη προς τον Υπουργό Πολιτισμού (Αρμόδιο για θέματα Αθλητισμού), σχετικά με την κατασκευή του Δημοτικού Σταδίου και άλλων αθλητικών χώρων στη Μύρινα της Νήσου Λήμνου κ.λ.π.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Παπαδέλλη έχει ως εξής:

«Τη μεγάλη εθνική κυρίως σημασία της ακριτικής Λήμνου την έχουν τονίσει επανειλημμένα τόσο κορυφαίοι πολιτικοί παράγοντες της Χώρας, όσο και στρατιωτικοί και βεβαίως κοινωνικοί φορείς και απλοί πολίτες. Δεν νομίζω λοιπόν ότι χρειάζεται ιδιαίτερη επιχειρηματολογία υπέρ της αναγκαιότητας, μεταξύ πολλών άλλων, ύπαρξης και αξιόλογων αθλητικών χώρων, που να διασφαλίζουν αξιοπρεπή ενασχόληση με τα αθλητικά πράγματα κυρίως της Νεολαίας του νησιού, αλλά και εκείνων που κατά καιρούς παρεπιδημούν στο νησί. Επισημαίνεται ότι μέχρι σήμερα οι υπάρχοντες αθλητικοί χώροι δεν περιποιούν ιδιαίτερη τιμή για την Πολιτεία και τους υπεύθυνους φορείς της. Μόνον δε χάρις στον προσωπικό ζήλο και την εθελοντική συνεισφορά χρόνου και χρημάτων πολιτών της Λήμνου και φορέων του νησιού καθίσταται δυνατή κάποιας μορφής αθλητική δραστηριότητα, που, υπό τις συνθήκες που περιέγραψα, παίρνει χαρακτηριστικά εξαιρετικής δράσης. Με το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ 2004» ανακοινώθηκαν αξιολογικά αθλητικά έργα στο νησί και καλλιεργήθηκαν ουσιαστικές ελπίδες. Επειδή όμως μέχρι σήμερα, ένα χρόνο μετά τις εξαγγελίες, δεν έχει γίνει τίποτα και δημιουργούνται σοβαρά ερωτηματικά στην Λημνική κοινωνία

Ερωτάται ο αρμόδιος Υφυπουργός κ. Κουράκης:

Σε ποιο στάδιο βρίσκονται τα εν λόγω έργα:

1. Ειδικά όσον αφορά το Δημοτικό Στάδιο Μύρινας, που αποτελεί και το κεντρικό αθλητικό έργο του νησιού με εγκεκριμένη χρηματοδότηση 600 εκατομμυρίων δραχμών και με παραχωρημένο από το Δήμο τον απαιτούμενο οικοπεδικό χώρο, πότε πρόκειται να ξεκινήσει η κατασκευή του, ώστε να προσδιοριστεί και ο χρόνος ολοκλήρωσής του;

2. Οι διαβεβαιώσεις που έχουν παρασχεθεί για την ύπαρξη έτοιμων τεχνικών μελετών, που θα παραχωρηθούν στους δήμους από την Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, εξακολουθούν να είναι εν ισχύ και αν ναι, πότε θα παραχωρηθεί προς το δήμο Μύρινας;»

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού, αρμόδιος για θέματα Αθλητισμού, κ. Κουράκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόγραμμα «Ελλάδα 2004-Δίκτυο Προπονητηρίων» είναι ένα πρόγραμμα που αφορά τη δημιουργία αθλητικών υποδομών σε όλη την ελληνική περιφέρεια προβλέπει για το Νομό Λέσβου έργα ύψους 4.080.000.000 δραχμών, που θα εκτελεστούν την επόμενη τετραετία. Την προσδιορίζω αυτή 2002-2005.

Θα σας πω για το 2001. Η υλοποίηση των έργων αυτών, σύμφωνα με τις αρχές και τα κριτήρια του προγράμματος, γίνεται από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τα χρονοδιαγράμματα εκτέλεσης των πιο πάνω έργων είναι θέμα που έχει να κάνει με το φορέα υλοποίησης του έργου, δηλαδή τον αντίστοιχο δήμο και την περιφέρεια που έχει τη συνολική εποπτεία του προγράμματος.

Η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού έχει φροντίσει, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, για τη δέσμευση των απαιτούμενων πιστώσεων από τώρα.

Στην περιφέρειά σας, κύριε Παπαδέλλη, δηλαδή την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, έχουν ήδη δεσμευθεί για το 2001 800 εκατομμύρια για το μέρος του προγράμματος που αφορά το 2001.

Αντίστοιχη χρηματοδότηση θα υπάρξει και τα επόμενα χρόνια, σύμφωνα με τη ροή και τις ανάγκες του προγράμματος,

όπως αυτό θα εξελίσσεται.

Ακόμα, πρέπει να σας πω ότι η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού έχει αποστείλει σε όλες τις περιφέρειες της χώρας τυποποιημένες μελέτες και τις τεχνικές τους προδιαγραφές, δηλαδή απλά πρότυπες μελέτες καθώς και τεύχη δημοπράτησης για να βοηθήσει όλη αυτήν τη διαδικασία σε ψηφιακή μορφή, CD. Έχουν σταλεί αυτά στις περιφέρειες όπου οι δήμοι μπορούν να τα προμηθευθούν. Έτσι οι δήμοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν για την ολοκλήρωση ή τη συμπλήρωση των μελετών τα τεχνικά στοιχεία που ήδη έχουν στην κατοχή τους οι περιφέρειες.

Τώρα στην περίπτωση του σταδίου της Μύρινας, το έργο όπως αναφέρεται στην ερώτησή σας, πραγματικά έχει προϋπολογισμό 600 εκατομμυρίων και είναι ενταγμένο ήδη στο πρόγραμμα που ανέφερα «Ελλάδα 2004» -Δίκτυο Προπονητηρίων. Η μελέτη για το σημαντικότερο τμήμα του έργου, εστάλη ήδη στο Δήμο Μύρινας. Δηλαδή σήμερα, αύριο, πιθανόν να έχουν τη μελέτη με ευθύνη της Γενικής Γραμματείας, που μπορούσαν όμως να την έχουν πάρει και από την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου. Αφού πάρουν τη μελέτη, θα την επεξεργασθούν και θα συμπληρωθεί με ό,τι τεχνικά στοιχεία χρειάζονται ακόμα σε συνεργασία πάντα με την περιφέρεια Βορείου Αιγαίου. Μόλις ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία, το έργο μπορεί να δημοπρατηθεί σε χρόνο που θα συμφωνήσει ο Δήμος Μύρινας και η περιφέρεια.

Σε κάθε περίπτωση όμως, κύριε Παπαδέλλη, η Γενική Γραμματεία είναι έτοιμη να παράσχει όποια βοήθεια χρειαστεί, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για δήμους και για έργα σε ιδιαίτερα ευαίσθητα και ακριτικά σημεία της πατρίδας μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Παπαδέλλης έχει το λόγο.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά χαίρομαι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, διότι με αφορμή την ερώτηση αυτή αναδεικνύεται για την ακριτική Λήμνο, ένα θέμα με θετική εξέλιξη. Και επειδή συμβαίνει και προσωπικά –και όχι μόνο εγώ– να εκτιμώ ιδιαίτερα την ειλικρίνεια του Υφυπουργού, αρμόδιου για θέματα αθλητισμού, και ως ατόμου αλλά και ως καταγόμενου από μια περιοχή όπου η λεβεντιά και η εντιμότητα την χαρακτηρίζει, θεωρώ ότι αυτά που αναφέρατε...

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Συμφωνώ και εγώ.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Χαίρω πάρα πολύ. Είναι Κρητική η κα Δαμανάκη, οπότε δεν μπορεί να μην συμφωνήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Τι συμβαίνει, κυρία Δαμανάκη;

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Είπε κάτι καλό για την πατρίδα.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Συμφωνεί η κα Δαμανάκη με τα καλά λόγια που λέω για την Κρήτη, τα οποία πιστεύω εξάλλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλό αυτό. Να υπάρχει και μια συμφωνία στην Αίθουσα.

Συνεχίστε, κύριε Παπαδέλλη.

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΕΛΛΗΣ: Λέω, λοιπόν, ότι οι δήμοι που θα πληροφορηθούν τις διαβεβαιώσεις του Υπουργού, πιστεύω ότι θα αισθανθούν ιδιαίτερη ικανοποίηση. Και τούτο για έναν πολύ απλό λόγο, αγαπητέ κύριε Υφυπουργέ. Τα αθλητικά έργα σε όλη την Ελλάδα είναι αναγκαία, απαραίτητα, επιβεβλημένα και χρήσιμα. Καμία αντίρρηση επ' αυτού. Υπάρχουν όμως ορισμένες περιοχές της χώρας μας, με τέτοιες και τόσες ιδιαίτερο-τόπτες, που τα αθλητικά έργα – και αυτά μαζί με άλλα– αποτελούν ύψιστης σημασίας έργα. Και μια τέτοια περιοχή είναι η ακριτική Λήμνος, στην οποία πρέπει να σας πω –θα το ξέρετε ασφαλώς– ότι, όπως λέω και στην ερώτησή μου, δεν υπάρχει ούτε ένα σοβαρό αθλητικό έργο υποδομής, το οποίο θα μπορούσε κανείς να το επιδείξει.

Για το λόγο αυτό νομίζω ότι το αθλητικό δημοτικό στάδιο της Μύρινας με τις προβλέψεις που έχετε στο «Ελλάδα 2004» θα είναι ένα έργο πραγματικά κοινωνικής προσφοράς σε έναν τόπο που το αξίζει. Αισθάνομαι ικανοποίηση για την απάντησή σας και ευχαριστώ θερμά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Κουράκη, θέλετε το λόγο; Τόσα καλά λόγια σας είπε ο κύριος συνάδελφος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Θέλω να ευχαριστήσω τον κύριο συνάδελφο για τα καλά του λόγια και θέλω να τονίσω ότι το πρόγραμμα αυτό έχει μια φιλοδοξία και ένα στόχο. Στο τέλος της ολοκλήρωσης του προγράμματος φιλοδοξία μας είναι κάθε πόλη να έχει μια πλήρη αθλητική υποδομή και κάθε δήμος να έχει τουλάχιστον σημαντικά αθλητικά έργα.

Σας είπα, κύριε Παπαδέλλη, και για το συγκεκριμένο έργο που είναι εθνικής σημασίας ότι ήδη υπάρχουν οι πιστώσεις στην περιφέρεια για το 2001 που δεν έχουν απορροφηθεί, διότι εκτός των άλλων ήταν και έτος προετοιμασίας το προγράμματος.

Όμως με βάση τη μελέτη που στείλαμε, εφ' όσον συμφωνήσει ο Δήμος με όλα τα τεχνικά της σημεία μπορεί αμέσως να ξεκινήσει η Δημοπράτηση.

Εμείς σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών θα δεσμεύσουμε τους πόρους που θα χρειασθούν και για το έτος 2002 και για τα επόμενα έτη.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, θέλω να επαναλάβω ξανά ότι η γενική γραμματοειδία είναι πρόθυμη να συνεργαστεί με τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης και για ό,τι άλλο χρειαστεί και ιδιαίτερα, όπως ανέφερα, για τις παραμεθόριες και ακριτικές περιοχές της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Επόμενη είναι η με αριθμό 122/12.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικολάου Λέγκα προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις ενέργειες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων από τις πλημμύρες στην Αττική.

Η επίκαιρη ερώτηση έχει ως εξής:

«Μετά τις καταστροφικές -8 χρόνια πριν- πλημμύρες στην Αττική το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ στις 29 Νοεμβρίου 1993 με σχετικό δελτίο τύπου πληροφορούσε ότι άμεσα θα προχωρούσε:

α. Στον εντοπισμό των παράνομων νέων κτισμάτων με την βοήθεια του συνδυασμού λήψης δορυφορικών εικόνων και αεροφωτογραφιών, ώστε να ενεργοποιείται αυτόματα ο κρατικός μηχανισμός.

β. Στη ακριβή οριοθέτηση των ρεμάτων της Αττικής σε περιοχές εντός και εκτός συγκεκριμένου σχεδίου.

γ. Στη συνολική αντιμετώπισή τους με μελέτες που θα εξασφαλίζουν εκτός από τη φυσική τους προστασία και τη φυσική απορροή των ομβρίων σύμφωνα με υποδείξεις που θα προκύπτουν από υδραυλικές μελέτες.

δ. Στον επανακαθορισμό των οικοδομικών και ρυμοτομικών γραμμών εκατέρωθεν της φυσικής κοίτης των ρεμάτων για μεγαλύτερη ασφάλεια και προστασία των παρόχθιων περιοχών.

Οκτώ χρόνια μετά οι πρόσφατες καταστροφικές πλημμύρες υποδηλώνουν ότι είτε οι παραπάνω ενέργειες -αμέσου προτεραιότητας μάλιστα- δεν έχουν πραγματοποιηθεί είτε στην αντίθετη περίπτωση ότι τα μέτρα που ελήφθησαν δεν αντιμετώπισαν το πρόβλημα.

Ύστερα από τα ανωτέρω ερωτάται η Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ και αιτείται η κατάθεση εγγράφων, αν έχουν προχωρήσει και σε πιο βαθμό -8 χρόνια μετά- τα μέτρα και οι ενέργειες αμέσου προτεραιότητας όπως αυτές χαρακτηρίζονται και περιγράφονται στις παραγράφους του δελτίου τύπου του απελθόντος Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ.»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ο κ. Τσακλίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως έχουν γίνει πάρα πολλά και στον τομέα της αντιπλημμυρικής προστασίας της Αττικής, αλλά κανείς δεν είπε ποτέ ότι δεν μπορούν να γίνουν και άλλα. Δεν έχουν γίνει όλα. Έτσι, λοιπόν, όταν έχουμε μεγάλο ύψος βροχοπτώσεων, κάπου θα παρουσιαστούν προβλήματα. Δεν έχουν τελειώσει όλα τα έργα παντού. Εγώ δεν θέλω να παρελθοντολογίσω, αλλά τα έργα που έγιναν τα τελευταία επτά χρόνια σε σύγκριση με αυτά που έγιναν τις προηγούμενες δεκαετίες είναι

πολλαπλάσια και είναι σε εξέλιξη και πολλά άλλα σημαντικά έργα στον προγραμματισμό με χρηματοδοτήσεις που εξελίσσονται.

Σε ό,τι αφορά συγκεκριμένα την ερώτηση με τα σημεία που αναφέρατε, έχουν γίνει πολλές ενέργειες, κύριε συνάδελφε, από αυτές που περιγράφετε στην ερώτησή σας, όπως αεροφωτογραφήσεις. Η Διεύθυνση Αεροφωτογραφήσεων της Υπηρεσίας Κτηματολογίου και Χαρτογραφήσεων της Ελλάδας στα ετήσια προγράμματα αεροφωτογραφήσεων που εκτελεί για κάλυψη αναγκών προγραμμάτων του ΥΠΕΧΩΔΕ, αλλά και άλλων φορέων πραγματοποιήσει κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1993 μέχρι το 2001 σειρά αεροφωτογραφήσεων του Νομού Αττικής.

Έχω τον πίνακα και αν θέλετε μπορώ να τον καταθέσω στα Πρακτικά.

Πέραν των ανωτέρω προγραμμάτων η Διεύθυνση Φωτογραμμετρίας συνέταξε φωτογραφικά, τοπογραφικά διαγράμματα κλίμακας 1 προς 1000 στην περιοχή Κηφισού και παραρρημάτων περιοχών από Δροσιά μέχρι Θρακομακεδόνες σε έκταση είκοσι χιλιάδων στρεμμάτων και το πρόγραμμα αυτό συνεχίζεται με εντατικούς ρυθμούς. Όλα τα στοιχεία είναι στη διάθεσή σας. Η ΕΥΔΑΠ και το ΥΠΕΧΩΔΕ προέβησαν την περίοδο 1995-1998 σε εκπόνηση μελέτης καταγραφής και εποπτείας των ρεμάτων Αττικής. Χρησιμοποιήθηκαν κατά κύριο λόγο στοιχεία των ρεμάτων από τους χάρτες της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού και με τη χρήση αυτών αλλά και άλλων δεδομένων από παλαιότερες μελέτες προέκυψαν δευτερογενή υδραυλικά στοιχεία με σκοπό την εποπτεία της λειτουργίας των ρεμάτων. Για το σκοπό αυτό παρήχθησαν ορθοφωτοχάρτες όλης της Αττικής κατόπιν επεξεργασίας αεροφωτογραφιών της Γεωγραφικής Υπηρεσίας Στρατού. Η εργασία αυτή έγινε σε επτά τμήματα που ορίστηκαν με βάση τις επτά μεγάλες λεκάνες της Αττικής: Κηφισός, Μαραθώνας, Μεσόγεια, Πειραιά, Σαλαμίνα, Θριάσιο Πεδίο, Πικροδάφνη κλπ.

Στα πλαίσια της ίδιας μελέτης την περίοδο αυτή για αρκετά ρέματα είχαν ληφθεί και διατομές 1 προς 1000 και με βάση αυτές υπολογίστηκαν γραμμές πλημμύρας. Έχουν εκπονηθεί δεκάδες μελέτες υδραυλικές για τα ρέματα της Αττικής, που πολλές από αυτές υλοποιήθηκαν με συγκεκριμένα έργα και άλλες μελέτες είναι έτοιμες και άλλες είναι στο στάδιο της προμελέτης.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το προειδοποιητικό κουδούνι του χρόνου λήξεως της ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού).

Κύριε Πρόεδρε, επειδή το θέμα είναι μεγάλο θα ήθελα την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Θέλω να δώσω μια εξήγηση και στον ερωτώντα Βουλευτή. Λόγω ακριβώς της επικαιρότητας ενέκρινε εκ μέρους της Διάσκεψης των Προέδρων την επίκαιρη ερώτηση. Ουσιαστικά βέβαια το περιεχόμενο της είναι αντικείμενο επερώτησης. Επομένως θα δώσω με την ανοχή όλων σας, ένα ακόμα λεπτό στον κύριο Υπουργό, γιατί είναι μεγάλο το θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Έχουμε τώρα το μεγάλο θέμα των κατεδαφίσεων των αυθαιρέτων. Ξέρετε, κύριε συνάδελφε, ότι πεντακόσια χιλιόμετρα ρεμάτων έχουν κλείσει τα τελευταία πενήντα χρόνια στην Αττική και είναι πολύ δύσκολη η παρέμβαση σε αυτό το θέμα. Έκανε το Υπουργείο μια προσπάθεια το 1994-1995 με κατεδαφίσεις, στη συνέχεια με το νέο θεσμικό πλαίσιο, αυτήν την ευθύνη την έχουν οι νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και συμφωνώ ότι πρέπει να υπάρξει συντονισμός όλων, ώστε εκεί που είναι απαραίτητο να παρέμβουν.

Σε ό,τι αφορά την οριοθέτηση των ρεμάτων, έχουμε προβλήματα έχει κενά το θεσμικό πλαίσιο, δεν υπήρχαν σωστές προδιαγραφές, αυτήν τη στιγμή υπάρχουν, πολλές φορές προεδρικά διατάγματα καθυστερούσαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας ή τα γυρνούσαν πίσω δεν τα ενέκριναν, διότι το πλαίσιο δεν προδιέγραφε ακριβώς το πώς θα έπρεπε να γίνουν οι μελέτες και οι οριοθετήσεις.

Σήμερα δυστυχώς υπάρχει κενό στο νομοθετικό πλαίσιο στο ποιος υπογράφει τις οριοθετήσεις. Ξέρετε ότι το Συμβούλιο

Επικρατείας έκρινε αντισυνταγματικές τις διατάξεις που επέτρεπαν στους εκλεγμένους νομάρχες να υπογράφουν και έχουμε τροπολογία στο πρώτο νομοσχέδιο του ΥΠΕΧΩΔΕ για να έχουμε αυτήν τη θεσμική συμπλήρωση, ώστε να γίνει συγκεκριμένο ποιος έχει την ευθύνη οριοθέτησης των ρεμάτων.

Κύριε Πρόεδρε, στη δευτερολογία θα έχω τη δυνατότητα να συμπληρώσω και κάποια άλλα στοιχεία για να απαντήσω ολοκληρωμένα στον κύριο συνάδελφο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε από τον κύριο Υπουργό μια σειρά ενεργειών που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια. Αυτό που κατάλαβα είναι ότι φωτογραφίσαμε το φαινόμενο κάναμε αρκετές μελέτες, αλλά ουσιαστική παρέμβαση δεν υπήρξε.

Κύριε Υπουργέ, τώρα που δεν είναι προεκλογική περίοδος και επειδή αρέσκεσθε στο σλόγκαν, το είπαμε το κάναμε, είναι μια ευκαιρία τουλάχιστον να πείτε τι είπατε και τι δεν κάνατε. Βεβαίως θέλω να πω ότι ίσως είναι άδικο να σας καλούμε να απολογηθείτε για δηλώσεις και εξαγγελίες του προκατόχου σας, αλλά αντιλαμβάνεσθε ότι η συνέχεια της κυβέρνησης δεν παραγράφει ούτε διαγράφει αυτές τις δηλώσεις και εξαγγελίες.

Στα τέλη του 1993, κύριε Υπουργέ, ο κ. Λαλιώτης δήλωνε πως με άμεσες ενέργειες θα κατεδάφιζε τα παράνομα κτίσματα θα απελευθέρωνε τα ρέματα, θα αντιμετώπιζε με ολοκληρωμένες παρεμβάσεις τη φυσική απορροή των όμβριων. Το πόσο άμεσες ήταν αυτές οι ενέργειες αποδεικνύεται από το γεγονός ότι Οκτώβριο του 2000 επτά χρόνια μετά οι Υφυπουργοί κ. Αλευράς και κ. Χατζημιχάλης τότε ζητούν με επείγον έγγραφο την καταγραφή των ρεμάτων. Το πόσο αποτελεσματικές ήταν αυτές οι ενέργειες αποδεικνύεται από τα δύο τρία πλάνα με τις μπουλντόζες που δέσαν κάποιες αυθαίρετες βίλες και ξαφνικά άλλαξαν δρόμο για κάποια παραπήγματα.

Το πόσο επίσης δραστικές ήταν αυτές οι ενέργειες αποδεικνύεται ότι μετά από επτά χρόνια στο φως της δημοσιότητας, στις 15 Οκτωβρίου 2000, έρχεται ένα σχέδιο νόμου με τίτλο «Δόμηση πλησίον ρεμάτων» το οποίο ποτέ δεν ήλθε στη Βουλή.

Επίσης στις 15-10-2000 ότι ο κ. Αλευράς δηλώνει στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» ότι η αντιπλημμυρική προστασία αντιμετωπίζεται με δάνειο από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ύψους 90 δισεκατομμυρίων δραχμών. Και μάλιστα το ποσοστό ολοκλήρωσης ήταν στο 50%. Δηλαδή μέχρι εκείνη την περίοδο το ποσό αυτό ανερχόταν στα 45 δισεκατομμύρια. Μετά από λίγους μήνες ο κ. Λαλιώτης κάνει λόγο για την υλοποίηση έργων 250 εκατομμυρίων και ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από λίγες μέρες μιλά για 330 δισεκατομμύρια.

Αραγε τι συμπεράσματα μπορούμε να βγάλουμε πέραν της αναξιπιστίας και της αναντιστοιχίας λόγων και πράξεων από αυτήν την Κυβέρνηση; Και επειδή κοντά σε αυτήν την αναξιπιστία τίθεται και το γνωστό θέμα της έλλειψης του συντονισμού, θα σας λέγαμε, κύριε Υπουργέ, τουλάχιστον να αρχίζετε από το πρωταρχικό, αυτό που και ο κ. Αλευράς τόνιζε πριν από ένα χρόνο «ποιος κάνει τι και πότε». Διότι διαφορετικά σύντομα θα είμαστε στο ίδιο έργο θεατές. Και αλίμονο στην Κυβέρνηση που θα λειτουργεί μόνο υπό κανονικές συνθήκες. Γιατί –και δεν το εύχομαι– σε πολύ λίγο χρόνο να αναγκαστείτε να απολογείστε όχι για δηλώσεις άλλων, αλλά για τις δηλώσεις τις δικές σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Τσακλίδης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συμπληρώσω σε όσα είπα στην πρωτολογία μου και με βάση αυτά που είπε ο συνάδελφος τα εξής: Με νομοθετικό πλαίσιο που είχαμε τα τελευταία χρόνια δεν μπορεί καμία περιοχή να μπει στο σχέδιο πόλεως εάν δεν υπάρχει αυστηρή οριοθέτηση των ρεμάτων και ρυμοτομικές γραμμές εκατέρωθεν των ρεμάτων, για μεγαλύτερη ασφάλεια και προστασία των παρόχθιων περιοχών.

Αυτά έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια. Επίσης δεν μπορεί να

γίνει τροποποίηση εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου αν δεν υπάρχει οριοθέτηση των ρεμάτων. Πέραν δε αυτών έχουν γίνει και πάρα πολλές οριοθετήσεις ρεμάτων στην Αττική, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται σε αυτές τις δύο περιπτώσεις που περιέγραψα.

Έχει γίνει ακόμα οριοθέτηση του Κηφισού με νέες ρυμοτομικές γραμμές και με απελευθέρωση δώδεκα χιλιάδων στρεμμάτων εκατέρωθεν της κοίτης του Κηφισού. Έγιναν οι οριοθετήσεις σε όλα τα ρέματα του Ολυμπιακού χωριού καθώς και σε άλλα ρέματα.

Ασφαλώς πρέπει να γίνουν και άλλες προσπάθειες και υπάρχει το νομοσχέδιο αυτό για τη δόμηση πλησίον των ρεμάτων και συμφωνώ μαζί σας ότι έπρεπε να έχει έλθει νωρίτερα. Είναι έτοιμο, κατά δήλωση της κυρίας Υπουργού θα έλθει γρήγορα στη Βουλή. Πρέπει επίσης κατά την άποψή μου να γίνει και ένας ευρύς διάλογος με ευθύνη και συνεργασία και των κομμάτων και των φορέων, ώστε να είμαστε πιο αποτελεσματικοί στην αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων.

Κύριε συνάδελφε, επαναλαμβάνω ότι έχουν γίνει αρκετά πράγματα πρέπει να γίνουν και άλλα, αλλά πρέπει να γίνει σαφές ότι τα τελευταία χρόνια δαπανήθηκαν αρκετά λεφτά για την αντιπλημμυρική προστασία και για μελέτες στην Αττική και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Είχαμε προχθές τις πλημμύρες του Μαραθώνα. Εκεί ξέρετε ότι γίνονται κάποια έργα, γίνεται το φράγμα της Ραπεντώσας το οποίο δεν έχει τελειώσει δυστυχώς ακόμα, γιατί υπήρχαν αντιδράσεις και από τα δασαρχεία και από την αρχαιολογική υπηρεσία και έτσι καθυστέρησαν την υλοποίηση του έργου. Σήμερα έχω μία ευρεία συνάντηση, ώστε να δούμε πώς θα αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο σε αυτήν τη μεταβατική περίοδο έως ότου κατασκευαστεί το φράγμα.

Παράλληλα για όλη τη περιοχή του Μαραθώνα υπάρχει το μεγάλο έργο για τη μαραθώνεια διαδρομή που είναι και συγκοινωνιακό και αντιπλημμυρικό. Αυτή η περιοχή όντως έχει προβλήματα και υπάρχει και ο σχεδιασμός να αντιμετωπιστούν. Έπρεπε να είχαν γίνει, αλλά υπάρχει και το οικονομικό μέγεθος. Εμείς διαθέσαμε 250 δισ. με 300 δισ. την περίοδο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Έλεγε ο κ. Αλευράς 90 δισεκατομμύρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΑΚΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μόνο τα υδραυλικά έργα είναι 90 δισεκατομμύρια που περιλαμβάνονται στην Αττική Οδό. Το σύνολο είναι 250 δισεκατομμύρια με 300 δισεκατομμύρια. Υπάρχουν και έργα που είναι σε εξέλιξη. Επίσης πέντε με έξι μεγάλα έργα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες περιέχουν και αντιπλημμυρικά έργα περίπου 30 δισεκατομμύρια με 40 δισεκατομμύρια δραχμές.

Τα στοιχεία δεν μπορεί να είναι ακριβή, γιατί και ο Κηφισός είναι συγκοινωνιακό και αντιπλημμυρικό έργο το οποίο κατασκευάζεται. Έχουν γίνει πολλά, ασφαλώς πρέπει να γίνουν και άλλα και πρέπει να επισπεύσουμε. Αλλά όλα αυτά έχουν και την οικονομική διάσταση σε συνδυασμό με τα όσα πρέπει να κάνουμε στη χώρα μας.

Νομίζω ότι οι ρυθμοί είναι ικανοποιητικοί και ασφαλώς απαιτείται καλύτερος συντονισμός και επίσπευση όλων αυτών των διαδικασιών και κυρίως σε ό,τι αφορά την προστασία των ρεμάτων και των παρόχθιων περιοχών διότι η Αθήνα έχει ανάγκη από τέτοιες αποφασιστικές παρεμβάσεις, οι οποίες όμως χρειάζονται τη συναίνεση και τη σύμπραξη όλων και όχι όταν πάμε να γκρεμίζουμε να έχουμε αντιδράσεις, οι οποίες καμιά φορά να υποκινούνται και από άλλους. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ακολουθεί η με αριθμό 126/12.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Παναγιώτη Κοσιώνη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων στέγασης και των αιθουσών διδασκαλίας των φοιτητών των Τεχνολογικών Επαγγελματικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ) Πάτρας.

Λόγω κωλύματος του κυρίου Βουλευτού δεν θα συζητηθεί και συνεπώς διαγράφεται.

Ζητώ όμως, κύριοι συνάδελφοι, την έγκρισή σας στη θέση

της να συζητήσουμε, επειδή υπάρχει κάποιο πρόβλημα με τον κ. Παπαθεμελή και θέλει να αναχωρήσει, την πρώτη επίκαιρη ερώτηση του δευτέρου κύκλου.

Συμφωνεί η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Η Βουλή απεδέχθη.

Συνεπώς θα συζητηθεί η πρώτη επίκαιρη ερώτηση του δευτέρου κύκλου με αριθμό 129/12.11.2001 του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Στυλιανού Παπαθεμελή προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Πολιτισμού σχετικώς με την καθιέρωση της 14ης Σεπτεμβρίου ως «Ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το τουρκικό κράτος».

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Παπαθεμελή έχει ως εξής:

«Ο ν. 2645/98 προέβλεπε την καθιέρωση της 14ης Σεπτεμβρίου ως «ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το τουρκικό κράτος».

Μετά μακράν κυοφορία προ μηνών προωθήθηκε το οικείο Προεδρικό Διάταγμα εις εκτέλεσιν του νόμου. Καθ' οδόν όμως και ενώ είχε υπογραφεί από τους συναρμοδίους Υπουργούς και πιθανότατα και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας απεσύρθη άρον-άρον ύστερα από σχετική παράσταση διαμαρτυρίας του κ. Ισμαήλ Τζεμ προς τον Έλληνα ομόλογό του.

Ήδη δημοσιεύθηκε το υπ' αριθ. 304/17.9.2001 Προεδρικό Διάταγμα (ΦΕΚ Α' 207) το οποίο όμως έχει κατακρεουργηθεί κυριολεκτικά.

Έτσι α) ο τίτλος λέει γενικώς και αορίστως «οργάνωση εκδηλώσεων μνήμης της 14ης Σεπτεμβρίου» και αφηρέθη η φράση «ως ημέρα μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων από το τουρκικό κράτος».

β) Έχει αφαιρεθεί εξ ολοκλήρου η παράγραφος χωρίς την οποία είναι και εννοιολογικά ελλειμματικό όλο το διάταγμα σύμφωνα με την οποία «ορίζεται η 14η Σεπτεμβρίου ως ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το τουρκικό κράτος».

γ) Στο άρθρο 2 έχουν συρρικνωθεί οι εκδηλώσεις μνήμης ενώ αδοκίμως αντί του όρου «μνημόσυνο» χρησιμοποιείται ο αντίθετος «δοξολογίες».

Περί τίνος πρόκειται».

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κ. Μπένος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αγαπητέ συνάδελφε, η Κυβέρνηση αισθάνεται ότι έχει κάνει το χρέος της ολοκληρώνοντας αυτό τον κύκλο των κανονιστικών πράξεων, δηλαδή νόμος και εν συνέχεια προεδρικό διάταγμα για τους Μικρασιάτες που ξεριζώθηκαν με το γνωστό τρόπο και εν συνέχεια μετέτρεψαν αυτόν τον ξεριζωμό σε μια απίστευτη δυναμική μέσα στο σημερινό ελληνικό έδαφος και τους οφείλουμε πολλά για την υπόσταση και την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η πατρίδα μας σήμερα.

Φαντάζομαι ότι και εκείνοι θα θέλουν, αγαπητέ συνάδελφε, αντί για τις λεκτικές ακροβασίες να πορεύεται η χώρα μας με έναν τρόπο νηφάλιο, με έναν τρόπο που θα κοιτάζει με εμπιστοσύνη προς το μέλλον. Αυτό ακριβώς αποτυπώνει το κείμενο του προεδρικού διατάγματος.

Αν είχαν γίνει αυτές οι επεμβάσεις στις οποίες αναφέρεστε, θα είχε απαλειφθεί εντελώς ο όρος «γενοκτονία». Υπάρχει στο διάταγμα και το ξέρετε, αγαπητέ συνάδελφε. Δεν υπάρχει στον τίτλο.

Ο τίτλος δεν τιμάται από τις λέξεις, τιμάται από την ουσία, αγαπητέ συνάδελφε. Η μεγάλη μου απορία όμως είναι πώς δέχαστε –και θα ήθελα να μας το εξηγήσετε αυτό– ότι το μνημόσυνο είναι μια πράξη απόδοσης μεγαλύτερης τιμής από τη δοξολογία. Αυτό ειλικρινά δεν μπορούμε να το καταλάβουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Τι να κάνουμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Καψή, παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Το μνημόσυνο είναι μία κατ'

εξοχήν θρησκευτική εκδήλωση, ενώ η δοξολογία είναι ένα μείγμα που περιλαμβάνει και το μέρος αυτό, αλλά περιλαμβάνει και το κομμάτι εκείνης της έξοχης εθνικής τιμής, που πρέπει να αποδίδουμε στους ανθρώπους αυτούς.

Συνεπώς αισθανόμαστε ως Κυβέρνηση ότι έχουμε κάνει ολοκληρωμένα το χρέος μας απέναντι σ' αυτό το τραγικό για την ιστορική εξέλιξη της χώρας γεγονός, ένα χρέος που έχει δύο όψεις: Και τιμές στους ανθρώπους αυτούς, αλλά ταυτόχρονα αποτυπώνει τη σημερινή θέση της χώρας. Μιας χώρας που κοιτάζει με αισιοδοξία το μέλλον της, με νηφαλιότητα και με εθνική αυτοπεποίθηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Παπαθεμελή, έχετε το λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με εκπλήσσει η απάντηση του κυρίου Υφυπουργού. Νομίζω ότι ή έρχεται από άλλον πλανήτη ή μιλάει σε ανθρώπους, οι οποίοι δεν ζουν εδώ, δεν γνωρίζουν τα πραγματικά δεδομένα, τα πραγματικά περιστατικά και μας μιλάει για λεκτικές ακροβασίες κλπ.

Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό ότι το Σώμα ομοφώνως ψήφισε το 1998 το νόμο που πήρε τον αριθμό 2645. Αυτός ο νόμος είναι σαφής και συγκεκριμένος. Ομιλεί για τη γενοκτονία των Μικρασιτών Ελλήνων από το τουρκικό κράτος και προβλέπει την έκδοση του προεδρικού διατάγματος. Όλοι γνωρίζουν σ' αυτήν τη χώρα ότι προεδρικό διάταγμα, του οποίου το σχέδιο έχω εδώ, προωθήθηκε τον περασμένο Φεβρουάριο υπογεγραμμένο από τους συναρμοδίους Υπουργούς και έφτασε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Κάποια στιγμή διέρρευσε το περιεχόμενό του, υπήρξε ένα τυπικό διάβημα της Άγκυρας και υπέκυψε η Ελλάς και απεσύρθη το διάταγμα.

Σας υπενθυμίζω ότι τότε έκανα μία επίκαιρη ερώτηση και μου απάντησε ο τότε προκάτοχος του κ. Μπένου: «Ναι, θα έρθει το διάταγμα». Επέμεινα να μου απαντήσει, αν θα έρθει με τους όρους που προβλέπει ο νόμος. Δεν απάντησε και ιδού ότι το διάταγμα ήρθε και είναι αυτό εδώ. Δείτε τι γίνεται: Αφαιρείται ο τίτλος και παραμένει ένα γενικό και αόριστο: «Οργάνωση εκδηλώσεων μνήμης της 14ης Σεπτεμβρίου». Τι είναι αυτό το πράγμα κανείς δεν γνωρίζει.

Και αποσύρεται το άρθρο 1 παράγραφος 1, το οποίο λέει: «Ορίζεται η 14η Σεπτεμβρίου ως ημέρα εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό κράτος» και μένει ένα ακρωτηριασμένο κείμενο. Αν αυτό αποτελεί διάταγμα και είναι υπερήφανος ο Υπουργός εδώ, λυπάμαι πάρα πολύ.

Επίσης δεν θα ήθελα να μου κάνει υποδείξεις γραμματικές και συντακτικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε, μην μπούμε τώρα στο συντακτικό.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Οι ημέρες μνήμης τιμώνται με εκδηλώσεις μνήμης, οι οποίες ονομάζονται «μνημόσυνο». Δοξολογίες είναι οι εκδηλώσεις χαράς. Εάν κάποιοι αισθάνονται χαρά διότι τιμούμε τη μνήμη της μεγαλύτερης τραγωδίας του Ελληνισμού, της μικρασιατικής τραγωδίας, εδώ το πράγμα χρειάζεται και άλλη ανάλυση. Ψυχανάλυση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Παπαθεμελή, παρακαλώ κλείστε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Είναι όμως εκδηλώσεις μνήμης.

Επ' ευκαιρία θα πρέπει να πω ότι λυπάμαι γιατί με αφορμή αυτό το διάταγμα υπήρξε και μία μακρά συζήτηση διά του Τύπου, του ηλεκτρονικού και του εντύπου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ευχαριστώ, κύριε Παπαθεμελή.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Μία φράση μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Μα, δεν είναι έτσι η διαδικασία.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Λυπάμαι γιατί Έλληνες πανεπιστημιακοί χωρίς ντροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κλείστε με μία λέξη.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: ...δήλωνα ότι δεν υπάρχει γενοκτονία του μικρασιατικού Ελληνισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Μπένο, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να ανοίξει την εγκυκλοπαίδεια του «ΠΥΡΣΟΥ»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ να μην γράφονται αυτά που λένε άλλοι συνάδελφοι. Είναι σαφής ο Κανονισμός για το ποιοι μετέχουν στη συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ να μη γράφονται οι διακοπές.

Δεν επιθυμείτε δευτερολογία, κύριε Υπουργέ;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς. Ο κύριος Υπουργός δεν θα δευτερολογήσει.

Προχωρούμε στην επόμενη ερώτηση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Ηρεμία παρακαλώ!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα, κύριε Καψή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ διευκολύνετε με. Δεν θέλει να δευτερολογήσει. Σας παρακαλώ.

Επανερχόμαστε στη συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων πρώτου κύκλου. Τέταρτη είναι η με αριθμό 119/12.11.2001 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κας Μαρίας Δαμανάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικές με τις προθέσεις του Υπουργείου να φέρει νομοθετική ρύθμιση για το εργασιακό καθεστώς των ιδιωτικών εκπαιδευτικών.

Η επίκαιρη ερώτηση της κας Δαμανάκη έχει ως εξής:

«Κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για την Ολυμπιακή Παιδεία αιφνιδώς απεσύρθη τροπολογία σχετική με το εργασιακό καθεστώς των εκπαιδευτικών στα ιδιωτικά σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με δήλωσή του Υπουργού στη Βουλή και στον ημερήσιο Τύπο η ίδια τροπολογία πρόκειται να κατατεθεί ως άρθρο στο πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

Ισχύει η δέσμευσή του ότι θα επαναφέρει το θέμα στο πρώτο νομοσχέδιο του Υπουργείου; Αν ναι, πότε το προσδιορίζει χρονικά;»

Θα απαντήσει ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ευθυμίου.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όπως, θυμάστε, κυρία Δαμανάκη, πάρα πολύ καλά γιατί είσατε παρούσα στη συνεδρίαση, η αιφνίδια τότε απόσυρση ήταν εξαναγκαστική απόσυρση κάτω από την πίεση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία, κατά τη γνώμη την οποία είχα εκφράσει τότε, ήθελε να παρακάμψει το θέμα χρησιμοποιώντας ένα «νόμιμο» κοινοβουλευτικό τύπο. Επομένως η αιφνίδια απόσυρση δεν αφορά το Υπουργείο Παιδείας, αφορά την κοινοβουλευτική διαδικασία και την τότε στάση της Νέας Δημοκρατίας. Είναι απολύτως στη συνέχεια των τότε δηλώσεών μου και τώρα πρόθεση της Κυβέρνησης να απαντήσει θετικά στο ουσιαστικό αίτημα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών αλλά πιστεύω και κάθε Έλληνα πολίτη η εκπαίδευση όπου και αν συντελείται είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό χώρο να θεωρείται ένα ιδιαίτερο αγαθό που χρήζει μιας ιδιαίτερης προσοχής.

Θέση σταθερή του Υπουργείου είναι ότι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις στο χώρο είναι εκπαιδευτικές επιχειρήσεις, επομένως πρέπει ο ιδιωτικός εκπαιδευτικός να είναι διασφαλισμένος, ως προς την άσκηση του εκπαιδευτικού του έργου και να μην βρίσκεται υπό την απειλή αναίτιας, ανατιολόγητης απόλυσης ανά πάσα στιγμή.

Θα είχαμε και σ' αυτό το νομοσχέδιο φέρει τη ρύθμιση αν στη

σχέση των ιδιωτικών εκπαιδευτικών υπήρχε μόνο η παράμετρος της λειτουργίας τους ως εκπαιδευτικών μέσα στο ιδιωτικό σχολείο. Όμως στο θέμα συμπλέκεται και η πρόνοια από προότερες, από το 1977 για την ακρίβεια, με πλήρη επικύρωση επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, η ρύθμιση, ότι υπό ορισμένες προϋποθέσεις τις οποίες όριζε σαφώς ο νόμος, ο απολυόμενος εκπαιδευτικός διορίζεται στο δημόσιο. Επειδή εκεί ανεπτύχθη προ δεκαημέρου μια παρέμβαση της ΟΛΜΕ, η οποία επισημαίνει ορισμένες ρυθμίσεις, που κατά τη γνώμη τους γεννούν κάποια προβλήματα στον τρόπο εισόδου των ιδιωτικών εκπαιδευτικών στο δημόσιο χώρο, επειδή το Υπουργείο θεωρεί ότι δεν πρέπει να αναπτύσσονται παρόμοιες αντιπαλότητες σε ανθρώπους που το εκπαιδευτικό στοιχείο πρέπει να τους φέρνει κοντά, ζητήσαμε μια συνέχιση του διαλόγου, ώστε να απαλυνθούν αυτές οι πλευρές, αντιθέσεων, τις οποίες δεν κρίνουμε σκόπιμο να παρατείνουμε. Κατά τούτο και σήμερα το βράδυ έχει κανονιστεί συνάντηση με την Ομοσπονδία Ιδιωτικών Λειτουργιών Εκπαιδευτικών, ακριβώς στη συνέχιση ενός διαλόγου για την ολοκλήρωση αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας για την οποία η Κυβέρνηση είναι πάντα δεσμευμένη να υλοποιήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η κα Δαμανάκη έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η τροπολογία του κυρίου Υπουργού είχε αποσυρθεί μετά από την παρέμβαση της Νέας Δημοκρατίας που αφορούσε κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Έκτοτε, όμως, έχει περάσει πολύς καιρός και πιστεύω ότι δεν θα πρέπει εκείνη η απόσυρση να μείνει κατά κάποιο τρόπο ως τετελεσμένο γεγονός.

Θέλω να θυμίσω τα εξής: Πριν από την κατάθεση της τροπολογίας είχε μεσολαβήσει διάλογος με τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς που είχε διαρκέσει ένα έτος. Θέλω, επίσης, να θυμίσω ότι με μία σειρά από νόμους οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί έχουν ένα καθεστώς, μετά την απόλυσή τους, το οποίο είναι περίπου δεδομένο. Εξάλλου και το Συμβούλιο της Επικρατείας μετά από απόφασή του τον περασμένο Φεβρουάριο έχει αναγνωρίσει ότι δεν μπορούν οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων να απολύουν όπως νομίζουν.

Μετά από όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, ειλικρινά –αυτό βέβαια δεν αφορά μόνο τον κύριο Υπουργό– δεν αντιλαμβάνομαι ακριβώς το σκεπτικό της παρέμβασης της ΟΛΜΕ. Συμφωνώ και εγώ ότι δεν θα πρέπει να υπάρχουν τέτοιου είδους διαμάχες ανάμεσα σε φορείς. Χαίρομαι που η ΟΛΜΕ ανακάλυψε ότι οι διορισμοί θα πρέπει να γίνονται μέσω του ΑΣΕΠ. Είχα την εντύπωση ότι μέχρι τώρα υπερασπιζόταν μόνο την επετηρίδα. Εν πάση περιπτώσει φαίνεται ότι ανακάλυψε τη σημασία του ΑΣΕΠ όταν πρόκειται για να διοριστούν άλλοι, ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί εν προκειμένω που απολύονται. Τι να πω, κύριε Πρόεδρε;

Θέλω, όμως, να πω το εξής: Αυτά όλα μπορούν να ληφθούν υπόψη από την Κυβέρνηση, αλλά δεν επιβάλλουν στην Κυβέρνηση τη στάση της. Αυτό είναι σαφές και νομίζω ότι σε αυτό ο κύριος Υπουργός θα είναι σύμφωνος.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι όλων τούτων δοθέντων θα πρέπει ο κύριος Υπουργός πιο συγκεκριμένα να δεσμευτεί για το τι θα συμβεί στο μέλλον με την τροπολογία. Εντάξει θα υπάρξει νέος κύκλος διαλόγου, απ' ό,τι έχω αντιληφθεί, πάλι με την ΟΙΟΛΕ, πάλι με την ΟΛΜΕ. Σε αυτό το νομοσχέδιο δεν ξέρω αν προλαβαίνει –ενδεχομένως να προλαβαίνει– να κατατεθεί εν τέλει η τροπολογία, διότι εξ όσων γνωρίζω συζητείται στην κοινοβουλευτική επιτροπή και θα πάρει χρόνο. Εν πάση περιπτώσει, όμως, εάν δεν κατατεθεί σε αυτό το νομοσχέδιο, τι θα γίνει, κύριε Πρόεδρε; Σε αυτό πρέπει να υπάρξει μία δέσμευση. Δεν είναι δυνατόν, τότε επειδή υπάρχουν δικαστικά κωλύματα, τότε επειδή κάποιος φορέας διαφωνεί, καθ' όλα σεβαστός, αλλά όχι απολύτως αρμόδιος, να ερχόμαστε εδώ και να λέμε όλοι πως συμφωνούμε ότι το θέμα πρέπει να λυθεί και να μη λύνεται ποτέ.

Όπως καταλαβαίνετε, αυτό μπορεί να δώσει λαβή στους ίδιους τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, που ενδιαφέρονται, να σκεφθούν ότι εδώ ενδεχομένως ακολουθούνται κάποιες διαδικασίες παρακώλυσης της υπόθεσης, οι οποίες απλώς τραβούν σε μακρος και εν τέλει γίνεται αυτό το οποίο οι ιδιοκτήτες των

ιδιωτικών σχολείων επιθυμούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Όπως έχουμε πει, θεωρούμε δέσμευσή μας την προστασία των ιδιωτικών εκπαιδευτικών από τις ανατιολογήτες απολύσεις. Κατά τούτο θέλουμε κατά το δυνατόν ταχύτερα να ολοκληρωθεί το σύνολο του διαλόγου που απαιτείται, ώστε κατά το δυνατόν να μην έχουμε και αντιθέσεις σε αυτόν το χώρο και να βρούμε τον καλύτερο δυνατό τρόπο επίλυσης των θεμάτων που έχουν αναφύει. Εάν δεν προλάβουμε σε αυτό το νομοσχέδιο, είμαι απολύτως βέβαιος ότι στο αμέσως επόμενο που επέρχεται συντομότητα –είναι το νομοσχέδιο για τον ΟΣΚ, για το ΔΙΚΑΤΣΑ...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όχι και επέρχεται το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Για όνομα του Θεού!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Κεδίκογλου, χαίρομαι κάθε φορά που έχετε παρατηρήσεις γραμματικές, παρατηρήσεις συντακτικές. Τις υιοθετώ. Εν πάση περιπτώσει, όμως, επειδή έχουμε ανακοινώσει ότι είναι...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Υπουργός Παιδείας είστε!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Κεδίκογλου, χαίρομαι πάρα πολύ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ. Με την κα Δαμανάκη συζητείτε, όχι με τον κ. Κεδίκογλου.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Κεδίκογλου, χαίρομαι πάρα πολύ που διδάσκετε παιδεία συνολικά με τη στάση σας. Αποδέχομαι τη γραμματική και συντακτική σας παρατήρηση.

Το νομοσχέδιο που ακολουθεί...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή είναι δουλειά δική σας. Δεν είναι μόνο το κουδούνι, αλλά είναι και η προστασία της ελληνικής γλώσσας.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Και κυρίως του ελληνικού ήθους που είναι απολύτως συνυφασμένο με την ελληνική γλώσσα και φαντάζομαι ότι είναι διπλού χαρακτήρα η παρέμβασή σας.

Επειδή, όμως, αφορά ένα ουσιαστικό θέμα και μας παρακολουθούν οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί, απευθύνομαι και σε αυτούς, όπως και σε όλο το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Θα σας δώσω επί πλέον το χρόνο της διακοπής, κύριε Υπουργέ, για να απαντήσετε με άνεση.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή είναι παρόντες οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί και είναι και το Κοινοβούλιο παρόν, οι απαντήσεις πρέπει να είναι υπεύθυνες, το θέμα αυτό θα είναι αντικείμενο του επόμενου νομοσχεδίου εφόσον ολοκληρωθεί ο διάλογος όπως θέλουμε. Εάν δεν ολοκληρωθεί ούτως ή άλλως δεσμευόμαστε ότι το σκέλος που αφορά την προστασία των ιδιωτικών εκπαιδευτικών μέσα στο ιδιωτικό σχολείο θα αντιμετωπιστεί οπωσδήποτε.

Ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω στον κύριο Υπουργό ότι η διακοπή στις πολιτικές ομιλίες έχει τη δική της δυναμική και ερμηνεία. Και την ερμηνεία της την ακούσαμε μαζί από τον Ανδρέα Παπανδρέου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ να μη γράφονται οι διακοπές του κ. Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Άλλωστε γνωρίζετε πολύ καλά ότι με βάση τον Κανονισμό δεν μπορείτε να ομιλείτε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Κεδίκογλου, σας παρακαλώ να διευκολύνετε το Προεδρείο και τη συζήτηση.

Επίκαιρες ερωτήσεις δεύτερου κύκλου: Δεύτερη είναι η με αριθμό 121/12-11-2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της

Νέας Δημοκρατίας κ. Αθηναίου Φλωρίνη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων σχετικά με την καταβολή των οφειλομένων στους λεωφορειούχους του Νομού Χαλκιδικής για τη μεταφορά των μαθητών στα σχολεία.

Η ερώτηση του κ. Φλωρίνη έχει ως εξής:

«Στο Νομό Χαλκιδικής και στο χώρο της Α/θμιας και Β/θμιας εκπαίδευσης, έχει δημιουργηθεί μεγάλη αναστάτωση από την απόφαση του ΚΤΕΛ Χαλκιδικής να διακόψει τα δρομολόγια μεταφοράς των μαθητών στα σχολεία.

Τα υπόψη ΚΤΕΛ έχει λαμβάνειν 200.000.000 δραχμές από το Υπουργείο Παιδείας για τη μεταφορά των μαθητών στα Σχολεία τους κατά την προηγούμενη σχολική χρονιά.

Παρά ταύτα η Διοίκηση του ΚΤΕΛ σε συνεννόηση με τους αρμοδίους φορείς του Νομού μετέφερε μέχρι και σήμερα τους μαθητές, ελπίζοντας ότι το Υπουργείο θα καταβάλει εγκαίρως τα οφειλόμενα.

Όμως το Υπουργείο συνεχίζει να κωφεύει, παρά τις συνεχείς εκκλήσεις των αρμοδίων και αυτό ανάγκασε τη Διοίκηση του ΚΤΕΛ να αποφασίσει τη διακοπή των μαθητικών δρομολογίων από τη Δευτέρα 12 Νοεμβρίου 2001, πράγμα που θα δημιουργήσει σοβαρότατα προβλήματα στην παρακολούθηση των μαθημάτων από τους μαθητές.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός για ποιο λόγο δεν καταβλήθηκε ακόμη το οφειλόμενο ποσό στο ΚΤΕΛ Χαλκιδικής και αν θα ληφθούν μέτρα ώστε ν' αποφευχθεί η διακοπή των μαθητικών δρομολογίων.»

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μέτρο της μεταφοράς των μαθητών είναι ένα μέτρο βαθιά κοινωνικό και θα έλεγα ότι δηλώνει κοινωνική ευαισθησία από την πολιτεία προς ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, το πιο ευαίσθητο που είναι τα παιδιά μας. Αυτό το μέτρο απευθύνεται προς τα παιδιά της υπαίθρου.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και γενικότερα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ έχουν επιδείξει έμπρακτα το ενδιαφέρον τους για τις ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες και στρώματα και έγινε μια προσπάθεια, η οποία αποδίδει καρπούς, να αντιμετωπισουμε όσο το δυνατόν περισσότερο τις κοινωνικές ανισότητες όπως αυτές διαμορφώνονται στην περιφέρεια, και στο κέντρο, στην πόλη και στο χωριό. Με τη μεταφορά των μαθητών, λοιπόν, στο πλησιέστερο οργανωμένο σχολείο όπου γίνονται όλα τα μαθήματα και υπάρχουν όλες οι δυνατότητες που μπορεί να παρέχει σήμερα ένα δημόσιο σχολείο, νομίζουμε ότι βοηθάμε, έτσι ώστε να έχουμε τη μορφωτική και πολιτισμική ανάπτυξη των νέων μας χωρίς υστερήσεις έναντι των άλλων.

Το Υπουργείο Παιδείας με μια σειρά μέτρων που έχει πάρει προσπαθούσε και πέτυχε τη μείωση αυτών των ανισοτήτων στην ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης μεταξύ των μαθητών των αστικών κέντρων και των παιδιών, τα οποία βρίσκονται σε απομακρυσμένες περιοχές. Επιδιώκουμε όπως γνωρίζετε από πολλές μεταρρυθμίσεις που έχει κάνει η Κυβέρνησή μας να βελτιώνουμε κάθε φορά το εκπαιδευτικό μας σύστημα και να μειώνουμε τις ανισότητες που αυτό παρουσιάζει.

Έτσι, λοιπόν, και το μέτρο αυτό της μεταφοράς των μαθητών έρχεται να αντιμετωπίσει τη γεωγραφική διαμόρφωση της χώρας μας, η οποία έχει πάρα πολλά απομακρυσμένα μέρη και εμείς θέλουμε να στηρίξουμε την οικογένεια της υπαίθρου. Οργανώθηκε, λοιπόν, η μεταφορά των μαθητών σε σχολεία άρτια οργανωμένα.

Θέλω ακόμα να πω το εξής. Γίνεται μεταφορά μαθητών από όλες τις βαθμίδες. Ενώ έχουμε εννεαετή υποχρεωτική εκπαίδευση, δίνουμε τη δυνατότητα στα παιδιά που κάνουν επιλογή ειδικότητας, να επιλέξουν σχολείο και η πολιτεία είναι αρωγός στη μετακίνηση κάθε παιδιού. Έχουμε την πεποίθηση ότι το μέτρο αυτό συμβάλλει στην πιο ολοκληρωμένη μόρφωση των μαθητών και στην καλύτερη εκπαίδευσή τους και γι' αυτό υπάρχει ένα γενναίο πρόγραμμα μετακίνησης των μαθητών σε όλη τη χώρα. Δίνεται η δυνατότητα, η οργάνωση της μεταφοράς των χιλιάδων μαθητών στα πλησιέστερα σχολεία, που εκείνοι επιλέ-

γουν να γίνεται με τον πιο αποδοτικό τρόπο από τις νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις.

Είναι μια αποκέντρωση που εμείς βαθιά πιστεύουμε. Πρέπει αυτές οι αρμοδιότητες να μεταφέρονται από το κέντρο, από το Υπουργείο Παιδείας, στην περιφέρεια. Θέλουμε να κάνουμε τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και γενικότερα την Τοπική Αυτοδιοίκηση, συμμέτοχο στη μεγάλη υπόθεση της εκπαίδευσης.

Έτσι το θέμα της μεταφοράς των μαθητών, είναι ένα κορυφαίο θέμα και το οποίο υπονομεύει τις αντιθέσεις που διαμορφώνονται μεταξύ περιφέρειας και κέντρου. Έχουν αναλάβει οι νομάρχες σε συνεννόηση πάντα με την περιφέρεια, να μοιράζουν τα κονδύλια με βάση τις ανάγκες που έχει κάθε περιοχή. Αυτό γίνεται και εδώ, αυτό έγινε και στο Νομό Χαλκιδικής, όπου έχουμε τη μεταφορά των μαθητών από δύσκολες περιοχές. Περίπου δύο χιλιάδες παιδιά μετακινούνται, εκ των οποίων τα πεντακόσια μετακινούνται με τα μόνιμα δρομολόγια και τα υπόλοιπα μετακινούνται με ειδικά δρομολόγια. Είναι ένας από τους δυσκολότερους νομούς, όσον αφορά τη μεταφορά των μαθητών.

Όλα αυτά τα χρόνια στη μεταφορά των μαθητών δημιουργήθηκαν κάποια χρέη απέναντι στα ΚΤΕΛ. Αυτό είναι το θέμα που δημιούργησε την ένταση των τελευταίων ημερών.

Στη συνέχεια της απάντησής μου θα σας πω τι ακριβώς έγινε γι' αυτό το συγκεκριμένο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Φλωρίνης έχει το λόγο.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αληθινά εκπλήσσομαι για τη θέση του κυρίου Υφυπουργού. Δικαιολογείται βέβαια γιατί είναι προχθεσινός Υφυπουργός. Όλοι οι άλλοι φτάνει εκτός από την Κυβέρνησή σας. Πάλι η Τοπική Αυτοδιοίκηση φταίει, πάλι οι νομάρχες φταίει;

Κύριε Υφυπουργέ, το πρόβλημα δεν είναι μόνο στη Χαλκιδική. Η Κέρκυρα, η Βοιωτία, η Θεσπρωτία, η Φλώρινα, όπως με πληροφόρούν οι κύριοι Σπύρου, Μπέζας, Τσιπλάκος, τα ίδια προβλήματα αντιμετωπίζουν. Σε όλη την Ελλάδα δηλαδή τα ίδια προβλήματα έχουμε.

Περσινά χρήματα δεν έχουν πληρωθεί, κύριε Υφυπουργέ και φταίει η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η Κυβέρνησή σας τι κάνει; Υποσχέθηκαν δωρεάν παιδεία. Τους δεσμεύσατε. Γιατί δεν τους δώσατε τα χρήματα; Βέβαια εσείς δεν το γνωρίζετε γιατί είστε προχθεσινός.

Κύριε Υφυπουργέ, σήμερα δύο μήνες μετά την έναρξη του νέου σχολικού έτους και η αναταραχή στο χώρο της παιδείας έφθασε και πάλι σε επικίνδυνα επίπεδα. Οι κινητοποιήσεις μαθητών, γονέων και εκπαιδευτικών κλιμακώνονται. Τα σχολεία κλείνουν. Στη Χαλκιδική έχουν κλείσει από τη Δευτέρα 12 Νοεμβρίου.

Η παιδεία, δεν είναι υπερβολή να πούμε, ότι βρίσκεται και πάλι υπό διάλυση σε όλες τις βαθμίδες και από κάθε άποψη. Τεράστιες ελλείψεις σε βιβλία, αίθουσες διδασκαλίας και διδακτικό προσωπικό. Έχουμε ανύπαρκτα προγράμματα. Χάνονται χιλιάδες ώρες διδασκαλίας και το Υπουργείο πλέει σε πελάγη ευτυχίας.

Γνωρίζετε, κύριε Υφυπουργέ, έμπειρος εκπαιδευτικός είστε, ότι η σωστή παιδεία είναι αυτή που θα οδηγήσει τη χώρα μας στην πρόοδο και στην οικονομική ανάπτυξη και θα εξασφαλίσει στα παιδιά μας επαγγελματική αποκατάσταση. Η Κυβέρνησή σας πρέπει επιτέλους να κατανοήσει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για περαιτέρω πειραματισμούς. Αδιαφορία -γιατί περί αδιαφορίας πρόκειται, κύριε Υφυπουργέ, γιατί χρήματα υπάρχουν- ανικανότητα, ανευθυνότητα, ερασιτεχνισμοί και εκσυγχρονισμοί τύπου «αλά ΠΑΣΟΚ» δεν έχουν θέση και σχέση στην παιδεία. Υπάρχει επείγουσα ανάγκη, εθνική ανάγκη, για ριζοσπαστική μεταρρύθμιση της παιδείας. Μεταρρύθμιση όπως όχι σαν αυτές που έκαναν οι Υπουργοί και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Χρειαζόμαστε μια μεταρρύθμιση η οποία θα γίνει με τη συμμετοχή και με τη συναίνεση όλων των ενδιαφερομένων φορέων.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η πρώτη και καλύτερη επένδυση για ένα κράτος, για μια οικογένεια, είναι η παιδεία. Σκύψτε πάνω στην παιδεία, κύριε Υφυπουργέ, με περισσότερο ενδιαφέρον, με πραγματικό ενδιαφέρον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Γκεσούλης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε συνάδελφε, εγώ δέχομαι την κριτική σε ένα μέτρο που είναι βαθιά κοινωνικό. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ βοηθούν την εκπαίδευση μεταφέροντας όλα τα παιδιά στο σχολείο που επιλέγουν. Ένα σχολείο το οποίο το επιλέγουν όχι βάση κάποιου καταναγκασμού αλλά βάση των επιθυμιών τους και για τη συνέχεια της εκπαίδευσής τους και των επιλογών τους. Η πολιτεία είναι αρωγός σ' αυτά τα παιδιά, τα οποία κάνουν τις δικές τους επιλογές, για να αμβλύνουμε τις όποιες ανισότητες που δημιουργούνται στο χώρο της εκπαίδευσης.

Δέχομαι κριτική, λοιπόν, -εμείς μεταφέρουμε όλα τα Ελληνόπουλα όπου χρειάζεται- μια κριτική όμως που δεν μπορεί να αναιρέσει αυτό το μέτρο, το οποίο είπα νωρίτερα ότι που είναι βαθιά κοινωνικό και προσφορά προς τα νιάτα μας.

Ειδικότερα τώρα για τη Χαλκιδική. Εγώ δεν θέλω να αντιδικήσω. Δέχομαι και είναι φυσικό ένας εκπρόσωπος του ελληνικού λαού αυτής της περιοχής να αναδείξει το θέμα. Εμείς είμαστε εδώ για να απαντήσουμε τι κάναμε άμεσα πάνω σ' αυτό το ζήτημα.

Είπα νωρίτερα ότι τα κονδύλια αυτά, τα οποία αναφέρονται στη μεταφορά των μαθητών δεν είναι του Υπουργείου Παιδείας. Από το Υπουργείο Οικονομικών, από το Υπουργείο Εσωτερικών και από το Υπουργείο Παιδείας μετά από μια συνεννόηση οδηγούνται στην περιφέρεια. Η περιφέρεια μαζί με τους νομάρχες κάνουν τον καταμερισμό των χρημάτων, ανάλογα με τις ανάγκες που έχει η κάθε νομαρχία για τη μεταφορά των μαθητών στις διευθύνσεις εκπαίδευσης. Εκεί, λοιπόν, γίνονται οι συμφωνίες μεταξύ του περιφερειάρχη και του νομάρχη για την κατανομή των χρημάτων και μετά ο νομάρχης κανονίζει τα μέσα μεταφοράς που θα φέρουν τα παιδιά στα σχολεία. Εκεί σ' αυτές τις συμφωνίες και σ' αυτούς τους λογαριασμούς προκύπτουν ορισμένες φορές κάποιες διαφορές.

Παρ' όλα αυτά θέλω να σας πω το εξής: Δυστυχώς έχουμε μείωση του μαθητικού πληθυσμού. Παρ' όλο του έχουμε μείωση του μαθητικού πληθυσμού, κάθε χρόνο και χωρίς να έχουμε αύξηση στα καύσιμα -κάνω μια παρατήρηση- αυξάνονται συνεχώς τα κόμιστρα. Αυτό πρέπει να το ξαναδούμε Δεν θα διαφωνήσω.

Επί της ουσίας όμως για τη Χαλκιδική, θα ήθελα να σας πω ότι για όλη τη χώρα έχει εγγραφεί ποσό 15,5 δισεκατομμυρίων που είναι και το αίτημα, για τη μεταφορά των μαθητών. Είναι το 100% του ποσού που ζητήθηκε. Επίσης ζητήθηκε και εγκρίθηκε επιπλέον για την ενίσχυση του προϋπολογισμού που αφορά τις δαπάνες της μεταφοράς των μαθητών το ποσό των 2 δισεκατομμυρίων για να καλύψουμε χρέη που υπάρχουν από προηγούμενα χρόνια.

Ειδικότερα για το ΚΤΕΛ της Χαλκιδικής, οι δαπάνες και οι οφειλές που υπάρχουν από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση προς τα ΚΤΕΛ του Νομού Χαλκιδικής για μεταφορά των μαθητών το 2001-2002 έχουν τα εξής στοιχεία: Στο Νομό Χαλκιδικής μετακινούνται δύο χιλιάδες παιδιά, όπως ανέφερα νωρίτερα, και μετακινούνται καθημερινά με μισθωμένα λεωφορεία σε τριάντα διαφορετικά δρομολόγια. Έχουμε μόνο πεντακόσιους μαθητές, οι οποίοι μπορούν να παίρνουν τα ΚΤΕΛ της γραμμής.

Από τη στιγμή που προέκυψε η αντιπαράθεση με το ΚΤΕΛ το οποίο θέλει τα χρήματά του, ότι υπόλοιπο οφείλεται από τη νομαρχία. Η άμεση παρέμβαση ήταν να δοθούν επιπλέον χρήματα στην περιφέρεια -και δόθηκαν- από τα 2 δισεκατομμύρια που πήραμε επιπλέον για τις δαπάνες που είναι οφειλές από προηγούμενα έτη ώστε να μοιραστούν με βάση τις ανάγκες σε όλες εκείνες τις νομαρχίες που έχουν ανοικτούς λογαριασμούς από προηγούμενα χρόνια.

Άρα, λοιπόν δόθηκαν χρήματα στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και από κει στη Χαλκιδική για να ικανοποιηθεί αυτό το αίτημα. Η πληροφόρησή μου είναι ότι μετά την παρέμβαση του νομάρχη Χαλκιδικής και σε συνεννόηση με τα ΚΤΕΛ και με τα χρήματα που στάλθηκαν, αντιμετωπίστηκε το θέμα. Ακόμα ήρθαν και τα χρήματα τα οποία προορίζονται για την καινούρια

χρονιά που είχαν αποφασιστεί και είχαν εγκριθεί. Αυτή είναι η πληροφόρηση του έχω.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι ακόμα. Όταν θέλουμε να αναδείξουμε ένα πρόβλημα κύριε συνάδελφε, δε σημαίνει ότι πρέπει να φθάνουμε και στην απαξίωση σημαντικών και σπουδαίων πραγμάτων που αφορούν την εκπαίδευση.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Θα ανοίξουν τα σχολεία, κύριε Υπουργέ; Δεν μου απαντήσατε. Θέλω απάντηση. Δεν ήρθα εδώ να παίζω θέατρο. Τα σχολεία είναι κλειστά. Πρέπει να μου απαντήσετε. Θα ανοίξουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Σας παρακαλώ κύριε συνάδελφε, ξέρετε τη διαδικασία που προβλέπει ο Κανονισμός.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Δε μου απάντησε, κύριε Πρόεδρε, εάν θα ανοίξουν τα σχολεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Να μη γράφεται καμία διακοπή.

Ακολουθεί η με αριθμό 125/12.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικής με την απόλυση των 500 εποχικών υπαλλήλων από την Ολυμπιακή Αεροπορία.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Τσιόγκα έχει ως εξής:

«Μεγάλη αναστάτωση έχει προκαλέσει στους συμβασιούχους της Ολυμπιακής Αεροπορίας –οι οποίοι προχώρησαν πρόσφατα σε κινητοποιήσεις- η απόφαση της διοίκησης της εταιρείας να απολύσει αιφνιδιαστικά 500 εποχιακούς υπαλλήλους. Να σημειωθεί ότι μεγάλο μέρος αυτών των εργαζομένων απασχολούνται πολλά χρόνια στην εταιρεία. Επιπλέον η εταιρεία σχεδιάζει να απολύσει 150-170 υπαλλήλους που εργάζονται στο εξωτερικό.

Η διοίκηση της ΟΑ με πρόσχημα την παγκόσμια κρίση στις αερομεταφορές προχωρά σε απολύσεις, ώστε στην ουσία να διευκολυνθεί η υλοποίηση της ιδιωτικοποίησης που προωθεί η Κυβέρνηση.

Με δεδομένο ότι είναι απαράδεκτο να καλούνται οι εργαζόμενοι να πληρώσουν το κόστος της προωθούμενης από την Κυβέρνηση ιδιωτικοποίησης της ΟΑ:

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός αν θα πάρει μέτρα, ώστε να ανακληθούν οι απολύσεις και να μην πληρώσουν οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι στην ΟΑ τις συνέπειες ενός άδικου πολέμου, αλλά και της κυβερνητικής πολιτικής.»

Ο Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Βούγιας έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ (Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι ιδιαίτερα στενάχωρο για το Υπουργείο και για εμένα προσωπικά να απαντώ σε μία ερώτηση, η οποία αφορά διακοπή συμβάσεων εργαζομένων και απώλεια θέσεων εργασίας. Θα έλεγα, όμως, από την πρώτη στιγμή ότι δεν είναι ένα θέμα που αφορά ούτε στην επικείμενη ιδιωτικοποίηση για την οποία η Κυβέρνηση προσπαθεί σθεναρά να δημιουργήσει τους όρους της καλύτερης αξιοποίησης και σταθεροποίησης της εταιρείας ούτε στην ίδια τη θέση της εταιρείας. Αφορά στην κρίση που προέκυψε στις παγκόσμιες αερομεταφορές μετά το κτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου. Βεβαίως κρίση στις αερομεταφορές σοβούσε και πριν από την 11η Σεπτεμβρίου. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις ίδιες τις εταιρείες, αλλά και ο σκληρός ανταγωνισμός ανάμεσα στα άλλα μέσα μεταφοράς (χερσαία, θαλάσσια και σιδηροδρομικά) είχε δημιουργήσει προβλήματα σε πάρα πολλές μεγάλες και μικρότερες αεροπορικές εταιρείες. Η Ολυμπιακή προσπαθούσε να επιβιώσει μέσα σε αυτό το σκληρό ανταγωνιστικό πεδίο, χωρίς τον προστατευτισμό των προηγούμενων ετών. Τα αποτελέσματα που είδαμε πρόσφατα της πτώχευσης πολύ μεγάλων εταιρειών ή της μείωσης θέσεων εργασίας κατά 20% κατά μέσο όρο σε όλες τις μεγάλες εταιρείες, δείχνουν ακριβώς ότι η Ολυμπιακή δεν ήταν η ίδια το πρόβλημα, αλλά ήταν μέρος ενός τεράστιου παγκόσμιου προβλήματος, που αφορούσε στην κρίση στις αερομεταφορές.

Γνωρίζουμε λοιπόν ότι η «SABENA» που κλείνει και πτωχεύει, με αποτέλεσμα την απώλεια δέκα χιλιάδων – δεκαπέντε χιλιά-

δων θέσεων εργασίας στο Βέλγιο και τη δημιουργία ενός τεράστιου κοινωνικού προβλήματος. Δεν είμαστε πολύ μακριά από τη μέρα που έκλεισε το γραφείο της «LUFTHANSA» στη Θεσσαλονίκη και είχαμε την απόλυση δεκαεπτά εργαζομένων, γιατί η εταιρεία αποφάσισε κεντρικά να διακόψει τις πτήσεις σαράντα τριών αεροσκαφών. Εάν για κάθε αεροσκάφος κλείνει ένα περιφερειακό γραφείο της εταιρείας, αντιλαμβάνεστε ότι πεντακόσιοι ή εξακόσιοι εργαζόμενοι εδάφους έχασαν τη δουλειά τους και πολλά μέλη πληρωμάτων επίσης.

Τα αεροπλάνα μετακινούνται τις μέρες αυτές στα 2/3 της χωρητικότητάς τους κατά μέσο όρο και υπάρχει, όπως σας είπα, μία μείωση της επιβατικής κίνησης κατά 20% περίπου.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό η Ολυμπιακή ήταν υποχρεωμένη να αναπροσαρμόσει ορισμένες εργασιακές σχέσεις για να διατηρήσει ένα υψηλό επίπεδο ασφάλειας και αξιοπιστίας και χαμηλό, κατά το δυνατό, κόστος, ώστε να μπορέσει να αντέξει στον ανταγωνισμό. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα μείωση δρομολογίων και προορισμών. Δεν μπορεί η εταιρεία να εκτελέσει αυτήν τη στιγμή κάτω από αυτές τις συνθήκες όλα τα δρομολόγια με την πυκνότητα που τα εκτελούσε πριν. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι οι χειμερινοί μήνες, όταν η εποχιακή αιχμή δεν υπάρχει και δεν γίνονται και οι απαραίτητες μετακινήσεις, για να αξιοποιηθεί όλο το εποχιακό προσωπικό, το οποίο προσελήφθη φέτος και το οποίο ήταν τέσσερις χιλιάδες σαράντα οκτώ άτομα. Από αυτά για διακόσιες τριάντα πέντε διεκόπη πρόωρα η σύμβαση εργασίας τους, γιατί οι προορισμοί οι οποίοι υπήρχαν μέχρι το τέλος του συμβολαίου τους έχουν πάψει να υπάρχουν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η Σκιάθος, στην οποία δεν εκτελούνται πια δρομολόγια το χειμώνα ή το Άκτιο στο οποίο τα δρομολόγια μειώθηκαν σε τέσσερα την εβδομάδα.

Αντιλαμβάνεστε ότι όταν υπάρχει ένας προορισμός στον οποίο δεν εκτελούνται πια δρομολόγια, είναι αδύνατον εργαζόμενοι, οι οποίοι έχουν κάνει εποχιακή σύμβαση και εργάζονται στον αεροσταθμό αυτό, να μπορέσουν να συνεχίσουν τη σύμβαση αυτή. Κάτω από τις συγκεκριμένες συνθήκες μιας παγκόσμιας κρίσης στις αερομεταφορές ήταν αδύνατο η εταιρεία να μπορέσει να αποφύγει τέτοιου είδους εσωτερικές αποφάσεις, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη σταθεροποίησή της και τη συνέχιση της λειτουργίας της.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί του Κανονισμού.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, το λόγο επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Θα σας το δώσω, αλλά να απαντήσει πρώτα ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι πρόσφατα έγιναν πεντακόσιες περίπου απολύσεις από την Ολυμπιακή Αεροπορία στη χώρα μας και ετοιμάζονται άλλες εκατόν εβδομήντα περίπου για εργαζόμενους σε γραφεία της Ολυμπιακής στο εξωτερικό.

Οι εργαζόμενοι αυτοί εργάζονται στην Ολυμπιακή από τρεις έως δεκατρία χρόνια ως εποχιακοί. Αυτό σημαίνει ότι οι εργαζόμενοι για όλα αυτά τα χρόνια, καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες της Ολυμπιακής Αεροπορίας, κάθε χρόνο οι ίδιοι διότι έχει αναγνωριστεί η προσφορά τους. Φέτος με πρόσχημα την κρίση μετά το τρομοκρατικό κτύπημα, γίνονται απολύσεις πολύ πιο πριν από τη λήξη των συμβάσεών τους και για ορισμένους με αστεία επιχειρήματα.

Εμείς πιστεύουμε ότι ο λόγος των απολύσεων δεν είναι η κρίση στις αεροπορικές εταιρείες. Ο λόγος είναι ότι ετοιμάζεται το ξεπούλημα της Ο.Α. και γι' αυτό θέλετε να δώσετε στους υποψήφιους αγοραστές την Ο.Α. χωρίς τα βάρη των εργαζομένων, «καθαρή» με λιγότερες υποχρεώσεις.

Κατά την άποψή μου, πρέπει να ξαναπροσληφθούν οι εργαζόμενοι. Ήδη βρίσκονται σε κινητοποιήσεις. Η συντριπτική τους πλειοψηφία προσφέρει έργο. Η κρίση στις αεροπορικές εταιρείες είναι το πρόσχημα. Η ουσία βρίσκεται στο ξεπούλημα της Ολυμπιακής και αυτό πρώτα απ' όλα το πληρώνουν οι επτακόσιοι εργαζόμενοι που βρίσκονται στο δρόμο. Και το λέμε αυτό διότι η Κυβέρνηση επαγγέλλεται καθημερινά τη δημιουργία

νέων θέσεων εργασίας. Όμως, έχουμε καθημερινές απολύσεις και έτσι η ανεργία αυξάνεται με γεωμετρική πρόοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Η Βουλευτής Επικρατείας κα Χριστίνα Σπυράκη ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε την ζητηθείσα άδεια.

Κύριε Κεδίκογλου, ζητήσατε γραπτώς και με δεύτερη υπογραφή όπως προβλέπεται το λόγο επί του Κανονισμού.

Έχετε το λόγο να μας πείτε σε τι συνίσταται η παραβίαση του Κανονισμού.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σύμφωνα με τον Κανονισμό, ο Πρόεδρος διευθύνει τις εργασίες της Βουλής σύμφωνα με το άρθρο 11. Από πουθενά δεν δίνεται η δυνατότητα στον Πρόεδρο να απαγορεύει τις διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να ολοκληρώσω.

Δεύτερον, έρχεται εδώ ο Υπουργός Παιδείας που κατά τεκμήριον είναι ο κατ' εξοχήν γνώστης της ελληνικής γλώσσας και πρόκειται περί φιλολόγου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Επί του Κανονισμού το λόγο, κύριε Κεδίκογλου. Τελειώσατε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Του γίνεται μια διακοπή με καλή προαίρεση και απαντά ο Εξωκοινοβουλευτικός Υπουργός ότι μετράει το ήθος μου και το Προεδρείο παρεμβαίνει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δηλαδή, τον διορθώσαμε, του κάναμε την παρέμβαση για να μην περάσει στην ιστορία αύριο που θα διαβάζει κάποιος την κοτσάνα που πέταξε –και δεν είναι η πρώτη φορά, δυστυχώς– ο κύριος Υπουργός Παιδείας ο γνώστης της ελληνικής γλώσσας και πρέπει να προσταυθεί στο ζήτημα του ήθους; Είναι θέμα ήθους; Οι διακοπές έχουν τη δική τους δυναμική και όπως είπα προ ολίγου σε πολιτικό μάθημα υπό τον Ανδρέα Παπανδρέου μας ανέπτυξε ποια είναι η έννοια και η διακοπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας κατανόησα, κύριε Κεδίκογλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Επαναλαμβάνω ότι δεν έχετε από πουθενά το δικαίωμα να απαγορεύετε τις διακοπές, εκτός και αν ο Υπουργός πει ότι δεν δέχεται τις διακοπές. Από την ώρα που λέει ότι δέχεται τη διακοπή, δέχεσθε τη μομφή που άφησε ο κύριος Υπουργός σχετικά με το ήθος όταν τον διέκοψα σε μια κοτσάνα την οποία έκανε. Λυπάμαι, κύριε Πρόεδρε, που το Προεδρείο δεν ασκεί τα καθήκοντά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Κεδίκογλου, μια και βάλατε αυτό το θέμα για το δικαίωμα του Προεδρείου, σας θυμίζω το άρθρο 66 παράγραφος 9 : «Αν ο Βουλευτής πάρει το λόγο και αναφέρεται σε ζητήματα άσχετα και έξω από το συζητούμενο θέμα της ημερήσιας διάταξης ή πάρει το λόγο χωρίς τη σχετική άδεια ή συνεχίζει να ομιλεί εάν και κλήθηκε να ολοκληρώσει την αγόρευσή του, ο Πρόεδρος, του αφαιρεί το λόγο».

Και η παράγραφος 10 λέει: «Σε περίπτωση οποιασδήποτε παράβασης καθεμιάς από τις τρεις προηγούμενες παραγράφους ο Πρόεδρος δίνει εντολή να μη γίνεται καταχώριση των αντίστοιχων ομιλιών στα Πρακτικά».

Άρα δεν προκύπτει θέμα παραβίασης του Κανονισμού.

Ο Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοινωνιών κ. Βούγιας έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ (Υφυπουργός Μεταφορών και Επικοι -

νωνιών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να συμπληρώσω, σχολιάζοντας την απάντηση του συναδέλφου ότι δεν αποτελεί για κανέναν πρόσχημα αυτό το οποίο συνέβη στις 11 Σεπτεμβρίου, το οποίο ατυχώς συνεχίστηκε και προχθές με το νέο ατύχημα το οποίο συνέβη στη Νέα Υόρκη συμπτωματικά στην ίδια περίπου περιοχή.

Υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα με τις αερομεταφορές. Η εμπιστοσύνη του κόσμου έχει κλονιστεί και αυτό έχει αναγκαστικά τις συνέπειές του σε μία αγορά η οποία ούτως ή άλλως είχε πάρα πολλά προβλήματα και δεν είναι δυνατόν σήμερα να προστατευθεί με τον ίδιο τρόπο που γίνονταν στο παρελθόν.

Σχολιάστηκε επίσης ο λόγος για τον οποίο η Ολυμπιακή προχωράει σε τέτοιου είδους ενέργειες, που όπως είπα και πριν είναι ελάχιστες, σε σχέση με αυτό που συμβαίνει σε παγκόσμια κλίμακα στη "SABENA", στη "SWISS AIR" στη "LUFTHANSA" ή στις αμερικάνικες εταιρείες που οι απολύσεις έχουν ξεπεράσει το 25% και το 30%. Εδώ μιλάμε για εργαζόμενους οι οποίοι είναι μεν εποχιακοί, αλλά έχουν σχετικά μεγάλη εμπειρία. Από αυτούς οι περισσότεροι ολοκληρώνουν φέτος κανονικά τη σύμβασή τους. Συγκεκριμένα, τριακόσια σαράντα οκτώ άτομα παραιτήθηκαν μέσα στη διάρκεια του οκταμήνου –συνήθως είναι οκτάμηνες οι συμβάσεις απασχόλησης– χίλιες οκτακόσιες συμβάσεις έληξαν κανονικά, άλλες χίλιες εκατόν εβδομήντα τρεις λήγουν σταδιακά χωρίς να υπάρχει κάποιο πρόβλημα και διακόσια τριάντα πέντε άτομα γίνεται πρόωρη διακοπή της σύμβασης εξαιτίας της συρρίκνωσης συγκεκριμένων δρομολογίων όπως είπα και πριν.

Πρέπει να σας πω πως τα άτομα αυτά θα επαναπροσληφθούν για να συμπληρώσουν την οκτάμηνη σύμβαση, η οποία είχε συμφωνηθεί με την εταιρεία, μόλις ξεπεραστεί η κρίση, που ελπίζουμε ότι θα τελειώσει γρήγορα με τον τερματισμό του πολέμου και με την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των επιβατών στα αεροπλάνα και στις αεροπορικές εταιρείες και εφόσον βεβαίως μεταβληθούν τα δεδομένα της επιβατικής κίνησης, τα οποία χρειάζεται η εταιρεία για να μπορέσει να απασχολεί τόσους υπαλλήλους όσους και στο παρελθόν.

Θα ήθελα τέλος να πω πως οι διαπραγματεύσεις της ελληνικής Κυβέρνησης για την ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής συνεχίζονται, είναι σε μία εξέλιξη. Δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να τις σχολιάσω. Γίνεται μία πολύ μεγάλη προσπάθεια σταθεροποίησης της εταιρείας και έχω την εντύπωση πως η σταθεροποίηση αυτή της εταιρείας θα βοηθήσει την ίδια την Ολυμπιακή και τους εργαζομένους της.

Ευχαριστώ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ορίστε, κύριε Τσιπλάκο έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ο Κανονισμός τον οποίο εφαρμόζετε πάρα πολύ αυστηρά θα πρέπει να εφαρμόζεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Παρακολουθώ ότι τον ελάχιστο χρόνο που έχουν οι Βουλευτές των δύο λεπτών –δεν θα το σχολιάσω είναι αδύνατον να εκφέρουν τις απόψεις τους– μόλις κλείνει το δίλεπτο αρχίζει ο εκνευριστικός ήχος του κουδουνιού και δεν ακούγεται ούτε λέξη. Όταν μιλάει ο Υπουργός παρατήρησα ότι έχει διπλάσιο χρόνο και σταματάτε τον ήχο του κουδουνιού. Νομίζω ότι θα πρέπει ο Κανονισμός να εφαρμόζεται προς όλες τις κατευθύνσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Νομίζω ότι και ο Πρόεδρος και όλοι οι Προεδρεύοντες τουλάχιστον σε αυτό το θέμα ως προς τον χρόνο, έχουμε δείξει αντικειμενικότητα και κατανόηση προς όλους.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Αιγιαλός, παραλίες και άλλες διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση.

Σήμερα θα συζητήσουμε την ενότητα των άρθρων 1 έως 17. Σας θυμίζω τη χθεσινή συμφωνία που είχε γίνει όταν προηδρεύε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής και είχε αφεθεί μία επιφύλαξη από τη Νέα Δημοκρατία ενδεχομένως αν χρειστεί να ζητήσει να συζητηθεί σε αυτήν την ενότητα 1 έως 17 και το άρθρο 21.

Ισχύει η χθεσινή σας πρόταση, κύριε Παπαγεωργόπουλε;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Η Νέα Δημοκρατία κύριε Πρόεδρε, τιμά τις συμφωνίες της.

Να το ξαναπώ πάλι: Μέχρι και το άρθρο 17 θα τελειώσουμε σήμερα. Αν επιλεγεί κάποιο άρθρο για να τεθεί υπό την κρίση του Σώματος σε ονομαστική ψηφοφορία θα το εντάξουμε και αυτό. Ας έλθει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για να μην προτρέχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Προχωρούμε μέχρι τώρα με βάση τη συμφωνία μας.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει αλλάξει τίποτα. Αν χρειαστεί να βάλουμε και ένα άλλο άρθρο στη συζήτηση. Απλώς να έχουμε αρκετό χρόνο γιατί είναι δεκαεπτά πολύ σημαντικά άρθρα. Να έχουμε τουλάχιστον δεκαπέντε λεπτά οι εισηγητές για να μπορέσουμε να τα αναπτύξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Παπαγεωργόπουλε, επειδή βλέπω από τα Πρακτικά ότι ο κ. Παυλόπουλος είχε πει ότι ενδεχομένως θα μας λέγατε σήμερα αν χρειασθεί να συζητήσουμε μαζί με την ενότητα 1-17 και το άρθρο 21, γι' αυτό σας ερωτώ. Προς το παρόν όμως δεν ισχύει, έτσι; Συζητάμε την ενότητα των άρθρων 1-17.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν θα αλλάξει τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς.

Θέλετε κάτι, κύριε Κολιοπάνο; Υπάρχει συμφωνία;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Συμφωνώ, κύριε Πρόεδρε, να συζητήσουμε σήμερα την ενότητα 1-17, γιατί έτσι επεξεργαστήκαμε το σχέδιο νόμου και στην επιτροπή. Μου φαίνεται, λοιπόν, ότι είναι το καλύτερο δυνατό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Πριν εισέλθουμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορώ να εγγραφώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε Κεδικόγλου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μα, δεν κάνετε τη δουλειά σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε Κεδικόγλου, με τον πρώτο εισηγητή θα μπορείτε να εγγραφείτε τε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Κεδικόγλου, γιατί σήμερα αυτός ο εκνευρισμός; Ακόμα κάνω τις συνεννοήσεις με τα κόμματα για το πώς θα προχωρήσει η συζήτηση.

Η συνάδελφος Βουλευτής Β' Αθηνών κα Φάνη Πετραλιά-Πάλλη και ο συνάδελφος Βουλευτής Αθηνών κ. Στέφανος Μάνος ζητούν ολιγοήμερη άδεια απουσίας τους στο εξωτερικό. Εγκρίνει το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συνεπώς, το Σώμα ενέκρινε.

Προχωρούμε, λοιπόν, στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων 1-17 και θα δώσουμε δεκαπέντε λεπτά στους εισηγητές, με κάποια ανοχή και επτά - οκτώ λεπτά στους ομιλητές.

Πριν από τους εισηγητές έχει ζητήσει το λόγο ο κύριος Υφυπουργός για να ανακοινώσει κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις

και βελτιώσεις.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα χρειαστώ μόνο τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επαναλάβω αυτά τα οποία είπα προηγουμένως σε δύο λέξεις. Σκοπός του νομοσχεδίου είναι η κατοχύρωση του κοινόχρηστου χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας. Κατά τρόπο πανηγυρικό αναφέρεται σε πολλές διατάξεις και πιστεύω ότι όλη η συζήτηση η οποία έγινε εκτενώς εδώ, εκεί αποσκοπούσε παρά τις οποιεσδήποτε παρατηρήσεις.

Δεύτερη παρατήρηση: Σαφώς τα κοινόχρηστα, ως κοινόχρηστα πράγματα, ανήκουν στο δημόσιο και απαγορεύεται η εκποίηση των κοινοχρήστων πραγμάτων. Αυτό είναι ξεκάθαρο.

Τρίτον, απαγορεύεται η παραχώρηση της αποκλειστικής χρήσης αυτών των πραγμάτων.

Τέταρτο, προσδιορίζεται η απλή χρήση ως η χρήση η οποία δεν παρακωλύει την κοινή χρήση, δεν διαταράσσει δηλαδή τη σχέση της κοινής χρήσης και από εκεί και πέρα θα έλεγα ότι υπάρχουν ορισμοί, οι οποίοι κατοχυρώνουν πραγματικά αυτό το οποίο είπα προηγουμένως.

Πρέπει να πω και να ξεκαθαρίσω ότι κατά τη συζήτηση στη Διαιτητική Επιτροπή αποδέχθηκα πλέον των είκοσι πέντε από τις παρεμβάσεις των συναδέλφων. Αυτό σημαίνει ότι ακριβώς ο σεβασμός στις διαδικασίες και η αποθέωση της δημοκρατικής λειτουργίας της Βουλής αποδεικνύεται σε αυτό το νομοσχέδιο.

Δεύτερη παρατήρηση: Είναι Κώδικας. Θα μπορούσε η Κυβέρνηση να φέρει τον Κώδικα με τη διαδικασία των Κωδίκων...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μην τα λέτε αυτά, κύριε Υφυπουργέ. Είναι απαράδεκτα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αφήστε με να τελειώσω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Θίγεται τη Βουλή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Με συγχωρείτε.

Λέω ότι τον φέρνει η Κυβέρνηση για να γίνει συζήτηση εδώ και σαν συνέχεια -δήλωσα και προχθές- συζητώντας τα άρθρα, τις ορθές παρατηρήσεις που θα δούμε, θα τις αποδεχθούμε.

Έτσι, με αυτά τα οποία άκουσα στη συζήτηση επί της αρχής, θέλω να πω προκαταβολικά, για να μην επαναλαμβάνονται τουλάχιστον αυτά, ότι δεν αποκλείεται να συζητήσουμε και σε άλλα άρθρα άλλες παρατηρήσεις. Από αυτά που τουλάχιστον εγώ κατέγραψα, θέλω να πω το εξής: Η παρατήρηση του συναδέλφου κ. Αρσένη που λέει για την προστασία του οικοσυστήματος των ζωνών αιγιαλού και παραλίας είναι μια σωστή παρατήρηση, στο πνεύμα του νομοσχεδίου και πιστεύουμε ότι κατά τρόπο πανηγυρικό μπορεί και πρέπει να συμπεριληφθεί στο συγκεκριμένο άρθρο.

Όπως επίσης, η παρατήρηση που διατυπώθηκε στο άρθρο 2 για τον προσδιορισμό της κύριας χρήσης, όπου φαίνεται η δευτερεύουσα χρήση, είναι ορθό νομοτεχνικά να πούμε «Η κύρια χρήση είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση...».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Υπουργέ, για να καταλάβω και εγώ ως Προεδρείο, και οι συνάδελφοι: Αυτήν τη στιγμή προτείνετε συγκεκριμένες τροποποιήσεις; Είναι διατυπωμένες; Θα διανεμηθούν; Ή ομιλείτε επί προθεσίων σας για αλλαγές για να βοηθήσετε να τοποθετηθούν οι εισηγητές; Για να γίνει κατανοητό, να οργανώσουμε τη συζήτηση και να είναι πιο αποδοτική.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, είναι οι προθέσεις τις οποίες θα φέρουμε γραμμένες σε λίγο. Απλώς για να ξέρουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Τώρα γίνεστε πιο σαφής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): ...τι αποδεχόμαστε, ώστε η συζήτηση να γίνει πάνω σε αυτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, για να το λάβουν υπόψη τους στις ομιλίες τους οι εισηγητές και οι συνάδελφοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας έθεσε ορισμένα ζητήματα, όπως

για παράδειγμα στο άρθρο 12 παράγραφοι 4 και 5, για τις προ-σχωσεις. Αποδεχόμαστε την πρόταση του εισηγητή της Πλειοψηφίας για διαγραφή των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 12, οπότε η παράγραφος 6 αναριθμείται και γίνεται 4.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Αυτό είναι μία συγκεκριμένη αλλαγή που ανακοινώνετε από τώρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Από τώρα γίνεται δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Είναι, λοιπόν, η πρώτη συγκεκριμένη αλλαγή για να γραφεί στα Πρακτικά. Απαλείφονται οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 12. Έχετε άλλη συγκεκριμένη αλλαγή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Άλλη συγκεκριμένη αλλαγή, πέρα από τις γενικές τοποθετήσεις, υπήρχε η πρόταση πάλι από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας για το άρθρο 16 παράγραφος 6 που μνημονεύει τη δυνατότητα κατασκευής γέφυρας από την παραλία μέχρι τη νησίδα. Αποδεχόμαστε την πρόταση και διαγράφουμε την παράγραφο 6 του άρθρου 16.

Επειδή έχουν μεταφερθεί αρμοδιότητες, κύριε Πρόεδρε, στο Υπουργείο Αιγαίου όσον αφορά τα ζητήματα αυτά, στα άρθρα 5, 7, 12, 14, 16 και 21 προστίθεται και η συναρμοδιότητα του Υπουργείου Αιγαίου στο χώρο της καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητάς του.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

«ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ «ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ΠΑΡΑΛΙΑ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Άρθρο 5 (παράγραφος 8)

Προστίθεται περίπτωση θ, ως εξής:

«θ. στο Υπουργείο Αιγαίου για τις περιοχές της αρμοδιότητάς του».

Άρθρο 7

Προστίθεται παράγραφος 8, ως εξής:

«8. Σε περιοχές που είναι ήδη χαρακτηρισμένες ως ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, η άδεια και ο έλεγχος πάσης φύσεως εργασίας (οικοδομή, τεχνικά έργα κλπ.) εντός της καθορισμένης ζώνης αιγιαλού και παραλίας γίνεται από τις κατά τόπους αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Αιγαίου».

Άρθρο 12 (παράγραφος 4)

Στο τρίτο στίχο της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού, μετά τις λέξεις «του Υπουργείου Πολιτισμού», προστίθεται η φράση «του Υπουργείου Αιγαίου για τις περιοχές της αρμοδιότητάς του».

Άρθρο 14 (παράγραφος 2β)

Στο τέλος της παραγράφου 2β, προστίθεται περίπτωση «10», ως εξής:

«10) Το Υπουργείο Αιγαίου για τις περιοχές της αρμοδιότητάς του».

Άρθρο 16 (παράγραφος 1)

Στον τέταρτο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, προστίθεται η φράση «το Υπουργείο Αιγαίου για τις περιοχές της αρμοδιότητάς του».

Άρθρο 21 (παράγραφος 3)

Προστίθεται περίπτωση ιβ, ως εξής:

«ιβ) στο Υπουργείο Αιγαίου για τις περιοχές της αρμοδιότητάς του».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώσατε, κύριε Υπουργέ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Υπάρχουν συγκεκριμένες αλλαγές που τις ανέφερε ο κύριος Υπουργός σε δύο άρθρα και υπάρχουν προθέσεις με βάση και τη συζήτηση για αλλαγές σε υπόλοιπα άρθρα, τις οποίες και ανέφερε. Νομίζω ότι με αυτό μπορούμε να αρχίσουμε τη συζήτηση.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Οι εγγραφές να γίνονται όταν αρχίζει η ομιλία του εισηγητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Συνήθως όταν αρχίζει η ομιλία των εισηγητών ανοίγει -έτσι γίνεται με ενημερώνουν οι υπηρεσίες- η εγγραφή.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Εγγραφήκαμε και κάποιος τα έσβησε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Σφυρίου, μη δημιουργούμε ζητήματα τώρα για θέματα τεχνολογίας.

Ορίστε, κύριε Κολιοπάνο, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Θέλω να τονίσω κατ' αρχήν ότι είναι θετική η αντίδραση του κυρίου Υφυπουργού, όσον αφορά τις βασικές παρατηρήσεις που και εγώ σαν εισηγητής της Πλειοψηφίας και οι άλλοι εισηγητές και οι άλλοι συνάδελφοι υποβάλαμε κατά τη διάρκεια συζήτησης του σχεδίου νόμου περί αιγιαλού και παραλίας επί της αρχής.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι για όσους παρεξήγησαν τις διαφορετικές απόψεις που διατυπώθηκαν ακόμη και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας θα φανεί σαφώς ότι αυτό έγινε μόνο και μόνο επειδή στόχος μας είναι να βελτιώσουμε αυτό το σχέδιο νόμου και να εξελιχθεί πραγματικά σε ένα νόμο που θα προστατεύει ουσιαστικό τον αιγιαλό και την παραλία, θα θεραπεύει τις βλάβες που έγιναν στο παρελθόν πάνω σε αυτήν την ευαίσθητη, από πολλές πλευρές και κυρίως οικολογικά, ζώνη του αιγιαλού και της παραλίας και θα αποτρέψει στο μέλλον ανάλογες καταστάσεις.

Προφανώς κανείς άλλος λόγος δεν συνέτρεχε, ώστε να αναγκαστούμε με πολύ μεγάλη επιμονή να ζητήσουμε αυτές τις αλλαγές. Θεωρώ κατ' αρχήν, για να αρχίσω επί των άρθρων κύριε Πρόεδρε, ότι η δήλωση του κυρίου Υφυπουργού ότι το αρχικό, το βασικό άρθρο 2 παράγραφος 2 θα διατυπωθεί πάνω στις αρχές που διατυπώσαμε, δηλαδή ότι πρωταρχικώς ...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να μοιραστεί, κύριε Πρόεδρε...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Πιστεύω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι από όσα είπε και ο κύριος Υφυπουργός, η αλλαγή στο βασικό άρθρο 2 παράγραφος 2 -άλλωστε θα μοιραστεί σε λίγο- θα είναι μέσα στο πνεύμα που διατυπώθηκε στη Βουλή κατά την επί της αρχής συζήτηση, δηλαδή θα διαφυλαχθεί ο κοινόχρηστος χαρακτήρας του αιγιαλού και της παραλίας, ο πρωταρχικός του σκοπός, δηλαδή η επικοινωνία από τη θάλασσα προς τη στεριά και αντίθετα και μόνος κατ' εξαίρεση θα επιτραπούν απλές χρήσεις που δεν πρέπει να αγνοούμε. Και είναι αληθές αυτό, η ίδια η ζωή έχει επιβάλει απλές χρήσεις στον αιγιαλό και στην παραλία.

Τι θέλω να πω; Θέλω να πω ότι επιμένουμε στον κοινόχρηστο χαρακτήρα του, επιμένουμε ότι όλες οι άλλες χρήσεις θα είναι κατ' εξαίρεση και για υπέρτερο σκοπό, αλλά δεν πρέπει να λησμονούμε ότι δεν μπορεί να χαρακτηριστεί υπέρτερος σκοπός η τοποθέτηση μιας ομπρέλας πάνω στον αιγιαλό, άρα λοιπόν κάποιες απλές χρήσεις θα πρέπει να βρεθεί τρόπος με εξουσιοδότηση ή άλλως πως να εξασφαλίζονται. Διότι και ο ψαράς σε μια ερμητική ακρογιαλιά μπορεί να έχει μια πρόχειρη ξύλινη κατασκευή για να δέσει τη βάρκα του, δημιουργώντας μια μικρή σκάλα, αλλά υπάρχουν και οι γνωστές καθημερινές ανάγκες είτε της ομπρέλας είτε της βάρκας και του κανό που μισθώνονται πάνω στον αιγιαλό και στην παραλία και που προφανώς βρίσκονται μπροστά από τουριστικές εγκαταστάσεις.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να διαφυλάξουμε τον κοινόχρηστο χαρακτήρα, πρέπει να διαγραφούν οι προθέσεις αναπτυξιακών γενικά έργων, που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν σε καμία περίπτωση -και πιστεύω ότι αυτό εννοεί ο κύριος Υπουργός- και, επαναλαμβάνω, να βρεθεί τρόπος ούτως ώστε αυτή η απλή χρήση των καθημερινών αναγκών του αιγιαλού και της παραλίας, που στο κάτω-κάτω συνδέονται και με την απόλαυση των πολιτών, να εξασφαλίζεται και να μη δημιουργηθούν εμπόδια σ' αυτό.

Στη συνέχεια είμαι βέβαιος ότι ο κύριος Υπουργός θα θεωρήσει ότι στο άρθρο 7 παράγραφος 7 όπου αναφέρεται, ότι «για την εκτέλεση δομικών έργων στην παραλία προς επιδίωξη των σκοπών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη δόμηση εκτός σχεδίου πόλης» δεν έχει κανένα νόημα, διότι ποτέ δεν πρόκειται να κτίσουμε κτίρια πάνω στη συγκεκριμένη ζώνη της παραλίας, δηλα-

δή στο κομμάτι γης μεταξύ της γραμμής του αιγιαλού και της γραμμής της παραλίας. Μπορεί να επιτρέπεται η διέλευση, για παράδειγμα, του αγωγού των λυμάτων μιας πόλης κάτω από τον αιγιαλό ή η άντληση νερού, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να γίνουν κτίρια, συνεπώς δεν έχει νόημα και φαντάζομαι ότι θα διαγραφεί.

Στο άρθρο 3, κύριε Πρόεδρε, εκεί όπου προβλέπεται η συμμετοχή στην επιτροπή του μηχανικού της Τεχνικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων, θα ήθελα να πω ότι η συμμετοχή του δεν είναι σωστή.

Μέχρι τώρα στην επιτροπή για την χάραξη του αιγιαλού συμμετέχει τεχνικός της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών του κάθε νομού. Και αυτό δεν το λέω για να μην δώσουμε κάποιο δικαίωμα στην Τεχνική Υπηρεσία Δήμων και Κοινοτήτων, αλλά γιατί ό,τι στοιχεία υπάρχουν μέχρι σήμερα από το 1940, σε σχέση με την χάραξη του αιγιαλού, γιατί έχει γίνει χάραξη του αιγιαλού σε πολλά σημεία, υπάρχουν στις Διευθύνσεις Τεχνικών Υπηρεσιών των νομών.

Αρα λοιπόν, μια τέτοια αλλαγή θα πρόσθετε μια άσκοπη γραφειοκρατία και απώλεια χρόνου. Χωρίς να ισχυρίζομαι ότι είναι από τα σημαντικά ζητήματα, είναι όμως ένα θέμα που διευκολύνει στην προώθηση του στόχου της χάραξης του αιγιαλού σε ολόκληρη την επικράτεια.

Στο άρθρο 5 νομίζω ότι έγινε ήδη δεκτή η τροποποίηση που ζητήθηκε. Συγκεκριμένα στο άρθρο 5, παράγραφος 1, εκεί που λέει «όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, απευθύνεται στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία του δημοσίου», νομίζω -κατά δήλωση του κυρίου Υπουργού- ότι έγινε δεκτό το ότι πριν απ' αυτό θα αναφέρεται το «εκτός της αυτεπάγγελτης κίνησης διαδικασίας χάραξης του αιγιαλού μπορεί και ο καθένας»....»

Δηλαδή προηγείται η αυτεπάγγελτη κίνηση της διαδικασίας χάραξης του αιγιαλού και έπεται η πιθανή αίτηση πολίτου ή συνόλου πολιτών για την εφαρμογή της διάταξης περί χάραξης του αιγιαλού. Νομίζω ότι έχει ήδη συμπεριληφθεί στο πρακτικό της επιτροπής, αλλά επειδή δεν το έχω μπροστά μου το αναφέρω. Μπορεί να γίνει βελτίωση της διατύπωσης.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Συνεχίστε παρακαλώ, κύριε Κολιοπάνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Μπορεί να χρειαστεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Μην κάνετε διάλογο μεταξύ σας. Αν κάποιος συνάδελφος θέλει να ρωτήσει κάτι, ας το ρωτήσει μέσα από το μικρόφωνο. Να είναι κοινωνικοί όλοι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Τέλος πάντων, κι εγώ πιστεύω ότι είναι χρήσιμο.

Επίσης στο άρθρο 13, παράγραφος 3, έγινε η διόρθωση. Εκεί που αναφέρεται ότι «για τους σκοπούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου προς εξυπηρέτηση των πελατών», εννοεί την παραχώρηση του αιγιαλού, έγινε «προς εξυπηρέτηση του κοινού.» Αυτό έχει περάσει και είναι θετικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τι εννοείτε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Είπα, κύριε συνάδελφε, ότι στο άρθρο 13 παράγραφος 3, όπου γίνεται η παραχώρηση απλής χρήσης με τίμημα του αιγιαλού, έγραφε ότι «εν γένει επιχειρήσεις, κάμπινγκ ή κέντρα αναψυχής για τους σκοπούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου...»

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Κολιοπάνο, απευθύνεστε σε συναδέλφους και δεν ακούγεστε. Παρακαλώ, επαναλάβετε τι θέλετε να πείτε. Δεν ακούγεστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Δε φταίω εγώ, κύριε Πρόεδρε. Τι να κάνω; Μιλάω μπροστά στο μικρόφωνο.

Είπα ότι στο άρθρο 13, παράγραφος 3, ήδη έγινε δεκτή η λογική αλλαγή, αυτό που ζητήθηκε από τον κύριο Υφυπουργό. Η παράγραφος 3 ανέφερε ότι αυτό γίνεται προς εξυπηρέτηση των πελατών. Τροποποιήθηκε και έγινε «προς εξυπηρέτηση του κοινού». Δεν ξέρω αν γράφτηκε. Νομίζω ότι γράφτηκε κιόλας.

Είναι στο πρακτικό της επιτροπής. Τώρα το πήρα κι εγώ. Έχει γραφτεί.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΗ: Δεν γράφτηκε. Στο τυπωμένο που έχουμε εμείς, δεν υπάρχει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Είναι στο πρακτικό της επιτροπής. Έχει γραφτεί.

Στο άρθρο 12 -επαναλαμβάνω αυτό που είχα πει- θεωρώ πολύ θετική την αποδοχή από τον κύριο Υφυπουργό ότι όλες αυτές οι επιχώσεις είτε γίνονται από το δημόσιο, μπροστά από τουριστικά κτήματα ή όπως αλλιώς αυτό διατυπώνεται στην παράγραφο 4 είτε από ιδιώτες στην παράγραφο 5, είναι άνευ σημασίας. Παραπέμπουν σε σκέψεις παράξενες, συνεπώς πολύ σωστά αφαιρούνται. Μιλάω για το άρθρο 12, παράγραφοι 4 και 5.

Επίσης, είναι λογικό να παραμένει η δυνατότητα που εκφράζεται από τις παραγράφους 1 και 2 του ιδίου άρθρου, του άρθρου 12. Δηλαδή, αν από τη διάβρωση απειλείται κτήμα, χώρος δημόσιος ή ιδιωτικός, πρέπει προφανώς να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με την νομοθεσία για την κατασκευή δημοσίων έργων.

Στο άρθρο 16 θεωρώ πολύ θετική την αποδοχή της διαγραφής της παραγράφου 6. Στην παράγραφο 6, του άρθρου 16 επιτρέπεται χωρίς δημοπρασία η παραχώρηση δικαιώματος για την κατασκευή γέφυρας από την παραλία μέχρι νησίδα. Αυτό δεν έχει κανένα νόημα, θα μπορούσε να παρερμηνευθεί ή όπου υπάρξει τέτοια ανάγκη στο μέλλον μπορεί να αντιμετωπισθεί όλως ιδιαίτερα, αλλά σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι διάταξη νόμου ότι κάθε νησίδα μπορεί να συνδέεται με γέφυρα με τη στεριά.

Στο άρθρο 7, παράγραφος 1, κύριε Υφυπουργέ, λέει το σχέδιο νόμου ότι χαράσσεται ο αιγιαλός και προσδιορίζεται και η παραλία εφόσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 1. Μα, ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 1 είναι ο κύριος, ο πρωταρχικός σκοπός. Όταν, λοιπόν, χαράσσουμε τον αιγιαλό, είναι αυτονόητο ότι ταυτόχρονα θα πρέπει να χαράσσεται και η παραλία. Αλλιώς θα πρέπει να γίνει πάλι αυτή η διαδικασία από την αρχή, πάλι να πάει η επιτροπή και εκεί που χάραξε τον αιγιαλό να χαράζει και την παραλία. Δεν πρόκειται για κάτι ιδιαίτερο. Είναι αυτονόητο ότι θα χαραχθεί και η παραλία, αλλιώς δεν ολοκληρώνεται αυτό που λέμε «ζώνη αιγιαλού», «ζώνη παραλίας». Αφήστε που κι έτσι να το θεωρήσετε, μπορεί μετά από λίγο καιρό για κάποιους λόγους, αφού έχει δικαίωμα και ιδιότης να το ζητήσει, να έλθει να ζητήσει να χαραχθεί και η παραλία, γιατί ενδεχομένως θα θέλει να οικοδομήσει στα εκατό μέτρα ο άνθρωπος από τον αιγιαλό, άρα θα χρειάζεται και η παραλία, πολύ περισσότερο όταν λέτε «...εφόσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου 1». Αυτός είναι ο πρωταρχικός σκοπός: Η εξασφάλιση της κοινωνικότητας. Αν δεν χαραχθεί η γραμμή της παραλίας, δεν έχει υλοποιηθεί αυτό που λέμε «ζώνη παραλίας», άρα δεν εξυπηρετείται ο θεμελιώδης σκοπός.

Επίσης, το άρθρο 13, παράγραφος 3 εκεί που μιλάει για παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού σε διάφορες τουριστικές εγκαταστάσεις κλπ., αναφέρει ότι αυτή η παραχώρηση της απλής χρήσης γίνεται για ένα μόνο χρόνο.

Είναι βέβαιο ότι και τον επόμενο χρόνο αυτή η τουριστική εγκατάσταση ή ο δήμος ή οποιοσδήποτε άλλος, θα ζητήσει πάλι την απλή παραχώρηση με το τίμημα που προβλέπεται. Συνεπώς θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο το χρονικό διάστημα που εκμισθώνεται, σύμφωνα με το νόμο και τις διατάξεις, αυτή η απλή χρήση του αιγιαλού και της παραλίας, για να αποφυγείτε διαδικασίες, διαγωνισμούς και περίσσια γραφειοκρατία.

Δεν είναι ανάγκη να περιορίζεται σ' ένα χρόνο έμπροσθεν ενός εστιατορίου. Άλλωστε αυτό γίνεται και στις πλατείες μέσα στην πόλη. Ο δήμος δίνει τη δυνατότητα για περισσότερο χρόνο και με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το νόμο.

Κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσω εδώ και πιθανώς στη δευτερολογία μου να προσθέσω ό,τι δεν πρόλαβα να διατυπώσω σ' αυτό το χρόνο που μου διαθέσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη έχουν αναλωθεί έξι συνεδριάσεις για το συζητούμενο νομοσχέδιο, τέσσερις στη Διαρκή Επιτροπή και δύο στην Ολομέλεια. Κοινή διαπίστωση είναι, ότι η Κυβέρνηση παρακολουθεί τις προτάσεις, τις ενστάσεις, τις καταγγελίες στην κατακραυγή των Βουλευτών όλων των κομμάτων, με βουδιστική νιρβάνα, με χαρακτηριστική βουδιστική νιρβάνα.

Πιστεύω ότι είναι αίσθηση όλων ότι απευθυνόμαστε σε ότα μη ακουόντων. Μέχρι στιγμής ο κύριος Υπουργός μόνο τα επουσιώδη, τα τριτεύοντα και τα σημεία στίξεως δέχτηκε να αλλάξει. Βέβαια παρακολούθησαμε κάποιες απόπειρες εσωκομματικού ταγκό του ΠΑΣΟΚ για να πεισθούν κάποιοι αντιρρήσεις συνειδήσης. Είχαν την τιμή να καταθέσουν τις αντιρρήσεις τους. Όπως είπε ο κύριος τάδε. Λέγει ο Υπουργός, το δεχτήκαμε και το αλλάξαμε. Φυσικά μόνο στα επουσιώδη. Τιμητικές έτσι αναφορές για τα πρακτικά. Αυτό το ταγκό δεν μπορούμε να το παρακολουθήσουμε. Αυτό το νομοσχέδιο έχει χαρακτηριστικά που το καθιστούν χειρότερο από το προηγούμενο. Εξήντα χρόνια πριν ο 2344/40 χωρίς να υπάρχουν τα σημερινά κοινωνικά, οικονομικά, περιβαλλοντικά δεδομένα και οι σημερινές ανάγκες του τόπου, ήταν ένα πολύ καλύτερος νόμος. Αυτό το νομοσχέδιο δεν λύνει προβλήματα, δημιουργεί προβλήματα και δεν είναι ανεκτό ούτε από τη Βουλή –και αναφέρομαι στις συνειδήσεις της, όχι σε υλική πράξη που λέγεται ψήφος η οποία θα εξαχθεί με τις γνωστές διαδικασίες και τις γνωστές πιέσεις- και απορώ γιατί επιμένετε να θέλετε να το φέρετε.

Έτσι, λοιπόν, οι αλλαγές είναι εντελώς επουσιώδεις, είναι άνευ αξίας και δεν αλλοιώνουν τη βασική μας κρίση και άποψη όσον αφορά αυτό το νομοσχέδιο.

Αυτό το νομοσχέδιο πριν εισαχθεί στην Ολομέλεια, πριν εισαχθεί στη Διαρκή Επιτροπή –πρώτη φορά το είδα- αναβλήθηκε τρεις φορές. Τρεις φορές πήραμε πρόσκληση και αναβλήθηκε. Οι πληροφορίες λένε ότι το ΠΑΣΟΚ δεν έβρισκε εισηγητή. Και όταν βρήκε εισηγητή, ο άνθρωπος με συνείδηση κατέθεσε την αγωνία του με πολύ σοβαρές και σημαντικές προτάσεις δεν ακούστηκε ούτε από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, ούτε από κανέναν Βουλευτή κανέναν καλός λόγος γι' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο που ξεφωνήθηκε από όλες τις πτέρυγες της Βουλής και από όλους τους Βουλευτές που πήραν το λόγο.

Τώρα, το ερώτημα είναι απλό: Γιατί επιμένετε και δεν το αποσύρετε; Σύμφωνα με τη γενική απαίτηση η αλαζονεία της Κυβέρνησης είναι χαρακτηριστική. Χρειάστηκε να προβείτε και σε αντικανονική επέμβαση στην ψηφοφορία για το ζήτημα της ένστασης αντισυνταγματικότητας για να περισώσετε κάποια πράγματα διαδικαστικά τουλάχιστον, γιατί το πρόβλημα παραμένει και δεν λύνεται με αυτή την ψηφοφορία.

Επίσης, προκαλεί εντύπωση η νοσηρή εμμονή της Κυβέρνησης, παρά την αντίθετη βούληση της Βουλής να επιμένει στην προσπάθειά της να ποδηγετήσει συνειδήσεις στη λογική της κομματικής πειθαρχίας. Έτσι δικαιούμαστε να διατυπώσουμε ευθέως την παρατήρηση, ότι η Κυβέρνηση προφανώς αποβλέπει την τακτοποίηση εκκρεμοτήτων πολιτικά ισχυρών μεγαλοπαραγόντων. Πρέπει να λύσουμε προβλήματα, πρέπει να κλείσουμε φακέλους και η διαδικαστική ευκαιρία είναι αυτό το νομοσχέδιο. Και αφ' ετέρου είναι εμφανής η βούληση της Κυβέρνησης να κερδοσκοπήσει πολιτικά και οικονομικά με πράγματα που είναι εκτός συναλλαγής. Από την εποχή των Ρωμαίων ήταν αυτά τα ζητήματα εκτός συναλλαγής και σήμερα τα βγάλαμε στο παζάρι και κερδοσκοπούμε εμπορικά και οικονομικά. Από την κλασική Ελλάδα είναι οι αρχές και οι αξίες. Οι Ρωμαίοι που ίδρυσαν τη νομική επιστήμη πρώτοι αποκρυστάλλωσαν αυτές τις αρχές σε νομικούς κανόνες. Σαν αξίες δημιουργήθηκαν στην ελληνική κλασική αρχαιότητα.

Προειδοποιούμε λοιπόν για το ότι βλέπουμε ότι η Κυβέρνηση κλείνει το μάτι σε μεγαλοσχήμονες. Βλέπουμε ότι στρώνει τρα-

πέζι για συμπόσιο και προειδοποιούμε τους συνδαιτυμόνες ότι θα μείνουν με την όρεξη, αν δεν θα ακούσετε τη Βουλή. Ισχύει για τους σημερινούς κυβερνητικούς Μεγάλους Φρειδερίκους η απάντηση του Μυλωνόπουλου του Πότσδαμ, παραφρασμένη. «Υπάρχουν και δικαστές στην Αθήνα». Υπάρχουν και δικαστές στην Αθήνα οι οποίοι δεν είναι δυνατόν να εφαρμόσουν αυτό το νομοσχέδιο που βρίθκει αντισυνταγματικών διατάξεων.

Νομιμοποιεί τη δόμηση των ακτών, άρθρο 2. Άρθρο 7, αλλοιώνει την ακτογραμμή με προσχώσεις τις οποίες επιτρέπει. Άρθρο 12, επιτρέπει τη χωροθέτηση και διαχείριση λιμένων και χερσαίων ζωνών μεγάλων εκτάσεων από ιδιώτες. Άρθρο 14 εξουσιοδοτεί εν λευκώ τους Υπουργούς να νομιμοποιήσουν τις όποιες παρανομίες και παρεμβάσεις. Όσον αφορά το άρθρο 1 είναι λεξικό ελληνικής γλώσσας. Αναφέρεται σε έννοιες, τίποτε παραπάνω, κατά τρόπο πληθωρικό.

Στο άρθρο 2 δέχθηκε ο Υπουργός τη δικιά μας έντονη εισήγηση και προτροπή ότι δεν μπορεί να υπάρχει άρθρο με αναφερόμενο το δευτερεύοντα σκοπό του νομοσχεδίου και απολείποντα τον πρωτεύοντα. Έτσι, λοιπόν, σωστή είναι η αναφορά ότι πρωτεύων σκοπός είναι –δανειζομαι από το άρθρο 7 του νόμου 2344/40- η διασφάλιση της επικοινωνίας από την ξηρά εις την θάλασσα και τανάπαλιν. Ας το διατυπώσουμε.

Από εκεί και πέρα οι δευτερεύοντες στόχοι, οι δευτερεύοντες προορισμοί είναι τόσο πολλοί που αναίρηται το βασικό σκοπό. Τι λόγο έχουν να εισάγονται εξαιρέσεις που αναφέρονται σε αναπτυξιακά εξωραϊστικά και γενικότερα συγκοινωνιακά ή άλλους σκοπούς δημοσίου συμφέροντος. Όλη αυτή η ευρεία αναφορά θα ανοίξει τις πόρτες για παρεμβάσεις. Θα ανοίξουν τους ασκούς του Αϊδίου, θα υπάρξουν προβλήματα. Και δεν αναφέρομαι σε σας προσωπικά, κύριε Υπουργέ. Θα υπάρξουν προβλήματα σε όποιον δεν θα έχει τις αντιστάσεις που πρέπει και θα βρει κερκόπορτες από τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου. Η δικιά μας άποψη ήταν ξεκάθαρη. Θα πρέπει στο άρθρο 2 εκτός από την αναφορά του βασικού σκοπού της προστασίας του αιγιαλού και της παραλίας να καθιερωθεί η αρχή του απαραβίαστου των προστατευομένων αγαθών. Εξαιρέση μπορεί περιοριστικά να τεθεί μόνο για λόγους υπερτέρου δημοσίου συμφέροντος και όχι για μια δεκάδα λόγων, που αφήνουν ξέφραγο αμπέλι και απροστάτευτη αυτήν την υπόθεση. Και επί της η οποία διατύπωση θα πρέπει να λάβει υπόψη την κρίσιμη νομολογία, πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Το άρθρο 3. Ζητήσαμε, δεν έγινε δεκτό στην επιτροπή των υπαλλήλων να προστεθεί και πέμπτο μέλος. Εκπρόσωπος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης του κατά τόπον δήμου του οποίου η ακτογραμμή, ο αιγιαλός, η παραλία κρίνεται να είναι μέλος εναλλασσόμενο και θα βάζει και ένα μάτι κοινωνικής εκπροσώπησης που ενδεχομένως κάποια πράγματα να διασφαλίσει. Να υπάρξει επίσης δυνατότητα δευτέρου βαθμού δικαιοδοσίας. Δεν μπορούν οι κρίνοντες να κρίνονται. Δεν μπορούν οι κρίνοντες να επανακρίνουν αυθαίρετα και ανεξέλεγκτα και χωρίς κανέναν έλεγχο τις δικές τους αποφάσεις και εκεί να μετέχει εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Η διαδικασία του καθορισμού του αιγιαλού δεν μπορεί να είναι υπόθεση μόνο του επισπεύδοντος, του ενδιαφερομένου, δεν μπορεί μόνο αυτός να νομιμοποιείται, θα πρέπει και αυτεπάγγελα να γίνεται μερίμνη της πολιτείας η οποία θα πρέπει να διακρίνει τις πλέον ευαίσθητες περιβαλλοντικές περιοχές και εκεί να επισπεύδει επειγόντως για τη διασφάλιση. Να συμφωνήσουμε και είναι ζήτημα που αφορά στο πολύ την πολιτική βούληση και όχι καταγραφή νομοτεχνική. Το ότι δεν φταίει μόνο για τη σημερινή κακή κατάσταση των κτισμένων παραλιών, των περιφραγμένων ακτών το θεσμικό πλαίσιο, ο 2344/40 ήταν νόμος με δόντια και κάποια πράγματα τα έσωσε. Το πρόβλημα δεν εντοπίζεται όπως είπαμε κυρίως στο θεσμικό πλαίσιο. Αντιμετωπίζεται στην ανεπάρκεια της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης να προστατεύσει και να εφαρμόσει το νόμο.

Γι' αυτό χρειαζόμαστε να έχουμε κάποιες απαντήσεις τι θα αλλάξει στις υποδομές, τι θα αλλάξει στα μέσα, τι θα αλλάξει στις δυνατότητες, στα εφόδια και στον εξοπλισμό της Δημόσιας Διοίκησης για να επιτελέσει την αποστολή της. Θα πρέπει να επιτελούνται όσον αφορά τον αιγιαλό έλεγχοι. Είναι μια παρα-

τήρηση την οποία δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς και καλό θα είναι να την αποδεχθεί η Κυβέρνηση. Να υπάρχουν έλεγχοι και από τις αρμόδιες λιμενικές αρχές. Να υπάρχει ενιαία άποψη και να καταγράφουν το στάτους που υπάρχει και να βεβαιώνουν τυχόν παραβάσεις. Από εκεί και πέρα να κινείται ποινική δίωξη.

Είναι ζητήματα που αφορούν την κοινή λογική και καλό είναι να τα αποδεχθούμε και να τα υλοποιήσουμε.

Τι σημαίνει δηλαδή ότι μόνο ο επισπεύδων ιδιοκτήτης, ενδιαφερόμενος, νομιμοποιούμενος κινεί τη διαδικασία και για τα υπόλοιπα έχει παρωπίδες το κράτος και δεν κοιτά, επειδή στη διπλανή ακτή δεν υπάρχει επισπεύδων; Να είναι «επισπεύδων» και το κράτος. Να είναι «ελέγχων» κατά τρόπο σαφή και μάλιστα να υπάρχουν εκθέσεις όπως είπαμε οι οποίες σε τακτικά χρονικά διαστήματα θα συμπληρώνονται και θα ελέγχονται. Έτσι μόνο μπορούν να προστατευθούν κάποια πράγματα.

Όσον αφορά τη διαδικασία τίθενται ζητήματα τεχνικά. Οι προθεσμίες μπορούν να συντηθούν και να εξοικονομηθεί χρόνος, γιατί βασικός στόχος είναι η ταχύτητα, προκειμένου να λαμβάνονται αυτές οι αποφάσεις και να ξεκαθαριστεί αυτό το πρόβλημα. Επίσης να θεσπιστεί και η δευτεροβάθμια επιτροπή στην έδρα της περιφέρειας. Θα διασφαλίσει πάρα πολλά πράγματα.

Όσον αφορά τη δημιουργία παραλίας, προσχώσεις κλπ. είναι διατάξεις που ανοίγουν πόρτες και παράθυρα και γρονθοκοπούν την κοινή λογική.

Ο αιγιαλός και η παραλία δημιουργούνται με μια διαδικασία που ο χρόνος μετριέται σε μεγάλους κύκλους. Το περιβαλλοντικό ισοζύγιο το έχει η θάλασσα. Ας μην την εκβιάσουμε με τα τοιχάκια, με τις υποστηρίξεις με τις όποιες εξωραϊστικές εντός παρενθέσεως παρεμβάσεις μας επί των οποίων θα οικοδομηθούν τα αυριανά μεγαθήρια και οι βίλες των όποιων μεγαλοσχημάτων ενδιαφέρονται γι αυτές τις λύσεις.

Η αναφορά του άρθρου 8 για την λωρίδα των εκατό μέτρων, από την ακτογραμμή είναι θετική. Λύνει προβλήματα γιατί δίνει μια ευρύτερη οπτική εικόνα. Αλλά από εκεί και πέρα είναι ενδεχόμενο να μπλοκάρει τα πάντα. Κυρίως σε μικρά νησιά μία λωρίδα εκατό μέτρων γύρω γύρω τα εξαφάνισε όλα. Θα μείνει μόνο η πλατεία του χωριού.

Με σεβασμό στη βασική αυτή διάταξη θα πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες προέγκρισης, ώστε να προβλέπεται που θα τοποθετηθεί το κτίσμα για το οποίο ενδιαφέρεται κάποιος να φτιάξει και στη συνέχεια να συνεχίζεται αυτή η διαδικασία.

Πιστεύω ότι αυτή η πρακτική λύση θα απεμπλέξει από ένα γενικό έμφραγμα τις πολεοδομικές υπηρεσίες οι οποίες όλες θα μπλοκαριστούν, διότι αν θελήσει να κάνει κανείς προσθήκη ενός δωματίου σε ένα νησί και να πρέπει να ορίσει τον αιγιαλό δεν του φτάνει ο προϋπολογισμός όλου του σπιτιού για να ξεκινήσει αυτή τη διαδικασία. Θα πρέπει, λοιπόν, να το δούμε αυτό ή να υπάρχει η δυνατότητα επίτευξης από την πολιτεία, δηλαδή ο δήμος ή η αντίστοιχη νομαρχία.

Όσον αφορά το άρθρο 13 και επόμενα που αφορούν προσχώσεις και απλής χρήσης αιγιαλού και παραλίας αν υπάρχουν ζητήματα που έχουν σχέση με έργα ολυμπιακών αγώνων ή έργα εθνικής κλίμακας, καλό θα είναι να τα ονοματίσουμε και κανείς δεν θα έχει αντίρρηση να στηρίξει τέτοια θέματα που αφορούν μεγάλα εθνικά ζητήματα.

Η γενική όμως αυτή αναφορά είναι πολύ επικίνδυνη και θα δημιουργήσει πάρα πολλά προβλήματα.

Όσον αφορά το άρθρο 14 που έχει σχέση με παραχώρηση αιγιαλού και παραλίας για την εκτέλεση έργων, πιστεύουμε ότι όπως είναι διατυπωμένο έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το άρθρο 24 του Συντάγματος και θα δημιουργήσει πάρα πολλά προβλήματα όσον αφορά την εφαρμογή του, αν εφαρμοστεί ποτέ.

Το άρθρο 16 αναφέρεται στην παραχώρηση νησίδων του δημοσίου και αβαθών θαλάσσιων εκτάσεων. Έρχεται το ΠΑΣΟΚ δώδεκα χρόνια μετά να δικαιώσει το Γιάννη τον Παλαιοκρασά ο οποίος προπηλακίστηκε όταν τότε διέτυψε την πρόθεσή του για τη μίσθωση κάποιων βραχονησίδων.

Όπως εισάγεται εδώ σαν διατύπωση «παραχώρηση νησίδων του δημοσίου και αβαθών θαλάσσιων εκτάσεων» είναι προβλη-

ματική. Η παράγραφος 3 δημιουργεί παράθυρα για παράβαση του νόμου. Οι εξουσιοδοτήσεις στους Υπουργούς αποτελούν ουσιαστικά εν λευκώ παραχώρηση της Βουλής για την τελική διαμόρφωση της διάταξης του άρθρου 16. Και η Βουλή δεν μπορεί να στερήσει σε τέτοια εν λευκώ παραχώρηση.

Επίσης, αυτή η διάταξη είναι χειρότερη από την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 11 του αναγκαστικού ν. 2344/40. Προέβλεπε τότε ότι είναι δυνατή η παραχώρηση νησίδων μόνο για ζητήματα εθνικής άμυνας -δηλαδή να μπει ένα μικρό κοπάδι αμνοεργίων σε κάποια νησίδα για γνωστούς λόγους- και μάλιστα εκτός θαλασσίας ζώνης που περιβρέχει την τένος διοίκηση πρωτεύουσας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Σήμερα δεν βάζετε μόνο λόγους εθνικής άμυνας. Βάζετε σκοπούς γεωργικούς, κτηνοτροφικούς, ναυταθλητικούς, τουριστικούς, αλιείας, εθνικής οικονομίας κλπ. Δεν αφήνετε και τίποτα έξω.

Αναφέρθηκε προχθές ότι όποιος θέλει να φτιάξει ένα κλαμπ, ένα καμπαρέ μπορεί κάλλιστα να το φτιάξει. Μπαίνει σ' αυτή τη διάταξη. Όλα μπαίνουν. Ακόμη δε δεν εξαιρείται ούτε καν ο Αργοσαρωνικός. Ακόμα και εδώ προβλέπεται η δυνατότητα να παραχωρηθούν νησίδες.

Επίσης, υπάρχει μια πρόταση και καλό είναι το αρμόδιο Υπουργείο να τη δεχθεί. Να έχει λόγο στην τυχόν παραχώρηση το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας τουλάχιστον να διασφαλίσει κάποιες εγγυήσεις εθνικού περιεχομένου όσον αφορά νησίδες που είναι κρίσιμες για την εθνική ασφάλεια. Πιστεύω ότι τουλάχιστον αυτό -χωρίς να έπεται ότι θα διορθωθεί και πολύ το νομοσχέδιο- θα πρέπει να γίνει δεκτό από την Κυβέρνηση.

Τελειώνω, επιφυλασσομένοι για περισσότερα στη δευτερολογία μου με το άρθρο 17. Το άρθρο 17 αφορά τον αιγιαλό σε περιοχές εθνικής άμυνας και ασφάλειας. Λέει και είναι πολύ ξεκάθαρο «Σε παραλιακές περιοχές στις οποίες υπάρχουν εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας και ασφάλειας, αναστέλλεται για όσο διαρκεί η εξυπηρέτηση αυτή ο κοινόχρηστος χαρακτήρας του αιγιαλού και της παραλίας».

Με δεδομένο ότι περιοχές που έχουν ενδιαφέρον για την εθνική άμυνα και ασφάλεια αποτελούν όλη η Κρήτη και όλα τα νησιά, αντιλαμβάνεσθε πόσο επικίνδυνη είναι αυτή η διάταξη. Σίγουρα αν πρέπει να γίνουν πολυβολεία, αν πρέπει να γίνουν έργα αμύνης, αν πρέπει να γίνουν έργα στις ακτές, στα σύνορά μας, θα πρέπει να υπάρχει η ευχέρεια. Να αλλά να προσδιοριστούν σαφώς οι όροι και οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων θα αναστέλλεται η διαδικασία, ο κοινόχρηστος χαρακτήρας του αιγιαλού και της παραλίας. Διαφορετικά με την διάταξη του άρθρου 17 όπως είναι διατυπωμένη νομικά, θεσμικά αποπλίζει το σύνολο της νησιώτικης Ελλάδος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για τη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου τη Βουλευτή κα Λιάνα Κανέλλη.

Ομοίως ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου για το ίδιο νομοσχέδιο ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τη Βουλευτή κα Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Ακόμη, κύριοι συνάδελφοι, ο συνάδελφος κ. Κιλτίδης ζητά ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Βουλή ενέκρινε. Το λόγο έχει η κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω να ομολογήσω ότι δεν κατανοώ το πνεύμα όλων των αλλαγών, αν και εφόσον, όπως μας δηλώθηκε, δεν έχουμε παραλάβει στα χέρια μας, κανείς εξ ημών -και αισθάνομαι οφείλω να ομολογήσω, ολίγον αμηχανία- ως εισηγήτρια τις τεκταινόμενες αλλαγές επί του θεμελιώδους άρθρου που είναι το 2.

Οφείλω να ομολογήσω δηλαδή ότι και η εισήγησή μου υποτάσσεται στην αίρεση της παρουσίας καινούριας διατύπωσης του άρθρου 2. Διότι το άρθρο 2 έχει την κεντρική φιλοσο-

φία του νομοσχεδίου η οποία διαχέεται σε πληθώρα άρθρων. Και δεν κατανοώ μετά από εκτενέστατη συζήτηση που έγινε και στην επιτροπή επί των άρθρων, μια επανάληψη λεπτομερειών και ελαφρών διατυπώσεων. Ενθυμούμαι ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα ήταν επισημαντικό της αντισυνταγματικότητας ή της κίνησης σε όρια αντισυνταγματικότητας πολλών άρθρων ευθύς εξ αρχής. Και χαίρομαι επίσης που διατυπώσεις όπως οι λέξεις «πελάτες» έγιναν αποδεκτές από τον Υπουργό, ακριβώς γιατί εκφράζουν μια φιλοσοφία αναπτυξιακή, καθαρά εμπορευματική. Αυτά όμως δεν αρκούν. Και μπορώ να κατανοήσω ή αν ήθελε να εκπλαγώ για όψιμες από πλευράς Νέας Δημοκρατίας οικολογικές ευαισθησίες. Και το λέω το όψιμες με πλήρη συναίσθηση αντιμετώπισης τέτοιων ζητημάτων μέχρι σήμερα. Και κατανοώ επίσης και την πολύ μεγάλη δυσκολία στην οποία βρέθηκε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, να υποχρεωθεί για λόγους λειτουργίας του συστήματος να στηρίζει πράγματα τα οποία είναι δύσκολο να ανεχθεί και η προσωπική του ιδιότητα, η επαγγελματική και η προσέγγιση αλλά και η πολιτική του ευαισθησία.

Μπορώ επίσης θαυμάσια να δεχθώ και τον ορισμό «Αττίλας» που έδωσε ο συνάδελφος κ. Πάγκαλος. Όμως για να τον αποδεχθώ θα πρέπει να αποδεχθώ ότι ο Αττίλας είναι ακόμη εκεί που ήταν. Άρα εάν τον αποδεχθούμε θα αποδεχθούμε και μια μακροπρόθεσμη επίπτωση απ' αυτό το νομοσχέδιο κολοσσιαία.

Νομοτεχνικά όταν επιμείναμε από την αρχή, κύριε Υπουργέ, ότι μοιάζει να βιαστήκατε μας απαντήσατε στην επιτροπή ότι καταναλώσατε πληθώρα συναρμοδίων Υπουργείων, πληθώρα ωρών για να συντονίζετε και να επεξεργαστείτε προθέσεις, ανάγκες, διεργασίες, γραφειοκρατίες, παλαιότερες νομοθεσίες και χίλια δυο.

Δεν θα αναφερθώ ειδικά στα άρθρα παρά μόνο σε τρία ή τέσσερα που θεωρώ πολύ σημαντικά και καλώ την προσοχή σας, κύριοι συνάδελφοι.

Στο άρθρο 9 για παράδειγμα έχουμε ένα χαρακτηριστικό δείγμα διατυπωτικής προχειρότητας επιτρέψτε μου να το πω. Στο άρθρο 9, 1 η επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής και της παραλίας –να μη τη διαβάσω ποια είναι, έχετε διαβάσει ποια είναι η επιτροπή και από ποιους απαρτίζεται, η επιτροπή του άρθρου 3– λαμβάνει υπόψη της ύστερα από αυτοψία τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις που επηρεάζουν το πλάτος του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεικτικά α, β, γ, δ.

Δηλαδή θέλετε να πιστέψω ότι στο δ η επιτροπή θα προβαίνει σε αυτοψία της μορφολογίας του πυθμένα; Δηλαδή θα φοράει στολή δύτη και θα βυθίζεται και θα καταγράφει τη μορφολογία του πυθμένα, η επιτροπή, όπως την έχετε συγκροτήσει εδώ;

Όταν σας ομιλούσα πριν ότι επιτρέποντας με αυτό το επιθετικό για τα εθνικά περιουσιακά στοιχεία νομοσχέδιο, φθάνετε στον πυθμένα χωρίς να έχετε υπολογίσει συνολική ουσιαστική αντιμετώπιση της έννοιας αιγιαλός και επέμεινα ότι έχετε ελλειπτικές έννοιες περιλάβει στο νομοσχέδιο, εγώ δεν φαντάζομαι το γραμματέα της επιτροπής και το γραμματέα της νομαρχιακής να κάνει αυτοψία στον πυθμένα και να καταγράφει τη μορφολογία. Αδύνατο να το κατανοήσω. Πού θα καταφύγει; Σε κάποιον ενδιαφερόμενο ενδεχομένως να πραγματοποιήσει τα έργα του πυθμένα, ο οποίος θα καταφύγει ενδεχομένως σε μια ιδιωτική εταιρεία και θα βγάλει ένα πόρισμα μορφολογίας πυθμένα κατά τα συμφέροντά του.

Ειλικρινά σας λέω δεν έχω καμία διάθεση από αυτού του Βήματος να αναγκάζομαι να υπερβάλλω σε φανταστικές εκδοχές μεταστροφής των προθέσεων του νομοθετήματος, αλλά δεν βρίσκω άλλον τρόπο για να σας πείσω από την ώρα που ευρέθημεν προ απειλής με τη χθεσινή σας τελευταία ομιλία και ιδίως με τη σημερινή.

Λυπούμαι που σας το λέω, αλλά είναι καταδικαστικό και βίας και προθέσεων εχθές να λέτε, ότι παρά ταύτα το νομοσχέδιο θα ψηφισθεί και θα εφαρμοσθεί, προεξοφλώντας και τρόπους και μεθόδους εφαρμογής ή αντιστάσεως σ' αυτό το νομοσχέδιο, και σήμερα εμμέσως πλην σαφώς μας απειλήσατε ότι αν θέλατε να το κάνετε χωρίς να έχετε την καλή προαίρεση να το συζητήσετε νομοθετικά στη Βουλή, θα το φέρνατε με τη μορφή

κώδικα. Λυπάμαι, αλλά σας έχω αντιμετωπίσει ξανά και το κόμμα μας σας έχει αντιμετωπίσει ξανά σε συζήτηση κώδικος, όπου αδυνατούσαμε να εισέλθουμε στην ουσία εν γνώση μας και εν γνώση σας, ότι πάρα πολλές φορές η διαδικασία των κωδίκων ενέχει και την παράκαμψη της ουσίας.

Τι έχετε, λοιπόν να μας πείτε εδώ; Ότι είμαστε εισηγητές, συνομιλητές, Βουλευτές, ότι προτείνουμε, προσέχουμε ακόμα και τις λέξεις, διαπιστώνουμε κινδύνους κι έρχεστε να μας πείτε; Ειλικρινώς επί αυτού σας παρακαλώ να με διακόψετε και να μου απαντήσετε, ότι είχατε και άλλη οδό απειλητικότερη και αποτελεσματικότερη της διαδικασίας των κωδίκων; Θέλω μία διευκρίνιση για να συνεχίσω επί της ουσίας, γιατί αλλιώς δεν έχει και νόημα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Νομίζουμε ότι το ζήτησε η ομιλήτρια.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Βεβαίως, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αυτό που θέλουμε να πούμε είναι ότι επιδιώκουμε το διάλογο στο Κοινοβούλιο είτε σε επίπεδο Διαρκούς Επιτροπής είτε Ολομελείας και γι' αυτόν το λόγο δεν κάναμε ποτέ χρήση του δικαιώματος συζήτησης κατά την περί κωδίκων διαδικασία. Γιατί ήρθε το πρώτο νομοσχέδιο, ο κώδικας, και είδα ότι δεν συμβάλλει σ' έναν εποικοδομητικό διάλογο η διαδικασία των κωδίκων.

Έφερα έκτοτε για συζήτηση περίπου πέντε με έξι κώδικες και όλοι οι κώδικες συζητήθηκαν ακριβώς στο πνεύμα αυτό. Τιμούμε τη δημοκρατική διαδικασία και αποδεχόμαστε τις παρατηρήσεις των συναδέλφων. Όλοι, λοιπόν, οι κώδικες πλην του πρώτου που συζητήθηκε εδώ στη Βουλή με δική μου ευθύνη στην πρώτη συνεδρίαση, ήρθαν εδώ, κάναμε αποδεκτές τις παρατηρήσεις των συναδέλφων, όσες κρίναμε ότι είναι αποδεκτές. Δεν αποτελεί αυτό, δεν ενέχει απειλή καμία. Το αντίθετο μάλιστα. Δείχνει το σεβασμό στο Κοινοβούλιο και στις διαδικασίες του Κοινοβουλίου. Αλλιώς θα έπρεπε να πούμε ένα ναι ή ένα όχι στο Κοινοβούλιο χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα παρέμβασης. Αυτή ήταν αληθής και όχι αυτή της απειλής.

Σας είπα ότι παρά το γεγονός ότι είναι κώδικας και παρά το γεγονός ότι προβλέπεται διαδικασία από το Σύνταγμα, η διαδικασία ψήφισης κατά τη διαδικασία των κωδίκων, εμείς δεν κάναμε χρήση σε καμία περίπτωση πλην της πρώτης –το ξανατονίζω– όπου πείστηκε ότι δεν βοηθάει πολύ τη συζήτηση. Και ασφαλώς βγήκαμε κερδισμένοι, βγήκε κερδισμένη η νομοθετική εργασία γιατί οι παρατηρήσεις που έγιναν ήταν σωστές και έδειξαν ότι οι συνάδελφοι συνέβαλαν στη διαμόρφωση ενός ορθότερου κειμένου. Όπως και τώρα. Έτσι ακριβώς, αυτό λέω.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Επαναλαμβάνετε την ύβρη προς το Κοινοβούλιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε, αλλά δεν μπορείτε να κατανοήσετε μερικά απλά πράγματα. Ο σεβασμός του Συντάγματος είναι το πρωταρχικό. Το Σύνταγμα δίνει τη δυνατότητα οι κώδικες να συζητούνται με ειδική διαδικασία. Αν αυτήν την καλή μας θέληση και το σεβασμό προς το Κοινοβούλιο εσείς τη θεωρείτε ύβρη, τότε δεν μπορώ να καταλάβω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Γιατί θα είναι κώδικας; Εξηγήστε μας. Είναι αδιανόητα αυτά που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κυρία Κανέλλη, συνεχίστε παρακαλώ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ για τη διευκρίνιση. Δεν θεωρώ ότι απαντάς σ' αυτό που σας ζήτησα. Εγώ ζήτησα την ανίχνευση των προθέσεων.

Θα μας διευκολύνει, λοιπόν, όλους, κύριοι συνάδελφοι, για την ανίχνευση των προθέσεων της κατάθεσης ενός νομοσχεδίου, που κι αν ακόμα δεν είναι επιδιωκόμενος ο σκοπός, ενδεχομένως να μπορεί να μετεξελιχθεί σε απειλητικό για εθνικά περιουσιακά στοιχεία, τα οποία δεν ανήκουν σε κανέναν από μας. Ανήκουν σε όλους τους προηγούμενους και σε όλους τους επόμενους.

Αυτήν τη στιγμή που ομιλούμε ο Υπουργός Οικονομίας, ο κ. Χριστοδουλάκης, μαζί με τον Υπουργό Ανάπτυξης, τον κ. Τσοχατζόπουλο, σχεδιάζουν το ταξίδι τους τη Δευτέρα στο Λονδίνο.

Είναι προσκεκλημένοι του Ελληνοβρετανικού Επιμελητηρίου. Ως εδώ ποιος θα είχε αντίρρηση; Όπως δεν έχει αντίρρηση και για τη γενική φιλοσοφία, διατύπωση της αξιοποίησης -λέει- των ελληνικών ακτών. Ένα από τα επιδιωκόμενα -νούμερο 1- αναγγελθέντα από τα δύο Υπουργεία χθες, ζητούμενα τη Δευτέρα, μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες στο Λονδίνο, ξέρετε ποιο είναι, αγαπητοί συνάδελφοι; Ένα και μόνο. Η συνάντηση και οι επαφές με κτηματομεσιτική, γιγάντια, εταιρεία της Αγγλίας -οι ίδιοι το ανακοινώνουν- η οποία θα έρθει εδώ να προβεί σε αξιοποίηση, αγορά γης, αιγιαλού και παραλίας για την αξιοποίηση των τουριστικών της συμφερόντων. Τι να ψάχνω εγώ να βρω τους σκοπούς -επιτρέψτε μου- ή τη σπουδή ή τη βιασύνη; Το προσφερόμενο πακέτο σε αυτήν την επίσημη επίσκεψη στο Λονδίνο είναι ρητά αναφερόμενο, οι τρεις ιδιωτικοποιημένες μαρίνες του Αλίμου, του Φλοίσβου και της Ζέας.

Όταν σας λέμε, λοιπόν, ότι έχετε φωτογραφικές διατάξεις μέσα στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ποιες είναι. Γιατί να απορούμε εμείς; Όταν έχετε διατάξεις προστασίας του ξένου κεφαλαίου, έρχεστε και μας το λέτε. Σχεδιάζετε και γκολφ καινούριο στη Ρόδο, πάλι από αυτές τις κτηματομεσιτικές εταιρείες. Κοινώς όταν σας λέγαμε ευθύς εξ αρχής εδώ ότι δεν επιτρέπεται σ' ένα νομοσχέδιο η αντίληψη, ότι το κράτος μετατρέπεται σε κτηματομεσίτη, έρχεται σήμερα η επιβεβαίωση; Τι πάτε να πουλήσετε δηλαδή; Τι μπορείτε να πουλήσετε; Είναι διαφορετική η αναπτυξιακή προσέγγιση, η Ελλάδα είναι χώρα τουριστική, είναι χώρα μεγάλου κάλλους, μπορεί να πουλήσει ήλιο, μπορεί να πουλήσει θάλασσα. Εντελώς διαφορετική αναπτυξιακά. Η έννοια «αξιοποιώ τον εθνικό μου πλούτο» έχει στόχο και έχει και αποδέκτη της αξιοποίησης. Αυτό διαπνέει το πνεύμα της πολιτικής σας, ακόμα και στα ζητήματα των Ολυμπιακών έργων.

Είπε κανείς ότι δεν θα χρειαστούν ενδεχομένως και θυσίες για την Ολυμπιάδα; Το μετά την Ολυμπιάδα όφελος ποιος θα το προσποριστεί; Δεν έχουμε ακούσει πουθενά για κανένα έργο ότι θα παραδοθεί εις κοινή και δωρεάν χρήση. Αντιθέτως, μιλάμε για αξιοποίηση και στην ίδια αντίληψη της προαναγγελίας του ταξιδιού και των επαφών των δύο αρμοδίων για την οικονομική και τουριστική ανάπτυξη, δηλαδή της παραλίας και του αιγιαλού. Αυτό δεν λέμε ότι έχει η Ελλάδα; Σε αυτό το ταξίδι συζητούν για το Ελληνικό, για συνεδριακά κέντρα.

Είναι προφανές, λοιπόν, όπως έλεγα, ότι νομοθετούμε εκ των υστέρων. Γι' αυτό βιαζόμαστε. Γι' αυτό διαφεύγουν έννοιες αυτοψίας περί του πυθμένα. Γι' αυτό βιαζόμαστε και περνάνε πελάτες. Και επιμένουμε, όταν έχει εμφιλοχωρήσει σε ένα νομοσχέδιο ατελείωτων ωρών εργασίας η έννοια του «πελάτη» και χρειάζονται οκτώ ώρες συζήτηση για να αντικατασταθεί από την έννοια «κοινό», δεν μπορεί να αποκρυβεί ο ουσιαστικός σκοπός. Και εδώ παρακάμπτεται η φιλοσοφία μόνο, όχι η νομοτεχνική διατύπωση ούτε η στιγμή ούτε η ανακοίνωση ιστορικών αναφορών στο νόμο του 1940.

Ο χαρακτηρισμός «δημόσιο συμφέρον» και κυρίως «δημόσιο κτήμα», «δημόσια περιουσία» για τον αιγιαλό και την παραλία, γίνεται για την προστασία του. Το κράτος τίθεται ως προστάτης. Και αντιδράστε χθες, προστάτης έναντι τίνος; Έναντι των ιδιωτικών συμφερόντων, ελληνικών ή ξένων -μικρή σημασία έχει- και κυρίως των μη ελεγκτών επί της διαδικασίας, σε ευαίσθητα πράγματα που χιλιάδες χρόνια τώρα, εκατομμύρια, έφτιαξαν αυτές τις παραλίες. Δεν πουλάμε κάτι όταν πουλάμε ήλιο ή ξεπουλάμε. Σας πείραξε η λέξη «εκποίηση». Μα, η εκποίηση είναι αντίληψη προς τα που κατατείνει η ανάπτυξη.

Αν έχετε μία ανάπτυξη από την οποία να ωφελείται η μεγάλη πλειονότητα του ελληνικού λαού με χαμηλό κόστος, ποιος θα μπορούσε να φέρει αντίρρηση γι' αυτήν την ανάπτυξη, κύριε Υπουργέ; Όταν μπαίνει τίμημα στη χρήση μιας παραλίας προσβάσιμης και το τίμημα το εισπράττει ο ιδιώτης, το καθορίζει ο ιδιώτης, δεν χρειάζεται να αποκλείσετε με άλλο τρόπο τους κατοίκους από αυτήν την ωραία παραλία. Με ένα υπέρογκο

εισιτήριο τους αποκλείσατε, κύριε Υπουργέ.

Η λέξη αξιοποίηση εάν δεν φύγει αγαπητοί συνάδελφοι, με αξιοποιητή, δηλαδή, εμπορευόμενο στην πραγματικότητα -η αξιοποίηση ενέχει και την έννοια του κέρδους όταν είναι αναπτυξιακού προσανατολισμού ένα ολόκληρο τέτοιο νομοσχέδιο- και αν δεν γνωρίζουμε την οριστική διατύπωση του άρθρου 2, το να συζητούμε για την αντισυνταγματικότητα του άρθρου 7 ή του άρθρου 14 δεν αρκεί από μόνο του.

Στο άρθρο 7 σας λέω χαρακτηριστικά ότι θέλετε να προσθέσετε και μια παράγραφο που να συμπεριλαμβάνει το Υπουργείο Αιγαίου. Και έρχομαι εγώ και αναρωτιέμαι: Δουλέψατε ατελείωτες ώρες, προσπαθήσατε να αναδιανείμετε κατ' εμάς τα συμφέροντα για να μας πείτε ότι η μεγάλη εγγύηση είναι ο συντονισμός εννέα Υπουργείων και ξεχάσατε το Υπουργείο Αιγαίου σ' ένα νομοσχέδιο για την παραλία και τη θάλασσα; Και το φέρνετε σήμερα μετά από τέσσερις μέρες για το Υπουργείο Αιγαίου; Τι δουλεύατε τόσο καιρό εκτός από την τακτοποίηση των συμφερόντων και αυτά που θα συζητήσουν οι Υπουργοί σας στο Λονδίνο; Είναι εννέα Υπουργεία. Στην επιτροπή αναλωθήκαμε συζητήσεις ακόμα και για νομικά μαθήματα που έκανε ο ένας στον άλλο. Και μας είπατε ότι είναι εγγύηση οι επιτροπές, είναι εγγύηση ο συντονισμός εννέα Υπουργείων, μην ανησυχείτε για τον τρόπο με τον οποίο θα εκδίδονται οι υπουργικές αποφάσεις και ξαφνικά θυμηθήκαμε το φυσικό κάλλος και το Υπουργείο Αιγαίου; Μα, αν το Αιγαίο δεν είναι η θάλασσα θα χρειαστεί ίσως να σας θυμίσω εγώ τι είπε ο αείμνηστος Βενιζέλος για το τι σημαίνει Αιγαίο και θάλασσα για την Ελλάδα.

Ειλικρινά σας καλώ να αναλώσετε πέντε λεπτά από το χρόνο σας ως Κυβέρνηση και όχι ατελείωτες ώρες να αναζητήσετε τη ρήση του Βενιζέλου για τη θάλασσα και πόσο υπαρκτή σημασία έχει το Αιγαίο για τη θάλασσα. Δεν χρειάζεται να τα πούμε από τουτο το Βήμα. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η κα Ξηροτύρη Αικατερινάρη έχει το λόγο ως ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Παρ' όλες τις αλλαγές τις οποίες περιμέναμε -τελικά έγιναν ελάχιστες- και σε τίποτα δεν αλλάζει το πνεύμα του νομοσχεδίου, ίσως έγιναν για να κάμψουν κάπως την αντίσταση βασικών στελεχών του κυβερνώντος κόμματος που πραγματικά με σθένος εδώ εξέφρασαν τις διαφωνίες τους.

Επομένως, για μας δεν έχει διορθωθεί ουσιαστικά κανένα άρθρο αυτού του νόμου. Θα αρχίσω όμως από κάποιες τεχνικές επισημάνσεις και αναλυτικότερα επί των άρθρων, μήπως τελικά σε ορισμένα απ' αυτά τα θέματα ο κύριος Υπουργός αποφασίσει να κάνει κάποιες βασικές αλλαγές, για να μπορέσει να μας πείσει ότι το νομοσχέδιο και επίκαιρο είναι και ενιαιοποίηση της νομοθεσίας επιτελεί και από την άλλη πλευρά ότι έχει σαν κυρίαρχο σκοπό την προστασία όπως λέει και ο τίτλος του, του αιγιαλού και της παραλίας.

Στο άρθρο 1 είχα ζητήσει να δίνεται η δυνατότητα καθορισμού παραλίας σε πλάτος μεγαλύτερο και από πενήντα μέτρα. Δεν συμφωνώ με την έκφραση «μέχρι και πενήντα μέτρα». Μπορείτε να βάλετε λιγότερο κατ' εξαίρεση των περιπτώσεων. Άλλωστε έχετε βάσει τόσες εξαιρέσεις που τελικά η παραλία καταλήγει στις περισσότερες φορές όχι για φυσικούς λόγους, αλλά για οικονομικούς και τεχνικούς λόγους να έχει σχεδόν μηδενικό πλάτος.

Δεν μπορείτε να μη δώσετε τη δυνατότητα -τουλάχιστον στις περιοχές, οι οποίες είναι εκτός σχεδίου πόλεως και γίνεται ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας- για περιπτώσεις και για ανάγκες που περιγράφονται σε άλλα άρθρα η παραλία αυτή να είναι και μεγαλύτερη από τα πενήντα μέτρα. Εγώ θα έλεγα ότι εδώ πρέπει να διατυπωθεί τουλάχιστον πενήντα μέτρα, εκτός των εξαιρέσεων που αναφέρονται στα σχετικά άρθρα.

Όσον αφορά την παράγραφο 4 εκεί που λέει «όχη των μεγάλων λιμνών» να αφήσετε «και των μεγάλων ποταμών», γιατί πλέον πλεύσιμους ποταμούς δεν έχουμε, μεγάλους ποταμούς όμως που οι όχθες τους χρειάζονται προστασία έχουμε. Μη προσπαθείτε να αποφύγετε με τέτοια λάθη την προστασία αυτών των ποταμών.

Ήθελα να επισημάνω, κύριοι συνάδελφοι, τον ορισμό του άρθρου 9. Να τον κρατήσουμε, λοιπόν, για τα παρακάτω άρθρα: Φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα είναι κάθε δημόσιος και ιδιωτικός φορέας.

Να δούμε τελικά πώς θα διαμορφωθεί το άρθρο 2. Δεν νομίζω ότι έχουμε πάρα πολλές ελπίδες. Εμείς επιμένουμε ότι πραγματικά έχει τα μεγαλύτερα προβλήματα και εισάγει καινά δαιμόνια.

Η περιβόητη παράγραφος 2 «Ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη, η παρόχθια ζώνη» κλπ. εκτός από τον κύριο προορισμό τους μπορεί να χρησιμεύσουν για διάφορους σκοπούς. Εφόσον στην παρ. 1 υπάρχει το ρήμα «αξιοποιεί», δεν είναι δυνατόν να μπορεί κανείς και τον όρο «προστατεύει» ή «διαχειρίζεται» σε μια παραλία η οποία κατ' εξοχήν, εξ ορισμού είναι δημόσιο κοινόχρηστο κτήμα. Οι εξαιρέσεις πρέπει να είναι ελάχιστες. Διαφορετικά όντως και η παράγραφος 1 και η παράγραφος 2, είναι αντισυνταγματικές.

Στην παράγραφο 2 τι έχετε παραβλέψει; Πού είναι η προστασία του περιβάλλοντος; Έχετε βάλει τα πάντα όπως και τους γενικούς σκοπούς δημόσιο συμφέροντος. Τουλάχιστον δεν βάλατε όπως σας είπα και στην επιτροπή «πάντα σε συμφωνία με τις αρχές της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος»; Δεν είναι δυνατόν την παραλία και τον αιγιαλό να τα διαχειρίζεστε και να τα αξιοποιείτε όπως θέλετε χωρίς να υπάρχει η βασική αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος. Όπως και για τεχνικά έργα, προσχώσεις κλπ. σε κανένα άρθρο δεν φαίνεται αυτή η βασική αρχή. Μόνο στον τίτλο του νομοσχεδίου.

Αν μη τι άλλο, θα πρέπει να αφαιρέσετε τους κοινωφελείς αναπτυξιακούς πολιτιστικούς σκοπούς. Αυτές είναι γενικές έννοιες. Σας είπα κάποιο χαρακτηριστικό παράδειγμα από την περιοχή της Θεσσαλονίκης. Η Ρέμβη χαρακτηρίστηκε ως κτίριο πολιτιστικού σκοπού και παραμένει. Το ίδιο ζητούν και οι παρακείμενες παράγκες και ταβέρνες στην περιοχή. Όλα χωράνε σ' αυτό το άρθρο.

Στο άρθρο 3 τώρα, είναι σημαντική η επισήμανση ότι θα πρέπει να υπάρχει διπλωματούχος μηχανικός της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών και εγώ ήθελα να προσθέσω επειδή ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας και ένα σωρό άλλες ενέργειες που έχει να κάνει αυτή η Επιτροπή χρειάζεται και ειδικούς επιστημονες, πρέπει οπωσδήποτε να προστεθεί και ένας ειδικός επιστήμονας γεωλόγος ή γεωτεχνικός μηχανικός, γι' αυτά τα θέματα. Τελικά, θα κάνετε και αυτήν την επιτροπή πολιτική επιτροπή η οποία θα κόβει και θα ράβει κατά πώς θέλουν ορισμένα συμφέροντα.

Στο άρθρο 5 είναι σωστό αυτό που προσθέσατε, «εκτός της δυνατότητας αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας». Βέβαια όλα αυτά τα χρόνια τα οποία πέρασαν και γι' αυτά που προσδοκούμε να κάνει κάτι το Κτηματολόγιο, ούτε αυτή η νομοθεσία δεν δημιουργεί μια υποχρέωση πλέον του κράτους να καθορίσει τον αιγιαλό και την παραλία. Η όλη διαδικασία αφήνεται πλέον στον ενδιαφερόμενο, να έλθει να κάνει την αίτηση κ.ο.κ.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου τα κτίσματα αυτά δύνανται να απαλλοτριώνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του νόμου αυτού. Το «δύνανται» δεν σημαίνει τίποτα. Εδώ απαλλοτριώνονται λέμε, και δεν έχουν γίνει ποτέ απαλλοτριώσεις ή κατεδαφίσεις. Το «δύνανται» δείχνει το πνεύμα αυτού του νόμου, ότι δεν έχει καθορισθεί ούτε ένα οργανόγραμμα ούτε έχουν εξασφαλιστεί οι πιστώσεις και τα μέσα, ούτως ώστε να μπορέσει να προχωρήσει ουσιαστικά έστω και στις υποτυπώδεις απαλλοτριώσεις και κατεδαφίσεις που απαιτούνται σ' αυτό το χαώδες περιβάλλον το οποίο δημιουργήθηκε με την αυθαίρετη δόμηση και την άναρχη ανάπτυξη στις περιοχές της παραλίας.

Όσον αφορά την παράγραφο 7 θα ήθελα να κάνω μία τεχνική παρατήρηση. Δεν μπορεί ο ενδιαφερόμενος πολίτης να ενημερωθεί από το ΦΕΚ εάν κάτι τον θίγει απ' αυτήν την ιστορία. Αυτές οι αποφάσεις θα πρέπει να αναρτώνται κανονικά όπως και άλλες πράξεις της διοίκησης που αφορούν τους ιδιώτες.

Όσον αφορά το άρθρο 7, είναι η μεγάλη αγωνία του νομοσχεδίου, πώς δηλαδή θα νομιμοποιήσει την αυθαίρεσία, τα πάντα. Μην τυχόν και αδικήσουμε κανέναν απ' αυτούς που έχουν αυθαιρέτησε ή μην αδικήσουμε βέβαια και όλες τις

κυβερνήσεις μέχρι τώρα, οι οποίες εγκατέλειψαν τον πολεοδομικό και χωροταξικό σχεδιασμό της χώρας στον ενδιαφερόμενο ιδιώτη ή και στον ταλαίπωρο θα έλεγα πολίτη, ο οποίος πραγματικά ήθελε να έχει κάποιους όρους για να κάνει τη δόμηση και τελικά αφού δεν είχε τίποτε, κανένα σχεδιασμό, κατά το δοκούν έκανε και αυτός τους παραδοσιακούς όπως λέμε οικισμούς, που όμως τις περισσότερες φορές είχαν μία άλλη αντίληψη. Δεν είχαν βέβαια την αντίληψη που πρέπει να έχουν οι πολεοδομικές και χωροταξικές ρυθμίσεις γι' αυτήν τη χώρα, που έχει δεκαέξι χιλιάδες χιλιόμετρα ακτές και παραλίες.

Δεν με παίρνει ο χρόνος να σας έλεγα ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα από την περιοχή της Καλλικράτειας όπου επικράτησε πλέον και νομιμοποιήθηκε η αυθαίρετη δόμηση. Κάποιος άνθρωπος δεν έχτιζε γιατί περίμενε κάποια νομοθεσία και τελικά τα τέσσερα στρέμματα τα οποία δεν έκτισε, αποτέλεσαν και την πλατεία του χωριού, γιατί πουθενά αλλού δεν τόλμησε η διοίκηση να απαλλοτριώσει. Όποιος δηλαδή περιμένει και είναι νόμιμος, στο τέλος είναι αυτός που αδικείται.

Προσθέσατε τελικά την παρατήρησή μου ότι σε παραδοσιακούς οικισμούς η οριογραμμή της παραλίας δεν μπορεί να υπερβεί τη γραμμή δόμησης, όπως νομίμως αυτή είχε διαμορφωθεί. Γιατί αν δεν το βάζαμε αυτό, η γραμμή δόμησης θα είχε διαμορφωθεί ακριβώς απ' αυτούς που έκαναν τις αυθαιρεσίες και έτσι πανηγυρικά και μέσω του νόμου θα τους είχαμε επιβραβεύσει.

Όπως σας είπε και ο εισηγητής, η παράγραφος 7 πρέπει να φύγει. Εάν δε την αφήσετε και τη συνδυάσουμε και με τα υπόλοιπα, τι λέτε λίγο, πολύ; Ότι για την εκτέλεση των δομικών έργων στην παραλία προς επιδίωξη των σκοπών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2, εφαρμόζονται οι διατάξεις για τη δόμηση εκτός σχεδίου πόλης. Η δόμηση εκτός σχεδίου πόλης ξέρουμε όλοι πόσο ελαστική είναι και πού μπορεί να φτάσει.

Εδώ θεσμοθετείται για μία ακόμη φορά τη δόμηση στην παραλία, στο δημόσιο κοινόχρηστο χώρο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είναι τελείως αόριστο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Είναι πάρα πολύ αόριστο.

Όσον αφορά το άρθρο 8, βάζετε όντως μία δέσμευση ότι θα πρέπει αυτός ο οποίος θα ξεκινήσει να κάνει κάποιο έργο κοντά στην παραλία και αυτό απέχει εκατό μέτρα από την ακτογραμμή, θα πρέπει να ζητήσει τον καθορισμό του αιγιαλού. Γιατί βάζετε μέχρι εκατό μέτρα; Αν απέχει είκοσι μέτρα τι θα γίνει; Είναι τελικά δέσμευση τα εκατό μέτρα; Πρέπει να είναι τουλάχιστον εκατό μέτρα. Αυτός μπορεί να πει, εγώ απέχω πενήντα μέτρα και θεωρώ ότι εντάξει είμαι και δεν χρειάζεται να ζητήσω καθορισμού του αιγιαλού.

Όσον αφορά το άρθρο 9, με όλους αυτούς τους παράγοντες και τις παραμέτρους που σωστά απαιτείται να λάβει υπόψη η επιτροπή για τη χάραξη του αιγιαλού, όταν θα κρίνει ότι η παραλία πρέπει να είναι περισσότερη από πενήντα μέτρα; Πώς θα το κάνει αυτό σε σχέση με τον ορισμό που έχετε δώσει στο άρθρο 1;

Να σας πω και κάτι άλλο που επιβεβαιώνει ότι υπάρχει παντελής απουσία της έννοιας της προστασίας του περιβάλλοντος; Εδώ πρέπει να προσθέστε τουλάχιστον ότι μεταξύ των άλλων θα λαμβάνει υπόψη της την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων, προστατευόμενων περιοχών, υδροβιότοπων κλπ.

Δεν θα λάβει υπόψη της αυτά τα συστήματα; Με το NATURA 2000 έχετε καθορίσει περίπου δύο χιλιάδες περιοχές. Τις βάλαμε στο χάρτη, δεσμευθήκαμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Έστω εκατό να προστατέψετε από αυτές, οι περισσότερες είναι στη θάλασσα και στα ποτάμια. Δεν είναι αυτός σκοπός για την επιτροπή; Δεν είναι σκοπός να καθορίσει όταν χρειασθεί παραλία περισσότερο από πενήντα μέτρα;

Για το άρθρο 11 που αφορά στα έργα και στις εγκαταστάσεις, τι να πούμε; Δεν συμφωνούμε και με αυτό το άρθρο. Βεβαίως θα γίνουν και έργα και εγκαταστάσεις για τις ανάγκες των λιμανιών, για τις ανάγκες ορισμένων έργων του Δημοσίου ή και ορισμένων έργων της βιομηχανίας κ.ο.κ., αλλά δεν είναι τρόπος αυτός με τον οποίο περιγράφετε τα πράγματα. Κατ' αρχήν

δεν βάζετε στην παράγραφο 1 την ανάγκη της περιβαλλοντικής μελέτης για τον έλεγχο εάν αυτά τα έργα πρέπει να διατηρηθούν ή όχι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ δεν έχετε προσθέσει «με κατάλληλη περιβαλλοντική μελέτη». Ούτε περιβαλλοντική μελέτη δεν χρειάζεται να έχει; Τι πάει να πει «αποφασίζουν αιτιολογημένα»; Αποφασίζει το ΓΕΝ, το ΥΕΝ, κλπ αιτιολογημένα; Μπορεί να έχουν αλλάξει τα πράγματα και αυτή η εγκατάσταση να πρέπει να φύγει για περιβαλλοντικούς λόγους. Τουλάχιστον αυτό!

Η δε παράγραφος 2 νομίζω ότι δίνει την ευχέρεια κατά περίπτωση οι Υπουργοί να αποφασίζουν για την κάθε άδεια την οποία πρέπει να δώσουν και όχι με βάση τις γενικές αρχές που περιγράφει η παράγραφος 1. Νομίζω ότι η παράγραφος 2 δεν χρειάζεται.

Για τα προστατευτικά έργα και τις προσχώσεις είμαστε εντελώς αντίθετοι. Οι προσχώσεις γίνονται για φυσικούς λόγους. Εάν υπάρξει περίπτωση να γίνει μία πρόσχωση για λόγους εθνικούς ή για λόγους προστασίας, αυτό και μόνο να μπορεί να γίνει. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δίνεται απεριόριστα η δυνατότητα πρόσχωσης ακόμα και στο δημόσιο τομέα και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση για να κάνουν τέτοια έργα.

Στο άρθρο 13 που αφορά στην παραχώρηση απλής χρήσης αιγιαλού, θα πρέπει να συνδυάσετε τη παράγραφο 4 με τη παράγραφο 1. Θα πρέπει επιτέλους εδώ να προσθέσετε και πάλι «πλην του αιγιαλού και της παραλίας κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων, πολιτιστικών και προστατευόμενων περιοχών». Εμείς δεν συμφωνούμε γενικά με την παραχώρηση της παραλίας, αλλά τουλάχιστον περιορίστε λίγο τα πράγματα και προστατέψτε και κάποιους άλλους πολιτιστικούς χώρους και ευπαθείς περιοχές του όλου αυτού συστήματος.

Στην παράγραφο 2 υπάρχει μία ατέλειωτη φιλολογία και μια αγωνία για το πώς τελικά θα βάσουμε περισσότερες ομπρέλες στις παραλίες. Αν είναι δυνατόν! Οι λωρίδες των εκατό μέτρων που αφήνονται και αυτές μπορούν, εάν υπάρχει ξενοδοχείο απέναντι, να καλύπτονται. Τουλάχιστον προσθέστε ότι θα αφήνεται και μία λωρίδα από την ακτή για να μπορεί τουλάχιστον ο λουόμενος να περπατάει άνετα, γιατί στο τέλος θα βρίσκεται και την ομπρέλα μέσα στο κύμα.

Στο άρθρο 14 που αφορά στην παραχώρηση αιγιαλού για την εκτέλεση έργου, δεν συμφωνούμε με αυτά τα θέματα. Πολύ δε περισσότερο δεν συμφωνούμε με την παραχώρηση η οποία θα γίνεται σε ιδιώτες, σε ξενοδοχειακές τουριστικές μονάδες για έργα ανάπτυξης. Τι είναι αυτό το πράγμα; Τι είναι τα έργα ανάπτυξης; Το μόνο που μπορεί να γίνει εδώ, είναι να δώσει κανείς άδεια για κάποιο συγκεκριμένο τεχνικό έργο, γιατί κινδυνεύει το κτήμα του ή το ξενοδοχείο του. Αυτό για εμάς θα πρέπει να γίνεται από το δημόσιο και να του χρεώνεται η δαπάνη.

Έρχεσθε δε και στην παράγραφο 7 να πείτε ότι η όλη επίβλεψη του έργου θα γίνει από τον ιδιώτη μηχανικό. Ούτε καν παραλαβή δεν θα κάνει το δημόσιο εάν το έργο αυτό που έκανε ο ιδιώτης έγινε σύμφωνα με τη μελέτη που τελικά ενέκρινε το δημόσιο.

Άρθρο 15. Η αξιοποίηση του αιγιαλού στην παράγραφο 3 δεν πρέπει να εμποδίζει την ελεύθερη προσέγγιση των πολιτών. Εάν εμποδίζεται ο πολίτης να πρέπει να κάνει καταγγελία. Ο αειμνηστος Τρίτος έλεγε και -γι' αυτό έπεσαν κάποιοι φράκτες- ότι θα εξασφαλίζει την απρόσκοπτη πρόσβαση του πολίτη στον κοινόχρηστο χώρο. Τώρα και αυτοί οι φράκτες που άνοιξαν για να κατεβαίνουν οι πολίτες θα κλείσουν.

Διαφωνούμε πλήρως με το άρθρο 16. Ελπίζω οι συνάδελφοι να αναλογιστούν τις ευθύνες τους γι' αυτό το άρθρο. Βέβαια για σκοπούς ιχθυοκαλλιεργειών κλπ. δινόντουσαν δωρεάν για να γίνει αυτή η δραστηριότητα στην αβαθή θάλασσα. Εδώ γίνεται για άλλους λόγους, για την παραχώρηση των νησίδων και την εκμετάλλευση για τουριστικούς σκοπούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Μητσotάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ : Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, την βαρεία ανησυχία μου για όσα πρόκειται να επακολουθήσουν μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου θέλω να διατυπώσω και ενώπιον του Σώματος. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το πρόβλημα που επιχειρεί να αντιμετωπίσει το νομοσχέδιο είναι και υπαρκτό και μέγα. Δεν υπάρχει αμφιβολία για κάθε καλόπιστο συζητητή, ότι ύστερα από εξήντα χρόνια είναι ανάγκη να προσαρμοσθεί ο βασικός καλός νόμος του 1940, χωρίς φυσικά να αλλάξει η βασική του φιλοσοφία, που ήταν ότι η παραλία αποτελεί κοινόχρηστο αγαθό και ανήκει σε όλους και άρα στο κράτος.

Αλλά κύριε Υφυπουργέ, είναι η ώρα να λύσετε συνολικά το πρόβλημα; Έχουν δημιουργηθεί οι προϋποθέσεις ή θα δημιουργήσετε έναν τραγικό τραγέλαφο χειρότερο από αυτό που υπάρχει σήμερα; Ακόμη οι αναγκαστικές ρωγμές που πρέπει να περιέχει ο οποιοσδήποτε νόμος που φέρνεται -γιατί δεν μπορεί να είναι απόλυτη η εφαρμογή της αρχής ότι ολόκληρη η παραλία αποτελεί κοινόχρηστο αγαθό, θα υπάρξουν και εξαιρέσεις- σήμερα με τις συνθήκες που αντιμετωπίζει το κράτος με την τραγική αδυναμία της Δημόσιας Διοίκησης και με τη διαφθορά που έχει διαβρώσει ίσα με το μεδούλι το κρατικό μηχανισμό, είναι ώρα για να προσδιοριστούν; Και πού θα οδηγήσουν;

Τι θα είναι δυνατότερο στην αντιπαράθεση; Το δημόσιο συμφέρον το οποίο αναμφισβητήτως ορισμένοι έντιμοι κρατικοί λειτουργοί θα επιχειρήσουν να προστατεύσουν ή τα αρπακτικά και παντοδύναμα ιδιωτικά συμφέροντα τα οποία κατ' εξοχήν σήμερα λυμαίνονται τη χώρα;

Και ακόμη με απασχολεί και κάτι άλλο πιο σημαντικό. Το πρόβλημα της γης στην Ελλάδα που μας απησχόλησε και κατά τη διάρκεια της συζήτησης του Συντάγματος και στη συνέχεια σε πολλούς νόμους έχει ορισμένες βασικές πλευρές. Το πρώτο πρόβλημα είναι ο χαρακτηρισμός της γης στην Ελλάδα σε γεωργική, σε δάσος και σε δασική έκταση και το περίφημο τεκμήριο ιδιοκτησίας που συνοδεύει την έννοια της δασικής έκτασης η οποία στην ουσία είναι κρατική κατά την θεωρητική αντίληψη αλλά και κατά την πρακτική από την πλευρά της νομοθεσίας.

Από την άλλη μεριά έχουμε επιχειρήσει σήμερα και βρίσκεται εν εξελίξει η μεγάλη εθνικής σημασίας προσπάθεια του Κτηματολογίου. Πρέπει να αποκτήσουμε Κτηματολόγιο στην Ελλάδα. Σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Όπως επίσης συμφωνούμε ότι η μέχρι σήμερα προσπάθεια στο Κτηματολόγιο έχει τραγικά αποτύχει. Δεν είναι ανάγκη να κάνω Αντιπολίτευση ούτε θέλω να πω παραπέρα. Βέβαιο είναι ότι το Κτηματολόγιο σήμερα πάει από το κακό στο χειρότερο.

Και έρχεσθε σήμερα εσείς και φέρνετε ένα τέτοιο νόμο ο οποίος αν μη τι άλλο θα εμποδίσει το Κτηματολόγιο να προχωρήσει. Εγώ δεν ξέρω πόσο το εξετίμησαν οι αγαπητοί συνάδελφοι το έγγραφο το οποίο εστάλη από τους αρμοδίους ιδιωτικούς φορείς, που έχουν αναλάβει την ευθύνη να συντάξουν το Κτηματολόγιο, εμένα με αναστάτωση η διαπίστωση την οποία κάνουν και την φέρνουν ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, ότι υπ' αυτές τις συνθήκες θα σταματήσει το Κτηματολόγιο. Ένα Κτηματολόγιο που είπα ήδη πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο. Μα, τραγέλαφο θα κάνουμε αυτήν τη χώρα, κύριοι συνάδελφοι;

Το Κτηματολόγιο δεν μπορούσε εξ αρχής να προχωρήσει, διότι δεν είχε λυθεί το θέμα της δασικής έκτασης και του τεκμηρίου της ιδιοκτησίας. Εγώ είχα ρωτήσει επανειλημμένως και ρωτώ και σήμερα και τον κύριο Υφυπουργό ο οποίος κατά κάποιο τρόπο έχει και την ευθύνη των δημοσίων κτημάτων: ο έφορος διεκδικεί για λογαριασμό του κράτους όλη την έκταση που θεωρείται δασική έκταση όταν καταρτίζεται το Κτηματολόγιο;

Η απάντηση, κύριοι συνάδελφοι, είναι «όχι» δεν τις διεκδικεί όλες. Διεκδικεί όμως μερικές. Τραγέλαφος πλήρης. Εάν θέλει ο έφορος θα το διεκδικήσει ως κρατικό, αν δεν θέλει δεν θα το διεκδικήσει. Και στις περισσότερες δεν θα το διεκδικήσει. Πώς θα γίνει Κτηματολόγιο υπ' αυτές τις συνθήκες;

Από την άλλη μεριά έχετε εδώ μια ολόκληρη υπηρεσία η οποία θα καθορίσει οριστικά, λέει, τη γραμμή του αιγιαλού για να είναι ιδιοκτησία του κράτους τα πενήντα μέτρα ή ενδεχομέ-

νως λίγο περισσότερα ή λίγο λιγότερα. Όλα αυτά θα γίνουν παράλληλα με την αποτυχημένη προσπάθεια του Κτηματολογίου η οποία από εκεί και πέρα θα πάει σε πλήρη τραγέλαφο.

Εγώ, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι αυτήν την ώρα το νομοσχέδιο αυτό δεν πρέπει να προχωρήσει. Πρέπει να ρίξουμε όλο μας το βάρος στο Κτηματολόγιο. Όταν θα κάνουμε Κτηματολόγιο, παράλληλα να χαράξουμε και τον αιγιαλό, αλλά σε συνδυασμό με το Κτηματολόγιο.

Και παράλληλα με το Κτηματολόγιο πρέπει να λύσουμε άπαξ δια παντός ένα θέμα: Ο κ. Σημίτης δυστυχώς έχει και την κακή συνήθεια να αλλάζει τους Υπουργούς του σαν τα πουκάμισα. Επιτέλους ο νέος Υπουργός της Γεωργίας ας φέρει το νόμο να ξεκαθαρίσουμε το θέμα της ιδιοκτησίας της δασικής γης, της δασικής έκτασης για να μπορέσουμε να φτιάξουμε Κτηματολόγιο. Διότι αλλιώς Κτηματολόγιο δεν προχωρεί.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ αυτά τα οποία λέω, βαθύτατα τα πιστεύω. Και προσθέτω και έναν ακόμα λόγο πολύ σημαντικό. Υπήρξα Υπουργός αρμόδιος για τα δημόσια κτήματα πριν από μισό αιώνα. Ήμουν αρμόδιος ως Υφυπουργός των Οικονομικών για τα δημόσια κτήματα. Τότε, κύριε Υφυπουργέ, το Υπουργείο των Οικονομικών λειτουργούσε καλύτερα, πριν από πενήντα χρόνια, απ' ό,τι λειτουργεί σήμερα. Και η Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων ήταν καλύτερη. Σήμερα έχετε μια διεύθυνση στο Υπουργείο των Οικονομικών στη Γενική Διεύθυνση Φορολογίας Δημοσίων Κτημάτων και έχετε μερικές δυστυχημένες υπηρεσίες.

Ο συνάδελφος ο κ. Βαλυράκης σας είπε χθες για τα Χανιά. Είχε δίκιο σ' αυτά τα οποία λέει στην αδυναμία στην οποία βρίσκεται ο εκπρόσωπος των δημοσίων κτημάτων στα Χανιά, ένας εντιμότατος κατά τα λοιπά υπάλληλος ο οποίος δεν έχει καμία δυνατότητα μα καμία απολύτως δυνατότητα να αναλάβει αυτό το τεράστιο έργο. Ποιος θα αναλάβει, κύριοι συνάδελφοι, το τεράστιο αυτό έργο να προσδιορίσει τον αιγιαλό; Το αποτέλεσμα θα είναι ότι θα μπουξέ σε αντιδικίες, θα μπουξέ σε αντεγκλήσεις, θα φουσκώσουν τα σκάνδαλα πολύ περισσότερο απ' αυτά που γίνονται σήμερα και τελικά ωφελημένοι θα βγουν οι αετονύχηδες. Και πάντως το κράτος δεν θα προστατευθεί υπό τις συνθήκες αυτές.

Γι' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, ανέβηκα στο Βήμα για να πω αυτές τις απλές αλήθειες γιατί θέλω να έχουν λεχθεί. Να μην περάσει από τη Βουλή των Ελλήνων αυτό το νομοσχέδιο χωρίς να έχουμε βάλει κατά κάποιον τρόπο το δάκτυλο «επί τον τύπον των ήλων».

Για μένα η προσπάθεια του Κτηματολογίου είναι η μεγάλη προσπάθεια προς την οποία πρέπει να εναρμονισθεί και αυτό το νομοσχέδιο και όχι να γίνει το αντίθετο, αυτό δηλαδή το νομοσχέδιο να δώσει τη χαρακτηριστική βολή στο Κτηματολόγιο.

Γι' αυτό η δική μου πρόταση, κύριε Υφυπουργέ, θα ήταν –και γνωρίζω ότι είναι ανεδαφικό, ότι δεν πρόκειται να το κάνετε, διότι γνωρίζω το πείσμα της Κυβέρνησής σας, όταν πάρει μία εσφαλμένη γραμμή– αυτό το νομοσχέδιο να το αποσύρετε και να φέρετε όλοι μαζί οι αρμόδιοι υπουργοί ένα νομοσχέδιο το οποίο να λύσει οριστικά το πρόβλημα του Κτηματολογίου, μέσα στο οποίο θα πρέπει να ενταχθεί και η προσπάθεια να προσδιορίσουμε τη ζώνη του αιγιαλού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εισερχόμενα στον κατάλογο των ομιλητών, ξεκινώντας με την εξής σειρά: ο κ. Κεδίκογλου ο οποίος έχει αλλάξει σειρά με τον κ. Σπηλιόπουλο, κατόπιν συνεννόησής τους.

Κύριε Σπηλιόπουλε, εσείς θα μιλήσετε τέταρτος, στη θέση του κ. Κεδίκογλου.

Ορίστε, κύριε Κεδίκογλου, έχετε το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έδωσα το λόγο τώρα, κυρία Κανέλλη. Μετά από τον κ. Κεδίκογλου.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μία διευκρίνιση θέλω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Καλώς. Ορίστε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θέλουμε να μας γνωστοποιήσει ο κύριος Υπουργός σε αυτό το στάδιο, πριν μπούμε στους ομιλητές, εάν

πρόκειται να φέρει κατά τη διάρκεια της ημέρας αλλαγές στο άρθρο 2. Εάν πρόκειται να τις έχουμε και γραπτώς, να είμαστε σε θέση να παρακολουθήσουμε και τη συζήτηση, να ενημερωθούν και οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εύλογο το αίτημά σας.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Διότι αν πρόκειται να αλλάξει, οι συνάδελφοι θα εκτιθέμεθα ο ένας πίσω από τον άλλον, γιατί θα προβαίνομε σε σχόλια, τα οποία θα τιναχθούν στον αέρα στο τέλος της συζήτησης. Να πάει τρεις η ώρα, να συζητούν οι συνάδελφοι και μετά να έρθουν αλλαγές που ακυρώνουν τους προλαλήσαντες, είναι κάτι που δεν πρέπει να συμβεί, νομίζω, για σεβασμό της ιδιότητας του καθενός μας και για οικονομία χρόνου, κόπου, πνεύματος και νομοθετικής διαδικασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σωστό είναι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είπα πριν από λίγο ότι θα φέρω σχέδιο της αναμόρφωσης του άρθρου 2, παράγραφος 2. Ήδη αυτήν τη στιγμή –εδώ και μισή περίπου ώρα– δακτυλογραφείται και ο συνεργάτης μου θα το φέρει σε λίγο. Είναι δηλαδή θέμα χρόνου δακτυλογράφησης, για να μην το δώσω με τα δικά μου γράμματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν μπορούσατε να μας το διαβάσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να το φέρετε, κύριε Υπουργέ, το συντομότερο δυνατό, γιατί πιθανόν με τις αλλαγές να έχουμε και διαφορετική εξέλιξη της συζήτησης.

Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πείτε μας τον κατάλογο των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχει διανεμηθεί.

Αρχίστε, κύριε Κεδίκογλου, την ομιλία σας.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, κύριε Ιωαννίδη. Έχω δώσει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ δεν είμαι από αυτούς που τους περνάει ό,τι θέλει το Προεδρείο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, χθες ομιλούσα και κατέκρινα στο άρθρο 1 το «μέχρι και πενήντα μέτρα». Και έφερα ως παράδειγμα τις ανατολικές ακτές της Εύβοιας, όπου υπάρχουν μικρές παραλίες και όπου η γραμμή αιγιαλού είναι πολύ χαμηλά και θα μπορεί θαυμάσια να παζαρευτεί η γραμμή παραλίας, ώστε να είναι δύο-τρία μέτρα. Έτσι κάποιοι μεγιστάνες του πλούτου –γιατί είναι πολύ ακριβά τα οικοπέδα αυτά– θα μπορούν να έρχονται σε μία συνεννόηση, σ' ένα παζάρι μαζί σας. Αυτό και μόνο δείχνει την αναγκαιότητα καθορισμού του πλάτους της παραλίας υποχρεωτικώς. Μάλιστα, λίγο πιο κάτω δεχέσθε ότι σε λιγότερο από εκατό μέτρα απόσταση δεν πρέπει να μουν κτίρια. Αυτό και μόνο υποχρεώνει να θέσετε πλάτος.

Πιο κάτω λέτε «όχθη» για τις λίμνες. Στις λίμνες, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, οι όχθες είναι εξαιρετικά γόνιμα εδάφη. Και πρέπει να καθοριστεί ποια είναι η γραμμή της λίμνης. Τι, λέει λοιπόν; «Όχθη είναι γραμμή που περιστοιχίζει αυτές και βρέχεται από τις μεγαλύτερες, αλλά συνήθεις, αναβάσεις των υδάτων τους». Δηλαδή, πάλι παζάρι.

Έχω άδικο όταν ομιλώ ότι είναι μία Κυβέρνηση της διαπλοκής και της συναλλαγής; Πάλι παζάρι. Ναι, η μεγαλύτερη, αλλά λέει συνήθης. Πώς μπορεί να είναι συνήθης και να παίρνουμε τις μεγαλύτερες; Σημειώνω τις αντιφάσεις.

Στο άρθρο 2 λέτε ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο δημόσιο. Γιατί μπαίνουν αυτοί οι δύο ορισμοί; Για να μπορώ στο δικαστήριο να πω ότι ναι, αλλά δεν είναι κοινόχρηστο, περνούσα μόνο εγώ; Τι χρειάζεται το «είναι πράγματα κοινόχρηστα»; Αυτός ο ορισμός δείχνει την κοινωνική αντίληψη από την οποία διακατέχεσθε, από μία αντίληψη καθαρώς εξυπηρετήσης των «ημετέρων», των φίλων. Αλλά εκεί όπου αποθεώνεται η κοινωνική αντίληψη της Κυβέρνησης και η αντιαναπτυξιακή της νοοτροπία, εκεί όπου φαίνεται το μεγαλείο με το

οποίο αντιμετωπίζει το μέλλον είναι η επιτροπή χάραξης της παραλίας. Κύριε Υπουργέ, ερωτώ: Η παραλία τι είναι; Το λέτε μόνος σας: Είναι μία ζώνη που μπορεί να χρησιμεύσει και για την εξυπηρέτηση εθνικών, κοινωφελών, αναπτυξιακών, περιβαλλοντικών, πολιτιστικών, προστασίας και ανάδειξης μνημείων και αρχαιολογικών χώρων, δηλαδή εξαιρετικά μεγάλες και κοινωνικές δραστηριότητες. Άρα η επιτροπή που θα εγκρίνει τη γραμμή πρέπει να έχει την ικανότητα να γνωρίζει στις παραλίες των Χανίων λ.χ. ποιες είναι αυτές οι κοινωνικές ανάγκες. Ποιους βάζετε εσείς; Τοποθετείτε κανέναν εκπρόσωπο κοινωνικού φορέα περί τα θέματα αυτά να εκφράσει γνώμη; Βάζετε κάποιον εκπρόσωπο του Υπουργείου σας; Τίνος περιουσία είναι; Είναι περιουσία δική σας; Είναι δυνατόν να μη μετέχει εκεί ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών; Άλλο η ΚΕΔ είναι κτηματική υπηρεσία από την ώρα που θα της δώσετε το κτήμα εσείς. Αλλά ποιος θα καθορίσει το κτήμα; Ο ιδιοκτήτης έχει εξουσιοδοτηθεί να είναι ο Υπουργός Οικονομικών. Ποιος θα μετέχει αγαπητοί συνάδελφοι; Δεν μετέχει ο Υπουργός Οικονομικών, αλλά η ΚΕΔ. Δεν μετέχει κανένας φορέας που μπορεί να έχει σχέση με την πολιτιστική ανάπτυξη. Και βέβαια δεν μετέχει κανένας ειδικός επιστήμονας που να σημειώνει ποια είναι τα πιθανά να παρουσιαστούν.

Και τέλος, το πλάτος έχει άμεση σχέση με την κοινωνική δραστηριότητα. Αυτή θα την καθορίσει ο πρόεδρος της Τ.Υ.Δ.Κ. ή ένας μηχανικός ή κάποιος άλλος; Αυτά, κύριε Πρόεδρε, είναι ακατανόητα. Δείχνουν βεβαίως το μεγαλείο από το οποίο διακατέχεται η Κυβέρνηση.

Παρακάτω τι διαβάζουμε; «Η οριογραμμή χαράζεται από την επιτροπή». Πηγαίνουν όλοι μαζί και τη χαράζουν; Τι εκφράσεις είναι αυτές; Είναι ελληνική γλώσσα αυτή; Βέβαια δικαιολογείσθε. Όταν έχετε έναν Πρωθυπουργό ο οποίος δεν μιλάει ελληνικά αλλά μεταγλωττίζει τα γερμανικά, είναι φυσικό. Και όταν έχουμε το σημερινό φαινόμενο του Υπουργού Παιδείας που δεν ήξερε τι σημαίνει και μας είπε ότι «το νομοσχέδιο επέρχεται», λες και γίνεται επέλαση στη Βουλή, δικαιολογείσθε να κάνετε αυτούς, να μην τους χαρακτηρίσω, τρόπους διατύπωσης της ελληνικής γλώσσας.

Στο άρθρο 5 λέτε ότι η διαδικασία για τον επανακαθορισμό κινείται αυτεπαγγέλτως. Δεν έχετε προβλέψει αν υπάρχουν δεξιά, αριστερά καθορισμένες γραμμές αιγιαλού και παραλίας, να είναι συνέχεια των γραμμών εκείνων. Βεβαίως δεν έχετε λάβει καν υπόψη ότι υπάρχει μια γεωγραφική υπηρεσία Στρατού και μία υπηρεσία του Ναυτικού που για όλη την Ελλάδα όλα τα παράλια υπάρχουν σε κλίμακα 1/5000. Αυτά βέβαια δεν τα έχετε λάβει καν υπόψη σας.

Σε περίπτωση εσφαλμένου καθορισμού της οριογραμμής του αιγιαλού κλπ., μπορείτε να την ανακαλέσετε. Είναι ασφάλεια δικαίου αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε (Μητσotάκη), που με παρακολουθείτε και ευχαριστώ πολύ, του επιχειρηματία οποίος έρχεται να κάνει επένδυση, να κάνει εγκαταστάσεις όταν μπορεί να χαραχθεί η γραμμή παραλίας, να ετοιμάσει μελέτες, έξοδα, ιστορίες και να έλθει αύριο ο κύριος Υπουργός, επειδή δεν του αρέσει, να πει «ανακαλώ την απόφαση;» Πού είμαστε; Κράτος Ουγκάντας είμαστε ή κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αλλά εκεί που το πράγμα πάλλι φθάνει στο κατακόρυφο της αγνοίας της Κυβέρνησης είναι στα περί αποζημιώσεων. Λέτε, λοιπόν, ότι διατηρείται η διαδικασία περί απαλλοτριώσεων. Ποιον βαρύνουν οι απαλλοτριώσεις; Για πείτε μας. Σε ποιον ανήκει η παραλία; Στο δήμο ανήκει;

Σύμφωνα με τις διατάξεις περί σχεδίων πόλεων σήμερα, δεν υπάρχουν αποζημιώσεις παρά μόνο από δήμους. Πείτε μας, λοιπόν, ποιον βαρύνουν οι αποζημιώσεις. Δεν το λέτε. Ναι, μεν υπάρχουν διατάξεις που προβλέπονται, αλλά κάποιον βαρύνουν. Ποιον βαρύνουν; Το διατυπώνετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ : Το δημόσιο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Δεν το λέει πουθενά. «Όχι, δεν υπάρχει διάταξη περί απαλλοτριώσεων, που να λέει ότι βαρύνεται και μάλιστα εδώ προβλέπονται προεδρικά διατάγματα χωρίς να καθορίζει ο νόμος ποιον βαρύνουν. Αυτό είναι δυνατόν ποτέ να συμβεί, κύριε Πρόεδρε;

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να συνεχίσω με μερικά ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είναι πολύ απλό. Σας παρακαλώ πολύ, επειδή...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Βλέπετε ότι δεν κάνω γενική τοποθέτηση. Απλές νομοτεχνικές παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είναι πάρα πολλοί συνάδελφοι. Δεν έχουμε περιθώρια.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τελειώνω. Θα σταματήσω στο άρθρο 8 αναγκαστικά και ό,τι έγινε, έγινε.

Στο άρθρο 7, παράγραφος 7, που έχετε, απαιτείται κάποια άδεια. Ναι μεν το θέμα δεν προβλέπεται εκεί, αλλά απαιτείται κάποια άδεια. Επίσης έγινε μία συζήτηση σχετικά με τη δυνατότητα να υπάρχει γέφυρα μεταξύ νησίδων και ορθώς συζητήθηκε αυτή η διάταξη να απαλειφθεί. Πλην όμως οφείλετε να δώσετε το δικαίωμα από το νόμο με πράξη του Υπουργού ...

Κύριε Παυλόπουλε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου. Έχετε τελειώσει κατ' αρχήν.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όχι, δεν έχω τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εσείς, αντί να τελειώσετε, κάνετε παρατηρήσεις στον κ. Παυλόπουλο. Σας παρακαλώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν μπορεί να απασχολεί τον Υπουργό, αφού οι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μα, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και θέλει να είναι αύριο και διάδοχος κυβέρνησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μα, έχει λήξει ο χρόνος σας, κύριε Κεδίκογλου. Σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και απασχολείτε τον Υπουργό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αντί να σταματήσετε, κάνετε παρατήρηση στον κ. Παυλόπουλο;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν θα γίνεται ποτέ έτσι εξουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, τελειώνετε, κύριε Κεδίκογλου, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να τελειώσω με μία φράση.

Στην Ερέτρια υπάρχει το Νησί των Ονείρων δίπλα και υπάρχει μία γέφυρα. Βεβαίως να μην είναι εξ ορισμού δυνατότητα, αλλά να δώσετε τη δυνατότητα από το νόμο να γίνονται αυτές οι γέφυρες, όπου είναι απαραίτητες. Έφερα το παράδειγμα για το Νησί των Ονείρων στην Ερέτρια.

Εδώ σταματώ, κύριε Πρόεδρε, αναγκαστικά καίτοι υπάρχουν ακόμα πολλά και πολύ σημαντικά θέματα, τα οποία δεν αντιμετωπίζει το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μάλιστα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Χαίρομαι όμως, αν η δήλωση του κ. Μητσotάκη είναι δήλωση του Κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα πάρει πίσω αυτόν το νόμο, όταν έρθει στην εξουσία και όταν θα έχουν βάλει μυαλό οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Μητσotάκη, για να πάρουν την εξουσία, γιατί όπως πάνε ως τώρα, δεν θα την πάρουν δυστυχώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Ιωαννίδης και η κα Κανέλλη έχουν ζητήσει το λόγο επί του Κανονισμού.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν έχει ζητήσει το λόγο η κ. Κανέλλη, απλώς συνυπέγραψε, γιατί ο Κανονισμός προβλέπει δύο Βουλευτές...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και οι άλλοι του ΠΑΣΟΚ φοβούνται ναβάλουν υπογραφή.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: ...έτσι τη διαδικασία για το λόγο επί του Κανονισμού.

Λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, αναγκάζομαι να πάρω το λόγο επί του Κανονισμού και δεν το κάνω συχνά, είναι πολύ σπάνιο αυτό, γιατί το Προεδρείο -και δεν είναι η πρώτη φορά- δεν λειτουργεί σωστά.

Τοποθέτησα την κάρτα μου για να γραφτώ ομιλητής και ενεγράφη πρώτος. Μου το επιβεβαίωσε η γραμματεύς που ήταν εκεί. Για κάποιο λόγο το Προεδρείο από επάνω διέγραψε τη

λίστα. Ξαναποθετώ την κάρτα και εγγράφομαι πάλι πρώτος. Το Προεδρείο από επάνω διαγράφει τη λίστα με το αιτιολογικό, όπως μου εξήγησαν, ότι δεν είχε αρχίσει κατά τον Κανονισμό η διαδικασία εγγραφής, που αρχίζει με την ομιλία του εισηγητή.

Στη συνέχεια, περιμένω έχοντας την κάρτα μέσα στη θήκη για να εγγραφώ κανονικά με την έναρξη της ομιλίας του εισηγητή, επειδή είχα λόγο να βιάζομαι, αλλιώς δεν είχε νόημα. Αλλά εν τω μεταξύ είχε πάρει το λόγο ο Υπουργός και κακώς το Προεδρείο ανοίγει τον κατάλογο των ομιλητών, διότι ο Κανονισμός λέει με την έναρξη της ομιλίας του πρώτου εισηγητή.

Κατ' αυτόν τον τρόπο βρέθηκα να είμαι πιο κάτω στη λίστα. Ανέβηκα στην Έδρα, που προήδρευε ο κ. Γεϊτονας, του εξήγησα και μου είπε «εντάξει, θα το δούμε». Μίλησα και με τον εξαιρετικότερο των διευθυντών. Μου είπε το ίδιο. Πρώτα ποια σειρά θα έχω, μου είπαν «τέταρτος». Λέω «άντε, ας είναι». Και τώρα σας ζητώ να ανακοινώσετε τον κατάλογο. Δεν τον ανακοινώνετε και πληροφορούμαι εξωδίκως εν τέλει ότι είμαι δέκατος.

Λοιπόν, επειδή δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει αυτό, νομίζω ότι πρέπει να είστε πιο προσεκτικοί. Δεν λέω ότι είναι εύκολο το έργο σας. Δεν έχω καμία διάθεση αντιδικίας. Αλλά επιτέλους πρέπει να υπάρχει και κάποιος σεβασμός. Σας ζητήσα να ανακοινώσετε τον κατάλογο και αρνηθήκατε. Τι άλλο να πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε συνάδελφε, πράγματι γνωρίζω ότι δεν είσθε από τους ανθρώπους που θα παίρνατε το λόγο, χωρίς να υπάρχει κάτι και λυπάμαι που υπάρχει αυτή η εξέλιξη με τον κατάλογο. Το κακό ξεκίνησε, απ' ό,τι πληροφορήθηκα, από το γεγονός ότι είχε ανοίξει το σύστημα, ενώ έπρεπε να ανοίξει την κατάλληλη ώρα. Συμμερίζομαι τις αιτιάσεις σας. Είδα κι εγώ έναν κατάλογο που σας έχει και σας διέκοψα την ώρα που ζητήσατε το λόγο, γιατί ήθελα να προχωρήσει η διαδικασία. Είχα δώσει το λόγο στον κ. Κεδίκογλου. Ασφαλώς δεν ήθελα να σας μειώσω σε καμία περίπτωση και το γνωρίζετε πολύ καλά.

Τώρα ο κατάλογος είναι ως εξής: Ο κ. Καψής, ο κ. Παναγιωτόπουλος, ο κ. Βαρβιτσιώτης...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Πού είναι ο κ. Καψής; Γιατί είναι ο κ. Καψής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εδώ είναι ο κ. Καψής. Ο κ. Καψής, απ' ό,τι με πληροφορήσε ο κ. Γεϊτονας, είχεβάλει την κάρτα, η οποία ήταν χαλασμένη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ή θα ισχύει το ηλεκτρονικό σύστημα ή δεν θα ισχύει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ξέρετε ότι πολλές φορές αυτού του είδους η παρέκκλιση γίνεται, όταν δεν γράφει η κάρτα. Καμιά φορά και σε σας μπορεί να τύχει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Να διευκρινίσω ότι τώρα μου ήρθε η νέα κάρτα. Ήταν απομαγνητιομένη. Έχω συνηθίσει να σέβομαι τους συναδέλφους και τους εδώ και της δημοσιογραφίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εντάξει, κύριε Καψή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ποια είναι η σειρά τώρα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ναι, αυτή διαβάζω τώρα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ δεν βάζω θέμα. Θέλω να ξέρω όμως τι σειρά έχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Ιωαννίδη, είσθε πράγματι δέκατος. Βέβαια έχουν μιλήσει δύο. Αν υπάρχει κάποια δυνατότητα να γίνει κάποια αλλαγή με κάποιο συνάδελφο, στη συνέχεια θα το δούμε.

Ας μιλήσει ο κ. Καψής τώρα και προχωρούμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεδομένης της χθεσινής ψήφου μου δεν θα υπήρχε λόγος να μιλήσω, διότι ό,τι κατηγορείται κατά το όλο, κατηγορείται και κατά το μέρος και συνεπώς αν το νομοσχέδιο είναι, όπως πιστεύω εγώ, αντισυνταγματικό, είναι και οι επιμέρους διατάξεις.

Πήρα το λόγο μόνο χάρη στις δηλώσεις σας και επειδή γνωρίζω ότι είσθε διαλεκτικός και δημοκρατικός και θα ακούσετε τις παρατηρήσεις της Βουλής αυτής.

Δεν διαφωνώ με συγκεκριμένα σημεία του νομοσχεδίου. Η όλη του φιλοσοφία είναι αντίθετη προς το Σύνταγμα, διότι τα

κοινόχρηστα είναι για να προστατεύονται υπέρ του συνόλου και όχι εναντίον του συνόλου. Αυτό που απορρέει από τις διατάξεις αυτές είναι το αντίθετο. Θα μπορούσα να το καταψηφίσω και για μερικές επιμέρους διατάξεις και μόνο. Παραδείγματος χάρη το άρθρο 3, το οποίο καθορίζει την Επιτροπή Καθορισμού Αιγιαλού, την αναθέτει σε υπαλλήλους ορισμένων υπηρεσιών, που λυπάμαι που το λέω, διότι έχουν αυτές οι υπηρεσίες και πολλούς θαυμάσιους και εξαιρετικούς υπαλλήλους, αλλά είναι υπηρεσίες από τις οποίες εκπορεύεται το μεγαλύτερο τμήμα της διαφθοράς της διοίκησης. Κάθε μέρα διαβάζουμε στην εφημερίδα τέτοιες περιπτώσεις και είναι πολύ περισσότερες αυτές που δεν βγαίνουν στη δημοσιότητα.

Θα μπορούσα να το καταψηφίσω για μία και μόνο φράση. «Επιτρέπεται -λέει- για λόγους εθνικού συμφέροντος». Ποιο είναι το εθνικό συμφέρον; Κύριε Υπουργέ, τις τελευταίες σαράντα οκτώ ώρες πήραμε από εκπροσώπους της Κυβέρνησης τρεις διαφορετικές έννοιες του εθνικού συμφέροντος. Η πρώτη ήταν από τον εκ Καλαμάτας ορμώμενο Υφυπουργό, ο οποίος έκανε και δηλώσεις προσβλητικές για μας τους Ίωνες, τους Μικρασιάτες. Αυτό είναι το εθνικό συμφέρον; Ακούσαμε τον Υπουργό Άμυνας να λέει ότι υπάρχει απειλή εκ μέρους της Τουρκίας. Ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να λέει ότι δεν μας φοβίζει η Τουρκία και χαρήκαμε. Αλλά δεν μας φοβίζει κάποιος, παρά μόνο αν μας απειλεί. Άρα δέχθηκε την απειλή. Διάβασα το λόγο του Υπουργού των Εξωτερικών στη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών. Αγάπες και λουλούδια!

Εάν, λοιπόν, επικρατήσει αυτή η έννοια του εθνικού συμφέροντος, τότε η παραχώρηση νησίδων του δημοσίου και αβαθών θαλασσίων εκτάσεων στο άρθρο 16, είναι βόμβα ή μπορεί να είναι βόμβα στα εθνικά θεμέλια.

Είπε χθες ο κ. Πάγκαλος ότι πρόκειται περί ενός Αττίλα. Θα έλεγα ότι για πρώτη φορά στη ζωή του ήτο επεικής. Εάν αυτό το άρθρο εφαρμοστεί με την έννοια περί εθνικού συμφέροντος του κ. Παπανδρέου, τότε θα έλεγα, για να υποστηρίξω τον κ. Πάγκαλο, ότι το έγκλημα του Μπιν Λάντεν θα είναι απλό τροχάιο μπροστά σ' αυτά που θα γίνουν στο Αιγαίο.

Θέλετε και ένα άλλο άρθρο για το οποίο θα καταψήφισα το νομοσχέδιο; Το άρθρο 13....

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και το άρθρο 14, μαζί πάνε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Με απλή ανάγνωση, δεν χρειάζεται να έχει σπουδάσει κανείς ούτε οικονομικές επιστήμες ούτε νομικά ούτε να είναι μηχανικός για να καταλάβει ότι είναι τακτοποίηση όλων των εκκρεμοτήτων. Και υπάρχουν πάρα πολλές.

Αυξάνουμε τις παραχωρήσεις, όταν ιδιαίτερα στην Αττική, κύριε Υπουργέ, αν πάτε από το Πέραμα μέχρι τα Λεγριανά, είναι σπάνιες οι περιοχές όπου μπορεί ένας φτωχός να κολυμπήσει χωρίς να πληρώσει εισιτήριο.

Αλλά επειδή, η κα Κανέλλη, βιάστηκε να μου μιλήσει για το άρθρο 14, θέλω να πω ότι το άρθρο 14 έχει μία φράση που είναι αντίθετη προς την έννοια περί δικαίου, την έννοια περί νομιμότητας.

Λέει ότι επιτρέπεται η παραχώρηση κλπ. για εμπορικούς σκοπούς. Πώς είναι δυνατόν η αιγιαλίτις να παραχωρείται για εμπορικούς σκοπούς; Άρα, στερείται από το κοινωνικό σύνολο.

Εγώ να πω για τους βιομηχανικούς, αλλά εκείνο το «ή άλλου είδους σκοπούς» μου θυμίζει εκείνο το κοινοβουλευτικό ανέκδοτο, που ένας Υπουργός είχε συμπληρώσει «και ό,τι άλλο θέλει ο κύριος τάδε», ο ψηφοφόρος του!

Μα, προς Θεού! Μου ζητάτε να ψηφίσω ότι θα παραχωρείται την παραλία και για οποιουδήποτε άλλου είδους σκοπούς; Και πώς θα βγω στον κόσμο έξω και να τον κοιτάζω;

Εάν όμως επιμένει το Υπουργείο σας, τότε ας μας δώσει καιρό, έξι μήνες, να πάμε να κτίσουμε και εμείς σπίτια μέχρι το Σούνιο να νομιμοποιηθούν.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει μεταβατική διάταξη.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Μα, είναι φοβερά πράγματα.

Κύριε Υπουργέ, έχετε και καλή φήμη και καλή πορεία. Μην αδικείτε τον εαυτόν σας. Αλλά αν θέλετε να αδικήσετε τον εαυτόν σας, μην αδικείτε εμάς καλώντας μας να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν θα συνεχίσω και δεν επανέλθω, κύριε Πρόεδρε στα άλλα άρθρα. Εφόσον δεν αναδιατυπωθούν αυτά που επεσήμανα, παρακαλώ να καταχωρηθεί ότι καταψηφίζω το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μία αντίφαση μεταξύ του χαρακτήρα του Υπουργού και του χαρακτήρα του νομοσχεδίου. Έχω προσωπική γνώμη για τον κύριο Υπουργό και λόγω γειτονίας και ξέρω ότι πρόκειται για καλό χαρακτήρα και για καλό άνθρωπο και φέρνει ένα κακό νομοσχέδιο. Μήπως είναι κυβερνητική μεθόδευση αυτή; Οι καλοί να φέρνουν τα άσχημα, ώστε να μπορούν από εδώ μέσα να περνάνε λιγάκι πιο εύκολα;

Τη σκέψη του κ. Μητσοτάκη κατά κάποιο τρόπο να συνδεθεί το Εθνικό Κτηματολόγιο με τον αιγιαλό της χώρας, κύριε Υπουργέ, μην την απορρίψετε, είναι σωστή σκέψη, διότι και τα δύο έχουν εθνική εμβέλεια. Και ο αιγιαλός εκτείνεται σε όλες τις ακτές της Ελλάδος και το Εθνικό Κτηματολόγιο αφορά τις ιδιοκτησίες όλων των Ελλήνων όλης της Ελλάδος. Επομένως, είναι αλληλένδετα αυτά τα δύο. Δεν πρέπει αυτά τα δύο να τα διαχωρίσουμε. Θα πρέπει κατά κάποιο τρόπο να υπάρχει μία λύση ενιαία.

Εγώ διατύπωσα την απορία...

Τι συμβαίνει, κύριε Πρόεδρε, και είστε θορυβημένος; Συμβαίνει κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κάτι σκέπτομαι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κάτι συμβαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Καθόλου θορυβημένος δεν είμαι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Βλέπω έναν προβληματισμό του Προεδρείου γενικότερα. Ελπίζω να μην είναι για το νομοσχέδιο ο προβληματισμός αυτός.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Το δίλημμα είναι, πως γίνεται καλός Υπουργός με κακό νομοσχέδιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το θέμα είναι το εξής. Πρώτα –πρώτα, τι θα πει δημόσιο συμφέρον. Μόλις μπήκα προχθές στη Βουλή, χωρίς να έχω διαβάσει το νομοσχέδιο, ομολογούμενως εξέφρασα την απορία προς τον εισηγητή της Πλειοψηφίας διακόπτοντάς τον, γιατί έρχεται αυτό το νομοσχέδιο. Υπάρχει πρόβλημα με τον τρόπο με τον οποίο ρυθμίζεται ο αιγιαλός προηγουμένως; Διότι είχα κάνει αυτήν τη διαδικασία ως δικηγόρος για μια έκταση ενός χιλιομέτρου περίπου μιας ακτής της Καβάλας και ήξερα πως γίνεται ο καθορισμός του αιγιαλού. Πράγματι ήταν μια διαδικασία δυσχερής, εν πάση περιπτώσει μια διαδικασία η οποία μπορούσε να τελειώσει κάποτε.

Αν είχε προηγηθεί μια τεχνοκρατική εργασία, μια εργασία σαν αυτή που προηγήθηκε της ενάρξεως της διαδικασίας του Κτηματολογίου, αν δηλαδή έστω ένα τμήμα, το 1/3, το 1/5 του αιγιαλού όλης της Ελλάδος αυτομάτως εκαθοριζότο με το νόμο, τότε μάλιστα να δικαιολογήσω αυτό το νόμο, να πω ότι εδώ βγάσουν μια μεγάλη έκταση του ελληνικού αιγιαλού από αυτές τις ύποπτες διαδικασίες και τις συναλλαγές με τους υπαλλήλους. Δεν γίνεται όμως αυτό. Καθορίζονται κάποιες άλλες επιτροπές. Πάμε δηλαδή πάλι σε διαδικασία όμοιες με τις προηγούμενες.

Ποια είναι η διαφορά; Η διαφορά είναι ότι για λόγους δημοσίου συμφέροντος καταργείται ο αιγιαλός. Τι είναι δημόσιο συμφέρον; Τα πάντα είναι δημόσιο συμφέρον. Εδώ για λόγους δημοσίου συμφέροντος προκηρύσσονται πρόωρες εκλογές και μου λέτε εσείς ότι θα διστάσουμε στον αιγιαλό για το δημόσιο συμφέρον; Εδώ έπρεπε να καθοριστεί, ποιο μέγιστο δημόσιο συμφέρον είναι αυτό που δικαιολογεί την εξαίρεση και με ποια διαδικασία, ποιο θα είναι αυτοί οι οποίοι θα κρίνουν αυτό το δημόσιο συμφέρον, ώστε να έχουμε τη βεβαιότητα ότι πρόκειται περί αντικειμενικής κρίσης. Αυτή είναι η διαφορά.

Επομένως συμφωνώ με αυτό που είπε ο κ. Καψής ότι δεν είναι δυνατόν να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο, στο οποίο αφήνονται αυτές οι πόρτες και τα παράθυρα.

Κύριε Πρόεδρε, όταν μιλάτε δεν μπορώ να συνεχίσω. Διακόπτεται ο συνειρμός μου. Ο κ. Παυλίδης συνηθίζει να το κάνει

αυτό. Μόνο όταν μιλάει ο ίδιος δεν θέλει να τον διακόπτει κανείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έτσι είναι. Να του τα πείτε, όταν τελειώσετε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν σας ενοχλεί η απουσία του κυρίου Υπουργού;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Οι διαδικασίες υπάρχουν. Ο μακαρίτης ο Πρόεδρος Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε πει –αλλά έχει λεχθεί και από άλλους βεβαίως– ότι εδώ δεν έχουμε ανάγκη από νόμους, έχουμε ανάγκη από την εφαρμογή τους. Έχουν γεμίσει όλες οι παραλίες με αυθαίρετα. Όταν πηγαίνεις στα ύποπτα πολεοδομικά γραφεία το μόνο που ακούς είναι –το έχω υποστεί και προσωπικά– «έχετε συνεργείο για να το στείλουμε να κατεδαφίσει το αυθαίρετο;». Δηλαδή θα πρέπει να επιστρατεύσει ο ιδιώτης συνεργείο, να το διαθέσει στο πολεοδομικό γραφείο, το ύποπτο αυτό γραφείο οπουδήποτε της Ελλάδος και αν ευρίσκεται και να γίνει η κατεδάφιση.

Τι μου λέτε, λοιπόν, τώρα; Οι παραλίες έχουν καταληφθεί όλες. Περνάς με το αυτοκίνητο και λυπάσαι για τις όμορφες παραλίες, οι οποίες έχουν ασχημύνει. Παντού αυθαίρετα, χωρίς να κατεδαφιστεί κανένα.

Ερχόμαστε, λοιπόν, τώρα και προσθέτουμε ότι για λόγους δημοσίου συμφέροντος μπορεί να εξαιρεθεί ο αιγιαλός. Δηλαδή όλοι αυτοί που κατοικούν αυθαίρετως στις παραλίες και έχουν ανοικοδομήσει αυθαίρετως όλη την Ελλάδα και την έχουν ασχημύνει, όλοι αυτοί εκ λόγων δημοσίου συμφέροντος κινούνται;

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ, αυτή η ιστορία θα πρέπει κάπου να διακοπεί. Χρειάζεται να κάνουμε νόμο για να διατάσσεται η εφαρμογή του νόμου; Υπάρχουν νόμοι και δεν εφαρμόζονται. Και τώρα φέρνουμε άλλο νόμο για τον αιγιαλό, χωρίς να έχουμε αντιμετωπίσει τα στοιχειώδη προβλήματα που έχουν προκύψει από την αυθαίρετη δόμηση μέχρι σήμερα σε όλη την Ελλάδα; Πείτε μου, την επομένη της ψηφίσεως αυτού του νόμου, ποια εικόνα θα αλλάξει στην εικόνα της αυθαίρετης δόμησης της Ελλάδος; Σε ποιο σημείο θα αλλάξει η εικόνα; Τι θα προκύψει; Ποια παρέμβαση του κράτους θα γίνει πλέον εντονότερη, πλέον αποτελεσματική, πιο σύντομη και πιο τελεσφόρα;

Τίποτα δεν θα γίνει. Το μόνο που θα γίνει είναι να προκύψει η καινούρια επιχειρηματολογία για τους συμφεροντολόγους, για τους ύποπτους, γι' αυτούς οι οποίοι περιφέρονται γύρω από τα πολεοδομικά γραφεία και γύρω από τις παραλίες και τους αιγιαλούς και κοιτάζουν σε ποια ερμηδιά θα κτίσουν το αυθαίρετο.

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς ζητάμε την καταψήφιση του νόμου. Πρέπει να γίνει πολλή προεργασία για να έρθει ένας νόμος για τον αιγιαλό. Να δοθεί η εικόνα του αιγιαλού στη Βουλή από τον αρμόδιο Υπουργό. Ποιος είναι ο αιγιαλός της Ελλάδος, πώς διαμορφώνεται αυτήν τη στιγμή και ποια αυθαιρεσία έχει γίνει επ' αυτού. Μην έχουμε πάλι την ιστορία του εθνικού κτηματολογίου, μην έχουμε πάλι δηλαδή μια σύγκρουση αρμοδιοτήτων. Επίσης, από τον κ. Μητσοτάκη ελέγχθη για τις δασικές εκτάσεις και τα δάση. Μιλάμε για κτηματολόγιο χωρίς να έχουμε καθορίσει τις εξουσίες του δασάρχη, το να αποφαινεται ποιος είναι ιδιοκτήτης, ο ιδιώτης ή το κράτος; Ο μέγας αυτός ανήρ της επαρχίας, ο δασάρχης. Πού πάμε; Γι' αυτό πρέπει να αποσυντεθεί αυτό το νομοσχέδιο και να έρθει καταλλήλως προετοιμασμένο και εγκαίρως προσαρμοσμένο στις σημερινές ανάγκες. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Και εγώ ευχαριστώ τον κ. Παναγιωτόπουλο και ζητώ συγγνώμη διότι κάποια στιγμή αφαιρέθηκα –κάτι σκεφτόμουν– αλλά πολύ σωστά μου επισημάνετε ότι πρέπει να σας προσέχω, διότι εσείς από κάτω απευθύνεστε προς το Προεδρείο και όχι προς τον Υπουργό και ότι το Προεδρείο οφείλει να σας προσέχει. Πολύ σωστά μου κάνετε την παρατήρηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Πρώτον, αυτό και δεύτερον νομίζω ότι ωφελείστε όταν με προσέχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Βεβαίως και αυτό.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν ομάδα είκοσι επτά γυναικών από τον Ελληνικό Οργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας, τομέας ΚΕΦΟ Ξάνθης και δεύτερον τομέας ΚΕΦΟ Δροσερού Ξάνθης.

Η Βουλή τις καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Σε λίγο θα έρθει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, ο οποίος θα με αντικαταστήσει και λυπάμαι που δεν είναι εδώ να σας υποδεχθεί απευθείας, αλλά νομίζω ότι σας είδε προηγούμενως.

Να δώσουμε τώρα το λόγο στον κ. Ιωάννη Βαρβιτσιώτη.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επανειλημμένως έχει επισημανθεί και μέσα και έξω από τη Βουλή η υποβάθμιση του Σώματος και έχει αναφερθεί ότι πολλά είναι τα αίτια. Εγώ προσωπικά πιστεύω ότι ένα είναι το κύριο αίτιο. Και το αίτιο συνίσταται εις το ότι οι Υπουργοί της παρούσης Κυβερνήσεως περιφρονούν συστηματικά το Σώμα.

Έχω να δω Υπουργό στη Βουλή να απαντά σε κοινοβουλευτικό έλεγχο είτε σε ερωτήσεις είτε σε επερωτήσεις και να υπερασπίζεται το νομοσχέδιο το οποίο καταθέτει, πάρα πολύ καιρό. Μονίμως οι Υφυπουργοί είναι εκείνοι που έχουν αναλάβει αυτό το έργο και οι οποίοι αντικαθιστούν σε όλη την κοινοβουλευτική δραστηριότητα τους Υπουργούς. Δεν επιθυμώ, ούτε είναι του παρόντος να υποβαθμίσω ή να μειώσω την προσωπικότητα των Υφυπουργών. Αλλά αυτή η απουσία, η συστηματική και μόνιμη οδηγεί αναμφισβήτητη στην υποβάθμιση του Κοινοβουλίου. Ελάχιστοι είναι οι Υπουργοί και το έχετε παρατηρήσει ασφαλώς και εσείς, κύριε Πρόεδρε, που εμφανίζονται στη Βουλή και κυρίως είναι εκείνοι που δεν έχουν Υφυπουργό.

Νομίζω ότι πρέπει το Προεδρείο να κάνει μια σύσταση στους Υπουργούς να σέβονται περισσότερο τη Βουλή.

Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υφυπουργός URBI ET ORBI σε όλους τους τόνους δήλωσε ότι δεν πρόκειται να εκποιηθούν σε καμία περίπτωση νησίδες ή βραχονησίδες, αλλά απλώς θα δοθεί η παραχώρηση της χρήσεως αυτών των εκτάσεων. Δεν αμφιβάλλω για την καλή πίστη του κυρίου Υφυπουργού, πλην όμως, τα γεγονότα τον διαφεύδουν κατηγορηματικά.

Έχω στα χέρια μου, κύριε Πρόεδρε, την προκήρυξη που έκανε η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου διά της οποίας –υπογραμμίζω– πωλείται η νησίδα Πρασονήσι της Ρόδου...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Της νότιας Ρόδου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: ...έναντι 3.500.000.000 δραχμών. Η δημοπρασία θα γίνει για χίλια διακόσια στρέμματα και έχει οριστεί ημέρα της δημοπρασίας η 17η Δεκεμβρίου και η απόφαση αυτή λήφθηκε από την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου.

Και μάλιστα δεν αποκλείεται η πώληση να γίνει σε Έλληνα ή ξένο επιχειρηματία που να το χρησιμοποιήσει και για ιδιοκατοίκηση. Και πέραν αυτού η διαδικασία θα γίνει με κλειστές προσφορές και όχι ανοικτό διαγωνισμό. Δεν αντιλαμβάνεστε, κύριε Πρόεδρε, ότι κάποιος έξυπνος Νεοέλληνας ή μη, βρίσκεται πίσω απ' αυτήν την ιστορία; Πού είναι, λοιπόν, η δήλωση του κυρίου Υπουργού ότι καμία εκποίηση δεν θα γίνει; Εδώ προφανώς πρόκειται περί εκποίησης, όπως το λέει η προκήρυξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Υπελόγιζε η ψήφιση του νόμου να γίνει πριν τις 17 που είναι η κατάθεση του διαγωνισμού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν ξέρω τι υπελόγισαν. Είναι εκ του πονηρού όλη αυτή η διαδικασία και ανατρέπει σαφώς τις διαβεβαιώσεις του κυρίου Υφυπουργού. Αν ο κύριος Υφυπουργός εμμένει στις διαβεβαιώσεις τώρα πρέπει να δηλώσει ότι η δημοπρασία αυτή δεν θα γίνει.

Θέλω να πω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Ποιος εγγυάται ότι η νησίδα αυτή δεν θα αγοραστεί από πρόσωπο παρένθετο που θα εξυπηρετεί ξένα εθνικά συμφέροντα; Πού είναι η εθνική ασφάλεια την οποία πρέπει να προστατεύσουμε; Το Πρασονήσι βρίσκεται στο νότιο τμήμα της Ρόδου και αναμφισβήτητα έχει ιδιαίτερο στρατηγικό ρόλο για την Ελλάδα. Και ποιος μας εγγυάται ότι δεν θα βρεθεί κάποιος παρένθετο πρόσωπο να μετάσχει στη δημοπρασία και όπισθεν αυτού να κρύπτονται

άλλα εθνικά συμφέροντα; Θέλω να είμαι κατηγορηματικός σε αυτό.

Κύριε Πρόεδρε, η συμπεριφορά του κυρίου Υπουργού τώρα θα αποδείξει και την αξιοπιστία του. Άλλως αν δεν αναστείλει τώρα μετά την καταγγελία μου τη διενέργεια του διαγωνισμού είναι αναξιόπιστος. Και θέλω να πιστεύω ότι δεν είναι.

Θα ήθελα να αναφερθώ και σε ένα άλλο γεγονός το οποίο έχω συζητήσει με τον κύριο Υπουργό. Υπάρχουν πάρα πολλοί οικισμοί στη χώρα. Έχω δει πολλούς οικισμούς στη Μάνη αλλά και σε άλλα σημεία της Ελλάδος. Πού βρίσκονται οι οικισμοί αυτοί κτισμένοι; Σε ύψωμα το οποίο όμως βρίσκεται και μεν σε απόσταση αναπνοής από τη θάλασσα, δεν έχει όμως πρόσβαση σ' αυτήν. Διότι είναι κρημνώδεις και βραχώδεις το έδαφος επί του οποίου έχει κτιστεί. Έτσι λοιπόν οι κάτοικοι των οικισμών αυτών είναι ανέφικτο να έχουν τη χαρά να κολυμήσουν στα νερά που βρίσκονται κάτω ακριβώς από τον οικισμό. Δεν θα πρέπει να ληφθεί κάποια πρόνοια ώστε οι κάτοικοι των οικισμών αυτών να έχουν πρόσβαση στη θάλασσα, βεβαίως χωρίς καμία κατά παρέκκλιση διαδικασία, βεβαίως τηρουμένων όλων των προϋποθέσεων. Αλλά πάντως θα πρέπει να σκεφτούμε, ότι υπάρχουν πολλοί τέτοιοι οικισμοί οι οποίοι βλέπουν τη θάλασσα, αλλά δεν την απολαμβάνουν.

Το τρίτο που θα ήθελα να πω είναι, ότι είναι αναφαίρετο και προστατεύεται και συνταγματικά το δικαίωμα για χρήση του φυσικού περιβάλλοντος εκδήλωση του οποίου είναι και η δυνατότητα πρόσβασης στον αιγιαλό που αποτελεί όπως όλοι μας λέμε πράγμα κοινής χρήσεως. Έχουν παρουσιαστεί όμως περιπτώσεις που οι κατά τόπους αρμόδιες κτηματικές υπηρεσίες του δημοσίου έχουν επιβάλλει την καταβολή αποζημιώσεων αυθαίρετου χρήσεως σε ομόρους ιδιοκτήτες οι οποίοι δεν κάνουν τίποτε άλλο, ότι κάνει και ο απλός πολίτης, που έχει πρόσβαση στη θάλασσα. Εάν έχει παραχωρηθεί στον ιδιοκτήτη αυτόν κάποια ειδική χρήση του αιγιαλού ή αποκλειστική χρήση, να του επιβάλλει την καταβολή της αποζημιώσεως, να κάνει ο κάθε Έλληνας πολίτης χωρίς να έχει κάνει ειδικά έργα χωρίς να έχει κάποιο ειδικό δικαίωμα γιατί να του επιβληθεί πρόστιμο;

Νομίζω, ότι είναι λογικό είτε με δήλωση του κυρίου Υπουργού είτε με ρητή διάταξη του νόμου είτε με εγκύκλιο του κυρίου Υπουργού να λυθεί αυτό το θέμα.

Κύριε Πρόεδρε, περιμένω την απάντηση του κυρίου Υφυπουργού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Σπηλιόπουλο, θα ήθελα να παρακαλέσω για να μην υπάρχει έστω και κάποιο ψήγμα αδικίας προς το συνάδελφο κ. Ιωαννίδη, να προηγηθεί γιατί θέλει να φύγει.

Συμφωνείτε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Περιμένουμε όμως την απάντηση του κυρίου Υφυπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θα τη σκεφθεί στα δύο λεπτά που θα δώσω στον κ. Ιωαννίδη για να μιλήσει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν έχω να σκεφθώ τίποτα απολύτως, αλλά η τακτική είναι να μην απαντώ στον καθένα ξεχωριστά. Τα έχω σημειώσει αυτά και θα απαντήσω συνολικά όταν πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Πήρα το λόγο με την ελπίδα ότι μπορεί να είναι χρήσιμες οι σκέψεις μου για τη διατύπωση του άρθρου 2.

Κατ' αρχήν θα έλεγα ότι θα πρέπει να φύγει η λέξη «αξιοποιεί» γιατί αυτό ενέχει κινδύνους. Μπορεί η διατύπωση να γίνει ως εξής: Μετά το «προστατεύει» να μπει «και μεριμνά για τη διαχείρισή τους».

Δεύτερον, επειδή είναι κρίσιμο θέμα που ούτως ή άλλως θα το βρούμε μπροστά μας και στα δικαστήρια, δηλαδή στο Συμβούλιο Επικρατείας, μπορεί η διατύπωση να μεταβληθεί ως εξής: «Εκτός από τον κύριο προορισμό τους, μπορεί να χρησι-

μεύσουν για την άμυνα της χώρας, όπως επίσης σε εξαιρετικές περιπτώσεις για την εξυπηρέτηση κοινωφελών αναπτυξιακών, περιβαλλοντικών, πολιτιστικών σκοπών καθώς και για την ανάδειξη μνημείων και αρχαιολογικών χώρων ή την εκτέλεση αναγκαίων συγκοινωνιακών έργων».

Βάζω όμως μια προϋπόθεση που δεν υπάρχει στη διάταξη «σε εξαιρετικές περιπτώσεις». Δηλαδή, πρέπει να είναι πολύ σημαντικό και προφανές το δημόσιο συμφέρον, οπότε βεβαίως αποδυναμώνονται οι κίνδυνοι ή εξουδετερώνονται οι κίνδυνοι καταχρηστικής αξιοποίησης της διάταξης.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, υπάρχει μια επιτροπή. Πρώτη φορά βλέπω επιτροπή να συγκροτείται από τέσσερα μέλη. Δεν είναι καν μονός ο αριθμός. Θα παρακαλούσα λοιπόν, να γίνει μονός ο αριθμός για να μπορούν να αποφασίζουν γιατί διαφορετικά ενδεχομένως να μη μπορεί να αποφασίσει και να προσταθούν ο εκπρόσωπος του ΤΕΕ, που άλλωστε είναι κατά νόμον σύμβουλος των κυβερνήσεων, ο εκπρόσωπος του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων του τοπικού συλλόγου αρχιτεκτόνων και ο δήμαρχος ή εκπρόσωπος του οικείου δήμου. Έτσι γίνεται επταμελής η επιτροπή, εξουδετερώνεται εν πολλοίς και ο κίνδυνος της συναλλαγής που μπορεί να υπάρχει όταν είναι μόνον κάποιοι υπάλληλοι και σε μόνιμη βάση. Ενώ εν πάση περιπτώσει οι εκπρόσωποι του Τεχνικού Επιμελητηρίου, του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων και του δήμου, είναι αιρετοί όλοι τους και έχουν μια αυξημένη ευθύνη για την προστασία του περιβάλλοντος.

Θα είχα πολλά ακόμα να πω αλλά για να σεβαστώ και την εξαίρεση που μου κάνετε, κύριε Πρόεδρε, θα σταματήσω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι πολύ σημαντικό γιατί καθορίζει και ρυθμίζει ό,τι έχει να κάνει με τη φυσιογνωμία της πατρίδας μας. Έχει να κάνει με τις ακτές και τις παραλίες οι οποίες εκτείνονται σε δεκαέξι χιλιάδες περίπου χιλιόμετρα και καθορίζει και ρυθμίζει για την Ελλάδα, ό,τι είναι το συγκριτικό της πλεονέκτημα, τις παραλίες της.

Γιατί έρχεται σήμερα το νομοσχέδιο αυτό; Γνωρίζουμε ότι υπήρχε ένας παλιός νόμος όπως επίσης γνωρίζουμε ότι αυτό το νομικό πλαίσιο είναι ξεπερασμένο και ότι είναι αυτό που δεν προστάτευσε με επαρκή τρόπο το κοινόχρηστο δημόσιο αγαθό που λέγεται αιγιαλός και παραλία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Σήμερα, λοιπόν, χρειαζόμαστε ένα σύγχρονο, σαφές νομικό πλαίσιο προσαρμοσμένο στις αρχές της προστασίας του περιβάλλοντος που έγινε στο Ρίο, για να προστατεύσουμε και να επανορθώσουμε λάθη και παρανομίες κυρίως όμως να κλείσουμε την πόρτα σε μελλοντικούς καταπατητές και παρανόμους εκμεταλλευτές του αιγιαλού και της παραλίας, ώστε να εξυπηρετήσουμε τους πραγματικούς σκοπούς του αιγιαλού και της παραλίας.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις στα άρθρα και πρώτα-πρώτα στον ορισμό. Ο αιγιαλός ορίζεται με έναν αντικειμενικό και σαφή τρόπο. Η παραλία όμως όχι. Λέμε από πού εκτείνεται έως πού, μπορεί να είναι από μηδέν έως πενήντα μέτρα από τη γραμμή του αιγιαλού και κυρίως περιγράφουμε το τι θα εξυπηρετεί ότι θα εξυπηρετεί την επικοινωνία των πολιτών. Εγώ θα έλεγα για να μη δημιουργηθούν προβλήματα, γιατί έτσι όπως είναι γραμμένος ο ορισμός, δημιουργούνται προβλήματα στα επόμενα άρθρα, να γράψουμε ότι για εξυπηρέτηση ορισμένων άλλων δραστηριοτήτων τις οποίες περιγράφουμε παρακάτω. Διαφορετικά ο ορισμός είναι ελλιπής. Και αν σταθεί κάποιος στον ορισμό, δεν μπορεί να δημιουργήσει καμία άλλη δραστηριότητα μέσα στην παραλία.

Δεύτερη παρατήρηση. Στο άρθρο 7 η παράγραφος 1 λέει ότι η επιτροπή του άρθρου 3 ταυτόχρονα με τον προσδιορισμό και τη χάραξη του αιγιαλού, προσδιορίζει και την παραλία εφ' όσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

Πιστεύω ότι αυτή η έκφραση, εφόσον κρίνεται απαραίτητο για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της παραγράφου 2 του άρθρου

αυτού, πρέπει να διαγραφεί. Παραλία πρέπει να ορίζουμε σε κάθε περίπτωση μαζί με τον αιγιαλό. Και είτε αυτός ταυτίζεται γιατί σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να ταυτιστεί ο αιγιαλός και η παραλία. Από και πέρα όμως, δεν θα αφήσουμε τον καθορισμό της παραλίας να γίνεται ανάλογα με το αν θα εξυπηρετήσει κάποιους άλλους τόπους. Μια δεύτερη παρατήρηση που ήθελα να πω είναι ότι έτσι όπως είναι διατυπωμένο το νομοσχέδιο, καθορισμός γραμμής αιγιαλού και παραλίας, γίνεται μόνο εκεί που υπάρχει ανάγκη. Και ανάγκη υπάρχει είτε όταν γίνεται ένα μεγάλο δημόσιο έργο, είτε όταν κάποιος θέλει να κτίσει και πολύ σωστά το προβλέπει το νομοσχέδιο. Στις άλλες περιπτώσεις, δεν πρέπει να καθοριστεί η γραμμή αιγιαλού και παραλίας. Και μάλιστα σε κρίσιμες περιοχές. Γιατί σε όλες τις παραλίες δεν είναι δυνατόν ταυτόχρονα να καθοριστεί η γραμμή αιγιαλού και παραλίας.

Θα συμφωνήσω, λοιπόν, και θα πω ότι πρέπει να υπάρχει ένας κεντρικός σχεδιασμός. Θα έλεγα και κάτι άλλο, να κάνω και μια πρόταση: Να επιβληθεί σαν όρος στους δήμους και τις κοινότητες στα όριά του να καθορίζουν αυτοί τη γραμμή αιγιαλού και παραλίας. Δεν θα στοιχίσει και πολλά. Ξέρουμε περίπου πόσο στοιχίζει η αποτύπωση μιας έκτασης, ξέρουμε και τη διαδικασία. Γιατί, λοιπόν, θεσμοθετημένα να μην ξεκινήσει αυτή η διαδικασία για τον καθορισμό της γραμμής αιγιαλού και παραλίας και μάλιστα σε κρίσιμες περιοχές που είναι οι δήμοι, οι οικισμοί κλπ.;

Μια δεύτερη παρατήρηση: Κάποιος που θέλει να κτίσει, γιατί από εκεί ουσιαστικά θα ξεκινήσει η προσπάθεια οριοθέτησης της γραμμής αιγιαλού και παραλίας. Ή από τα δημόσια έργα ή απ' αυτούς που θέλουν να οικοδομήσουν. Αυτοί, λοιπόν, που θα οικοδομήσουν και βρίσκονται σε μια ζώνη εκατό μέτρων από την ακτογραμμή –και εδώ θέλω να επισημάνω τι σημαίνει ακτογραμμή, δεν έχουμε ορισμό της ακτογραμμής, πώς ερμηνεύει ο καθένας την ακτογραμμή- γιατί να μην πούμε, λοιπόν, τον αιγιαλό ή τον εκτιμώμενο αιγιαλό για να μπορούμε να συνεννοηθούμε; Διαφορετικά, την ακτογραμμή ο καθένας τη βλέπει όπως θέλει.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Η γραμμή του αιγιαλού...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Την εκτιμώμενη, γιατί δεν έχει καθοριστεί ακόμη.

Άρα, λοιπόν, ξεκινάμε απ' αυτό και προχωρούμε για να κάνουμε την οριοθέτηση, ο κάθε ιδιώτης. Ξέρετε, στους οικισμούς που είναι με το διάταγμα του '85 το κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων, είναι οι περισσότεροι οικισμοί στη χώρα μας. Εκεί θα προκύψουν προβλήματα. Και θα έχουμε σωρηδόν αιτήσεις πλέον, για τον καθορισμό αυτό.

Ποιος, λοιπόν, θα καθορίσει αυτές τις γραμμές αιγιαλού; Αυτή η επιτροπή η οποία προβλέπεται από το νόμο. Είναι ικανή αυτή η επιτροπή να βγάλει εις πέρας αυτό το έργο; Το έχουμε τονίσει, κύριε Υπουργέ, δεν είναι ικανή να το βγάλει εις πέρας. Γι' αυτό πρέπει να σκεφτούμε και κάτι άλλο, έναν άλλο φορέα πιο αρμόδιο, πιο εξειδικευμένο και με δυνατότητες οικονομικές για να κάνει αυτό το έργο.

Όμως θα πω και κάτι άλλο, το οποίο διαπίστωσα εδώ σαν μια παράλειψη –θα έλεγα- του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ, το οποίο ασφαλώς έχει και τη συνυπογραφή στο νομοσχέδιο αυτό. Ποιος θα καθορίσει την εκτιμώμενη γραμμή δόμησης; Εσείς λέτε στο νομοσχέδιο η Πολεοδομική Υπηρεσία. Και ποια απ' όλες; Η Νομαρχιακή Πολεοδομική Υπηρεσία, η Δημοτική; Ποια απ' όλες;

Και κάτι άλλο: Ξέρετε τι λέει το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ εδώ; Να σας το διαβάσω: «Ο καθορισμός αυτός» –μάλιστα για τη γραμμή δόμησης- «γίνεται με προεδρικό διάταγμα σύμφωνα με την παράγραφο 1 της εγκυκλίου 84 του 2000 δεδομένου ότι πρόκειται για παραλιακό οικισμό και ο καθορισμός της γραμμής δόμησης δεν είναι αρμοδιότητα ούτε του νομάρχη». Ποιος, λοιπόν, θα την καθορίσει; Είναι σημαντικό ζήτημα. Είναι στο άρθρο 7 στην παράγραφο 5.

Κι ένα τρίτο ερώτημα που θα προκύψει απ' αυτήν τη μεγάλη ανάγκη καθορισμού γραμμής αιγιαλού και παραλίας λόγω της ανάγκης να οικοδομηθούν τα παραλιακά οικόπεδα και τα δεύτερα και τα τρίτα. Γιατί στην απόσταση των εκατό μέτρων υπάρ-

χουν και δεύτερα και τρίτα οικόπεδα. Ποιος θα απαλλοτριώσει και με τι χρήματα αυτήν την έκταση; Γιατί εδώ λέμε σαφώς ότι θα απαλλοτριώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου κλπ. Ποιος θα απαλλοτριώσει αυτές τις εκτάσεις; Οι δήμοι; Γιατί το λέμε, ότι δύνανται οι δήμοι. Υπάρχει περίπτωση κανένας δήμος να απαλλοτριώσει;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν υπάρχουν πόροι για τους δήμους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο το λέω. Δεν υπάρχουν πόροι.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι κι εδώ πρέπει να υπάρξει πρόνοια για το πώς θα γίνει αυτή η απαλλοτρίωση. Γιατί διαφορετικά θα πάρουμε τις εκτάσεις, θα τις δεσμεύσουμε και δεν ξέρω για πόσο καιρό μπορούμε να τις έχουμε δεσμευμένες χωρίς να τις απαλλοτριώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να τελειώνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Συγγνώμη, ήθελα να κάνω κι άλλες παρατηρήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τι να κάνουμε τώρα; Υπάρχει περιορισμός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος; Να μη συνεχίσουμε τον κατάλογο; Θέλετε να παρεμβληθείτε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Για ένα, δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ. Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος γιατί θέλω να σεβαστώ τη σειρά των συναδέλφων Βουλευτών.

Θεωρώ πολύ γόνιμη τη συζήτηση, όπως μέχρι στιγμής διεξάγεται, και θετική τη συμβολή των συναδέλφων όλων των πλευρών. Θεωρώ επίσης ότι είναι θετικό ότι ο κύριος Υπουργός αναγνώρισε την ανάγκη μεταβολών, τις οποίες θα γνωστοποιήσει για ένα έκαστο άρθρο ξεχωριστά σε λίγο ή στον κατάλληλο χρόνο.

Με βάση τα όσα ακούστηκαν μέχρι αυτήν τη στιγμή θα ήθελα να συνοψίσω, κύριε Υπουργέ, ορισμένα συμπεράσματα, τα οποία υποθέτω ότι θα ήταν χρήσιμο να ενσωματωθούν στις τελικές σας διαφοροποιήσεις.

Η πρώτη μου παρατήρηση: Συνήθως η ορθή εφαρμογή ενός νόμου σχετίζεται με την αξιοπιστία των οργάνων που κάθε φορά καλούνται να τον εφαρμόσουν. Όσο πιο ευρεία δημοκρατική νομιμοποίηση έχουν τα όργανα που καλούνται να εφαρμόσουν το νόμο, τόσο καλύτερα για τη διαφάνεια και την αξιοπιστία.

Κρίνω, λοιπόν, ότι σε ό,τι αφορά στο άρθρο 2, που σχετίζεται με το χαρακτηρισμό του αιγιαλού, της παραλίας ή της όχθης ως χρήσιμου μέρους για άλλες δραστηριότητες –υπάρχουν ήδη μεταβολές, ξέρω ότι είναι σημαντικές, τις οποίες σε λίγο θα μας ανακοινώσετε– θα πρέπει να προστεθεί και μία άλλη κρίσιμη προϋπόθεση, προκειμένου να διασφαλίσουμε αυτό που νοείται ως εθνικό συμφέρον.

Είτε, λοιπόν, στην παράγραφο 3 του άρθρου 2, όπου ορίζεται τότε κατ' εξαίρεση επιτρέπονται για κτίσματα ή εν γένει κατασκευάσματα, είτε στο άρθρο 14, όπου καθορίζεται η διαδικασία για την εκτέλεση των έργων, θα πρέπει να οριστεί ότι ένα πολιτικό σώμα που μπορεί να εκφράζει σύμφωνη γνώμη για την κατ' εξαίρεση χρήση του αιγιαλού, είναι τα δημοτικά συμβούλια της περιοχής, στην οποία βρίσκεται ο αιγιαλός, η όχθη ή η παρόχθια ζώνη.

Συνεπώς στις προϋποθέσεις εκτέλεσης κατ' εξαίρεση έργων ας εντάξουμε και την εγγύηση, την οποία δίδουν τα όργανα της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης.

Ολοκληρώνοντας, επαναλαμβάνω ότι αυτό μπορεί να γίνει είτε με σχετική διατύπωση στην παράγραφο 3, του άρθρου 2 είτε στο άρθρο 14, όπου ορίζεται η διαδικασία εκτέλεσης των έργων.

Και μια ακόμη παρατήρηση, η οποία πιστεύω ότι μπορεί να διευκολύνει. Άκουσα τη συζήτηση προηγούμενης για το συν-

δυασμό όσων τώρα ρυθμίζονται και αυτών που έχει αναλάβει ως υποχρέωση το ελληνικό κράτος για τη σύνταξη του Κτηματολογίου.

Θεωρώ ότι είναι χρήσιμο να ακούσουμε αυτόν τον προβληματισμό. Και γι' αυτό νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι στο άρθρο 5, εκεί όπου ρυθμίζεται η διαδικασία για τον καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού, να προβλέψουμε ότι, όταν περατωθεί η έκθεση της επιτροπής και το διάγραμμα που επικυρώνονται από τον Υπουργό Οικονομικών, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, πρέπει να κοινοποιείται το διάγραμμα και η έκθεση και στην Κτηματολόγιο Α.Ε., προκειμένου να διατυπώνει και τη δική της σύμφωνη γνώμη.

Θα χρειαστεί αργότερα να επανέλθω. Ελπίζω με αυτές τις παρατηρήσεις και τις παρατηρήσεις των συναδέλφων, να προχωρήσουμε περαιτέρω.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο συνάδελφος κ. Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα αρχίσω, πριν μπω στη συζήτηση των άρθρων, μ' αυτό που έθιξε ο κ. Βαρβιτσιώτης. Πράγματι, υπήρξε μία ανεξήγητη σπουδή από πλευράς Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου, όσον αφορά την εκποίηση ενός ιδιαιτέρου περιβαλλοντικού κάλλους χώρου στη Ρόδο, το λεγόμενο Πρασονήσι. Είναι απαράδεκτο, κύριε Υπουργέ, και θεωρώ ότι μάλλον εκ του πονηρού έρχεται, πριν ή ψηφισθεί το σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε και καταστεί νόμος.

Θα ήθελα να σας μεταφέρω την ομόθυμη άρνηση των τοπικών φορέων της Ρόδου, όσον αφορά τη συγκεκριμένη εκποίηση, γιατί τελικά σ' αυτό το κράτος δεν είναι δυνατόν να εκποιούμε συνεχώς. Κι εμείς έχουμε πικράν πείραν εκεί κάτω ήδη από της καταργήσεως του Οργανισμού Διαχείρισης Ακίνητης Περιουσίας Δωδεκανήσου από τη χούντα, η οποία βόλεψε βέβαια στη συνέχεια και τα Υπουργεία Οικονομικών των μετέπειτα Κυβερνήσεων, έτσι ώστε να διαχειρίζονται την ακίνητη περιουσία, η οποία πάλι περιήλθε στο δημόσιο λόγω της συμπεριφοράς των Ιταλών κατακτητών και το ελληνικό δημόσιο ήλθε σαν διάδοχο αυτής της συμπεριφοράς, να αναδειχθεί σε ιδιοκτήτη συγκεκριμένων ιδιοκτησιών στα νησιά της Δωδεκανήσου και ιδίως στη Ρόδο.

Θα πρέπει, λοιπόν –και σας παρακαλώ γι' αυτό– με ειδική διάταξη που θα μπει στο παρόν νομοσχέδιο να αναστέλλεται η οποιαδήποτε αρεσμένη διαδικασία, όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα ή και συναφή. Αν υπάρχουν αλλού δεν τα γνωρίζω.

Όσον αφορά το σχέδιο νόμου, στο άρθρο 2 έγινε πάρα πολλή συζήτηση και καταλαβαίνω ότι είναι μία δύσκολη περίπτωση, γιατί πρέπει η όποια διάταξη να ισορροπήσει και να ικανοποιήσει προβαλλόμενα έντονα νόμιμα αγαθά ή συμφέροντα, όπως είναι η προστασία του εθνικού χώρου, ο οποίος απειλείται κυρίως από πλευράς θάλασσας, η προστασία της επικοινωνίας ξηράς και θάλασσας, η προστασία του οικοσυστήματος και η προστασία βεβαίως της βιώσιμης ανάπτυξης μας.

Χαίρομαι γιατί προχωρείτε ήδη σε αλλαγές όσον αφορά το συγκεκριμένο άρθρο. Απλά και μόνο απορώ γιατί έπρεπε να γίνει όλη αυτή η φασαρία και γιατί έπρεπε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ να υποστεί αυτήν την ψυχική ταλαιπωρία όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα.

Στο άρθρο 3, κύριε Υπουργέ, το οποίο ομιλεί περί της Επιτροπής Καθορισμού Αιγιαλού και Παραλίας, θα ήθελα να σας πω και να τονίσω ότι στους νησιωτικούς νομούς η μία και μόνη επιτροπή δεν θα είναι ικανή να εκπληρώσει το έργο το οποίο αναλαμβάνει από το παρόν άρθρο. Επικαλούμαι σε αυτό το σημείο τη συνταγματική διάταξη του άρθρου 101 σύμφωνα με την οποία ο νομοθέτης όταν δρα κανονιστικά θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη του την ιδιαιτερότητα των νησιωτικών περιοχών. Εδώ, λοιπόν, έχουμε μία ιδιαιτερότητα και θα πρότεινα τη συγκρότηση όχι μίας επιτροπής στους νησιωτικούς δήμους, αλλά μίας ανά επαρχείο. Υπάρχει η διαίρεση των επαρχιών και συνεπώς μπορεί να γίνει μία ανά επαρχείο. Διότι φαντάζεστε η μία επιτροπή να έχει να ασχοληθεί με τα δεκαοκτώ κατοικημέ-

να νησιά του Νομού Δωδεκανήσου. Και αναφέρομαι στο δικό μου νομό.

Βλέπω επίσης, κύριε Υπουργέ, μία έλλειψη εμπιστοσύνης θα έλεγα και περιθωριοποίησης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όσον αφορά το συγκεκριμένο νομό ιδίως όσον αφορά τα άρθρα 13 και 14.

Θα πρότεινα λοιπόν –και συμφωνώ με αυτά τα οποία είπε ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Καστανίδης πριν- όσον αφορά το άρθρο 13 να υπάρχει προτιμησιακό δικαίωμα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης όσον αφορά τη δυνατότητα παραχώρησης απλής χρήσης του αιγιαλού και της παραλίας, εάν και εφόσον οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης ζητήσουν αυτήν την παραχώρηση.

Επίσης, στην παράγραφο 2 του άρθρου 13 νομίζω ότι το όριο των πεντακοσίων μέτρων για κάθε παραχώρηση δεν θα είναι λειτουργικό, όπως επίσης δεν είναι λειτουργικό το όριο των εκατό μέτρων που αφήνετε από τη μία παραχώρηση στην άλλη. Στα μικρά νησιά ιδίως αυτό είναι ανεφάρμοστο όταν έχουμε μία παραλία λόγω χάρη διακοσίων μέτρων μήκους ή τριακοσίων και θα πρέπει τα εκατό μέτρα να μείνουν ως ενδιάμεσος χώρος.

Θα πρότεινα, λοιπόν, και σε αυτό το σημείο τα εκατό μέτρα τουλάχιστον για τα νησιά να περιοριστούν στα είκοσι μέτρα.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Στο άρθρο 14 επίσης εκεί που αναφέρονται οι σκοποί θα ζητούσα να συμπεριληφθούν και οι τουριστικοί σκοποί –εμπορικούς, βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς- και να διαγραφεί η ακολουθούσα φράση «ή άλλου είδους σκοπού» η οποία είναι γενική, ενώ θεωρώ ότι η απარიθήση εδώ και η αναφορά των σκοπών θα πρέπει να είναι περιοριστική και όχι ενδεικτική όπως είναι τώρα.

Όσον αφορά το άρθρο 16 για τις νησίδες και την αξιοποίησή τους, να πω ότι διχάζομαι αυτήν τη στιγμή γιατί είναι γεγονός, ότι και εδώ θα πρέπει να ισορροπήσει κανείς ανάμεσα στην αξιοποίηση αυτών των νησίδων, η οποία επιβάλλεται και είναι εθνικά χρήσιμη και στον κίνδυνο ο οποίος ελλοχεύει να γίνει κατάχρηση αυτής της δυνατότητας της παραχώρησης εις βάρος εθνικών μας συμφερόντων.

Η ύπαρξη σύμφωνης γνώμης από πολλές άλλες υπηρεσίες και Υπουργεία νομίζω ότι είναι μια θετική διασφάλιση. Νομίζω όμως ότι πρέπει να μπουν ακόμη και άλλες ασφαλιστικές δικλείδες, χωρίς όμως να περιορίζεται και ο σκοπός της διάταξης τον οποίο θεωρώ χρήσιμο και ότι πρέπει να παραμείνει.

Ας μην ξεχνάμε ότι ένα από τα επιχειρήματά μας όσον αφορά την βραχονησίδα των Ιμίων στη διπλωματική διαμάχη η οποία είχε ακολουθήσει της κρίσης ήταν και εκείνος ο βοσκός ο οποίος επί σειρά δεκαετιών ευρίσκειτο επί της νησίδας και είχε τα πρόβατά του εκεί. Μ' αυτές τις παρατηρήσεις κλείνω την ομιλία και σας ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Λεβονιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε ο πυρήνας αυτού του νομοσχεδίου είναι το άρθρο 2 και ιδιαίτερα η παράγραφος 2 αυτού του άρθρου. Δεν έχουμε ακόμη τις συγκεκριμένες αλλαγές που θα κάνει σ' αυτήν την παράγραφο ο κύριος Υπουργός, αλλά αν αυτές οι αλλαγές δεν είναι ουσιαστικές δεν θα έχουμε πετύχει τίποτα.

Πιστεύω ότι σε κάθε περίπτωση θα πρέπει ξεκάθαρα να κατοχυρωθεί η ελεύθερη πρόσβαση, το κοινόχρηστο και η κυριότητα των ακτών σε σχέση με το δημόσιο.

Νομίζω ότι η διατύπωση που έκανε χθες στην ομιλία του ο κ. Αρσένης είναι η πιο ξεκάθαρη και η πιο σωστή και αυτή θα πρέπει να γίνει παράγραφος 2 του άρθρου 2.

Πιστεύω επίσης ότι στην παράγραφο 1 που λέει «το δημόσιο τα προστατεύει τα διαχειρίζεται και τα αξιοποιεί» ότι αυτό είναι περιττό και δημιουργεί ενδεχομένως παρερμηνείες το τελευταίο ρήμα «αξιοποιεί» και θα πρέπει να αφαιρεθεί, κατά τη γνώμη μου.

Βέβαια, με τη διατύπωση του κ. Αρσένη, είτε με όποια άλλη διατύπωση κάνει ο κύριος Υπουργός, δεν σημαίνει ότι θα στε-

ρήσουμε τη δυνατότητα να υπάρχουν στις ακτές δραστηριότητες που αφορούν την εξυπηρέτηση των λουομένων, οι ομπρέλες, τα καθίσματα κλπ., και αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη.

Θα σταθώ λίγο στο άρθρο 3 που μιλάει για τις επιτροπές καθορισμού αιγιαλού και παραλίας.

Κατ' αρχάς πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να συμμετέχει στην επιτροπή αυτή η οποία είναι σημαντική και εκπρόσωπος της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων.

Παράλληλα θα πρέπει να σας θυμίσω –το είπα και χθες- και να σας παρακαλέσω να υπάρξουν περισσότερες επιτροπές, από μία ανά επαρχείο, στους δύο τουλάχιστον μεγάλους νησιωτικούς νομούς της χώρας μας, στις Κυκλάδες και στα Δωδεκάνησα. Στις Κυκλάδες με τα είκοσι τέσσερα κατοικημένα νησιά με οικισμούς και τα τριάντα έξι νησιά που υπάρχουν πάνω βοσκοί και στα Δωδεκάνησα με τα δέκα οκτώ νησιά και πιστεύω και πολλά άλλα, που υπάρχουν επάνω δραστηριότητες, να υπάρξει τουλάχιστον άλλη μια επιτροπή, εάν όχι κατά επαρχείο, που θα είναι το σωστότερο.

Η κτηματική υπηρεσία στα νησιά μας είναι ανύπαρκτη όπως στη Σύρο που υπάρχει μια κτηματική υπηρεσία με το διευθυντή και ένα ή δύο υπαλλήλους. Εάν προχωρήσουμε σε δεύτερη επιτροπή ή ανά επαρχείο επιτροπή θα πρέπει ο πρόεδρος να μην είναι ο διευθυντής της κτηματικής υπηρεσίας του νομού, αλλά να είναι ο προϊστάμενος της αρμοδίας Δ.Ο.Υ., δηλαδή της αρμόδιας υπηρεσίας οικονομικών που υπάρχει στους νομούς και που είναι αυτή εκπρόσωπος του δημοσίου. Νομίζω ότι αυτό είναι σημαντικό.

Επιχειρηματολογούμε και ο κ. Παπανικόλας και εγώ, αναφερόμενοι στην ερμηνευτική διάταξη του άρθρου 101, που λέει ότι ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση όταν δρουν κανονιστικά είναι υποχρεωμένοι να λαμβάνουν υπόψη τους τις ιδιαιτερότητες των νησιωτικών περιοχών.

Θα προχωρήσω στο άρθρο 5 που αφορά το έργο της επιτροπής. Είπα και χθες και επανέρχομαι. Σήμερα απ' ό,τι γνωρίζω, δεν ξέρω αν είμαι καλά ενημερωμένος, μόνο στο 25% των δέκα έξι χιλιάδων χιλιομέτρων ακτών της χώρας μας έχει χαραχθεί ο αιγιαλός και η παραλία. Ιδιαίτερα σημαντικό εργαλείο, σημαντικότατος παράγοντας για την προστασία του περιβάλλοντος για τα νησιά είναι η χάραξη του αιγιαλού και της παραλίας.

Εάν στη σημερινή κατάσταση προσφεύγει ο ενδιαφερόμενος –δήμος ή ιδιώτης- για χάραξη, δεν θα έχουμε επιτύχει κανέναν εκσυγχρονισμό. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση θέλει να φτιάξει ένα λιμενικό έργο ή το δημοτικό λιμενικό ταμείο ή το προηγούμενο λιμενικό ταμείο. Το σχεδιάζει, το προγραμματίζει, το εντάσσει είτε σε κοινοτικά πλαίσια είτε σε προγράμματα εθνικά και ξεκινάει να κάνει τις διαδικασίες. Δεν θα το φτιάξει ποτέ. Θα χρειαστούν τουλάχιστον δύο χρόνια μόνο για τη χάραξη του αιγιαλού και αν υπάρχουν και επιπλοκές ίσως και περισσότερα.

Πρέπει να αποσαφηνιστεί, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 5, γιατί δε νομίζω ότι το «εκτός της δυνατότητας ως αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας» το καλύπτει. Πρέπει να προσδιοριστεί σαφώς ότι κύριο έργο της επιτροπής είναι η χάραξη του αιγιαλού και της παραλίας στην περιοχή της αρμοδιότητάς της, με μια ιεράρχηση, έναν προγραμματισμό. Πιστεύω ότι και η Νομαρχιακή και η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορούν να εντάξουν στον προϋπολογισμό τους δαπάνες για τη χάραξη του αιγιαλού και επικουρικά να έρχεται ο ιδιώτης να ζητάει χάραξη. Αναφέρθηκε χθες στις παρενέργειες αυτών των καταστάσεων. Να είναι κύριο έργο τους, δηλαδή να ξεκινήσουν αυτές οι επιτροπές, να δουλεύουν διαρκώς και να χαράσσουν αιγιαλό και παραλία με μια ιεράρχηση, έναν προγραμματισμό.

Στο άρθρο 7 η παράγραφος 7 πιστεύω ότι θα πρέπει να αφαιρεθεί. Βέβαια είμαι εκπαιδευτικός, δεν είμαι τεχνικός, αλλά ρώτησα μερικούς συναδέλφους και δομικά έργα σημαίνει κτίρια. Κτίρια, λοιπόν, δεν επιτρέπεται να χτίζονται. Το να περάσει ένας αγωγός αποχέτευσης ή να γίνει ένα φρεάτιο για την αποχέτευση δεν είναι δομικό έργο. Ενδεχομένως αυτή η παράγραφος να δημιουργεί παρενέργειες και να φαλκιδεύει την καλή πρόθεση του Υπουργού που είναι δεδομένη για όλο το νομοσχέδιο.

Το άρθρο 10 παράγραφος 1 –το επεσήμανε και χθες ο κ. Πάγκαλος- χρειάζεται μια αναδιατύπωση, γιατί η υπάρχουσα είναι ασαφής και επιδέχεται πολλών ερμηνειών.

Το άρθρο 13 αφορά την παραχώρηση απλής χρήσης προς εξυπηρέτηση των λουομένων και λέει ότι μπορεί να παραχωρείται για ομπρέλες κλπ. χώρος μέχρι πεντακόσια τετραγωνικά. Ενδεχομένως ένας κοινοτάρχης που έχει μια παραλία εκατό τετραγωνικών να πει ότι εγώ μπορώ να το νοικιάσω όλο γιατί μου δίνει ο νόμος τη δυνατότητα μέχρι πεντακόσια τετραγωνικά. Μήπως πρέπει να το σκεφθείτε λίγο; Κάποιος μπορεί να πει «έχω μια παραλία εκατό τετραγωνικά μέτρα, μπορώ να νοικιάσω μέχρι πεντακόσια άρα τη νοικιάζω όλη». Φαλκιδεύεται επομένως η άλλη διάταξη που λέει ότι πρέπει να υπάρχουν αποστάσεις κλπ.

Το άρθρο 16 αφορά τις νησίδες. Πιστεύω ότι η διατύπωση στην αρχή του άρθρου είναι πολύ γενική. «Η παραχώρηση σύμφωνα με τις διατάξεις... χρήσης νησίδων». Μιλάει τώρα για εξυπηρέτηση γενικών σκοπών όπως είναι η ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας, τουριστικές δραστηριότητες κλπ. Θεωρώ ότι πρέπει να υπάρξει μια αποσαφήνιση. Μήπως η παραχώρηση χρήσης θα ήταν καλύτερα να γίνει «μίσθωση της χρήσης»; Η παραχώρηση χρήσης για πόσα χρόνια θα είναι, για τριάντα, σαράντα, πενήντα, εκατό;

Η απόσυρση της διάταξης της παραγράφου 6 του άρθρου 16 ήταν επιβεβλημένη και σωστά την απέσυρε ο κύριος Υπουργός.

Τέλος, ιδιαίτερα για τις νησιωτικές περιοχές εκτός του νομοσχεδίου θέλω να τονίσω, κύριε Υπουργέ, ότι αν δεν στελεχωθούν οι κτηματικές υπηρεσίες επαρκώς –είναι ανύπαρκτες όπως είπα και προηγουμένα- ώστε να προχωρήσουν όσα ζητήματα είναι ανάγκη να προχωρήσουν για την προστασία του αιγιαλού και της παραλίας, έτσι όπως τα προβλέπει το νομοσχέδιο, πάλι θα έχουμε ψηφίσει ένα νόμο που δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί.

Ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για να δώσει ορισμένες διευκρινίσεις και απαντήσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Παίρνω το λόγο για να βοηθήσουν κύριοι συνάδελφοι.

Συνεχίζεται η συζήτηση επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου το οποίο μετά από εξήντα και πλέον χρόνια έρχεται να αντικαταστήσει το αναχρονιστικό και ανεπίκαιρο νομοθετικό καθεστώς που διείπε μέχρι και σήμερα, μέχρι την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου βασικά αγαθά, όπως ο αιγιαλός και η παραλία, αγαθά τα οποία όλοι μας χωρίς αμφιβολία –αποδείχτηκε εξάλλου και στη Διαρκή Επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια- έχουμε άγχος να προστατεύσουμε.

Θέλω να πω και πιστεύω ότι θα το παραδεχθείτε, ότι έγινε μέχρι αυτήν τη στιγμή και θα εξακολουθήσει να γίνεται, μια συζήτηση εποικοδομητική. Αν τυχόν αναγνωρίσετε και σε μας την ίδια ευαισθησία που έχετε και εσείς για τον αιγιαλό, πιστεύω ότι μπορούμε μέχρι το τέλος να βρούμε τις καταλληλότερες των λύσεων και να μην υπάρχει καμία απολύτως διαφωνία, αμφισβήτηση ή αμφιβολία περί των σκοπών του νομοσχεδίου και των προθέσεων της Κυβέρνησης.

Έτσι θέλω κατά τρόπο πανηγυρικό να σας πω –και αυτό προκύπτει από όλο το κείμενο του νόμου- ότι ένας και μοναδικός είναι ο σκοπός του νομοσχεδίου: η προστασία του κοινόχρηστου χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας. Μιλάμε όχι μόνο για ένα πολιτικό νομοσχέδιο όσον αφορά τη σκοπιμότητά του και τα προστατευτέα αγαθά, αλλά και για ένα έντονα τεχνοκρατικό νομοτεχνικά νομοσχέδιο.

Πιστεύω ότι η συμβολή όλων των συναδέλφων, ειδικών και μη, είναι σημαντική. Δεν είναι απαραίτητο να είναι ειδικός κανένας για να συμβάλει. Οι παρατηρήσεις σας, κύριοι συνάδελφοι, ήταν αξιόλογες και θα έρθω κάποια στιγμή να τις σχολιάσω και να αποδεχτώ μερικές απ' αυτές.

Έδειξε το Υπουργείο Οικονομικών και ο ομιλών όχι μόνο σ' αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και σε όλα τα νομοσχέδια, ότι δεν

έρχεται προκατειλημμένος με ένα κείμενο το οποίο σώνει και καλά πρέπει να περάσει έτσι όπως είναι. Τόνισα προηγουμένως και θα το επαναλάβω για δεύτερη, τρίτη φορά, ότι δέχθηκα δεκάδες παρατηρήσεις σας στη Διαρκή Επιτροπή εφόσον κρίθηκαν ότι συνέβαλαν στην καλύτερη επεξεργασία του νομοσχεδίου. Και τόνισα και κατά την πρώτη συζήτηση χθες στη Βουλή, ότι όλες οι παρατηρήσεις θα ληφθούν υπόψη. Εξάλλου αυτό το νόημα έχει η συζήτηση και στη Διαρκή Επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής. Γίνεται επεξεργασία νομοσχεδίων. Δεν ερχόμαστε να μετρήσουμε ψήφους εδώ. Ερχόμαστε να συμβάλουμε με τη γνώση, την εμπειρία και τις δυνατότητες του καθενός από μας, σε ένα αρτιότερο νομοσχέδιο κάθε φορά. Έτσι λοιπόν, πολύ χρήσιμες ήταν όλες οι παρατηρήσεις.

Θα έρθω στο επίμαχο άρθρο 2, το οποίο προκάλεσε πραγματικά έντονες αντιδικίες και θα έλεγα και αντίστοιχο προβληματισμό.

Πρέπει να πούμε και να επαναλάβουμε ότι σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται εκποίηση κοινοχρήστων πραγμάτων. Είναι κουραστικό αλλά το ξαναλέω. Δεύτερον, απαγορεύεται –όπως χρησιμοποιείται η λέξη στο νομοσχέδιο- ακόμη και η παραχώρηση αποκλειστικής χρήσης. Αλλά ακόμη και στην παραχώρηση απλής χρήσης, διευκρινίζεται τι εννοούμε απλή χρήση και εννοούμε τη χρήση εφόσον μ' αυτή δεν παραβιάζεται ο σκοπός του αιγιαλού και της παραλίας ως κοινόχρηστων πραγμάτων και δεν επέρχεται αλλοίωση –είναι σημαντικό αυτό- στη φυσική μορφολογία τους.

Στο σημείο αυτό, κυρία Πρόεδρε, διαβάζω από το κείμενο που θα καταθέσω στη Πρακτικά της Βουλής, με το οποίο προσθέτω, αποδεχόμενος την πρόταση του εισηγητή της Πλειοψηφίας αλλά και άλλων συναδέλφων που πήραν το λόγο μετέπειτα, «και τα βιοτικά τους στοιχεία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, πού το προσθέτετε αυτό;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στην παράγραφο 4, του άρθρου 13, η οποία αναδιατυπώνεται ως εξής: «Απλή χρήση του αιγιαλού και της παραλίας είναι κάθε χρήση, εφόσον απ' αυτή δεν παραβιάζεται ο προορισμός τους ως κοινοχρήστων πραγμάτων και δεν επέρχεται αλλοίωση στη φυσική μορφολογία τους και τα βιοτικά στοιχεία τους».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τι σημαίνει βιοτικά στοιχεία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ, κύριε Παυλίδη. Θα γίνει συζήτηση επί του θέματος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Παυλίδη, μετά θα κάνετε τις παρατηρήσεις σας.

Όσον αφορά το άρθρο 2, ο τίτλος παραμένει ο ίδιος καθώς και η παράγραφος 1. Προστίθεται παράγραφος 2 η οποία λέει: «Η προστασία του οικοσυστήματος των ζωνών αυτών είναι ευθύνη του κράτους».

Είναι πανηγυρική διατύπωση για την έκφραση της πολιτικής μας βούλησης, αν και κάποιος θα έλεγε ότι από νομικής πλευράς είναι περιττή η αναφορά. Έγινε, όμως, για να μη δημιουργήσουμε ίχνος αμφιβολίας για την πρόθεσή μας για την προστασία αυτών των αγαθών.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Ο κύριος προορισμός των ζωνών αυτών είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτές. Κατ' εξαίρεση ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη μπορούν να χρησιμοποιούνται για κοινωφελείς περιβαλλοντικούς και πολιτιστικούς σκοπούς και για απλή χρήση της παραγράφου 4 του άρθρου 13, καθώς επίσης και για την εξυπηρέτηση υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος».

Έγινε προσπάθεια να υπάρξει μία σύνθεση των επιμέρους απόψεων που ακούστηκαν εδώ, αλλά και από την άλλη πλευρά να μην αναιρούμε χρήσεις, που δεν θα θέλαμε να ανααιρεθούν, όπως σωστά πολλοί από τους ομιλητές κατέθεσαν. Πιστεύουμε ότι μ' αυτόν τον τρόπο εξυπηρετείται ο σκοπός του νομοσχεδίου, ενώ παράλληλα προσπαθήσαμε να συνθέσουμε τις απόψεις πολλών συναδέλφων.

Παράγραφος 4: Στον αιγιαλό, στην παραλία, στην όχθη και στην παρόχθια ζώνη δεν επιτρέπεται η κατασκευή κτισμάτων και εν γένει κατασκευασμάτων, παρά μόνο για την επιδίωξη των

σκοπών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Παράγραφος 5: Ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του δημοσίου και καταγράφονται ως δημόσια κτήματα. Κατόπιν τούτου, αποδεχόμαστε την πρόταση που διατυπώθηκε από την πλευρά πολλών ομιλητών να καταργηθεί η παράγραφος 7 του άρθρου 7.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 για νομοτεχνικούς λόγους, αποδεχόμενοι αντίστοιχη πρόταση από την πλευρά ομιλητή, διατυπώνεται ως εξής: «Σε περίπτωση που ιδιώτες προβάλλουν ιδιοκτησιακά δικαιώματα επί χώρων που χαρακτηρίστηκαν από την επιτροπή του άρθρου 3 ότι ανήκουν στον αιγιαλό, τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται αναγκαστικώς απαλλοτριωθέντα υπέρ του δημοσίου για να περιληφθούν στον αιγιαλό από και με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της έκθεσης της επιτροπής μαζί με το διάγραμμα, όπως ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 5».

Η παράγραφος 4 του άρθρου 13 αναδιατυπώνεται, όπως είπα προηγούμενα, προσθέτοντας τα βιοτικά τους στοιχεία.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τα βιοτικά στοιχεία να τα ξανα-συζητήσουμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να τα ξανα-συζητήσουμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρία Πρόεδρε, έγινε πρόταση για τη δημιουργία και δεύτερης τουλάχιστον επιτροπής σε περιοχές όπου πραγματικά είναι πολύ πιθανό να δημιουργηθούν προβλήματα από την ύπαρξη μιας και μόνο επιτροπής. Έτσι, λοιπόν, αποδέχομαι την πρόταση του κ. Λεβονιάννη και προσθέτουμε στο άρθρο 3...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Και δική μας πρόταση, όχι μόνο του κ. Λεβονιάννη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τελευταία την άκουσα. Και πολλών άλλων, λοιπόν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όχι και πολλών άλλων. Είναι δική μου και του κ. Παπανικόλα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εάν έχετε πρόβλημα, να το πω.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ε, πείτε το, λοιπόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Εξάλλου αυτά φαίνονται. Είναι γραμμένα στα Πρακτικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Οπότε μπορείτε να τα πάρετε και να τα δημοσιοποιήσετε. Δεν έχετε ανάγκη της δικής μου γνώμης. Εξάλλου η δική μου γνώμη μπορεί τελικά να μη σας είναι και πολύ χρήσιμη στη Ρόδο και σε αυτούς που απευθύνεστε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναι, αλλά τα Δωδεκάνησα είναι δεκαοκτώ. Στα υπόλοιπα δεκαεπτά είναι χρήσιμη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Άρθρο 3 παράγραφος 1: Προστίθεται πέμπτο μέλος στην τετραμελή επιτροπή, ο Διευθυντής Χωροταξίας και Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας της Περιφέρειας. Ταυτόχρονα προστίθεται β' παράγραφος στην οποία λέμε: «Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μετά από εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων, ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να συστήσει και δεύτερη επιτροπή».

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Δεύτερη πρωτοβάθμια;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μιλώ για την παράγραφο 3. Παράλληλη δεύτερη επιτροπή για να εξυπηρετηθούν τα νησιά.

Άρθρο 7 παράγραφος 5. Στα προηγούμενα δυο άρθρα αναφέρεται η γραμμή δόμησης προσδιορίζεται από την πολεοδομική αρχή. Ορθή η παρατήρηση «της γενικής γραμματείας της περιφέρειας».

Αποδεχόμενοι πρόταση, στο άρθρο 14 παράγραφος 2 υπό αριθμηση 8 διαγράφονται «η τεχνική υπηρεσία του οικείου ΟΤΑ α' βαθμού και σε περίπτωση μη ύπαρξής του η διεύθυνση τεχνικών υπηρεσιών της οικείας νομαρχίας» και μπαίνει «δημοτικό συμβούλιο του οικείου ΟΤΑ». Αυτό για να έχει γνώμη και το δημοτικό συμβούλιο και όχι μόνο η υπηρεσία του αντίστοιχου δήμου.

Πιστεύω ότι με τη μέχρι τώρα συζήτηση και με την αποδοχή αρκετών προτάσεων -θα αξιολογήσουμε και τις προτάσεις των

υπόλοιπων συναδέλφων που θα μιλήσουν- θα συμβάλουμε όλοι μας στη διαμόρφωση ενός νομικού πλαισίου το οποίο θα προστατεύσει τον αιγιαλό και την παραλία. Τώρα είναι ο καιρός για να μην πω ότι ήταν χθες, να φέρουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο ανταποκρίνεται στις σύγχρονες απαιτήσεις για να περισώσουμε αυτά που έχουν μείνει και να αποκαταστήσουμε τη νομιμότητα αλλά και τον αιγιαλό και την παραλία στην προτέρα τους κατάσταση. Πιστεύω ότι προς αυτή την κατεύθυνση κινούνται οι τοποθετήσεις όλων των συναδέλφων.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Α. Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες διατυπώσεις οι οποίες έχουν ως εξής:

«Το άρθρο 2 αναδιατυπώνεται ως εξής:

Άρθρο 2

Κυριότητα αιγιαλού, παραλίας, όχθης και παρόχθιας ζώνης και χρησιμότητα αυτών

1. Ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει, τα διαχειρίζεται και τα αξιοποιεί.

2. Η προστασία του οικοσυστήματος των ζωνών αυτών είναι ευθύνη του Κράτους.

3. Ο κύριος προορισμός των ζωνών αυτών είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση προς αυτές. Κατ' εξαίρεση ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη μπορεί να χρησιμοποιούνται για κοινωφελείς, περιβαλλοντικές και πολιτιστικούς σκοπούς και για απλή χρήση της παραγράφου 4 του άρθρου 13 καθώς επίσης και για την εξυπηρέτηση υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος.

4. Στον αιγιαλό, την παραλία, την όχθη και την παρόχθια ζώνη δεν επιτρέπεται η κατασκευή κτισμάτων και εν γένει κατασκευασμάτων, παρά μόνο για την επιδίωξη των σκοπών που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

5. Ο παλαιός αιγιαλός και η παλαιά όχθη ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και καταγράφονται ως δημόσια κτήματα.

- Καταργείται η παράγραφος 7 του άρθρου 7.

- Η παράγραφος 1 του άρθρου 10 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«1. Σε περίπτωση που οι ιδιώτες προβάλλουν ιδιοκτησιακά δικαιώματα επί χώρων που χαρακτηρίστηκαν από την Επιτροπή του άρθρου 3 ότι ανήκουν στον αιγιαλό, τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται αναγκαστικώς απαλλοτριωθέντα υπέρ του Δημοσίου για να περιληφθούν στον αιγιαλό από και με τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της έκθεσης της Επιτροπής μαζί με το διάγραμμα, όπως ορίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 5.»

- Η παράγραφος 4 του άρθρου 13 αναδιατυπώνεται ως εξής:

«4. Απλή χρήση του αιγιαλού και της παραλίας είναι κάθε χρήση, εφόσον από αυτή δεν παραβιάζεται ο προορισμός τους ως κοινόχρηστων πραγμάτων και δεν επέρχεται αλλοίωση στην φυσική μορφολογία τους και τα βιοτικά στοιχεία τους.» »)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα μια διευκρίνιση από τον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε έχετε το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεχθήκατε την προ-σθήκη πέμπτου μέλους στην επιτροπή. Είναι ο διευθυντής της οικείας διεύθυνσης χωροταξίας και περιβάλλοντος της γενικής γραμματείας περιφέρειας. Θα είναι πρόεδρος της επιτροπής ή θα παραμείνει πρόεδρος της κτηματικής υπηρεσίας. Σας θυμίζω ότι είναι προϊστάμενος των υπηρεσιών. Δεν μπορεί να είναι προϊστάμενος υπό την προεδρία υφισταμένου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Νομίζω ότι δεν είναι προϊστάμενος. Οι κτηματικές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών υπάγονται απ' ευθείας στον Υπουργό Οικονομικών. Δεν είναι αποκεντρωμένες.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Είναι σε βαθμό τμηματάρχη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εν πάση περιπτώσει το κύριο αντικείμενο το έχει ο διευθυντής της κτηματικής υπηρεσίας. Επίσης, κύριε Τζανή, αποδέχθηκα την πρόταση που κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Κοινοβου-

λευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, σας θυμίζω ποιες ήταν οι βασικότερες αιτιάσεις σε ό,τι αφορά κυρίως το άρθρο 2 του σχεδίου νόμου, προκειμένου να δούμε αν οι τροπολογίες που επέφερε ο κύριος Υπουργός είναι επαρκείς για να διασκεδαστούν οι φόβοι τους οποίους εκφράσαμε. Και μάλιστα όχι μόνο οι πλευρές της Αντιπολίτευσης, μεϊζονος και ελάσσονος, αλλά ακόμη και πολλοί συνάδελφοι από το χώρο της κυβερνητικής Πλειοψηφίας.

Οι αιτιάσεις ήταν οι εξής: Πρώτον, το άρθρο 2 ήταν πολύ αόριστο ως προς τις μορφές δημοσίου συμφέροντος που μπορούσαν να δικαιολογήσουν επέμβαση στις ακτές.

Δεύτερον, δεν υπήρχε στάθμιση συμφερόντων σε σχέση με το περιβάλλον.

Τρίτον, δεν υπήρχαν οι εγγυήσεις εκείνες που είναι απαραίτητες προκειμένου κάθε επέμβαση να κρίνεται ανάλογα με το τι βλάβη επιφέρει στο περιβάλλον. Δηλαδή δεν υπήρχαν οι εγγυήσεις εκείνες που είναι απαραίτητες για να μπορέσουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι απαιτείται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων προηγουμένως, έτσι ώστε αυτή η μελέτη να αποτελεί το θεμέλιο της αιτιολογίας των διοικητικών πράξεων με βάση τις οποίες γίνονται αυτές οι επεμβάσεις.

Και, τέταρτον, είχα τονίσει ότι απαιτείται ειδική αιτιολογία των πράξεων οι οποίες επιτρέπουν τέτοιες επεμβάσεις. Αιτιολογία από την οποία να προκύπτει ότι η διοίκηση έκανε στάθμιση συμφερόντων. Μια στάθμιση που μπορεί να την κάνει και ο δικαστής στη συνέχεια ο οποίος, στο πλαίσιο του ακυρωτικού ελέγχου, μπορεί να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις ώστε να κρίνεται κατά περίπτωση η νομιμότητα της διοικητικής πράξης και η συνταγματικότητά της. Αυτές ήταν οι βασικότερες αιτιάσεις τις οποίες προβάλαμε.

Ήρθε ο κύριος Υπουργός και, περίπου, πρόσθεσε τη λέξη «υπέρτερο» δημόσιο συμφέρον, έκανε κάποιες ήσσονος σημασίας αλλαγές, αλλά στην ουσία δεν μας είπε τίποτα ούτε για το πώς αυτές οι αόριστες έννοιες του δημοσίου συμφέροντος, έστω και με τη μορφή του υπέρτερου, θα μπορέσουν να γίνουν συγκεκριμένες. Ούτε υπό ποιες προϋποθέσεις θα υπάρξουν εγγυήσεις στάθμισης συμφερόντων και κυρίως ειδική αιτιολογία των διοικητικών πράξεων για να είναι δυνατόν ο ακυρωτικός έλεγχος από το δικαστή της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων, ιδίως υπό το φως του άρθρου 24 του Συντάγματος.

Κύριε Υπουργέ, όσο απαράδεκτο ήταν το άρθρο 2 στην αρχική του μορφή άλλο τόσο είναι και αυτήν τη στιγμή. Και για να χρησιμοποιήσω την έκφραση του συναδέλφου σας από την πλευρά της κυβερνητικής Πλειοψηφίας του κ. Πάγκαλου, αν το πρώτο ήταν Αττίλας 1, το δεύτερο είναι Αττίλας 2. Περὶ αυτού πρόκειται. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις είναι αδιανόητο να το δαχούμε. Και επειδή ίσως να νομίζετε ότι απλώς και μόνο κάνουμε αντιπολίτευση, όπως μας κατηγορήσατε χθες, χωρίς να έχουμε συγκεκριμένη πρόταση, παρακαλώ πολύ να σημειώσετε συγκεκριμένη ρύθμιση που σας προτείνουμε για να αντικατασταθούν οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 2.

Η διατύπωση την οποία σας προτείνουμε και θα την εξηγήσω στη συνέχεια πολύ σύντομα και μπορούμε να τη διευκρινίσουμε κατά τη διάρκεια της συζήτησης είναι η ακόλουθη: «Ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παράχθια ζώνη χρησιμεύουν αποκλειστικώς για την εξυπηρέτηση του κατά την προηγούμενη παράγραφο προορισμού τους. Μόνο κατ' εξαίρεση επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την εξυπηρέτηση άλλων σκοπών υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι καθορίζονται, μαζί με τις αντίστοιχες επεμβάσεις που επιφέρουν, ρητώς, περιοριστικώς και κατά τρόπο απολύτως συγκεκριμένο με νόμο ή με προεδρικό διάταγμα».

Οι ατομικές διοικητικές πράξεις που εκδίδονται στο πλαίσιο των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου πρέπει, μεταξύ άλλων στοιχείων που αφορούν τη νομιμότητά τους, να στηρίζονται σε συγκεκριμένη, εμπεριστατωμένη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και σε πλήρη και ειδική αιτιολογία, ιδίως ως προς τη στάθμιση συμφερόντων από την οποία να προκύπτει ότι δεν αναιρείται η κοινή χρήση και ότι δεν υφίσταται το περιβάλλον σημαντική βλάβη.

Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται ύστερα από κοινή πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εμπορικής Ναυτιλίας, καθορίζονται όλα τα ειδικότερα θέματα που αφορούν την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της παραγράφου, ιδίως δε οι εγγυήσεις προστασίας του περιβάλλοντος που καθιερώνουν οι διατάξεις αυτές».

Ποια είναι η τεράστια διαφορά της πρότασης την οποία σας κάνει η Νέα Δημοκρατία σε σχέση με αυτό που λέτε εσείς;

Διαφορά πρώτη. Ξεκαθαρίζουμε ότι η χρήση που είναι αποδεκτή συνταγματικά είναι μόνο η κοινή χρήση. Και μόνο κατ' εξαίρεση, -άρα εισάγουμε τη σχέση κανόνα, εξαίρεσης- και δη απολύτως οριακή εξαίρεση είναι να χρησιμεύσει και για άλλους σκοπούς. Και λέμε ότι δεν αρκεί να χρησιμοποιούμε αόριστες έννοιες όπως παραδείγματος χάρη οι αναπτυξιακοί σκοποί και άλλα πράγματα για το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Αλλά ξεκαθαρίζουμε ότι θα πρέπει ρητώς κάθε φορά ο νόμος, συγκεκριμένος νόμος ή διάταγμα κατ' εξουσιοδότηση νόμου -και θα σας πω γιατί μιλάμε για διάταγμα- μπορεί να καθορίζει ποιο είναι αυτό το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Αυτές οι έννοιες «αναπτυξιακοί σκοποί, σκοποί τουριστικοί» κλπ. ξέρετε πολύ καλά ότι χωρούν πολύ νερό. Άρα, ο νόμος πρέπει συγκεκριμένα να μιλάει για κάθε επέμβαση, ποια έννοια, για να κρίνουμε τη συνταγματικότητά της κατά περίπτωση ή αυτό να το λέει προεδρικό διάταγμα κανονιστικού περιεχομένου κατ' εξουσιοδότηση νόμου εκδιδόμενο. Και το λέω αυτό γιατί; Όπως ξέρετε το προεδρικό διάταγμα, όταν έχει κανονιστικό περιεχόμενο, περνάει προηγουμένως από τον έλεγχο του Συμβουλίου της Επικρατείας, από την επεξεργασία. Μπορεί να μην είναι δεσμευτική για τη διοίκηση, αλλά πάντως είναι υποχρεωτικό σαν διαδικασία να περάσει. Και, βεβαίως, αυτό αποτελεί έναν τρόπο με τον οποίο προιδέαζεται η κυβέρνηση για το ποια είναι η γνώμη του Συμβουλίου της Επικρατείας. Άρα, με τον τρόπο αυτό υπάρχει αυτή η προηγούμενη ασφαλιστική δικλείδα της παρέμβασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, ώστε να ξέρουμε αν πραγματικά αυτοί οι σκοποί δημοσίου συμφέροντος είναι αποδεκτοί από τον ακυρωτικό δικαστή, τον ελεγκτή της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων που είναι το Συμβούλιο της Επικρατείας ώστε να μην αεροβατούμε, να μην αερολογούμε. Γιατί κινδυνεύετε να ψηφίζετε διατάξεις, κύριοι συνάδελφοι, εδώ που ουδέποτε πρόκειται να εφαρμοστούν, γιατί θα κριθούν αντισυνταγματικές. Άρα, με τη συγκεκριμένη νομοθετική παρέμβαση ή την έκδοση προεδρικού διατάγματος κατ' εξουσιοδότηση νόμου και την παρέμβαση του Συμβουλίου της Επικρατείας αποφεύγουμε αυτούς τους κινδύνους και ταυτοχρόνως δείχνουμε την ευαισθησία μας σε ό,τι αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, αφού ζητάμε προηγουμένως τη γνώμη του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και με τον τρόπο αυτό, όπως και να το κάνουμε, προσθέτουμε μια σημαντική ασφαλιστική δικλείδα.

Στη συνέχεια προστίθενται οι εγγυήσεις εκείνες που αφορούν τη στάθμιση συμφερόντων που πρέπει να υπάρχει μεταξύ της εξαίρεσης και του κανόνα που είναι η προστασία του περιβάλλοντος. Και βεβαίως με τον τρόπο αυτό εισάγουμε την αρχή της εξειδικευμένης αιτιολογίας η οποία αποτελεί υποχρέωση της διοίκησης για τη νόμιμη έκδοση διοικητικής πράξης. Ταυτοχρόνως παρέχει στον ακυρωτικό δικαστή τη δυνατότητα να ελέγξει από πλευράς νομιμότητας αυτήν τη στάθμιση συμφερόντων. Και παρέχουμε μια άλλη εξουσιοδότηση με προεδρικό διάταγμα, ώστε όλες αυτές οι εγγυήσεις, το πώς πρέπει να είναι η αιτιολογία, πώς πρέπει να είναι η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όλα αυτά τα διαδικαστικά θέματα, που αντιλαμβάνομαι ότι δεν μπορούν να μπουν στο νόμο, να γίνουν με διάταγμα. Το οποίο διάταγμα και πάλι, επειδή θα είναι κανονιστικού χαρακτήρα και κανονιστικού περιεχομένου, θα περάσει και αυτό από την επεξεργασία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και το Συμβούλιο της Επικρατείας και δη το Ε' Τμήμα, η Ολομέλεια, αν χρειαστεί να γίνει αυτό το πράγμα από πλευράς του Συμβουλίου της Επικρατείας λόγω σημασίας, θα έρθει να μας προιδέσει και πάλι, την οποία κυβέρνηση θα χειριστεί την εφαρμογή αυτών των σχετικών διατάξεων, ως προς το αν και κατά πόσο

είναι επαρκείς αυτές οι εγγυήσεις που περιγράφει το διάταγμα ή πρέπει να συμπληρωθούν ή ενδεχομένως ορισμένες απ' αυτές είναι αντισυνταγματικές.

Άρα, λοιπόν, με την ολοκληρωμένη ρύθμιση την οποία σας προτείνουμε και η οποία φωτίζει, όπως είναι αυτονόητο, και το ρυθμιστικό περιεχόμενο των υπόλοιπων διατάξεων των άλλων άρθρων που συνδέονται αναποσπαστως και αρρήκτως με το άρθρο 2, εμείς σας δίνουμε τη δυνατότητα έτσι ώστε και να ψηφίσουμε τη σχετική διάταξη και να αποδείξουμε ότι εδώ ξέρουμε ποιες είναι οι κοινωνικές ανάγκες. Κυρίως όμως, κηδόμεθα της προστασίας του περιβάλλοντος και της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπως αυτή η νομολογία έχει διαμορφωθεί ως σήμερα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι πρέπει να σκεφθούμε όλοι και να πούμε: Πράγματι έχετε την πρόθεση, κύριε Υπουργέ, να κάνετε την τομή η οποία θα κάνει να συμβαδίζει το κείμενό σας με τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και την ερμηνεία του άρθρου 24; Τότε σας λέμε ευθέως: Είναι ανεπαρκέστατη αυτή η ρύθμιση που φέρατε. Πρέπει να έχει τις εγγυήσεις που σας πρότεινα. Και που δεν είναι η πολιτική παραξενιά της Νέας Δημοκρατίας ούτε οτιδήποτε άλλο. Είναι η κωδικοποίηση της νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, όπως αυτή η νομολογία έχει διαμορφωθεί ως τώρα. Επομένως πρέπει να αποδεχθείτε ή αν δεν σας αρέσει η διατύπωση την οποία σας προτείνει η Νέα Δημοκρατία, κάντε κάποια άλλη διατύπωση. Αλλά, πάντως, τουλάχιστον με αυτά τα στοιχεία που σας προτείνουμε. Διαφορετικά η ρύθμιση είναι ελλιπής. Διαφορετικά, ενώ ξέρετε ποιοι είναι οι κίνδυνοι θα διερωτώμεθα πάντοτε: Αφού ξέρετε ότι αυτή η διάταξη, όπως την προτείνετε, θα κριθεί αντισυνταγματική από τα δικαστήρια, τι τη φέρνετε εδώ; Τι και ποιους εξυπηρετεί; Θα πλανιέται στον ορίζοντα πάντοτε αυτού του είδους η σκέψη.

Πέραν των υπολοίπων, πρέπει να σας πω ευθέως ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι, σε καμία περίπτωση, να αποδεχθούμε την ψήφιση αυτής της διάταξης. Εμείς σας το λέμε και πανηγυρικός το διακηρύσσουμε ότι αν ψηφίσετε αυτήν τη ρύθμιση, η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση θα την καταργήσει. Θα την αντικαταστήσει με τη διαδικασία που σας πρότεινα προηγουμένως και με τη ρύθμιση την οποία σας ανέγνωσα. Αυτή είναι μια ξεκάθαρη θέση. Αν επιμένετε σ' αυτήν τη διατύπωση, το τονίζω και πάλι, θα υπάρξει ονομαστική ψηφοφορία στο τέλος αυτής της συζήτησης και θα κληθούν όλοι οι συνάδελφοι σ' αυτήν τη Βουλή να κρίνουν τι είναι εκείνο το οποίο προτιμούν. Η ρύθμιση που εσείς εισάγετε ή εκείνη την οποία εγώ από πλευράς Νέας Δημοκρατίας σας είπα και που βεβαίως μπορεί κάποιος άλλος συνάδελφος να τη διατυπώσει καλύτερα αν η διατύπωση αυτή παρουσιάζει ελλείψεις;

Ουσιαστικά όμως, κύριε Υπουργέ, μη βαυκαλιζέστε και μην προσπαθείτε να πείσετε κανέναν. Η ρύθμιση την οποία φέρνετε, είναι, στην ιεράρχηση που έκανε πάλι και ο κύριος συνάδελφός σας, ίσως λιγότερο καταστροφική από την προηγούμενη. Πάντως καταστροφική και αυτή είναι, όπως ακριβώς και η αρχική διατύπωση του άρθρου 2.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Αγγελής έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο συναντώνται πολλές δράσεις, δράσεις οι οποίες έχουν σχέση βέβαια με το δημόσιο συμφέρον, δράσεις που έχουν σχέση με επιχειρηματικά συμφέροντα, δράσεις που έχουν σχέση με το ευρύτερο εθνικό συμφέρον και δράσεις που έχουν σχέση βέβαια με το περιβάλλον.

Όσον αφορά τις επιχειρηματικές δράσεις, είναι μερικά πράγματα αυτονόητα όσον αφορά τους λιμένες, τα απόβλητα, τις ιχθυοκαλλιέργειες. Όσον αφορά όμως υπέρμετρα επιχειρηματικά συμφέροντα που πολλοί συνάδελφοι άφησαν να εννοηθούν, εκεί βέβαια υπάρχουν και οι ανάλογες ενστάσεις.

Σε ό,τι έχει σχέση με το περιβάλλον, δεν λαμβάνονται υπόψη -στην έκταση τουλάχιστον που απαιτείται- οι αποφάσεις τόσο της Διεθνούς Διάσκεψης του Ρίο, όσο και οι αποφάσεις της

Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί προστασίας οικοσυστημάτων παρακτίων, παραλμινίων, παραποταμιών κλπ.

Σαφέστατα δεν λαμβάνεται υπόψη και η νομολογία η οποία προέρχεται από το Συμβούλιο της Επικρατείας σε ορισμένα θέματα. Πολλοί συνάδελφοι βέβαια εδώ αναφέρθηκαν στις παράκτιες ακτές, που έχουν σχέση με τη θάλασσα. Λίγοι συνάδελφοι αναφέρθηκαν σ' αυτά, που έχουν σχέση με τις λίμνες και τις παραποτάμιες περιοχές.

Επί του προκειμένου -και γίνομαι σαφής- με την υπ' αριθμ. 362/1993 γνωμοδότηση της ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους έγινε ο ορισμός των ως άνω όρων και πράγματι στο νυν νομοσχέδιο, στο άρθρο 1, στις παραγράφους 4, 5, 6, υπάρχει ταύτιση των ορισμών και είναι φανερό ότι η οριογραμμή της λιμναίας και παραποτάμιου όχθης είναι εκ φύσεως προσδιορισμένη. Αυτή είναι μια θετική εξέλιξη. Εν τούτοις όμως στο νυν νομοσχέδιο, όπως και στο ν. 2344/1940, αυτά δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής επί των οχθών των μεγάλων λιμνών και των πλευσίμων ποταμών.

Ενώ το άρθρο 2 αναφέρεται στην κυριότητα του αιγιαλού, της παραλίας, της όχθης, της παρόχθιας ζώνης και στη χρησιμότητα αυτών, στο άρθρο 3, όσον αφορά τη σύσταση επιτροπής, αναφέρεται ότι υπάρχει αρμόδια επιτροπή που αναφέρεται μόνο στον αιγιαλό και στην παραλία, εξαιρώντας βέβαια την όχθη και την παράκτια ζώνη των ποταμών και των λιμνών. Σύμφωνα όμως με το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, προς μεγαλύτερη εξασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, θα έπρεπε να υπάρχει νομοθετική ρύθμιση του θέματος στο νυν νομοσχέδιο.

Όσον αφορά τα άρθρα 16 και 17, ακούστηκαν κάποιες ενστάσεις από τους συναδέλφους, τόσο της Αντιπολίτευσης, όσο και από Βουλευτές της Κυβέρνησης και εκ των πραγμάτων υπάρχουν ανησυχίες. Υπάρχουν ανησυχίες, παρ' όλο βέβαια που υπάρχει η κάλυψη της έγκρισης από πολλά συναρμόδια Υπουργεία και του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού.

Όσον αφορά το άρθρο 13,14, ήδη ο κύριος Υπουργός δίνει αρμοδιότητες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Κρίνουμε όμως ότι αυτές θα πρέπει να είναι ακόμα περισσότερο ενισχυμένες, με το δεδομένο ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση εκφράζει τις τοπικές κοινωνίες. Και οι τοπικές κοινωνίες ξέρουν πως εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον.

Θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση, εκτός βέβαια των άρθρων και ας μου το επιτρέψουν οι συνάδελφοι. Συνηθίζουν πολλά κυβερνητικά στελέχη σε τηλεοπτικές εκπομπές και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα να καταγγέλλουν συγκεκριμένες πράξεις περί βίλας στον αιγιαλό. Μίλησε ο κ. Πάγκαλος. Καταγγέλλει ο κ. Λαλιώτης, καταγγέλλει το ΥΠΕΧΩΔΕ και εν πάση περιπτώσει δεν εφαρμόζεται πουθενά ο ενυπάρχων νόμος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί. Είναι μία κατάσταση η οποία δεν τιμά βέβαια την Κυβέρνηση, αλλά δεν τιμά και όλο το Κοινοβούλιο. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τζανής έχει το λόγο.

ΛΕΟΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πριν εισέλθω στις επιμέρους παρατηρήσεις στα άρθρα να δώσω πρώτα απ' όλα κάποιες διευκρινίσεις γύρω από τα σημερινά δημοσιεύματα για τη στάση Βουλευτών πάνω στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αλλά και γύρω από την ανάγκη να ψηφιστεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Πρώτα απ' όλα θέλω να θυμίσω κάτι το οποίο είναι γνωστό σε όλους και ιδιαίτερα στους εξ ημών παλαιότερους, ότι η Κυβέρνηση απλά έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία και ότι η Βουλή νομοθετεί. Επομένως, όταν οι Βουλευτές τοποθετούνται, εκφράζουν διαφορετικές απόψεις ή διαφωνούν με την Κυβέρνησή τους ούτε περί ανταρσίας μπορεί να μιλά κανείς στο δημοκρατικό πολίτευμα ούτε βεβαίως να προσδίδει άλλους τίτλους, οι οποίοι συνήθως κοσμούν τα πρωτοσέλιδα αθλητικών εφημερίδων.

Η δεύτερη επισήμανσή μου είναι ότι πραγματικά το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να ρυθμίσει θέματα, που για πάρα πολλά χρόνια έχουν απασχολήσει τα διοικητικά δικαστήρια της χώρας και

αφορούν τα θέματα αυτά όλες εκείνες τις αμφισβητήσεις που έχει δημιουργήσει η έννοια «αιγιαλός» και η έννοια «παράλια». Επομένως, περί των καλών προθέσεων του Υπουργείου Οικονομικών δεν πρέπει να γίνεται λόγος. Από εκεί και πέρα βέβαια οι επιμέρους παρατηρήσεις και διορθώσεις έχουν τη χρησιμότητα και την αξία τους. Και μπαίνω σε ορισμένες από αυτές, αφού προηγουμένως επισημάνω και πάλι ότι το νομοσχέδιο έχει να αντιμετωπίσει ένα εξαιρετικά σοβαρό θέμα που αφορά άμεσα δύο πολύ σοβαρά, δύο πολύ μεγάλης σημασίας πλουτοπαραγωγικά στοιχεία. Το ένα είναι η θάλασσα και το άλλο είναι η στεριά στο σημείο που εφάπτεται με τη θάλασσα. Αυτά είναι ιδιαίτερου οικονομικού ενδιαφέροντος. Η σύγκρουση ανάμεσα στα ιδιωτικά συμφέροντα και στο κράτος ως προασπιστή των συμφερόντων των πολιτών είναι παλιά υπόθεση, επομένως το σύνολο των διατάξεων του νομοσχεδίου πρέπει να υποβάλλεται στη βάση των μελών του Κοινοβουλίου, ώστε να μην αιωρούνται οι οποιεσδήποτε αμφιβολίες.

Οι παρατηρήσεις μου λοιπόν είναι οι εξής: Το νομοσχέδιο, κατά την άποψή μου, έχει το ελάττωμα που παρουσιάζουν στο σύνολό τους τα νομοθετήματα που εισάγονται στο Κοινοβούλιο. Είναι παλιό το πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε, και το ξέρετε. Πρόσφατα μάλιστα διάβασα ένα άρθρο σας στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» -αν θυμάμαι καλά- γύρω από το θέμα αυτό, δηλαδή το θέμα της πολυνομίας. Είναι πολύ παλιό το πρόβλημα της μη ύπαρξης ενός συστήματος προκοινοβουλευτικού ελέγχου των νομοσχεδίων πριν από την είσοδό τους στην Ολομέλεια της Βουλής. Είναι γνωστό το πρόβλημα της μη ύπαρξης πολιτικής γύρω από την κανονιστική μεταρρύθμιση, γύρω από τον έλεγχο της ποιότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων και είναι αυτό που οδήγησε την Ελλάδα το 1997 να συνάψει ειδική συμφωνία με τον ΟΟΣΑ, με βάση την οποία ήδη έχει καταρτιστεί σχέδιο νόμου -που ελπίζω σύντομα να έρθει και στη Βουλή- που αφορά τον έλεγχο της ποιότητας των κανονιστικών ρυθμίσεων και την κωδικοποίηση της νομοθεσίας.

Γιατί το λέω αυτό; Στο νομοσχέδιο παρατηρεί κανείς ένα βασικό μειονέκτημα, ένα βασικό ελάττωμα. Δεν υπολογίζει ο νομοθέτης ή, αν θέλετε, ο προτείνων πρώτον, το εφικτό της υλοποίησης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και δεύτερον, τους μηχανισμούς με βάση τους οποίους καλείται η πολιτεία να υλοποιήσει τις συγκεκριμένες διατάξεις.

Γίνομαι πιο σαφής και μπαίνω πια στα άρθρα. Μπαίνω στα άρθρα για να πω ότι όταν νομοθετούμε σήμερα το πρώτο και βασικό μέλημά μας είναι να οδηγούμαστε σε απλούστευση διαδικασιών και όχι στη σύνθεση των διαδικασιών, να κάνουμε, δηλαδή, τις διαδικασίες πιο απλές και για τη διοίκηση και για το διοικούμενο.

Πώς θα γίνει αυτό; Όταν, για παράδειγμα, για να καταλήξουμε στον καθορισμό του αιγιαλού και της παραλίας πρέπει να ακολουθήσουμε χωριστές διαδικασίες, ερωτώ: Αυτό είναι υπέρ της απλούστευσης των διαδικασιών; Το έθεσαν κάποιοι συνάδελφοι. Πρέπει να γίνει χωριστός προσδιορισμός του αιγιαλού; Αφού τελειώσει η οικεία επιτροπή τον καθορισμό του αιγιαλού, μετά να ξαναπιάσει δουλειά για να ασχοληθεί με τον καθορισμό της παραλίας; Γιατί δεν γίνεται εν ταυτό; Είναι το ερώτημά μου. Και θα προχωρήσω ένα βήμα πιο πέρα. Αφού η επιτροπή αυτή ασκεί δημόσια εξουσία για ποιο λόγο η ίδια επιτροπή να μην καταλήγει και σε προεκτίμηση της αξίας των απαλλοτριωμένων ακινήτων του αιγιαλού, να ξέρει ο δικαιούχος, δηλαδή, ότι χάνει αυτό το κομμάτι από τη γη του και ότι δικαιούται κατ' αρχήν αυτή την αποζημίωση;

Το δεύτερο στοιχείο. Ορθά ο κύριος Υπουργός στο άρθρο 3 δέχθηκε την προσθήκη πέμπτου μέλους. Επειδή η πρότασή του για προσθήκη στην επιτροπή αυτή του διευθυντή Χωροταξίας και Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας της Περιφέρειας, μπορεί να προσκρούσει στο γεγονός της μη ύπαρξης οργανισμών σε πολλές περιφέρειες, θα ήθελα να παρακαλέσω να το προσέξει ο κύριος Υπουργός αυτό, διότι θα εμφανιστεί να νομοθετεί επί ματαίω. Δεν έχουμε σήμερα συγκροτημένους όλους τους οργανισμούς των περιφερειών. Άρα, το αν θα υπάρχει Διεύθυνση Χωροταξίας και Περιβάλλοντος της Γενικής Γραμματείας της περιφέρειας, είναι κάτι που δεν το ξέρουμε σήμερα.

Η πρότασή μου είναι η οικεία επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Και αν υπάρχει μπορεί να μην είναι στελεχωμένη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Όχι, ας υπάρχει ο διευθυντής, διότι στο διευθυντή προσβλέπει.

Λέω όμως η επιτροπή αυτή γιατί να μην προεδρεύεται απευθείας από το γενικό γραμματέα της περιφέρειας ή από τον από αυτόν οριζόμενο ως αντικαταστάτη του, ώστε να υπάρχει μια περιφερειακή εποπτεία των συγκεκριμένων επιτροπών;

Απλά το λέω. Σε κάθε νομό, θα έχουμε μια επιτροπή. Ο γενικός γραμματέας προεδρεύει της περιφέρειας σε κάθε επιτροπή. Σε όλες τις επιτροπές αυτές...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, διότι δυστυχώς είχα ξεφύγει από τα ήθη και έθιμα της Βουλής.

Λέω λοιπόν, ότι ο γενικός γραμματέας της περιφέρειας ή ο από αυτόν οριζόμενος αντικαταστάτης του -μπορεί να είναι ο διευθυντής- προεδρεύει της επιτροπής. Ο υπάλληλος της Κτηματικής Υπηρεσίας του Δημοσίου στον οικείο νομό, είναι αυτός που έχει την ουσιαστική δουλειά, αλλά το μάτι του κράτους πρέπει να είναι ο γενικός γραμματέας της περιφέρειας. Βεβαίως θα μπορούσα να σκεφτώ και το ενδεχόμενο ειδικά σε αυτή την επιτροπή να προΐσταται δικαστικός, αν τούτο είναι συμβατό με τις διατάξεις του Συντάγματος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν είναι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν ξέρω. Έχει μια επιφύλαξη το Σύνταγμα για ορισμένες επιτροπές στις οποίες είναι επιτρεπτή η συμμετοχή δικαστικών. Δεν είμαι όμως σίγουρος γι' αυτό.

Η επόμενη παρατήρησή μου αφορά το άρθρο 5, τον καθορισμό του αιγιαλού με πρωτοβουλία του ιδιώτη. Να το πούμε πιο απλά. Κύριε Πρόεδρε, έχει κανένα λόγο ο ιδιώτης να θέλει να προσδιοριστεί η παράλια; Ο προσδιορισμός της παραλίας σημαίνει ότι θα μπει μέσα στην ιδιοκτησία του και θέλω να παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να το προσέξετε αυτό. Αντιλαμβάνομαι ότι πρόκειται για προστασία δημόσιας περιουσίας. Αντιλαμβάνομαι ότι το κράτος έχει τον πρώτο λόγο, αλλά δεν είναι δυνατόν να αγνοείται η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όσο και αν σε πολλές περιπτώσεις βαρύνεται με κάποιες αμαρτίες -επιτρέψτε μου να πω, παρεμπιπτούσες σχέσεις με τις αμαρτίες της κεντρικής διοίκησης, δεν είναι δυνατόν να αγνοείται η Τοπική Αυτοδιοίκηση και να μην εναπόκειται σε αυτήν η πρωτοβουλία για τον καθορισμό της παραλίας.

Να το πω πιο απλά. Έχουμε θεσμοθετήσει τις συμπολιτείες, τις διαδημοτικές συνεργασίες. Υπάρχουν στους οικείους νομούς οι τοπικές ενώσεις δήμων και κοινοτήτων. Για ποιο λόγο να μην καταρτίζονται προγραμματικές συμβάσεις μεταξύ διαδημοτικών συνδέσμων ή μεταξύ και των δήμων, ώστε με βάση τις προγραμματικές συμβάσεις των δήμων -με πρωτοβουλία των δήμων- να γίνεται ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας σε κάθε δήμο; Θα πρέπει να περιμένουμε δηλαδή; Σε περιοχές που δεν έχει γίνει καθορισμός της παραλίας, θα υπάρξει ιδιώτης που θα πάρει τη σχετική πρωτοβουλία;

Συνεχίζω και προσπαθώ να τελειώσω όσο πιο γρήγορα γίνεται, αλλά θυμίζω ότι δεν είναι δυνατόν να αφήνεις στον ιδιώτη την πρωτοβουλία για την προστασία διατάξεων δημοσίας τάξεως, του δημοσίου συμφέροντος. Και θα πει ο ιδιώτης, για ποιο λόγο εγώ να φορτώνομαι τη σχετική ευθύνη;

Στο άρθρο 7, είπα και το επόμενο αυτό, ότι πρέπει να γίνεται ταυτόχρονα ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας. Δεν χρειάζεται να μπαίνουμε σε διπλό κόπο.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 7, απαλλοτριώνονται. Από ποιον και ποιος πληρώνει την αποζημίωση; Λέμε ότι οι δήμοι συνεισφέρουν. Επιτρέψτε μου να πω όμως, ότι οι δήμοι δεν έχουν άλλους πόρους, παρά τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους τους, δεν έχουν άλλους πόρους παρά από το ΕΠΤΑ, δεν έχουν άλλη δυνατότητα να έχουν χρήματα παρά από δάνειο από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Υπάρχει στον προϋπολογισμό του κράτους κονδύλι που να προβλέπει ότι θα δίνονται χρήματα...

(Στο σημείο αυτό ξαναχτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, τελειώστε. Είναι εγγεγραμμένοι άλλοι δεκαοκτώ συνάδελφοι και έχουμε και ονομαστική ψηφοφορία.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στην παράγραφο 3 θέλω να κάνω μια νομοτεχνική βελτίωση, κύριε Υπουργέ, διότι δεν βγαίνει άκρη στο εδάφιο 1 της παραγράφου 3...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, τελειώστε με μια κουβέντα. Οι προτάσεις είναι σωστές, αλλά μπορούν να γίνουν και μονολεκτικά.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Προσέξτε την παράγραφο 3, εκεί που λέει ότι «Αρμόδια υπηρεσία για την περαιτέρω διαδικασία, είναι το Πολεοδομικό Γραφείο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης». Εκεί θέλει τελεία. Και μετά να αρχίζει το υπόλοιπο, δηλαδή το «Δήμοι και κοινότητες που ωφελούνται από τη δημιουργία της παραλίας, δύνανται να συνεισφέρουν...». Έχετε βάλει κόμμα, και δεν βγαίνει νόημα.

Θα τελειώσω, γιατί πλέον δεν έχω χρόνο.

Κύριε Υπουργέ, ήθελα να κάνω το εξής ερώτημα: Σε περιπτώσεις που υπάρχουν δρόμοι εκεί που τελειώνει ο αιγιαλός –και αυτό στην Ελλάδα είναι σε πάρα πολλά μέρη, μέχρι και ο εθνικός δρόμος είναι σε πολλά σημεία έτσι φτιαγμένος- η παραλία από πού αρχίζει; Θα υπολογίσουμε δηλαδή το βάθος της παραλίας και μετά το τέλος του δρόμου; Αυτό είναι ένα μεγάλο ζήτημα.

Έρχονται οι επιτροπές αυτές, μεσολαβεί ένας δεκαεξάμετρος δρόμος και λέμε εμείς ότι ψάχνουμε την παραλία και πάνω από το δρόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σταματάει στο δρόμο, κύριε συνάδελφε, στο τεχνικό εμπόδιο ή στο φυσικό εμπόδιο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν προβλέπεται.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Είναι προφανές πάντως.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Πρέπει να προβλεφθεί αυτό για να μην έχουμε προβλήματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εγώ συμφωνώ απόλυτα μαζί σας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Και μία τελευταία παρατήρηση που αφορά την κακή πλευρά της αυτοδιοίκησης, διότι μιλήσαμε για την ανάγκη να ζητείται η γνώμη της. Η κακή πλευρά αφορά, κύριε Πρόεδρε, τον τρόπο της παραχώρησης των ακτών για τους λουόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, τελειώνετε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Γίνονται «χοντρά» παιχνίδια γύρω απ' αυτό το θέμα και είναι καλό κατά την ψήφισή του νόμου να υπάρξει πρόβλεψη για την προστασία πλέον των συμφερόντων της πολιτείας από τις κακές περιπτώσεις των δημάρχων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ας μην επαναληφθεί αυτό, κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, γιατί φέρνεται σε δύσκολη θέση και το Προεδρείο, με όλη την καλή διάθεση που έχει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μα, εμείς έχουμε διάθεση να παραμείνουμε, κύριε Πρόεδρε. Δώστε άνεση χρόνου στους συνάδελφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να παραμείνετε μέχρι τις επτάμισι η ώρα. Καλώς. Εδώ θα είμαστε όλοι μαζί.

Κύριοι συνάδελφοι, η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στις αιτήσεις για τη χορήγηση άδειας δίωξης ή μη, των Βουλευτών κυρίων Νικολάου Γκατζή και Βασιλείου Κεδικόγλου.

Η Διαρκής Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εξωτερικών «Κύρωση των Αποφάσεων των Αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των Κρατών-Μελών συνερχομένων στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την προστασία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκ μέρους των διπλωματικών και προξενικών αντιπροσωπειών και περί θεσπίσεως του προσωρινού ταξιδιωτικού εγγράφου».

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι το σχέδιο νόμου που συζητούμε κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Πράγματι, το θεσμικό πλαίσιο του ν. 2344/40 ήταν ξεπερασμένο. Έπειτα από εξήντα χρόνια εφαρμογής του οι συνθήκες έχουν αλλάξει, αλλά και το κυριότερο δεν πιστεύω –και αυτό νομίζω ότι πρέπει να είναι διαπίστωση όλων μας- ότι οδήγησε τελικά στην προστασία των ακτών και των παραλιών της χώρας από αυθαίρετες χρήσεις, είτε μεμονωμένων ιδιωτών είτε ομαδικών καταλήψεων από πάρα πολλούς συμπολίτες μας που έχουν αναγάγει την κατάληψη παραλιακού οικοπέδου σε εθνικό σπόρ.

Επίσης –και αυτό είναι ακόμη δυσμενέστερο- δεν επέτρεψε την αξιοποίηση του συγκριτικού πλεονεκτήματος της χώρας μας που είναι η θάλασσα και οι παραλίες της.

Λυπάμαι, διότι είμαι υποχρεωμένος να διαφωνήσω με αγαπητούς συναδέλφους που θεωρούν ότι το μείζον αγαθό που πρέπει να προστατεύσουμε σ' αυτήν τη χώρα είναι ο κοινόχρηστος χαρακτήρας του αιγιαλού και της παραλίας, η ελεύθερη, δηλαδή, πρόσβαση όλων σε όλο το μήκος των δεκαπέντε χιλιομέτρων ακτών και η κοινή χρήση τους. Πιστεύω ότι επιβάλλεται ένας συνδυασμός προτεραιοτήτων ή όπως θα έλεγε ο κ. Παυλόπουλος μία στάθμιση επιμέρους συμφερόντων.

Πρώτη βεβαίως προτεραιότητα είναι η απόλυτη προστασία περιωχών, ακτών ιδιαίτερου φυσικού κάλους, που προσδιορίζουν, που χαρακτηρίζουν την ομορφιά της χώρας μας.

Δεύτερον, ασφαλώς είναι η κατοχύρωση του δικαιώματος των πολιτών να έχουν πρόσβαση στην παραλία.

Τρίτον –και το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό- είναι η υποβοήθηση της τουριστικής ανάπτυξης της χώρας μας.

Όλοι επιτέλους, μετά από πολλές παλινωδίες, έχουν πειστεί ότι η τουριστική βιομηχανία είναι η κατ' εξοχήν βιομηχανία που μπορεί να οδηγήσει και στην οικονομική ανάπτυξη και στην άνοδο του οικονομικού επιπέδου του λαού μας και στην αντιμετώπιση του προβλήματος της απασχόλησης.

Πράγματι, πολύ σωστά ο συνάδελφος κ. Παυλίδης με υποχρεώνει να αναφερθώ στην ιδιαίτερη πατρίδα μου την Ηλεία, που διαθέτει απέραντες ακτές, ωραιότερες ακτές, οι οποίες όχι απλώς δεν προστατεύθηκαν, αλλά καταστρέφονται εις βάρος και της εθνικής οικονομίας και της τοπικής οικονομίας από τις αυθαίρετες καταλήψεις.

Κινδυνεύει πια να μην υπάρχει ελεύθερη παραλία. Πρέπει να καταλάβουμε ότι, όταν λέμε τουριστική ανάπτυξη εννοούμε ότι πρέπει να προσφέρουμε στον τουρίστα αυτό που του προσφέρουν οι ανταγωνιστικές με εμάς χώρες. Αυτό που του προσφέρει η Ιταλία, αυτό που του προσφέρει η Ισπανία. Τι του προσφέρει; Θάλασσα, αέρα, ήλιο. Δεν μπορεί να περπατά, ούτε να μπαίνει σε αυτοκίνητο για να πάει στη θάλασσα να κάνει μπάνιο. Πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να δεχθούμε, αφού οριοθετήσουμε ποιες περιοχές πρέπει να δώσουμε για τουριστική ανάπτυξη, μέσα όμως σε πλαίσια που κάνουν ανταγωνιστικές τις τουριστικές μας μονάδες σε σχέση με τις ανταγωνιστικές μας χώρες. Και ασφαλώς σε ορισμένες περιπτώσεις, όπου υπάρχουν πράγματι υπερπολυτελείς μονάδες, όπου έρχονται αλλοδαποί κατ' εξοχήν –γιατί δεν πιστεύω ότι υπάρχουν ελληνικά βαλάντια που μπορούν να πληρώσουν ένα και δύο και τρία εκατομμύρια την ημέρα για κάποια καταλύματα- εκεί ασφαλώς πρέπει να έχουν αποκλειστική πρόσβαση στη θάλασσα. Ε, ως πάνε παραπέρα να κολυμπήσουν οι πολίτες. Δεν είναι ανάγκη εκεί, στο συγκεκριμένο σημείο που προσφέρει τέτοιο συνάλλαγμα στη χώρα μας να μην επιτρέπουμε αυτού του είδους την αξιοποίηση.

Χαίρομαι, γιατί ο κύριος Υφυπουργός απέδειξε ότι η Κυβέρνηση έχει τη διάθεση να δεχθεί εποικοδομητικές προτάσεις οι οποίες οδηγούν στη βελτίωση και εξυπηρέτηση των στόχων του νομοσχεδίου με τους οποίους ασφαλώς δεν έχουμε αντίρρηση.

Θα ήθελα, πριν ολοκληρώσω, να αναφέρω μία επιμέρους παρατήρηση, που αναφέρατε, κύριε Υφυπουργέ, στο άρθρο 14, στην παράγραφο 6. Στο τέλος της πρώτης περιόδου προβλέπεται η δυνατότητα κατασκευής προβλητών ή άλλα έργα που προορίζονται για να εξυπηρετήσουν τις παραπάνω επιχειρήσεις

ή τις επιχειρήσεις τρίτων που διακινούν –λέει η διατύπωση– όμοια φορτία. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι μία επιχείρηση μπορεί να κάνει μία προβλήτα είτε για να εξυπηρετεί την εκφόρτωση των δικών της προϊόντων είτε όμοια προϊόντα. Αυτό έρχεται σε αντίφαση με την πραγματικότητα. Διότι υπάρχουν και άλλες επιχειρήσεις όμορες, κοντινές, οι οποίες θα έπρεπε να εξυπηρετηθούν από την ίδια προβλήτα. Θα έπρεπε δηλαδή να εξαφανιστεί ο περιορισμός των ομοίων προϊόντων και να δοθεί η δυνατότητα σ' αυτές τις προβλήτες να εκφορτώνονται και άλλα προϊόντα, εφόσον εξυπηρετούν την ευρύτερη οικονομία, διότι γνωρίζουμε όλοι –ανεφάρθη ο συνάδελφος κ. Μάνος– ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων είναι τα μεταφορικά έξοδα. Κι όχι μόνο δεν οδηγεί αυτή η διατύπωση σε προστασία του περιβάλλοντος, αλλά αντίθετα επιβαρύνει το περιβάλλον, διότι κάθε επιχείρηση έχει τη δυνατότητα να ζητήσει τη δική της προβλήτα. Και ακόμα πιο σημαντικό είναι ότι η υφιστάμενη νομοθεσία δεν απαγορεύει την εκφόρτωση και άλλων φορτίων, αλλά προβλέπει μια διαδικασία αιτήσεως και υπουργικής έγκρισης κάθε μεμονωμένου αιτήματος.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα παρακαλούσα να κάνετε δεκτή τη βελτίωση αυτής της διάταξης, διαγράφοντας τις λέξεις «που διακινούν όμοια φορτία» και να αντικατασταθούν από τη διατύπωση «που έχουν ως σκοπό τη διακίνηση, φόρτωση και εκφόρτωση φορτίων κάθε είδους στο χώρο της προβλήτας». Πιστεύω ότι αυτή η ρύθμιση εξυπηρετεί πρώτον, την ανάγκη περιβαλλοντικής προστασίας, δεύτερον, την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τρίτον, την αύξηση θέσεων εργασίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Απ' ό,τι καταλαβαίνω, ο κύριος Υπουργός το κάνει δεκτό αυτό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, ορθώς καταλάβατε.

Για να μην το ξεχάσω, αποδέχομαι την πρόταση του αγαπητού συναδέλφου. Επομένως αντί της λέξης «όμοια» μπαίνει η φράση «που έχουν ως σκοπό τη διακίνηση, φόρτωση και εκφόρτωση φορτίων κάθε είδους στο χώρο της προβλήτας». Με την ευκαιρία αυτή, τρεις λέξεις πιο πάνω, μετά το «άλλες βιομηχανικές ή βιοτεχνικές επιχειρήσεις» βάζουμε «ή υδατοκαλλιεργητικές, αλιευτικές επιχειρήσεις» και συνεχίζεται το επόμενο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσίπρας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Άκουσα χθες τον κύριο Υφυπουργό τον κατά πάντα ήρεμο και ευγενή να εκφράζεται με ιερή αγανάκτηση περί το τέλος της διαδικασίας, απευθυνόμενος προς τα μέλη του Κοινοβουλίου που παρευρίσκονταν τα οποία αποτελούντο όχι μόνο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά από όλα τα κόμματα και από τους αντιλέγοντες του κυβερνώντος κόμματος. Εκφράστηκε με ιερή αγανάκτηση λέγοντας ότι σε κάθε περίπτωση κύριοι Βουλευτές το νομοσχέδιο θα περάσει, απευθυνόμενος προς τη Νέα Δημοκρατία. Διερωτήθηκα ως απλός άνθρωπος και όχι ως πολιτικός. Η διαδικασία που διεξάγεται στο Κοινοβούλιο αφορά την τεκμαιρόμενη βούληση των εκτός Κοινοβουλίου; Φέρει μαζί του ο κύριος Υφυπουργός την ειλημμένη απόφαση η οποία είναι και δεδομένη ότι θα περάσει το νομοσχέδιο αγνώστους εκείνους οι οποίοι βρίσκονται στο Κοινοβούλιο και αποτελούν τη ζωντανή αντίδραση κατ' αυτούς, ανθρώπων οι οποίοι εκφράστηκαν με λόγους και επιχειρήματα και είπαν τις απόψεις τους. Το ξανασκέφτηκα το θέμα πράγματι μήπως υπήρξε υπερβολικός ο αντίλογος όσων καταφέρθηκαν κατά του νομοσχεδίου. Και σκέφτηκα. Αγαθά τα οποία προορίζονται από τη φύση τους και επί αιώνες από την ανθρώπινη βούληση, από τη νομοθετική βούληση για την απόλαυση όλων των ανθρώπων χωρίς διάκριση, χωρίς φύλο, χωρίς επιστημονική κατάρτιση, χωρίς οικονομική υπόσταση, τέτοια αγαθά ποιο προορισμό έχουν; Έχουν προορισμό για να αποδίδονται στην κοινωνία, στους ανθρώπους περισσότερο ελεύθερα. Να μπορούν να τα απολαμβάνουν όλοι, ώστε να διατηρούνται αυτά τα αγαθά και να μεταδίδονται από γενεά σε γενεά. Αυτή πρέπει να

είναι η αρχή και η φιλοσοφία του νομοσχεδίου.

Έρχομαι τώρα στα επιμέρους άρθρα για να δούμε επιβεβαιώνεται ή αναιρείται από τη διατύπωση των άρθρων αυτών και λαβαίνω υπόψη μου και αυτές τις τροποποιήσεις οι οποίες ήρθαν την τελευταία στιγμή και ασφαλώς δεν μπορούμε να τις σκεφθούμε όσο πρέπει.

Θα ξεκινήσω από το άρθρο 1 του νομοσχεδίου. Τι προσφέρει; Επιφέρει καμία αλλαγή του τρόπου καθορισμού της αιγιαλίδας ζώνης και παραλίας; Ασφαλώς όχι. Κάτι που είπαμε και επαναλαμβάνουμε ότι μπορούσε να γίνει μέσα στα εξήντα χρόνια ζωής εκείνου του καταραμένου νόμου ο οποίος αντικαθίσταται σήμερα για να επέλθει ο εκσυγχρονισμός. Μπορούσε να επέλθει. Δεν το έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, από κακοβουλία, από ανικανότητα. Βρίσκεται είκοσι ένα χρόνια στην εξουσία τούτο το ίδιο το κόμμα ή δεκαεπτά αν θέλετε, να αφαιρέσουμε μια τριετία και όμως δεν έκανε τίποτε επ' αυτού. Υπό την ισχύ του νόμου εκείνου έγιναν διάφορες καταλήψεις και αυθαιρεσίες. Υπήρξε κανένα εμπόδιο στη διάρκεια αυτών των ετών ώστε να μην μπορούν να τους αποβάλουν αυτούς τους ανθρώπους; Ασφαλώς και δεν υπήρξε.

Άρθρο 2. Απετέλεσε το μήλο της έριδος γιατί είναι το βασικό άρθρο το οποίο αναιρεί το σκοπό, αναιρεί τη φιλοσοφία, αναιρεί την έννοια τη νομική και την κοινωνική του κυρίου αγαθού, του αγαθού που προορίζεται για τους πάντες και που πρέπει να το απολαμβάνουν οι πάντες. Άκουσα τις τροποποιήσεις και την πρώτη που θα περίμενα να ακούσω είναι να απαλειφθεί η λέξη «αξιοποίηση». Ας κάνουμε λίγο γραμματική ερμηνεία. Τι λέει. Ότι ο αιγιαλός, η παραλία η όχθη, η παράκτια ζώνη, είναι πράγματι κοινόχρηστα, ανήκουν κατά κυριότητα στο δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει ορθώς, τα διαχειρίζεται ορθώς αλλά και τα αξιοποιεί. Η αξιοποίηση τέτοιων αγαθών προς πια κατεύθυνση πρέπει να βρίσκεται; Αξιοποίηση για το οικονομικό συμφέρον του επιχειρηματία κράτους; Ή αξιοποίηση για την περισσότερο άνετη απόλαυσή τους από τους ανθρώπους τους οποίους προορίζεται. Η έννοια και μόνο του «αξιοποιεί» αποδίδει τους επιχειρηματικούς σκοπούς του δημοσίου.

Από τη στιγμή που υπάρχει αυτή η έννοια και τίθενται στη συνέχεια οι επόμενες εξαιρέσεις έστω και με τις τροπολογίες οι οποίες επήλθαν, φρονώ ότι αναιρείται ο σκοπός και η φιλοσοφία και συνεπώς είμαι αντίθετος με το άρθρο αυτό.

Έρχομαι στο άρθρο 5 στη διαδικασία του καθαρισμού του αιγιαλού.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Είσθε αντίθετος επειδή γράφει τη λέξη «αξιοποιεί»;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Ακριβώς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τότε παραιτούμαι και να διαγραφεί η λέξη «αξιοποιεί» για να είσθε υπέρ. Διαγράφεται λοιπόν η λέξη «αξιοποιεί».

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Εντάξει. Στο άρθρο 2 λοιπόν, παράγραφος 1, που λέει ότι το δημόσιο κλπ., τα διαχειρίζεται και τα αξιοποιεί, διαγράφεται η λέξη «αξιοποιεί», όπως είπε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μένει «τα διαχειρίζεται».

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ: Μάλιστα.

Έρχομαι στο άρθρο 5, γιατί δεν πρόκειται να ασχοληθώ με διαδικασίες οι οποίες είναι τεχνικές για τις οποίες επήλθαν και τροποποιήσεις. Πραγματικά ως δικηγόρος και νομικός δεν μπορώ να κατανοήσω αυτήν τη συνεχή εκκρεμότητα της υπάρξεως της αιγιαλίδας ζώνης, αυτεπάγγελτα και με ιδιώτη. Και ερωτώ: Τι είναι αυτό που επέβαλε την έννοια της δημιουργίας της προκλήσεως από ιδιώτη του καθορισμού της αιγιαλίδας ζώνης. Εκτός, λέει, της δραστηριότητας της αυτεπαγγέλτου κίνησης της διαδικασίας όποιος ενδιαφέρεται για τον καθορισμό του αιγιαλού μπορεί να υποβάλει αίτηση.

Διερωτώμαι: Μήπως εδώ τίθεται αυτή η διάταξη εκ του πονηρού; Όποιος θέλει να αξιοποιήσει μια περιοχή τουριστικά, όποιος έχει μια τουριστική έκταση μπροστά του και θέλει να την αξιοποιήσει, μπορεί να προκαλέσει τον καθορισμό της αιγιαλίδας ζώνης. Και, δεύτερον, τότε επιτέλους μπορεί να σταματήσει όταν δίνεται με επόμενες διατάξεις η δυνατότητα σε οποι-

ονδήποτε Έλληνα πολίτη να προκαλέσει τον επανακαθορισμό χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία; Έτσι φθάνουμε σε μια κατάσταση η οποία δημιουργεί διαρκή αβεβαιότητα, ώστε ουδέποτε θα υπάρξει σταθερός καθορισμός της αιγιαλίτιδος ζώνης.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, σε όλες αυτές τις διατάξεις βλέπω κάτι για το οποίο εκ πεποιθήσεως είμαι αντίθετος. Σε κάθε σχεδόν διάταξη, σε κάθε κρίσιμο θέμα, δίδεται νομοθετική εξουσιοδότηση σε αρμοδίους Υπουργούς για να ρυθμίζουν τα ουσιαστικά εκείνα θέματα.

Έτσι πιστεύω, και γι' αυτό είμαι αντίθετος ότι σε κάθε περίπτωση το Κοινοβούλιο καλείται να γίνει ηθικός αυτουργός πράξεων της διοικήσεων, πράξεων της εκτελεστικής εξουσίας, οι οποίες ενδεχομένως θα είναι αντίθετες προς το δίκαιον και την ηθική. Αυτή η κάθε φορά δημιουργία επιτροπών ή η νομοθετική εξουσιοδότηση προς Υπουργούς να εκδίδουν αποφάσεις, ώστε να υλοποιούν εκείνα τα οποία το Κοινοβούλιο θεσπίζει, νομίζω ότι είναι αντίθετη και προς την αρχή και το σκοπό του Κοινοβουλίου. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κατ' αρχήν να τονίσω πως θεωρώ ως θετικό το γεγονός ότι ο κύριος Υπουργός μετά τον καταιγισμό που δέχθηκε αυτές τις δύο μέρες της συζήτησης του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια, απέσυρε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Είσθε άδικος, διότι δεν το κάνω για πρώτη φορά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Όντως είσθε άδικος, κύριε συνάδελφε...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Αντίθετα, ξεκινώ επαινώντας σας, κύριε Υπουργέ.

Αποσύρατε και τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 12 και την παράγραφο 7 του άρθρου 7, διατάξεις με τις οποίες θα μπορούσε σε συνδυασμό με την παράγραφο 4 της νέας διατύπωσης του άρθρου 2, να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός πραγματικά εκποίησης της περιουσίας του δημοσίου, αφού οποιοσδήποτε φορέας, ακόμα και ιδιώτης, φυσικό πρόσωπο, θα μπορούσε να προχωρήσει μετά από μια υπουργική απόφαση και μια μελέτη περιβαλλοντικών εκπνώσεων σε πρόσχωση και στη συνέχεια θα μπορούσαμε να έχουμε εκποίηση με τις διατάξεις εκποίησης των δημοσίων κτημάτων του παλαιού αιγιαλού και της παραλίας. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι θεωρώ θετικό το ότι αποσύρατε αυτές τις δύο διατάξεις.

Όπως επίσης αποσύρατε την παράγραφο 7 του άρθρου 7, διότι πρέπει να ξέρετε ότι η νομοθεσία η οποία διέπει την εκτός σχεδίου δόμηση περιέχει και παρεκκλίσεις με βάση τις οποίες πρακτικά θα μπορούσαμε να οικοδομήσουμε τα πάντα και οποιονδήποτε μεγέθους κτίριο στον αιγιαλό και στην παραλία.

Βέβαια το νομοσχέδιο έτσι όπως έχει τροποποιηθεί με τις τροπολογίες που έχετε φέρει, απέχει –εξακολουθώ να πιστεύω πολύ από το να έχουμε ένα νομοθετικό κείμενο που και το περιβάλλον να προστατεύει και να διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον και τον κοινόχρηστο χαρακτήρα της παράκτιας ζώνης. Υπάρχει βέβαια και η πρόταση επαναδιατύπωσης του άρθρου 2, που ανέλυσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Παυλόπουλος, και την οποία σας καλώ να αποδεχτείτε. Αν όχι, να την αποδεχτείτε στο σύνολό της και στην ακριβή διατύπωση του κ. Παυλόπουλου, τουλάχιστον να αποδεχτείτε τις γενικές αρχές.

Έρχομαι τώρα σε συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Στο άρθρο 4 είναι θετικό ότι τίθενται προδιαγραφές για τη σύνταξη των διαγραμμάτων αιγιαλού και παραλίας. Το θέμα των προδιαγραφών είναι ένα σημαντικό θέμα, διότι πολλές φορές στο παρελθόν είχαμε τεράστια προβλήματα στην εφαρμογή αυτών των διαγραμμάτων στο έδαφος ακριβώς επειδή δεν υπήρχαν συγκεκριμένες προδιαγραφές. Οι κορυφές των γραμμών δεν καθορίζονταν με συντεταγμένες στο εθνικό δίκτυο. Πολλές φορές πηγαίναμε γραφικά να προσδιορίσουμε αυτές τις κορυφές ή προσδιορίζαμε συντεταγμένες σε ανεξάρτητο δίκτυο και παρουσάζονταν τεράστια προβλήματα. Όπως επίσης, είναι σημαντικό να υπάρχουν τεχνικές προδιαγραφές διότι οι επιτροπές σύνταξης, καθορισμού μάλλον αυτών των γραμμών, είναι

σε επίπεδο νομού και πιθανόν, αν δεν υπήρχαν κοινές προδιαγραφές, να είχαμε προβλήματα συναρμογής των γραμμών της μιας επιτροπής με την άλλη επιτροπή.

Το άσχημο είναι ότι αυτό το βασικό ζήτημα παραπέμπεται σε μια κοινή υπουργική απόφαση, στην οποία δεν τίθεται χρονικός περιορισμός. Νομίζω λοιπόν, ότι επειδή είναι πολύ σημαντικό το θέμα και πρέπει να συνδεθεί και με τη διαδικασία σύνταξης του Εθνικού Κτηματολογίου, πρέπει να ορίσετε ότι σε κάποιο συγκεκριμένο χρόνο από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, θα έχει εκδοθεί αυτή η κοινή υπουργική απόφαση, η οποία θα καθορίζει τις προδιαγραφές. Και βέβαια μέσα σ' αυτές τις προδιαγραφές θα πρέπει να υπάρχει πιστεύω –είναι πρότασή μου– και μελέτη υδρολογικών στοιχείων, όπως επίσης να υπάρχουν και προδιαγραφές για τις περιπτώσεις υποχώρησης του αιγιαλού.

Στο άρθρο 5, αν θέλαμε πραγματικά να κάνουμε μία τομή στη διαδικασία καθορισμού του αιγιαλού και της παραλίας, δεν αρκεί η δυνατότητα αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας, διότι σας λέγω και το ξέρετε και σας είναι αυτό ότι σε ελάχιστες περιπτώσεις αυτές οι επιτροπές θα κινηθούν αυτεπαγγέλτως. Νομίζω, ότι έπρεπε να είναι υποχρεωτική απ' αυτές τις επιτροπές η διαδικασία οριοθέτησης της παράκτιας ζώνης, σε όλο το διοικητικό εύρος στο οποίο αντιστοιχούν αυτές οι επιτροπές. Μόνο τότε πραγματικά θα λέγαμε ότι προχωρούμε σε μια τομή για τα επόμενα χρόνια στα θέματα της προστασίας της παράκτιας ζώνης.

Έρχομαι στο άρθρο 8. Είναι και εδώ θετικό ότι υπάρχουν πλέον περιπτώσεις υποχρεωτικής χάραξης του αιγιαλού και της παραλίας, όπως αναφέρεται εδώ πριν από την έγκριση ή επέκταση σχεδίου πόλης. Δεν αρκεί όμως, κύριε Υπουργέ, αυτό δηλαδή να είναι υποχρεωτικός ο καθορισμός πριν από την τελική έγκριση της επέκτασης ή του νέου πολεοδομικού σχεδίου.

Αν λάβει κανείς υπόψη αυτήν τη ρύθμιση και την παράγραφο 17' του άρθρου 9, που αναφέρει ότι η επιτροπή για τη χάραξη της οριογραμμής λαμβάνει υπόψη της τις τυχόν εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις και χρήσεις γης που επηρεάζουν την παράκτια ζώνη, τότε εύκολα καταλαβαίνουμε ότι ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας δε θα στηρίζεται σε πραγματικά επιστημονικά δεδομένα που θα έχουν σχέση με τη διασφάλιση της επικοινωνίας ανάμεσα στην ξηρά και στη θάλασσα αλλά θα προχωρά ανάλογα με τις σκοπιμότητες που ευνοούν τη δόμηση.

Τι θέλω να πω; Ακριβώς το αντίθετο θα έπρεπε να συμβαίνει. Δηλαδή, όχι η επιτροπή να λαμβάνει υπόψη της εγκεκριμένες χωροταξικές κατευθύνσεις αλλά οι χωροταξικές κατευθύνσεις και οι χρήσεις γης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους την ήδη οριοθετημένη γραμμή αιγιαλού και παραλίας. Δηλαδή –έρχομαι στο άρθρο 8– πιστεύω ότι πρέπει να ρυθμίσετε το θέμα, ώστε όχι πριν την έγκριση της επέκτασης του σχεδίου πόλης αλλά την έναρξη της διαδικασίας εκπόνησης πολεοδομικής μελέτης, να είναι απαραίτητος ο καθορισμός του αιγιαλού και της παραλίας. Διότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η διαδικασία της πολεοδομικής μελέτης είναι μια χρονοβόρα διαδικασία, κρατάει χρόνια και καμιά επιτροπή δε θα έλθει στο τέλος αυτής της διαδικασίας να χαράξει την οριογραμμή του αιγιαλού και της παραλίας σε διαφορετική θέση απ' αυτή που προβλέπει η τελευταία ρυμοτομική γραμμή της πολεοδομικής μελέτης. Μελέτης η οποία θα έχει διεκπεραιωθεί μέσα σε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Ξέρετε ότι είναι διαδικασία χρόνων.

Έρχομαι στο άρθρο 11, όπου δίνεται η δυνατότητα διατήρησης τεχνικών έργων που έχουν γίνει στον αιγιαλό και των οποίων η σύμβαση με το δημόσιο έχει λήξει.

Στις περιπτώσεις αυτές υπάρχει η παράταση-ανανέωση της σύμβασης και συνεχίζεται η διατήρηση αυτών των έργων με μια απλή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, δηλαδή με καθαρά οικονομικά κριτήρια και χωρίς να λαμβάνονται υπόψη περιβαλλοντικά και χωροταξικά κριτήρια. Βέβαια θα μπορούσαμε να πούμε ότι μπαίνει στη μέση και η χωροταξία, διότι απαιτείται η γνώμη του περιφερειακού ή νομαρχιακού ή κεντρικού συμβουλίου του ΧΩΠ. Αλλά νομίζω ότι εδώ θα πρέπει να υπάρχει ρητή αναφορά στο χωροταξικό σχεδιασμό. Δηλαδή, θα πρέπει πριν

την απόφαση του Υπουργού να λαμβάνεται υπόψη και ο χωροταξικός και ο πολεοδομικός σχεδιασμός της περιοχής. Και επιπλέον, θα πρέπει να έχει προηγηθεί σύνταξη και έγκριση μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων, για να ελέγξουμε τις τυχόν επιπτώσεις από τη διατήρηση του συγκεκριμένου έργου στο περιβάλλον, μέσω της σύνταξης και της έγκρισης μιας τέτοιας μελέτης.

Τέλος, ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τονίσω πως θεωρώ απαράδεκτη τη διατύπωση του άρθρου 24, που αναφέρεται στους σκοπούς, για τους οποίους μπορεί να γίνει παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης. Επεκτείνεται πολύ αυτό το άρθρο, με όλους αυτούς τους σκοπούς που αναφέρει, σε εμπορικούς, βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς ή άλλου είδους σκοπούς. Και χρειάζεται να περιοριστούν αυτοί οι σκοποί, όχι μόνο για τις ανάγκες του άρθρου 14, αλλά γιατί το άρθρο 14 σχετίζεται άμεσα και με το άρθρο 27 παράγραφος 9, που θα δούμε στο μέλλον, με βάση το οποίο κτίσματα τα οποία βρίσκονται στον αιγιαλό και την παραλία, για όλους αυτούς τους βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς και άλλου είδους σκοπούς -μπορούν σε τελική ανάλυση να νομιμοποιηθούν με τις διατάξεις του άρθρου 27 παράγραφος 9. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός μετά από την αναστάτωση που προκάλεσε η διάθεσή του να οργανώσει τα του αιγιαλού και της παραλίας, όπως μας τα παρουσίασε κατά τη χθεσινή συνεδρίαση, επέφερε αλλαγή στο άρθρο 2, η οποία αναφέρεται στον αιγιαλό, παραλία, όχθη και παρόχθια ζώνη. Και καταλήγει με το «αξιοποιεί», το οποίο τώρα εδόχθη να καταργήσει, ευφυνώς πράττων.

Εγώ θέλω, κύριοι συνάδελφοι, να σας παρουσιάσω πως η Κυβέρνηση, μέλος της οποίας είναι και ο κύριος Υφυπουργός Οικονομικών, εννοεί το «αξιοποιεί». Ακούστε λοιπόν αξιοποίηση. Στο ν. 2637 περιλαμβάνονται άρθρα, τα οποία αναφέρονται στη σύσταση «Εταιρείας Αξιοποίησης της Αγροτικής Γης Α.Ε.». Αυτή λοιπόν η εταιρεία τι σκοπό έχει μεταξύ των άλλων; Αξιολόγηση και αποτίμηση της αξίας των διαθεσίμων για πώληση αγροτικών εκτάσεων και εκμεταλλεύσεων. Και συνεχίζει: «Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να παραχωρούνται στην εταιρεία δικαιώματα του Υπουργείου Γεωργίας σε κοινόχρηστες και διαθέσιμες εκτάσεις». Αυτά καθώςσον αφορά στην αξιοποίηση, κύριε Υπουργέ, από την Κυβέρνησή σας, όπως εσείς το καταλαβαίνετε, της αγροτικής γης. Εγώ διαφωνώ πλήρως. Σας φαίνεται περίεργο. Με ρωτούν αν διαφωνώ και απαντώ: Ναι! διαφωνώ. Αυτή είναι αξιοποίηση της αγροτικής γης ξεπούλημα δηλαδή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Έχετε διαβάσει το ένα χιλιοστό του συγκεκριμένου διατάγματος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στην ώρα σας να τα πείτε.

Σας διάβασα το «σκοπό», τι άλλο θέλετε; Ο σκοπός δεν θέλει πολλά χιλιοστά, ένα χιλιοστό θέλει. Αλλά και εσείς τι εκάματε; Μία λέξη είπατε «αξιοποιεί»! και πριν προλάβετε να την πείτε, την πήρατε πίσω. Ε, πάρτε την κι αυτή πίσω, «αξιοποίηση» είναι κι αυτής της αγροτικής γης.

Άλλη τώρα ιδέα, Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου. Άλλη «αξιοποίηση». Εκεί δεν επεμβαίνει στην αγροτική γη, διότι την αρμοδιότητα την έχει το Υπουργείο Γεωργίας.

Τώρα το Υπουργείο Οικονομικών κάνει την «αξιοποίηση». Ξεπούλημα και εκεί!

Ο φίλος της Ρόδου κ. Βαρβιτσιώτης ένωσε τη φωνή του με τη φωνή των Δωδεκανησίων, καθώςσον αφορά στην τύχη των «εν Δωδεκανήσω», όπως θα λέγαμε παλιά, «ακινήτων του δημοσίου», τα οποία μετά την ενσωμάτωση μετεβιβάσθησαν, καθ' όν τρόπον μετεβιβάσθησαν στο ελληνικό δημόσιο και τα διεχειρίζετο ο ΟΔΑΓΠ αρχικά.

Τι κάνει η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου; «Αξιοποίηση» κάνει και εκεί. Αλλά πώς την κάνει την αξιοποίηση; Σαν αυτήν την υπόθεση του Πρασονήσιου. Πλειστηριασμός, ανθίστανται

οι πάντες, ακυρώνεται μία φορά, ακυρώνονται δύο φορές.

Θέλω να ενημερώσω τον κ. Βαρβιτσιώτη ότι δεν αποκλείεται μετά το σημερινό, αυτά που εσείς δηλαδή παρατηρήσατε και αυτά, τα οποία υπογραμμίζω τώρα εγώ για τον τρόπο αξιοποίησης των ακινήτων που διαχειρίζεται η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, τελικώς η Κυβέρνηση να κάμει ό,τι έκανε προηγουμένως ο κύριος Υφυπουργός, να αποσύρει δηλαδή τα του πλειστηριασμού. Και καλά κάνουμε και φωνάζουμε μέσα στην Αίθουσα μήπως κάποιος ακούσει επιτέλους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Όχι να τα αναβάλει, να τα ματαιώσει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Να το ματαιώσει. Καλώς το υποστηρίζετε. Όχι το «αναβολή», όπως κυκλοφορεί, φεύγουμε δηλαδή από το Δεκέμβριο και πάμε στον Ιανουάριο.

Γιατί τα λέγω όλ' αυτά εγώ, κύριε Πρόεδρε; Γιατί υπάρχει νόμος του κράτους, ο οποίος προβλέπει ότι προκειμένου να γίνουν τέτοιου είδους αξιοποιήσεις υπάρχει και μια επιτροπή υπό το νομάρχη, η οποία συζητεί και με εκπροσώπους των δωδεκανησίων διαφόρων φορέων, όπως τους αποκαλείτε, π.χ. επιμελητήρια ή με άλλους φορείς. Προτείνει και καθορίζει και το σκοπό, τον οποίον θα υπηρετήσει το προϊόν αυτής της αξιοποίησης. Και λέγει μάλιστα ότι αυτό διατίθεται για την κατασκευή έργων υποδομής. Εσείς τώρα στο Πρασονήσι ποια μελέτη έχετε, ποια πρόταση και ποια αξιοποίηση θα κάμετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Το τίμημα θα πάει στον κρατικό προϋπολογισμό.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτή είναι η «αξιοποίηση» δια της κτηματικής εταιρείας του Δημοσίου.

Πάμε τώρα σε «αξιοποίηση» άλλης μορφής αφού της αγροτικής γης, κύριε Αρσένη, την περιγράψαμε το πώς τα ακίνητα που διαχειρίζεται το Υπουργείο Οικονομικών το περιγράψαμε. Πάμε τώρα στα τουριστικά, δημόσια κτήματα. Ποιος τα έχει αυτά; η ΕΤΑ! Μεταξύ αυτών και τα μνημεία, κύριε Υφυπουργέ. Μεταξύ των μνημείων και η ιστορική Καλλιθέα, την οποία έχετε ήδη πωλήσει διά του συστήματος των προμετόχων.

Έχετε εισπράξει περίπου 300 δισεκατομμύρια δραχμές κατά δήλωση του διορισθέντος από εσάς κ. Χωμενίδη ως διευθυντος συμβούλου αυτής της εταιρείας. Τι απέμεινε στο τέλος; Τίποτε! Τα αγροτικά τα «αξιοποιείτε», τα του Υπουργείου Οικονομικών τα αξιοποιείτε, τα του τουρισμού τα αξιοποιείτε. Τι απέμεινε να αξιοποιηθεί; Πείτε μου, κύριε Υπουργέ. Έχετε λοιπόν αυτού του είδους την αντίληψη και καλώς όλοι οι συνάδελφοι δεν δεχόμεθα και στην προκειμένη περίπτωση τις ιδέες σας.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, επιχειρείται να προστατεύσετε -λέτε- τον αιγιαλό και την παραλία. Να τον προστατεύσετε από ποιους; Τους έχετε βάλει όλους στην ίδια μοίρα. Σήμερα λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, μου τηλεφώνησαν από τους Αρκιούς. Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε που είναι το νησάκι Αρκίοι; Πού να το ξέρετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εγώ ξέρω.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εσείς είστε ένας. Επεβλήθη λοιπόν πρόστιμο εις τον Αιμιλιανό Παντελή. Τι έκανε ο φουκαράς; Σ' αυτό το νησάκι που δεν γνωρίζει κανείς σχεδόν από εσάς έκανε δέστρα! Έκαμε σ' ένα τοιχίο δέστρα για την βάρκα του. Στους Αρκιούς! Πρόστιμο λοιπόν μισό εκατομμύριο, το οποίο προσαυξάνεται. Στην Κάλυμνο εις έτερον -μας παρακολουθούν τώρα από το ανοιχτό κανάλι ξέρετε- στον κ. Πουγούνια πρόστιμο δι' ετέραν δέστρα. Άλλο πρόστιμο η υπηρεσία σας. Κι εκεί που πρέπει να επέμβετε, σ' αυτά εδώ τα παραλιακά των Αθηνών κυρίως, ουδείς μερμνά. Κι εγώ δεν σας στέλνω μακριά. Σας στέλνω εδώ κάτω στα Φάληρα, στους Φλοίσβους και τα παρόμοια, για να δω πώς αντιδράτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γιατί δεν αναφέρετε ότι στη Ρόδο έχουν επιβληθεί πρόστιμα 4 δισεκατομμυρίων δραχμών;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Γι' αυτό στεναχωρείστε; Θα πάμε σ' αυτά. Εδώ ενώπιον των συναδέλφων ονομαστικώς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μα δεν μιλάει για τη Ρόδο, για τους Αρκιούς λέει. Για μια δέστρα μισό εκατομμύριο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτά όλα τώρα εσείς επιχειρείτε να τα παρουσιάσετε περιτυλιγμένα σ' ένα ωραίο περιτύλιγμα περί προστασίας, με το οποίο κάποιος συμφωνούν και κάποιος

διαφωνούν. Το εσωτερικό όμως είναι εκείνο που μας ενδιαφέρει. Ναι, κύριε Υπουργέ. Είναι δυνατόν όμως να παραγνωρίσετε και ορισμένες καταστάσεις που η Κυβέρνησή σας επέτρεψε να αναπτυχθούν;

Κι εγώ θα πάω τώρα στα ειδικά άρθρα ένα προς ένα νομοτεχνικά.

Στο άρθρο 1 πρώτα απ' όλα παρακαλώ να μου πείτε γιατί επιμένετε να χρησιμοποιείτε τη λέξη «περιβάλλει» ο αιγιαλός. Είπαμε στην επιτροπή ότι το «περιβάλλει» είναι αδόκιμος έκφραση. Είπαμε ότι βρέχεται, δεν περιβάλλει η ξηρά τη θάλασσα, η θάλασσα την ξηρά. Θα παρακαλούσα ό,τι είπαμε στην επιτροπή, αυτό να μεταφερθεί κι εδώ στην Ολομέλεια.

Παρακάτω, στο άρθρο 1, παράγραφος 5 όπου κάνετε μνεία του όρου «μεγάλες λίμνες» να καθορίσετε τι θα πει «μεγάλη λίμνη»! Αυτά είναι διέξοδοι, ώστε η διοίκηση αναλόγως να λειτουργεί. Υπάρχει ο ορισμός «μεγάλη λίμνη»;

Άρθρο 9, 1στ': Στην επιτροπή ερίφθη η ιδέα του να συμπληρωθεί η ύπαρξη τεχνικών έργων στην περιοχή με το «νομίμως υφίστανται». Είπαμε, όμως, ότι εφόσον στο 5, 4 αναφέρετε την πραγματική κατάσταση ως ένα στοιχείο που θα υποβοηθήσει την επιτροπή να χαράξει τη γραμμή του αιγιαλού, να μην το αλλοιώσετε το αρχικό κείμενο. Μην το αλλοιώνετε. Το «νομίμως υφίστανται» είναι διέξοδος, ώστε να μη χαραχθεί όπως πρέπει η γραμμή του αιγιαλού. Αφήστε το όπως αρχικά το έχετε, διότι το παρανόμως υφιστάμενο, για τους λόγους που αναφέρατε, διάβρωση και εγώ δεν ξέρω τι άλλο, δεν είναι σημείο αναφοράς για να χαράξει η τεχνική σας επιτροπή τον αιγιαλό. Εισηγούμαι να ξαναγυρίσουμε σε εκείνο που εσείς πάλι είχατε προσδιορίσει.

Θα κάμω και εγώ αναφορά στο άρθρο 13, παράγραφος 2 καθ' όσον αφορά στο χώρο που διατίθεται για ομπρελάδες και άλλους παρομοίους. Μικρόψυχο είναι. Δείτε ξανά τα νούμερα.

Τέλος, άρθρο 14, παράγραφος 6: Εκεί επιτρέπετε να κατασκευασθούν για ιδίαν χρήση προβλήτες από βιομηχανικές, βιοτεχνικές επιχειρήσεις. Θα κάμετε και εδώ ό,τι κάματε σε άλλες περιπτώσεις για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις. Νόμος, κύριοι συνάδελφοι, επιτρέπει σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις προ αυτών να κάνουν ακόμη και μαρίνες και μάλιστα μεγέθους αναλόγου του αριθμού των δωματίων που έχουν. Αφού επιτρέπετε σε μία επιχείρηση να κάνει μαρίνα, δεν της επιτρέπετε να κάνει και μία προβλήτα όπως το άρθρο αυτό επιτρέπει σε άλλες επιχειρήσεις;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος έκανε μνεία ορισμένων εννοιών που πρέπει να τις αποδεχθούμε όλοι καθόσον αφορά στη χρήση των προβλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη, ολοκληρώστε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε,

Εκεί υπάρχει ένα σοβαρό θέμα για όλους μας. Και εσείς έχετε θάλασσες. Εάν άνευ ειδικών μελετών γίνουν αυτές οι επεμβάσεις, τότε αποδυναμώνεται η ισχύς των λιμένων.

Εσείς παρακάτω έχετε καθορίσει αρμοδιότητες στα λιμάνια σε συνάρτηση προς ό,τι προσδιορίζει το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας για το πώς θα αναπτυχθούν τα λιμάνια μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εάν δηλαδή μία ιδιωτική προβλήτα «μετεξελισσεται», για να χρησιμοποιήσω έκφραση του συμμού, σε δημοσία χρήσεως, τι θα κάμει το γειτονικό λιμάνι, κύριε Υπουργέ; Τι θα κάνει ο Βόλος εάν τα μεγάλα εργοστάσια που είναι πλάι χρησιμοποιήσουν τις εγκαταστάσεις των προς δημοσία χρήση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτά επί της πρωτολογίας. Θα ακολουθήσει και δευτερολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Θα έχετε και δευτερολογία.

Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο στη συζήτηση του νομοσχεδίου «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» προκειμένου να καταθέσω και εγώ τις δικές μου απόψεις και το δικό μου προβληματισμό για το συζητούμενο αυτό νομοσχέδιο.

Το να δημιουργηθεί ένα σύγχρονο νομοθετικό και θεσμικό πλαίσιο που να συμπληρώνει τις ανάγκες και τις ελλείψεις του ν.2344/40 και να θεραπεύει τις όποιες αδυναμίες του, οι οποίες ασφαλώς από την κατάθεση των συναδέλφων δημιουργήθηκαν κυρίως από τη μη εφαρμογή των διατάξεών του, κρίθηκε αναγκαίο.

Το παρόν, όμως, νομοσχέδιο, όπως και χθες τονίστηκε στη συζήτηση επί της αρχής από πολλούς συναδέλφους και όλων των πτερύγων, επιβεβαιώνει, κύριε Υπουργέ, ότι νομοθετείτε πρόχειρα, αποσπασματικά. Και έτσι σήμερα ερχόμαστε να κάνουμε παρεμβάσεις, οι οποίες αν μη τι άλλο εκδηλώνουν την ανησυχία, την αγωνία των συναδέλφων εκφράζοντας σήμερα τον ελληνικό λαό επάνω σε ένα θέμα που η έννοια του κοινόχρηστου είναι βαθιά συνειδητοποιημένη από τον ελληνικό λαό. Οι ακτές, ιδιαίτερα ο αιγιαλός, σε μία χώρα που έχει δεκαέξι χιλιάδες χιλιόμετρα ακτές, με τρεις χιλιάδες μικρά και μεγάλα νησιά που έχουν ζήσει, έχουν αναπτυχθεί μέσα σ' αυτόν το χώρο, μπαίνουν σε αμφισβήτηση για τους λόγους που το παρόν νομοσχέδιο, ιδιαίτερα στο άρθρο 2, αναφέρει τον όρο «αξιοποίηση», ο οποίος όμως δεν συμπεριλαμβάνει και δεν αφήνει κυρίαρχο αυτό που η χρήση συνταγματικά είναι αποδεκτή, η κοινή χρήση. Τα υπόλοιπα μπαίνουν κατ' εξαίρεση, όπως τονίστηκε, και όχι ως κερκόπορτα αυθαιρεσιών και καταστρατηγήσεων του νόμου που εξαγγέλλετε.

Το παρόν νομοσχέδιο, όπως τονίστηκε και χθες, αλλάζει φιλοσοφία.

Μέχρι σήμερα ο αιγιαλός και η παραλία από κοινόχρηστος χώρος που τον απολαμβάνει το κοινωνικό σύνολο, χωρίς να τον καταστρέφει και τον κληρονομεί στις επόμενες γενιές και ανήκει ιδιοκτησιακά στο ελληνικό κράτος, χάνει αυτήν την ιδιότητα. Και ο ιδιοκτήτης, που είναι το κράτος, αποκτά τη νοοτροπία του ιδιοκτήτη παραλιακών οικοπέδων που ενδιαφέρεται να τα αξιοποιήσει με στόχο το κέρδος, τη συναλλαγή το αλισβέρισι, τις συμφωνίες, τις εξαρτήσεις και όχι τον κοινόχρηστο χαρακτήρα.

Έτσι, το αίσθημα του πολίτη ότι τουλάχιστον ο αιγιαλός του ανήκει, περιορίζεται σημαντικά με το παρόν νομοσχέδιο. Βέβαια κάνατε αρκετές τροποποιήσεις μετά από την αγανάκτηση, την αντίδραση των συναδέλφων και αυτό το θεωρούμε θετικό. Αλλά η φιλοσοφία και η αντίληψη παραμένει ότι μέσα στο κέρδος, μέσα στη σκοπιμότητα, μέσα στις σύγχρονες, ενδεχομένως, ανάγκες, θυσιάζεται αυτό το αγαθό, το οποίο είναι βαθιά συνειδητοποιημένο από τον ελληνικό λαό.

Αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί ντροπή για τον πολιτισμό μας και για την ιστορία μας, για ένα λαό, όπως τονίσα, που είναι δεμένος με τις ακτές και τη θάλασσα, όπου αποτελούν φυσικό εθνικό κεφάλαιο και ουσιώδη παράγοντα της ποιοτικής ζωής όλων όσων ζουν στην Ελλάδα. Αυτό θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως στέρηση της ελευθερίας και των δικαιωμάτων του πολίτη. Είναι ντροπή ακόμα, γιατί και το καταδικασμένο καθεστώς της 21ης Απριλίου σεβάστηκε τον κοινόχρηστο αιγιαλό και την ελεύθερη πρόσβαση στις ακτές. Και είναι σημαντικό να τονιστεί στην Αίθουσα αυτή ότι ιδιαίτερα σε τουριστικές περιοχές, μέσα σ' αυτές είναι και η Κέρκυρα, οι ιδιοκτησίες οι οποίες μεσολαβούν σε υψηλή τιμή αξίας γης, εμποδίζουν πολλές φορές την πρόσβαση προς τις παραλίες. Κανείς δεν αρνείται ότι ενδεχομένως θα πρέπει να γίνουν σημαντικές και εντοπισμένες παρεμβάσεις σε σημεία που θα αξιοποιηθούν και θα βελτιώσουν το χώρο ή μέρος παραλίας μιας ξενοδοχειακής μονάδας. Η έννοια όμως του κοινόχρηστου του αιγιαλού, έστω και με πρόσβαση από τη θάλασσα πρέπει να περιγράφεται πολύ καθαρά μέσα στο νομοσχέδιο, γιατί αυτό είναι αναφαίρετο δικαίωμα του ελληνικού λαού ή και όλων των πολιτών που ζουν σ' αυτόν τον τόπο και δεν πρέπει να το στερήσει κανείς.

Στο άρθρο 2 ο αιγιαλός ως κοινόχρηστος χώρος μπορεί να αξιοποιηθεί για να βελτιωθεί η χρήση του, χωρίς όμως να χάσει τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του. Έτσι, στο άρθρο 2 παράγρα-

φος 3 αίρεται η απαγόρευση δόμησης στον αιγιαλό και την παραλία, η οποία οφείλει να μπει στη βάση του κοινωνικού ελέγχου και των ειδικών ως προς το παράκτιο περιβάλλον.

Συμφωνώ με την άποψη ότι την ευθύνη για τη χάραξη του αιγιαλού πρέπει να την έχει η πολιτεία με τη διευρυμένη επιτροπή την οποία προτείνετε, χωρίς να αποκλείεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία γνωρίζει τα τοπικά θέματα σε κάθε περιοχή. Η αποζημίωση η οποία αναφέρεται στα άρθρα δεν θα πρέπει να φορτώνεται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία δεν έχει και πόρους.

Στο άρθρο 5 παράγραφοι 9 έως 10 καθιερώνεται ο διαρκής επανακαθορισμός των ακτών με απλή αίτηση από οποιονδήποτε ενδιαφερόμενο που μπορεί να οδηγήσει σε συνεχή μείωση της παραλιακής ζώνης.

Στο άρθρο 13 η χρήση του αιγιαλού και της παραλίας για εκμίσθωση μέσων αναψυχής ή καθισμάτων οφείλει με σαφήνεια να περιγραφεί. Όπως γνωρίζετε σήμερα τις παραλίες τις διαχειρίζεται συνήθως η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δίνονται σε πολίτες οι οποίοι έχουν ανάγκη για εργασία ή έχουν άλλα προβλήματα, να χρησιμοποιούν καθίσματα στην περιοχή, ομπρέλες ή και άλλα μέσα αναψυχής. Η απόσταση των εκατό μέτρων δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και θα πρέπει να περιοριστεί τουλάχιστον στα είκοσι μέτρα. Η έκταση των πεντακοσίων τετραγωνικών μέτρων παραχώρησης πιστεύω ότι είναι πολύ μεγάλη. Θα πρέπει να είναι μικρότερη. Θα πρέπει να επικρατήσει η αντίληψη ότι αυτοί οι χώροι που νοικιάζονται σε όποιους νοικιάζονται δεν είναι ιδιόκτητοι χώροι, αλλά έχουν δημόσιο και κοινόχρηστο χαρακτήρα.

Η παραχώρηση του αιγιαλού και της παραλίας στις όμορες ξενοδοχειακές επιχειρήσεις θα πρέπει να μην ακυρώνει τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού.

Επίσης, θα πρέπει να υπάρξει διευκρίνιση εάν ο αιγιαλός και η παραλία και κυρίως η παραλία, επεκτείνεται πέραν δημοσίων δρόμων που χωρίζουν αυτήν την περιοχή από ιδιοκτησίες. Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να καθοριστεί, γιατί θα δημιουργήσει πάρα πολλά προβλήματα και θα αναγκάσει πολλούς ιδιοκτήτες να καταφύγουν στη δικαιοσύνη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το 1983 το ΥΠΕΧΩΔΕ με Υπουργό τον αείμνηστο Αντώνη Τρίτση ξεκίνησε μια προσπάθεια με τον οικιστικό νόμο 1337/83 και την επιχείρηση πολεοδομικής ανασυγκρότησης για να βάλει μια τάξη στα πολεοδομικά θέματα και να σταματήσει (αυτό βέβαια χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια, γιατί ήταν ένα κοινωνικό φαινόμενο το οποίο είχε εξαπλωθεί σε όλη την Ελλάδα εκείνη την εποχή) το χάος των Ελλήνων πρώτα να κτίζουν και μετά να εντάσσουμε τις πόλεις στο σχέδιο πόλεως. Δηλαδή όλες αυτές τις πυκνοδομημένες και αραιοδομημένες περιοχές αυθαιρέτων που είχαμε μέχρι το 1981 στη χώρα μας να μπορέσουμε να τις διευθετήσουμε πολεοδομικά και αυτές οι περιοχές που ουσιαστικά ήταν εκτός σχεδίου πόλεως, ήταν αυθαίρετες να αποκτήσουν τα στοιχειώδη έργα υποδομής και τη στοιχειώδη ποιότητα ζωής που απαιτούσε ο ελληνικός λαός.

Αυτή η πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που ξεκίνησε το 1983 με τον οικιστικό νόμο 1337 αλλά και με μεγάλα προγράμματα που χρηματοδοτήθηκαν από τις δημόσιες επενδύσεις είχαν έναν από τους στόχους τις ανοικτές ακτές. Τι σήμαινε αυτό; Πολλοί γνωρίζουμε ότι μέχρι τότε οι ακτές στη χώρα μας που είναι περίπου δεκαέξι χιλιάδες χιλιόμετρα –είναι το μεγαλύτερο μήκος ακτών απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης– είχαν προβλήματα πρόσβασης και διέλευσης των πολιτών. Και βέβαια τότε άρχισε αυτή η μεγάλη προσπάθεια, στην οποία βοήθησαν και οι πολίτες και η Τοπική Αυτοδιοίκηση και όλοι οι οργανωμένοι φορείς πολιτών να μπορέσουμε σιγά σιγά να δώσουμε τη δυνατότητα στο συνταγματικό δικαίωμα του πολίτη να κατεβαίνει στις ακτές και να κινείται κατά μήκος αυτών.

Αυτή ήταν μια συγκεκριμένη πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ εκείνη την εποχή που οι ενέργειες της συνεχίζονται μέχρι σήμερα, γιατί βέβαια δεν είναι δυνατόν ένα καθεστώς που

είχε δημιουργηθεί επί δεκαετίες πριν να μπορέσει σε λίγα χρόνια να αποκατασταθεί και να δώσουμε τη δυνατότητα στους πολίτες να έχουν την ελεύθερη πρόσβαση, αλλά και την ελεύθερη διακίνηση στις ακτές.

Σήμερα συζητάμε ένα σχέδιο νόμου μετά δεκαοκτώ χρόνια από το 1983 που αφορά τα θέματα του αιγιαλού και της παραλίας. Η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι καθυστερήσαμε πολύ να φέρουμε αυτό το νομοσχέδιο το οποίο εντάσσεται στην πολιτική βούληση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να διευθετήσουμε όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με τις αυθαίρετες πόλεις, αλλά και τον αιγιαλό και την παραλία, ένα αγαθό που πρέπει να απολαμβάνουν όλοι οι πολίτες της χώρας.

Επειδή όμως ποτέ δεν είναι αργά, πιστεύω ότι με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα και το οποίο για να έρθει στη Βουλή να συζητηθεί πέρασε από πολλές δημόσιες κρίσεις όχι μόνο στο ελληνικό Κοινοβούλιο αλλά και στην ελληνική κοινωνία λαμβάνοντας υπόψη και τα σημερινά κοινωνικά, οικονομικά, πολεοδομικά, χωροταξικά δεδομένα της χώρας μας, μπορεί και πρέπει –το τονίζω– να ρυθμίσουμε εκκρεμότητες οι οποίες υπάρχουν στις ζώνες του αιγιαλού και της παραλίας από το 1940 που είχαμε τον πρώτο νόμο 2344. Όμως κυρίως –τονίζω το «κυρίως»– ρυθμίζει ζητήματα που δίνουν την προοπτική και την πολιτική κατεύθυνση το πώς θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε από δω και πέρα ζητήματα που αφορούν τόσο στην προστασία και την αξιοποίηση αυτού του ζωτικού χώρου του αιγιαλού και της παραλίας που θα πρέπει να απολαμβάνουν και σε πρόσβαση και σε διέλευση, όλοι οι πολίτες όσο και στην ανάπτυξη της χώρας.

Πιστεύω ότι εκτός από την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών και τη μετακίνηση, τη διέλευση, όπως θέλετε έσπε την, κατά μήκος της παραλίας, αυτός ο νόμος ρυθμίζει και ζητήματα της χρήσης του αιγιαλού και της παραλίας σε περιπτώσεις που έχουμε εθνικούς, περιβαλλοντικούς και πολιτιστικούς λόγους, να προστατεύσουμε δηλαδή αρχαιότητες. Γιατί υπάρχουν και αρχαιότητες δίπλα στη θάλασσα. Επίσης δίνουμε τη δυνατότητα και στον τουρισμό με διατάξεις που αναφέρονται στο πώς κατασκευάζονται ιδιωτικές μαρίνες ή λιμάνια ή ακόμη και πώς τοποθετούνται τα ξενοδοχειακά συγκροτήματα σε σχέση με τη γραμμή αιγιαλού και παραλίας, για να μπορέσουμε να αποκτήσουμε την υποδομή που χρειάζεται η χώρα μας και να την αναπτύξουμε. Γιατί η θάλασσα είναι ένα βασικό στοιχείο ανάπτυξης της χώρας μας. Στη θάλασσα στηρίζεται και αναπτύσσεται ένα μεγάλο μέρος της τουριστικής δραστηριότητας της χώρας μας. Αυτό θα πρέπει να το προσέξουμε ιδιαίτερα. Πιστεύω ότι μέσα από τις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτό επισημαίνεται ιδιαίτερα.

Για να μη μακρηγορήσω περισσότερο στα γενικότερα θέματα και επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να κάνω κάποιες επισημάνσεις σε δύο-τρία άρθρα.

Όσον αφορά το άρθρο 3 που αναφέρεται στην επιτροπή, επειδή δίνουμε σημαντικό ρόλο στα θέματα του αιγιαλού και της παραλίας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, πιστεύω και προτείνω το εξής: Η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα πρέπει να συμμετέχει στον καθορισμό του αιγιαλού και της παραλίας. Γι' αυτό προτείνω στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 3 να προστεθεί και ένα ακόμη μέλος, που να είναι ο διευθυντής της Τεχνικής Υπηρεσίας του αρμόδιου δήμου. Εσείς προσθέσατε τον περιφερειακό διευθυντή. Πιστεύω, όμως, ότι θα πρέπει και η τοπική αυτοδιοίκηση να έχει λόγο στα θέματα αυτά.

Τέλος, μια παρατήρηση να κάνω στο άρθρο 7 παράγραφος 5 που αναφέρεται στη σχέση της γραμμής αιγιαλού και παραλίας με το πολεοδομικό μέρος. Λέει η παράγραφος 5 «όπου υφίσταται σχέδιο πόλεως, η οριογραμμή της παραλίας δεν μπορεί να υπερβεί την εγκεκριμένη γραμμή δόμησης». Ο πολεοδομικός όρος που χρησιμοποιούμε είναι η οικοδομική γραμμή, δεν είναι η εγκεκριμένη γραμμή δόμησης. Επομένως εκεί πρέπει να προστεθεί «οικοδομική γραμμή». Παρακάτω λέει η παράγραφος 5: «Κατά την έγκριση ή επέκταση σχεδίων πόλεων η γραμμή δόμησης σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να υπερβεί την οριογραμμή της παραλίας». Εδώ θα πρότεινα η «γραμμή δόμησης» να αντικατασταθεί με την «εγκεκριμένη οικοδομική ή ρυμοτομι-

κή γραμμή» γιατί στην πολεοδομία χρησιμοποιούμε δύο γραμμές, την οικοδομική γραμμή και τη ρυμοτομική γραμμή ή τη ρυμοτομική γραμμή όταν αυτές οι δύο γραμμές ταυτίζονται. Υπάρχουν δηλαδή περιπτώσεις που σε σχέδια πόλεως δεν έχουμε πρασιά αλλά έχουμε μια ταύτιση της ρυμοτομικής με την οικοδομική γραμμή. Πιστεύω ότι στην περίπτωση που έχουμε έγκριση ή επέκταση σχεδίων πόλεων, θα πρέπει να αναφερθούμε σε σχέση με τη ζώνη της παραλίας, σε οικοδομική και ρυμοτομική γραμμή.

Στους παραδοσιακούς οικισμούς που χρησιμοποιούμε τη γραμμή δόμησης όπως αυτή νομίμως έχει διαμορφωθεί ή σε οικισμούς με πληθυσμού κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους, δεν υπάρχουν γραμμές δόμησης που έχουν νόμιμα διαμορφωθεί. Υπάρχουν γραμμές με κτίσματα τα οποία νομίμως υφίστανται. Είναι κτίσματα νομίμως υφιστάμενα. Γι' αυτό προτείνω η φράση «νομίμως έχει διαμορφωθεί» να γίνει «όπως αυτή έχει διαμορφωθεί με κτίσματα νομίμως υφιστάμενα». Και νομίμως υφιστάμενα κτίσματα θεωρούμε αυτά που έχουν χτιστεί προ του πρώτου ΓΟΚ που είναι το 1955.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Αρσένης έχει το λόγο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή ο χρόνος είναι περιορισμένος, θα σταθώ και εγώ σε τρία μόνο σχόλια όσον αφορά τα άρθρα 2, 5 και 16.

Δεν θα συμφωνήσω με το συνάδελφο κ. Παυλόπουλο, γιατί πραγματικά πιστεύω ότι η νέα διατύπωση που ανακοίνωσε ο κύριος Υφυπουργός εμπεριέχει σημαντικές αλλαγές από το αρχικό κείμενο. Οι αλλαγές αυτές είναι πράγματι σημαντικές, αλλά δεν καλύπτουν όλο το έδαφος που πίστευα ότι θα μπορούσαν να καλύψουν. Πιστεύω ότι για να φτάσουμε σε μία διατύπωση του άρθρου 2 που θα είναι, κατά τη γνώμη μου, αποδεκτή, θα πρέπει να γίνουν περαιτέρω και κάποιες αλλαγές.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να κάνω κάποιες συγκεκριμένες παρατηρήσεις στο κείμενο του κυρίου Υφυπουργού. Διαβάζω από το κείμενό του: «Όσον αφορά στην πρώτη παράγραφο, έχουμε νομίζω συμφωνήσει όλοι ότι οι τελευταίες λέξεις θα είναι «το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται».

Όσον αφορά στη δεύτερη παράγραφο, δεν έχω καμία παρατήρηση. Είναι διακηρυκτική, αλλά είναι πολύ σημαντικό να το ανακοινώσουμε ευθύς εξαρχής.

Για την τρίτη παράγραφο θα επέλεγα και θα ξεχώριζα μόνο την πρώτη φράση και θα έλεγα ότι ο κύριος προορισμός των ζωνών αυτών είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση, προσθέτοντας: «των πολιτών προς αυτές». Αυτή θα είναι μία ξεχωριστή παράγραφος.

Λογικά μετά θα πρέπει, αφήνοντας τις άλλες φράσεις –θα επανέλθω σε αυτές– να πάμε στην τέταρτη παράγραφο. Διαβάζω το κείμενο: «Στον αιγιαλό, στην παραλία, την όχθη και την παρόχθια ζώνη δεν επιτρέπεται η κατασκευή κτισμάτων και εν γένει κατασκευασμάτων». Τελεία εκεί. Διαγράφουμε τις άλλες λέξεις.

Νέα, πέμπτη παράγραφος. Θα πρέπει να ασχοληθούμε τώρα με τις εξαιρέσεις. Εδώ έχουμε δύο εξαιρέσεις. Η μία είναι εξαίρεση για κοινωφελείς σκοπούς, για την εξυπηρέτηση υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος και ή άλλο είναι η απλή χρήση της παραλίας και του αιγιαλού για την εξυπηρέτηση των λουόμενων, των πολιτών κλπ. Αυτά νομίζω ότι πρέπει να τα ξεχωρίσουμε.

Προτείνω να πούμε το εξής στη νέα παράγραφο: «Κατ' εξαίρεση και για λόγους μόνο εθνικούς ή υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, επιτρέπεται η παραχώρηση απλής χρήσης, και η αξιοποίηση αιγιαλού και παραλίας, χωρίς όμως να αλλοιώνονται τα γενικά μορφολογικά στοιχεία του αιγιαλού και της παραλίας. Οι όροι της παραχώρησης και της χρήσης καθορίζονται με προεδρικό διάταγμα. Επιτρέπεται επίσης η παραχώρηση απλής χρήσης για την εξυπηρέτηση και αναψυχή του κοινού, ως ορίζεται στο άρθρο 13».

Με αυτόν τον τρόπο δεν χρειάζεται να εξειδικεύσουμε ποιο είναι το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον και δεν χρειάζεται να αναφερθούμε συγκεκριμένα σε κοινωφελείς περιβαλλοντικούς,

πολιτιστικούς σκοπούς, που ίσως μπερδεύουν το πράγμα. Καθορίζουμε ότι αυτά γίνονται μόνο κατ' εξαίρεση, γίνονται για την εξυπηρέτηση υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος και οι όροι καθορίζονται με προεδρικά διατάγματα, που καθορίζουν τις λεπτομέρειες.

Για την απλή χρήση γης, για τις ομπρέλες, δεν χρειάζεται να πάμε σ' αυτήν τη διαδικασία. Μπορούμε να ακολουθήσουμε την απλούστερη διαδικασία που προτείνεται στο άρθρο 13.

Νομίζω ότι με αυτές τις αλλαγές θα έχουμε φτάσει σε μία διατύπωση του άρθρου 2 που θα είναι γενικότερα αποδεκτή και θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε. Θα ήθελα να είχα τα σχόλια του κυρίου Υπουργού στις δικές μου παρατηρήσεις.

Το άρθρο 5 δίνει την εντύπωση ότι ουσιαστικά ασχολούμαστε με την οριοθέτηση του αιγιαλού και της παραλίας μόνο όταν κάποιοι ενδιαφέρονται συγκεκριμένα γι' αυτό. Νομίζω ότι το άρθρο 5 θα πρέπει να έχει μία παράγραφο, η οποία συγκεκριμένα θα λέει:

«Επισπεύδονται οι διαδικασίες για την οριοθέτηση του αιγιαλού και της παραλίας και για την κτηματογράφηση των περιοχών πλησίον του αιγιαλού και της παραλίας». Δηλαδή να δώσουμε μία προτεραιότητα στη διαδικασία του κτηματολογίου, ώστε να τελειώσει γρηγορότερα, μέχρι το τέλος του 2003. Για το χρονοδιάγραμμα δεν επιμένω, αλλά πάντως πρέπει να πούμε ότι με αυτό το νομοσχέδιο δίνουμε μία ώθηση στην οριοθέτηση του αιγιαλού. Φυσικά, για τις περιπτώσεις που υπάρχουν αιτήματα επιτροπή επιλαμβάνεται του συγκεκριμένου αιτήματος.

Όσον αφορά το άρθρο 16, δεν έχω συγκεκριμένες προτάσεις να κάνω, αλλά πιστεύω ότι το θέμα είναι υψίστης εθνικής σημασίας. Θα χρειαστεί να συζητηθεί επισταμένως από τη Βουλή. Καλό θα ήταν να διαθέσουμε ένα ειδικό σχέδιο νόμου, στο οποίο θα συζητήσουμε όλες τις διαστάσεις του θέματος, οικονομικές, πολιτιστικές, τουριστικές, τις εθνικές διαστάσεις και εκεί να δούμε μέσα από ποιες διαδικασίες και εθνικούς φορείς θα προχωρήσουμε σε μία εθνική πολιτική, που θα εμπεριέχει και τις ανάγκες της εθνικής μας άμυνας και τις αναπτυξιακές μας ανάγκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τσιπουριδής έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Οι παρατηρήσεις των συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες αναδεικνύουν την αδυναμία της πλειοψηφίας των Βουλευτών να κάνουν αποδεκτό αυτό το νομοσχέδιο.

Οι προτάσεις τις οποίες κάνατε, κύριε Υπουργέ, δεν μας δημιουργούν κανένα αίσθημα ασφάλειας. Η βασική κριτική παραμένει. Φοβούμεθα δε ότι με τη νέα διατύπωση κάνετε επιπλέον και ανενεργό αυτό το νομοσχέδιο, διότι τα κατ' εξαίρεση θα κληθούν να τα κρίνουν κάποιοι με τη δική τους λογική. Γνωρίζετε καλά ποια είναι η λογική του κράτους σε αυτήν την περίπτωση.

Σε αυτήν την επιτροπή καθορισμού του αιγιαλού και της παραλίας γιατί δεν πρέπει να υπάρχει και ένας εκπρόσωπος των Ο.Τ.Α. της περιοχής ή των επιμελητηρίων, δηλαδή φορέων οι οποίοι έχουν μία ανεξαρτησία και δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι της νομαρχίας ή της περιφέρειας. Ακόμη, καλώς κάνετε και δέχεσθε να προσθέσετε το Υπουργείο Αιγαίου, αλλά υπάρχει και το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Έχουμε χιλιόμετρα ακτών στη Μακεδονία και στη Θράκη αλλά και νησιά. Παρακαλώ με τη λογική με την οποία προσετέθη το Υπουργείο Αιγαίου να προσθέσετε το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης.

Τέλος, παρά την όποια προσπάθεια κάνετε για να ικανοποιήσετε αντιδράσεις συναδέλφων της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, είναι προφανές ότι δεν δημιουργείτε την ασφάλεια. Το νομοσχέδιο αυτό δεν θα είναι ούτε Αττίλας, όπως ελέγχθη, ούτε επικίνδυνο. Θα επαναλάβω όμως έναν όρο που είπε ο κ. Παπαγεωργόπουλος, όρο ιδιαίτερα επιτυχή. Είναι ένα νομοσχέδιο «ξεφωνημένο». Φοβάμαι ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα έχουμε να λογοδοτήσουμε σε αυτούς που έρχονται, όχι μόνο όσοι θα το ψηφίσουμε στο πλαίσιο μιας κοινοβουλευτικής πειθαρχίας, αλλά και όλοι οι άλλοι που μετέχουμε σε αυτήν την κοινοβουλευτική διαδικασία και που θα το καταψηφίσουμε.

Υπάρχει ακόμα καιρός μέσα σε μια λογική που λέει ότι ο καθείς δικαιούται να κάνει και λάθη, δικαιούται να κάνει και σφάλματα...

Σε ποιον όμως ομιλώ, κύριε Πρόεδρε; Ο κύριος Υπουργός λείπει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εντάξει, κύριε Τσιτουριδίδη. Είναι και λογικό. Τώρα ας μη δημιουργούμε θέμα.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ: Δεν ομιλώ για τα Πρακτικά πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Στις παρατηρήσεις που κάνατε σε κάποια άρθρα ήταν παρών ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επειδή δεν μου αρέσει λοιπόν να μιλώ για τα Πρακτικά, σταματώ εδώ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Τσιτουριδίδη.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν τελειώσει οι πρωτολογίες. Ποιοι κύριοι συνάδελφοι θέλουν να δευτερολογήσουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ : Πού είναι ο κύριος Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα έρθει ο κύριος Υπουργός. Τα διαδικαστικά να τα λύσουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Οι δευτερολογίες να έπονται της τοποθέτησής του κυρίου Υπουργού. Αν δεν ακούσουμε τον κύριο Υπουργό, τότε πώς θα δευτερολογήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μισό λεπτό, κύριε Βαρβιτσιώτη. Μη βιάζεσθε, μην προτρέχετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ακούσουμε τον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα τον ακούσετε τον κύριο Υπουργό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Δεν μπορούμε να καθορίσουμε εκ των προτέρων ποιοι θα δευτερολογήσουμε. Η ανάγκη θα προκύψει από την απάντηση του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όπως ξέρετε, έχετε και έναν Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο ο οποίος επικοινωνεί με το Προεδρείο. Φαίνεται όμως ότι δεν επικοινωνεί με τη δική σας κοινοβουλευτική ομάδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ : Αφήστε τα αυτά. Αφήστε τις ευφυΐες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μου είπε αυτά.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης και κάθεται στα υπουργικά έδρανα)

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Να βάζετε διαφημίσεις στα κενά!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ : Να βάλετε διαφήμιση για το τσίπουρο του Τυρνάβου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μην πίνετε, κύριε συνάδελφε, πολύ απ' αυτό γιατί παραλογίζεσθε. Και θεωρώ ότι δεν είναι σωστό ως νέος επιστήμονας να παραλογίζεσθε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ : Πρέπει να το δοκιμάσετε, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Όχι ευχαριστώ πολύ. Δεν θέλω, δεν παίρνω!

Ορίστε κύριε Υπουργέ έχετε το λόγο για να κάνετε κάποιες τροποποιήσεις και να κάνετε δεκτές κάποιες παρατηρήσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να κάνω μερικές παρατηρήσεις και να αποδεχθώ μερικές από τις παρατηρήσεις των συναδέλφων.

Άρθρο 1. Αποδεχόμαστε τη διόρθωση του όρου «περιβάλλει». Επομένως το άρθρο 1 παράγραφος 1 αναδιατυπώνεται ως εξής: «Αιγιαλός... είναι η ζώνη της ξηράς που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων τους».

Στο άρθρο 7 παράγραφος 5 είναι ορθή η παρατήρηση της κας Ξηροτύρη.

Στο άρθρο 7 παράγραφος 5 εκεί που λέει: «Στα δύο προηγούμενα εδάφια η γραμμή δόμησης προσδιορίζεται από την πολεοδομική αρχή» αντικαθίσταται ως εξής: «Στα δύο προ-

γούμενα εδάφια η γραμμή δόμησης προσδιορίζεται από τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος-Χωροταξίας (ΔΙΠΕΧΩ) της Γενικής Γραμματείας Περιφέρειας».

Επίσης αποδέχομαι από τις προτάσεις της κας Ξηροτύρη στο άρθρο 9 παράγραφος 1 εκεί που λέει: «τις φυσικές και λοιπές ενδείξεις» να προστεθεί μετά τη θ περίπτωση, περίπτωση «ι» που να λέει «Την ύπαρξη ευπαθών οικοσυστημάτων και προστατευόμενων περιοχών».

Συνεχίζουμε τις παρατηρήσεις της κας Ξηροτύρη. Η παράγραφος 4 του άρθρου 13 να μπει σαν παράγραφος 1 –είναι ορθή η παρατήρηση νομοτεχνικά- και η παράγραφος 4 γίνεται παράγραφος 1 και αναριθμούνται οι υπόλοιπες.

Επίσης στην παλιά παράγραφο 1 και τώρα 2 του άρθρου 13 προστίθεται: «πλην του αιγιαλού και παραλίας κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων, προστατευόμενων περιοχών, ευπαθών οικοσυστημάτων και ιδιαίτερου φυσικού κάλους και πολιτιστικού ενδιαφέροντος».

Στο άρθρο 15 παράγραφος 3 που λέει: «Η αξιοποίηση του αιγιαλού και της παραλίας με την παραχώρηση και την εκτέλεση έργων», δέχομαι να διορθωθεί και να γίνει: «Πρέπει να εξασφαλίζει και να μην εμποδίζει την ελεύθερη και απρόσκοπτη πρόσβαση των πολιτών στην παραλία». Δηλαδή, όχι μόνο αρνητικά να εμποδίζει, αλλά να εξασφαλίζει και ένα θετικό τρόπο. Είναι πολύ σωστή η παρατήρηση.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Να βάλετε «να μην παρακωλύει».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η πρόταση είναι «και να μην εμποδίζει».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Για την παράγραφο 6 του άρθρου 14, η παρατήρηση του κ. Κοντογιαννόπουλου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Την έκανε δεκτή αυτή και περιλαμβάνεται.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Την έκανε δεκτή.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Βιομηχανικές και τουριστικές εγκαταστάσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εν πάση περιπτώσει, δεν έχω άλλη παρατήρηση να κάνω. Μην μερδευτούμε έτσι με διάλογο. Σημείωσα ό,τι ήθελα να αποδεχθώ και τα έχω αποδεχθεί και πιστεύω ότι η συζήτηση στο πρώτο μέρος υπήρξε ιδιαίτερα εποικοδομητική. Πιστεύουμε πως ό,τι καλύτερο ήταν να δώσουμε, το έχουμε δώσει. Δεν έχω άλλες παρατηρήσεις να κάνω. Η χρησιμότητα των παρατηρήσεών σας ήταν πραγματικά χρήσιμη και κρίσιμη και ελπίζω ότι το παρόν τμήμα του νομοσχεδίου θα ψηφιστεί όπως ακριβώς διαμορφώθηκε με τη δική σας παρέμβαση.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Η διατύπωση του άρθρου 2 είναι οριστική;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δέχθηκε πενήντα τέσσερις παρατηρήσεις απ' ό,τι έχω σημειώσει. Είναι κάτι θετικό, βελτιωτικό για το νομοσχέδιο.

Ο κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι όλοι μπορούμε να ομολογήσουμε πως ο τρόπος με τον οποίο επεξεργαστήκαμε μέσα στο Κοινοβούλιο αυτό το νομοσχέδιο ήταν, θα έλεγα, διαφορετικός από το παρελθόν έως πρωτόγνωρος. Και αυτό το πρωτόγνωρο στοιχείο, νομίζω, έρχεται από τις πολλές παρατηρήσεις επί των άρθρων, των παραγράφων και των διατάξεων του σχεδίου νόμου που έγιναν κυρίως από την πλευρά της Συμπολίτευσης και βέβαια είναι σχεδόν αυτές που έγιναν και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης.

Αναγκάστηκα, κύριε Πρόεδρε, και εγώ ο ίδιος ως εισηγητής της Πλειοψηφίας να ζητήσω συγκεκριμένες αλλαγές από τον κύριο Υπουργό και αυτό ενδεχομένως να θεωρήθηκε μια ακραία συμπεριφορά, αλλά νομίζω ότι είναι μέσα στο έργο του Βουλευτού, άσχετα με το τι έχουμε συνηθίσει. Πρέπει να λέει ο Βουλευτής ελεύθερα τις απόψεις του, να τεκμηριώνει τις απόψεις του, ούτως ώστε να νομοθετούμε για το καλό του συνόλου.

Χθες, στα όσα έλεγε ο κ. Παυλόπουλος, εγώ σχεδόν συμφώνησα σε όλα. Έκανε συγκεκριμένες παρατηρήσεις. Εκείνο που

δεν καταλαβαίνω είναι γιατί σήμερα η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι τίποτε απολύτως δεν άλλαξε απ' αυτό το σχέδιο νόμου. Και μάλιστα υπήρξε και η συγκεκριμένη έκφραση «αντί για Αττίλας 1 έγινε Αττίλας 2».

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας): Μα, κύριε Κολιοπάνο...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Σας παρακαλώ, μη με διακόπτετε, γιατί έχω πολύ λίγο χρόνο. Όποιος θέλει, μπορεί να δευτερολογήσει. Αυτή ήταν η έκφραση του κ. Παυλόπουλου. Δεν ήσασταν εδώ, μη με διακόπτετε. Έχω πολύ λίγο χρόνο. Εγώ έχω το θάρρος της γνώμης μου εδώ. Λέω και τα υπέρ και τα κατά με τον κίνδυνο να παρεξηγηθώ κιόλας.

Τόνισα, κύριε Πρόεδρε, από την πρωτολογία μου, τις διαρκώς αυξανόμενες πιέσεις παγκόσμια πάνω στη ζώνη των ακτών και την ανάγκη προστασίας των ακτών ως ευπαθών οικοσυστημάτων. Γι' αυτό ζήτησα το άρθρο 2 να έχει μια τέτοια μορφή, να έχει μια τέτοια διατύπωση, να δώσουμε εκείνο που δεν μπορούσε ο νομοθέτης το 1940. Δεν υπήρχε καν αυτή η διάσταση των ευπαθών ακτών το 1940 και των πιέσεων, είτε οικιστικών είτε τουριστικών και οποιωνδήποτε άλλων αναπτυξιακών.

Έτσι, λοιπόν, όλοι χθες είπαμε ότι ένα κύριο ζήτημα είναι ο προσδιορισμός του σκοπού του γιγαλού. Και ο κ. Παυλόπουλος επέμεινε -και το σημείωσα σε δύο σημεία με τα οποία πράγματι συμφωνούσα- ότι πρέπει να τονιστεί «το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον» και ότι θα είναι «κατ' εξαίρεση» οι όποιες άλλες χρήσεις αποδεχτούμε πέραν του πρωταρχικού σκοπού, που είναι η επικοινωνία των πολιτών από τη θάλασσα προς τη στεριά και αντιθέτως. Νομίζω ότι αυτό διατυπώθηκε σήμερα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Επιπλέον, κύριε Πρόεδρε, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, αφαιρέθηκε και πολύ σωστά ο όρος «αξιοποιεί» και διαμορφώθηκε ως εξής: «ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο δημόσιο το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται».

Δεν νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει καλύτερη διατύπωση, ακόμα και αν αναφερθούμε στις διακηρύξεις του Ρίο και της «Ατζέντα 21». Νομίζω ότι και πίστευα ότι -χωρίς να αναφέρομαι στα υπόλοιπα που αμέσως θα κατονομάσω, στις επόμενες διαφοροποιήσεις από το αρχικό σχέδιο νόμου- αυτό θα κάλυπτε και την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Άρα λοιπόν, μετά από όλα αυτά, μετά από το γεγονός ότι δέχτηκε η Κυβέρνηση την κατάργηση της παραγράφου 7 του άρθρου 7 που παρέπεμπε σε δόμηση επί του αιγιαλού, την αποδοχή...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας.

...της κατάργησης της παραγράφου 4 και της παραγράφου 5 του άρθρου 12, όπου σχεδόν αναπολόγητα μιλούσε για επιχώσεις στον αιγιαλό, την κατάργηση της παραγράφου 6 του άρθρου 16, όπου προβλεπόταν η γεφύρωση ανάμεσα στον αιγιαλό και σε κάποια νησίδια προφανώς μέσα στη θάλασσα, την εκ νέου διατύπωση του άρθρου 10 και πολλών άλλων άρθρων και παραγράφων που τέθηκαν από όλες τις πλευρές, δηλαδή και από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και από το Συνασπισμό και από τη Νέα Δημοκρατία, δεν μπορώ να ερμηνεύσω τη θέση της Νέας Δημοκρατίας ότι τίποτε δεν άλλαξε απ' αυτό το σχέδιο νόμου.

Η μόνη πιθανή εκδοχή και ερμηνεία, κατά την άποψή μου, είναι ότι μετά απ' όλα αυτά, μετά από μια τόσο γόνιμη και αποτελεσματική συζήτηση μέσα στο Κοινοβούλιο, παραμένει σε μία στείρα αντιπολιτευτική θέση και στάση παριστάνοντας τον μόνο που υπερασπίζεται το περιβάλλον σ' αυτήν τη χώρα.

Και η άλλη εκδοχή είναι να προσπαθήσει να δείξει αυτό που μερικοί προσπάθησαν να καλλιεργήσουν ότι όσα ειπώθηκαν κυρίως από την πλευρά της Συμπολίτευσης, από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, από εμένα ως εισηγητή και από άλλους συναδέλφους της Πλειοψηφίας, ήταν μία ανταρσία στο ΠΑΣΟΚ και τίποτε δεν άλλαξε. Απλά τώρα δηλαδή αναγκασθήκαμε να συμφωνήσουμε.

Άλλη εκδοχή δεν μπορεί να υπάρξει, κύριε Πρόεδρε. Αλλά

αυτό νομίζω ότι υπονομεύει την ίδια τη λειτουργία της νομοθετικής εργασίας, που ουσιαστικά αυτές τις ημέρες αποθεώθηκε. Διότι πράγματι ακούσαμε απόψεις και από τη Συμπολίτευση και από την Αντιπολίτευση που φαινόταν ότι ήταν αδύνατο να δεχθεί ο παριστάμενος Υφυπουργός κ. Φωτιάδης και όμως όλες αυτές ή, για να μην είμαι απόλυτος, σχεδόν όλες έγιναν αποδεκτές. Νομίζω, λοιπόν, ότι θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτική η τοποθέτηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας διότι, επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε -και κλείνω μ' αυτό- γνωρίσαμε ουσιαστικά μία καινούρια διαφορετική λειτουργία όχι για εντυπώσεις, όχι για ανταρσίες, αλλά για τη βελτίωση ενός πολύ σημαντικού σχεδίου νόμου που έχει να κάνει με τον αιγιαλό και την παραλία, με τη χάραξη του, αλλά και με την προστασία του από όσες παραβιάσεις έγιναν στο παρελθόν και από όσες, ενδεχομένως, αναμένονται να γίνουν στο μέλλον.

Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι πρέπει να δηλώσω την πλήρη ικανοποίησή μου διότι, τουλάχιστον σε προσωπική βάση, όλες οι παρατηρήσεις που έκανα για όλα τα άρθρα και τις παραγράφους έγιναν αποδεκτές, όπως έγιναν αποδεκτές και οι παρατηρήσεις πολλών άλλων συναδέλφων και θέλω να πω ότι σαφώς με όλη την καρδιά μου ψηφίζω αυτά τα άρθρα και πιστεύω ότι και η συνέχιση της συζήτησης των άρθρων την επόμενη Τρίτη από το 21 έως το τέλος θα τύχει την ίδια αντιμετώπιση από την Κυβέρνηση και από τον Υπουργό και θα δικαιώσει μια ουσιαστική προσπάθεια για νομοθετικό έργο ουσίας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Η Νέα Δημοκρατία έκανε με αίσθηση καθήκοντος, με συνείδηση αποστολής, όπως πάντα το χρέος της. Συνεισέφερε ουσιαστικά στο διάλογο. Δυστυχώς τα μείζονα δεν ακούστηκαν. Δεν θα έλεγα ότι ο κύριος Υπουργός ήταν εντελώς σιωπηλός, -πολιτικά μιλάω- ήταν απολύτως βαρήκοος όμως και επομένως ελάχιστα τριτεύοντα, λεπτομερή εδέχθη και δεν είχε και τη γενναιότητα σε σημαντικές παρεμβάσεις δικές μας να συνομολογήσει ότι ήταν δικές μας προτάσεις. Ήθελε να έχει τις δικές του γέφυρες με όποιους πολιτικούς σχηματισμούς ενδιαφέρονται να έχουν πολιτικά συνοικέσια. Δεν βαριέστε, οι μικροψυχίες αυτές δεν μας αφορούν.

Έχω να πω όμως το εξής. Είναι χαρακτηριστικό ότι ήρθε η ώρα η κομματική πειθαρχία να έρθει να ισοπεδώσει συνειδήσεις, να έρθει να πνίξει φωνές, να κάνει τις γενναίες φωνές διάρκειας μιας χρήσεως και μιας μέρας. Εμείς κατανοούμε τις δηλώσεις μετάνοιας που κατατίθενται, είναι ανθρώπινες και είναι λογικές, αλλά αυτό δεν νομιμοποιεί κανέναν να κάνει το δημόσιο κατάληγο κατά της Νέας Δημοκρατίας, η οποία στάθηκε στο ύψος της και αυτό που λέει το λέει υπερήφανα και ξέρει τι λέει και μετά λόγου γνώσεως αναφέρεται σ' αυτό. Επομένως βρείτε τα με τον εξομολόγο σας, αλλά μην αγγίζετε ζητήματα για τα οποία δεν νομιμοποιείστε να ασχολείστε.

Από εκεί και πέρα η Νέα Δημοκρατία δεν βάζει σε ένα ισοζύγιο μπακάλικου ισολογισμού: πήρες, έδωσες, τι βγαίνει πιο πάνω, τι βγαίνει πιο κάτω, να βγάλουμε θετικό υπόλοιπο στα κατάστιχα του ταμείου. Ξεχνάμε ότι η ratio, η ουσία, η πεμπτούσια, θα έλεγε κανείς, αυτού του νομοσχεδίου είναι ότι διαπραγματεύεται πράγματα εκτός συναλλαγής. Πράγματα εκτός συναλλαγής δεν μπαίνουν σε παλάντζα, δεν μπαίνουν σε συναλλαγή, δεν μπαίνουν σε ζύγι. Η βασική ουσία παραμένει αυτή, η φιλοσοφία του παραμένει αυτή η οποία αποδοκιμάστηκε από όλες τις πτέρυγες της Βουλής και η Νέα Δημοκρατία, όσον αφορά τα άρθρα από 1 μέχρι 17 τα καταψηφίζει όλα. Όσον αφορά όμως τα άρθρα 2, 11, 12, 13, 14 που αποτελούν το αυγό του φιδιού αυτής της φιλοσοφίας και τις προεκτάσεις του -το 2 είναι ο πυρήνας, τα άλλα είναι οι ακτίνες- θα δώσει με μία ονομαστική ψηφοφορία, την οποία αιτείται, την ευκαιρία να δούμε πού φωνές συνείδησης βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις πράξεις «αν κάποια λόγια λέγονται για να παίζουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εύκολη θεαματικότητα και ανέξοδη.

Έτσι λοιπόν ως τοποθετηθεί ο καθένας με τη συνείδησή του

και ας αναλάβει την ευθύνη του. Η Νέα Δημοκρατία και οι συνάδελφοι από τα άλλα δύο κόμματα της Αριστεράς, του Κ.Κ.Ε. και του Συνασπισμού, συνετάχθησαν σ' αυτήν την πρόταση και θα δώσουν την ευκαιρία στο Κοινοβούλιο να τοποθετηθεί μετά παρηρησίας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Κανελλή έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θεωρώ ότι μετά από τόσες ώρες αναλυτικής συζήτησης και αντεγκλήσεων επιτρέπεται στο Κομμουνιστικό Κόμμα και σε μένα προσωπικώς να ζητήσω πίστωση σε ό,τι αφορά τις παρατηρήσεις μας.

Και δεν θα το κάνω παρ' ότι αποσύρατε, αλλάξατε, αποδεχθήκατε και πιεστήκατε για τις θεμελιώδεις παρατηρήσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος από την πρώτη μέρα και κυρίως για τα ζητήματα τα οποία άπτονταν συνταγματικότητας, δυνατότητας παρερμηνειών και υποθήκευσης μέλλοντος.

Και δεν θα το κάνω για έναν πολύ συγκεκριμένο λόγο. Διότι δεν θέλω να δώσω, κύριε Πρόεδρε, το δικαίωμα στη Νέα Δημοκρατία να ισχυρίζεται ότι διά της οικολογικής κυρίως προστασίας, την οποία υπερτόνισε η συνάδελφος και εκπρόσωπος του Συνασπισμού –και την υπερτόνισε, διότι είναι κλασική πολιτική του κόμματός της και την υπερτόνισε με παρατηρήσεις, τις οποίες κάνατε αποδεκτές και ορθώς τις κάνατε, κατά τη γνώμη μας, αποδεκτές και δεν φοβούμαι να το διατυπώσω- ο πολιτικός στόχος των δικών μας παρατηρήσεων, του Κομμουνιστικού Κόμματος, ακόμα και αν συμπίπτουμε στο αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία, συνάδουν με μόνη την περιβαλλοντική προστασία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ θα είμαι πάρα πολύ σκληρή. Και θα είμαι σκληρή και προς το ΠΑΣΟΚ και προς τη Νέα Δημοκρατία. Μπορεί να συζητούμε για πάρα πολλά ζητήματα εδώ παραγνερρίζοντας την ουσιαστική πολιτική σκοπιμότητα και επιλογή του άρθρου 1 που επιτρέπει και για περιβαλλοντικούς λόγους –χρήσιμο να το σκεφτείτε και να το αναλογιστείτε- τη βαρύτερα των χρήσεων του αιγιαλού και της παραλίας που είναι το λιμάνι.

Και θεωρώ ότι οι υποχωρήσεις του Υπουργού, αγαπητέ συνάδελφε κύριε Κολιοπάνο, θα ήταν μικρότερες σε αυτήν την Αίθουσα, αν επί ζητημάτων επί των οποίων έγινε ουσιαστική συζήτηση στην επιτροπή, κορόνες του τύπου «Αττίλας» δεν είχαν τραβήξει την προσοχή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Και όντας άνθρωπος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης θεωρώ πολιτικά δραματικό το γεγονός ότι γίνονται αποδεκτές πάρα πολλές αλλαγές όχι για λόγους πολιτικής ουσίας, αλλά για λόγους πολιτικών εντυπώσεων και αντιμετώπισης του ενδεχόμενου ανταρσίας στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Λοιπόν, το βασικό και θεμελιώδες πολιτικό ζήτημα είναι ότι αποδέχεστε και τα δύο κόμματα την ύπαρξη και το φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης αύριο το πρωί ιδιοκτησίας και ακόμα και κληρονομικό δικαίωμα μεταβίβασης έργων μη αλλασσόμενων ανά πάσα στιγμή, γιατί το λιμάνι δεν είναι σπιτάκι που το γκρεμίζεις. Το λιμάνι είναι ένα έργο βαρύ με πυθμένες, με περιβάλλοντα χώρο, με ζώνη, με καθορισμό χρήσης, με εισερχόμενους, εξερχόμενους καλούς τε και κακούς, φορτοεκφόρτωση υλικών και όχι μόνο προσώπων, ενίοτε και άκρως επικινδύνων για το περιβάλλον και ενδεχομένως και για την υγεία του ελληνικού λαού.

Και όμως δεχθήκαμε ιδιωτικά λιμάνια υπό το πρόσχημα της αξιοποίησης. Και φωνάζουμε από την πρώτη μέρα ότι στο άρθρο 1 παράγραφος 9 είναι όλο το μυστικό αυτού του νομοσχεδίου, όλο το πολιτικό βάρος αυτού του νομοσχεδίου. Δεν έγινε συζήτηση γι' αυτό.

Τα υπόλοιπα ουσιαστικά πολιτικά μπαίνουν σε μια σφαίρα λεπτομερειών και λεπτομερών ρυθμίσεων. Οι ιδιώτες εξομοιώνονται, όπως έχετε αποδεχθεί πολιτικά να εξομοιωθούν. Ο Οργανισμός Λιμένος Πειραιώς ή ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης δεν είναι ιδιωτικοί οι φορείς πια; Από την ώρα που σ' ετούτο εδώ τον τόπο η δημόσια τάξη, το λιμενικό, το εμπόριο και οτιδήποτε άλλο συνεπάγεται κρατική λειτουργία θα τάσσο-

νται στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ιδιωτών...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ για ένα λεπτό μόνο την επιείκειά σας, κύριε Πρόεδρε.

...τα υπόλοιπα θα μπορούν να υποταγούν σε αυτόν το σκοπό.

Μία επισήμανση. Εφόσον είπατε ότι αυτή είναι η οριστική, κύριε Υπουργέ, διατύπωση που θέλετε για το άρθρο 2 σας επισημαίνω ότι αφαιρώντας τις λέξεις «εθνικούς ή εξωραϊστικούς σκοπούς» και αντικαθιστώντας τις με τις εξίσου φλυο –πιστέψτε με και ενδεχομένως δεν ξέρουμε τι μορφή θα πάρει- «περιβαλλοντικούς και πολιτιστικούς» δεν βελτιώθηκε, παρ' ότι είναι πολύ θετικό το εδάφιο 2 που προσθέσατε ότι η προστασία του οικοσυστήματος των ζωνών αυτών είναι ευθύνη του κράτους.

Για λόγους καθαρά γλωσσικά νομοτεχνικούς –ας μη μείνουμε στο πολιτικό περιεχόμενο εφόσον δεν το αλλάζετε- σας προτείνω τη διατήρηση της γενικής...

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δηλαδή;

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δηλαδή λέτε: «Κατ' εξαίρεση ο αιγιαλός, η παραλία, η όχθη και η παρόχθια ζώνη μπορεί να χρησιμεύσουν για κοινωφελείς, περιβαλλοντικούς και άλλους σκοπούς».

Στην προηγούμενη διατύπωση –δεν μιλάω για το περιεχόμενο- λέγατε «να χρησιμεύσουν προς εξυπηρέτηση κοινωφελών, περιβαλλοντικών και πολιτιστικών σκοπών». Κρατείστε το για να απέχει τουλάχιστον λεκτικά από την αντίληψη «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Νομοτεχνικά, χρησιμεύουν για σκοπούς ή χρησιμεύουν για να εξυπηρετούν σκοπούς; Η προηγούμενη διατύπωση ήταν όχι μόνο νομικά, αλλά αν θέλετε, και αισθητικά, πολιτικά αρτιότερη. Δεν θα χαλάσει ο κόσμος με το να διατηρήσετε τη γενική του προηγούμενου άρθρου, βαστώντας το περιεχόμενο έτσι όπως έχετε επιλέξει.

Δεν θα ήθελα να μείνω χωρίς θετική παρατήρηση. Η κατ' εξοχήν αντισυνταγματική παρέκλυση και άρνηση σ' αυτό το νομοσχέδιο ήταν μία, κατά την άποψή μας. Σας το είχαμε επισημάνει. Θα το δούμε στα επόμενα άρθρα. Ήταν η παράγραφος 7 του άρθρου 7. Ευτυχώς την τραβήξατε. Από την πρώτη μέρα, από την πρωτολογία επιμέναμε ότι εκεί, η διαστρέβλωση, αν θέλετε, οποιουδήποτε σκοπού ή οποιασδήποτε πρόθεσης, μπορούσε να καλυφθεί πίσω απ' αυτήν την παράγραφο. Είναι προς τιμή σας.

Αλλά αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ –και μ' αυτό κλείνω- το εξής. Κάναμε τόση συζήτηση εδώ και έγινε πολλές θόρυβος, χρειάστηκαν πολλές κορόνες, πολλές ένταση, πολλοί χαρακτηρισμοί, για να αποδεχθείτε μετά κόπων και βασάνων αυτά που είναι στην πραγματικότητα τα αντισυνταγματικά θεμέλια του νομοσχεδίου. Και όμως ψηφίσαμε για την αντισυνταγματικότητα.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, γιατί φωνάζαμε; Θελήσατε μόνος σας και περιορίσατε την ερμηνεία της αντισυνταγματικότητας του άρθρου 2, με αν θέλετε μη διευκρινιστική ένταση από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας. Αλλά ξέρετε ότι η διαδεδομένη αντισυνταγματικότητα ή η κινούμενη στα όρια της αντισυνταγματικότητας φύση αυτού του νομοσχεδίου εμπεριείχετο και σε άλλο άρθρο. Σ' αυτά τα άρθρα, αφού ψηφίσαμε στην ένσταση της αντισυνταγματικότητας, μετά τα αφαιρέσατε.

Επιτρέψτε μου να σας πω –μπορεί να έχω μόνο δύο χρόνια στο Κοινοβούλιο- ότι αισθάνομαι ότι εκούσια άκουσα υποχρεώθηκε να παίξω ένα πολιτικό παιχνίδι, το οποίο δεν θα επιθυμούσα καθόλου. Θα προτιμούσα να το είχατε αποδεχθεί ευθύς εξαρχής, να το έχετε αφαιρέσει ευθύς εξαρχής και να μην αναγκαστούμε να ψηφίζουμε για αντισυνταγματικότητα για να παρακάμψουμε σοβαρά ζητήματα, όπως είναι το Σύνταγμα και η αντισυνταγματικότητα και να καταφύγουμε στην επιδιόρθωση και απόσυρση ζητημάτων του νομοσχεδίου, τα οποία είναι όντως αντισυνταγματικά. Αυτό το παιχνίδι ειλικρινώς δεν επιθυμώ να το ξαναπαίξω εντός του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο.

Έχετε πέντε λεπτά, κυρία Ξηροτύρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Θα χρειαστώ λίγο περισσότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Από την αρχική μου τοποθέτηση στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών –και θυμάμαι μάλιστα επειδή μιλούσα τελευταία, ότι μιλούσα σε ένα ακροατήριο δύο-τριών συναδέλφων και του κυρίου Υπουργού και παρατράβηξα λίγο το χρόνο- υπήρχαν όλες αυτές οι παρατηρήσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Πάντως εγώ σας άκουσα με προσοχή και τις έκανα δεκτές.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εν πάση περιπτώσει, μετά από αγώνα δεκαπέντε ημερών.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και εμένα με αγνοήσατε μετά προσοχής και μετά πλειστής όσης επιμελείας.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Και τότε είχα συνοψίσει σε δύο μεγάλα θέματα την αντίθεσή μου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Γάμος πάει να γίνει.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι δεν υπάρχουν συνοικέσια, γι' αυτό θα επιμείνω στην αρχική μου παρατήρηση.

Δύο ήταν οι βασικές επισημάνσεις που είχα κάνει από την αρχή. Πρώτον, ότι το νομοσχέδιο δεν είχε καμία σχέση με τον τίτλο του, με την προστασία του περιβάλλοντος διότι είχε διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες συνέβαινε ακριβώς το αντίθετο.

Δεύτερον, όπως το είχαμε επισημάνει και σε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας, τη στιγμή που ο φορέας εκμετάλλευσης και μάλιστα δύο σημαντικών, των μεγαλύτερων λιμανιών της χώρας, τείνει πολύ γρήγορα να γίνει ιδιωτικός, δεν μπορεί να παραμένει ο ορισμός του άρθρου 1 ως έχει και από την άλλη πλευρά να συζητάμε για διασφάλιση του δημόσιου συμφέροντος ή τώρα, ένας λόγος παραπάνω, του υπέρτατου δημόσιου συμφέροντος.

Σ' αυτό το θέμα δεν άλλαξε τίποτε και σ' αυτό το θέμα η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν είπε τίποτε. Δεν είναι δυνατόν –σας το τόνισα πολλές φορές στην ομιλία μου- να υπάρχουν από και πέρα έτσι διατυπωμένα τα άρθρα 17, 18, 19 και 21, που θα συζητήσουμε.

Όσον αφορά τώρα το θέμα της βελτίωσης του νομοσχεδίου για τα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος. Θα έλεγα ότι το άρθρο 2 βελτιώθηκε αρκετά. Η προσθήκη της παραγράφου 2 είναι πολύ σημαντική. Παρ' όλα αυτά το νομοσχέδιο θέλει σε όλα του τα άρθρα –όπως ήδη έκανα κάποιες νομοτεχνικές παρατηρήσεις και τις αποδέχθηκε ο κύριος Υπουργός- κάθε φορά να τονίζεται αυτή η βούληση του νομοθέτη να προστατεύεται το περιβάλλον, τα ευπαθή συστήματα τον κοινόχρηστο χώρο.

Θα έλεγα ότι ακόμη και στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 να τονίσουμε πάλι εφόσον δεν θίγονται όλα αυτά τα οποία γράφει η παράγραφος 2 του άρθρου 2. Ο τρόπος με τον οποίο διαχώρισε ο κ. Αρσένης, τις παραγράφους και τα θέματα στο άρθρο 2 με βρίσκει σύμφωνη. Δηλαδή θα έλεγα ότι τελικά αν δεχθούμε αυτό το διαχωρισμό, ούτως ώστε να διευκρινίζονται καλύτερα οι περιβαλλοντικοί σκοποί και αν αφαιρέσουμε εντελώς –σας το είχα πει από την αρχή, κύριε Υπουργέ- τον όρο πολιτιστικό, γιατί σηκώνει πολύ νερό και αλάτι αυτό και σας έφερα μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα από την περιοχή μου, νομίζω ότι το άρθρο 2 θα μπορούσε να γίνει αποδεκτό.

Υπάρχουν άλλες βασικές παρατηρήσεις και στο άρθρο 7, αλλά κυρίως στο άρθρο 11, στο άρθρο 12 και στο άρθρο 14 που πραγματικά το καταλαβαίνω ότι δεν γίνονται αποδεκτές, γιατί ορισμένοι σκοποί του νομοσχεδίου που εξακολουθούν να υπάρχουν πρέπει να εκπληρωθούν. Γι' αυτό εμείς δεν θα συμφωνήσουμε με το νομοσχέδιο, παρ' όλο που ήθελα και εγώ πραγματικά να τονίσω ότι αυτή τη φορά η διαδικασία της συζήτησης ήταν πάρα πολύ καλή απ' όλα τα κόμματα. Ήταν η πρώτη φορά που δεν αισθάνθηκα, εδώ και ενάμιση χρόνο που είμαι Βουλευτής ότι πήγε χαμένος ο κόπος μου. Κάνουμε πάντα πολύ μεγάλο κόπο, τοποθετούμεθα και επί της αρχής αλλά και στις τεχνικές και νομικές λεπτομέρειες ενός νομοσχεδίου, αλλά συνήθως τουλάχιστον τα δύο μικρά κόμματα ούτε μας παρακολουθούν αλλά ούτε και στο τέλος αναφέρονται στις παρατηρήσεις μας και δεν υιοθετούν τίποτα τις περισσότερες φορές. Εάν και σε

άλλα νομοσχέδια συνέβαινε όπως τώρα και από τη Συμπολίτευση και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και από τα άλλα δύο κόμματα της Αριστεράς να προσεγγίζουμε με περισσότερη λεπτομέρεια σε ορισμένες διατάξεις, έστω αν διαφωνούμε σε κάποια άλλα θέματα επί της αρχής, τα νομοσχέδια πράγματι θα ήταν καλύτερα. Και αυτό το νομοσχέδιο, ως προς αυτό το σημείο θα έλεγα ότι βελτιώθηκε σημαντικά και πραγματικά όπως είπε και ο συνάδελφος κ. Κολιοπάνος, που τράβηξε και σήκωσε ένα πολύ μεγάλο βάρος στην παράταξή του. Πραγματικά θα μπορούσαμε να μιλήσουμε σιγά σιγά για μια αναβάθμιση έστω της κοινοβουλευτικής μας δουλειάς και του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως έχω ενημερωθεί, έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Παυλόπουλος, ο κ. Βαρβιτσιώτης, ο κ. Παυλίδης και ο κύριος Υπουργός. Το Σώμα είναι καταπονημένο, γι' αυτό νομίζω ότι ένα με δύο λεπτά....

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Όχι, όχι, το χρόνο που δικαιούμαστε θέλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καλώς, κύριε Βαρβιτσιώτη, μην αντιδράτε. Δεν πρόκειται να σας στερήσει κανένας, κανένα δικαίωμα.

Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να διευκρινίσω ορισμένα πράγματα τα οποία αφορούν και τη διαδικασία και την ουσία. Το ότι υπήρξαν ορισμένες υποχωρήσεις εκ μέρους του Υπουργού, αυτό είναι αλήθεια. Το ζήτημα είναι τι ακριβώς αντιπροσωπεύουν οι υποχωρήσεις αυτές. Σε ότι αφορά την ουσία του νομοσχεδίου και τις βασικές αντιρρήσεις που υπάρχουν για την αντισυνταγματικότητά του, απολύτως τίποτα.

Και το λέω αυτό για να μη δημιουργείται καμία εντύπωση. Εγώ αντιλαμβάνομαι το πρόβλημα το οποίο ίσως ο εισηγητής να αντιμετωπίζει εξαιτίας του ότι πήρε ορισμένες θέσεις που αφορούν τα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ. Αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Επί της ουσίας οι βελτιώσεις είναι τόσο ήσσονος σημασίας, ώστε δεν θα δικαιολογούσαν ούτε καν να αναφερθούν. Και εξηγούμε αμέσως γιατί. Όταν λέμε ότι η βασικότερη αιτίαση την οποία έχουμε σε σχέση μ' αυτό το νομοσχέδιο είναι ότι επιτρέπει, εν όψει της επίκλησης υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, οιαδήποτε παρέμβαση και ότι αυτό γίνεται χωρίς εγγυήσεις, αυτό εξακολουθεί να παραμένει. Ξαναδιαβάξω λοιπόν στον κύριο Υπουργό όταν στο νέο «άρθρο 2» λέει ότι ο κύριος προορισμός των ζωνών αυτών είναι η ελεύθερη και ακώλυτη πρόσβαση στις ακτές, γιατί δεν χρησιμοποιεί αυτό που είπαμε από την αρχή, δηλαδή ότι αποκλειστικός προορισμός είναι αυτός και μόνον κατ' εξαίρεση μπορεί να γίνεται το άλλο.

Δεύτερον, το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον έχει τη γνώμη ο κύριος Υπουργός –δεν ξέρω πόσα νομικά γνωρίζει- ότι αν δεν προσδιοριστεί επακριβώς, δεν αποτελεί κερκόπορτα για να μπει οτιδήποτε μέσα; Πώς προσδιορίζετε αυτό το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον; Του εξηγώ από προχθές που συζητάμε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι υπέρτερο δημόσιο συμφέρον χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό είτε από συγκεκριμένη νομοθετική διάταξη είτε από διάταγμα ιδίως, που περνά από επεξεργασία από το Συμβούλιο Επικρατείας, δεν νοείται. Αλλά τι κάναμε εμείς εδώ; Προσθέσαμε λέξεις, εξωραϊσαμε τα πράγματα και φεύγουμε ικανοποιημένοι;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Δεν μας είπατε χθες ότι υπάρχει συγκεκριμένη νομολογία;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως. Η νομολογία η συγκεκριμένη είναι η εξής. Το λέω για τον κ. Αρσένη. Η νομολογία λέει ότι πρέπει να προσδιορίζετε το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Πώς προσδιορίζετε αυτό; Ή με νόμο που ορίζει κάθε φορά ποιο είναι το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, ή με διάταγμα κατ' εξουσιοδότηση νόμου. Και μάλιστα αυτό αποτελεί μερίζονα εγγύηση, γιατί υπάρχει και επεξεργασία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ζήτησα να υπάρχει μέσα στη ρύθμιση ακριβώς στάθμιση συμφερόντων ως υποχρέωση και ειδική αιτιολογία για να αποτελεί στοιχείο του ακυρωτικού ελέγχου από το

Συμβούλιο Επικρατείας. Και δεν μπαίνει τίποτα. Και είμαστε ικανοποιημένοι γιατί μπήκε η φράση «υπέρτερο δημόσιο συμφέρον» και κάποιες διατυπώσεις που καμία σημασία δεν έχουν.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Δεν λέει τίποτα αυτή η διατύπωση λεκτική είναι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατόπιν τούτου, όχι απλώς εμμένουμε αλλά στη μεν τάση του Υπουργού να λέει ότι είχε την καλή πρόθεση να κάνει κάτι αλλά αυτά μπορούσε να κάνει, έχω να απαντήσω ότι ο δρόμος για την κόλαση, όπως έχει λεχθεί, είναι σπαρμένος με αγαθές προθέσεις. Σε ό,τι δε αφορά το γεγονός ότι υπάρχει πραγματικά η βούληση να γίνει κάτι αλλά δεν μπορούσε να γίνει τίποτε περισσότερο απ' αυτό που έγινε έχω να πω ότι ισχύει και στην περίπτωση αυτή το ότι ίσως «το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής». Το γιατί είναι ασθενής όμως έχω να πω ότι πίσω απ' αυτές τις διατάξεις, ανεξάρτητα από το τι σκέφτεται ο κύριος Υπουργός και δεν του καταλογίζω καμία πρόθεση ούτε θέλω να το κάνω, πίσω απ' αυτές τις διατάξεις κρύβονται συγκεκριμένοι οι οποίοι καλύπτονται. Συγκεκριμένες παρανομίες αιγιαλού και παραλίας, συγκεκριμένα ανομήματα, τα οποία νομιμοποιούνται. Και λυπούμαι γι' αυτόν το λόγο. Λυπούμαι δηλαδή για τη νομοθετική διαδικασία που χρησιμοποιείται -έστω και εν αγνοία αυτών που την υποστηρίζουν εδώ- ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στη δευτερολογία του ο κύριος Υφυπουργός δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να απαντήσει στη βαρύτατη κατηγορία μου. Την επαναλαμβάνω. Στις 17 Δεκεμβρίου διενεργείται με κλειστές προσφορές - πρώτο σκάνδαλο- διαγωνισμός για την πώληση της νησίδος Πρασονήσι που βρίσκεται στο νότιο τμήμα της Ρόδου εκτάσεως χιλίων διακοσίων στρεμμάτων με πρώτη τιμή 3,5 δισεκατομμύρια δραχμές. Και ακόμη με τις προκήρυξη δεν αποκλείεται η έκταση αυτή να αγοραστεί από Έλληνα ή ξένο επιχειρηματία που να τη χρησιμοποιήσει για ιδιοκατοίκηση, αγνοουμένων όλων των λόγων της εθνικής ασφαλείας. Και όλα αυτά όταν ο κύριος Υφυπουργός είχε δηλώσει σε όλους τους τόνους και μέσα στην Αίθουσα της Βουλής και εκτός αυτής ότι η πώληση νησίδων κλπ. δεν είναι επιτρεπτή και απαγορεύεται και μόνο ότι θα επιτρέπεται εφεξής με το νέο νόμο η παραχώρηση χρήσεως.

Με τη συμπεριφορά του αυτή ο κύριος Υφυπουργός απέδειξε ότι υπάρχει τεράστια απόσταση μεταξύ λόγων και πράξεων.

Και πώς θα μπορούσε κανείς να χαρακτηρίσει τη συμπεριφορά του κυρίου Υφυπουργού, ο οποίος για λόγους εντυπωσιασμού και καθησυχασμού της κοινής γνώμης άλλα δηλώνει στην Αίθουσα αυτή και με τις ευλογίες του άλλα πράττουν οι ελεγχόμενες απ' αυτόν υπηρεσίες.

Θα ήταν, κύριε Πρόεδρε, υπερβολή να υποστηρίξει κανείς ότι ο κύριος Υφυπουργός διακρίνεται για πολιτική αναξιοπιστία; Το αφήνω σε σας να το κρίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, την αναφορά του κ. Βαρβιτσιώτη στην υπόθεση Πρασονησίου τη σχολίασα στην προηγούμενη ομιλία μου. Πράγματι κάτι πρέπει να μας πείτε, κύριε Υπουργέ.

Έρχομαι στην επόμενη παρατήρηση καθαρά τεχνική. Στο άρθρο 14 παράγραφος 6 παραχωρείται δικαίωμα σε κάποιες βιομηχανικές, βιοτεχνικές επιχειρήσεις να αποκτήσουν μια προβλήτα. Παρακαλώ θερμώς, ό,τι κάπατε και στην προηγούμενη παράγραφο 3, όπου προβλέψατε ότι παρόμοιο δικαίωμα πρέπει να έχουν και οι ξενοδοχειακές και τουριστικές μονάδες πρέπει να το κάνουν και εδώ για να υπάρχει η συνέχεια της ομοιομόρφου αντιμετώπισης αυτών των δραστηριοτήτων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Συμφωνώ και το αποδέχομαι.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ. Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα.

Κύριε Υπουργέ, ορίζουμε τον αιγιαλό, όπως τον έχετε περιγράψει στο άρθρο 1, δηλαδή, ως «ζώνη ξηράς που περιβάλλει τη θάλασσα και βρέχεται από τις μεγαλύτερες αλλά συνήθεις

αναβάσεις των κυμάτων της». Όμως αυτός ο ορισμός δεν ισχύει στα Δωδεκάνησα. Ο αιγιαλός εκεί καθορίζεται με βάση αυτόν τον ορισμό συν δώδεκα επιπλέον μέτρα. Εν συνεχεία η «παραλία» ορίζεται σ' εμάς ως η ζώνη μέχρι του ορίου των δημοσίων ή ιδιωτικών ιδιοκτησιών.

Μου εζητήθη, γι' αυτό θέτω λοιπόν θέμα. Ή το ένα θα εναρμονιστεί με το άλλο, της Δωδεκανήσου, δηλαδή, προς το του πανελληνίου, ή του του πανελληνίου προς το της Δωδεκανήσου. Επαναλαμβάνω ότι υπάρχει σοβαρό θέμα, διότι αν μεταβληθεί αυτός ο ορισμός, πολλά από εκείνα τα οποία περιγράφουμε σε άλλα άρθρα και θεωρούμε ότι έχουν αποκλίνει βασικών προδιαγραφών δεν θα έχουν το χαρακτήρα που σήμερα εμφανίζεται να έχουν. Παρακαλώ να το αντιμετωπίσετε. Λαμβάνοντας υπ όψη σας ότι ο Κτηματολογικός Κανονισμός ισχύει μόνο στη Ρόδο, στη Κω και στο Λακκί της Λέρου και όχι σ' όλα τα Δωδεκάνησα.

Τέλος, έρχομαι στο θέμα της εφαρμογής του νόμου, δηλαδή διοίκηση στις νησιωτικές περιοχές. Είναι τόσο σύνθετη η διαδικασία ιδίως τώρα με την παρεμβολή του Υπουργείου Αιγαίου που θέλουμε δε θέλουμε πρέπει να δούμε πώς θα εφαρμοσθεί ο νόμος. Δηλαδή, διοίκηση, επιτροπές όχι μόνο στην έδρα του νομού. Παρακαλώ λοιπόν και εγώ να αντιμετωπίσετε το θέμα όχι της δεύτερης επιτροπής αλλά των επαρχείων. Θα προσφέρουμε έτσι υπηρεσίες στους πολίτες μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κατ' αρχήν θα ήθελα να αρχίσω με την αποδοχή ορισμένων παρατηρήσεων.

Συμφωνώ με τον κ. Παυλίδη και δέχομαι να μπει και το «ξενοδοχειακές».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Σε ποιο σημείο; Για να καταγραφεί στα Πρακτικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στο άρθρο 14 παράγραφος 6.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Πρέπει να το ξέρουμε εμείς που θα το ψηφίσουμε, διότι ο κ. Παυλίδης δεν θα το ψηφίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς, κύριε Κολιοπάνο. Γι' αυτό ερωτώ τον κύριο Υπουργό να το διευκρινίσει.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Πώς προδικάζετε, κύριε συνάδελφε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Παυλίδη, παρακαλώ διευκολύνετε. Το Σώμα είναι καταπονημένο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Έχετε χάσει και το χιούμορ σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν το έχω χάσει; Ίσως πρέπει να δανειστώ λίγο από εσάς!

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Τουλάχιστον αυτό πιστεύω εγώ ότι ο κύριος συνάδελφος θα ψηφίσει το άρθρο 2 στο οποίο αποδέχθηκα τις παρατηρήσεις του. Σε ό,τι διαφωνούσε ο κύριος συνάδελφος, εγώ το αποδέχθηκα. Συνεχίζω παρακάτω.

Στο άρθρο 5 παράγραφος 5 λέμε: «Η έκθεση και το διάγραμμα επικυρώνονται κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών...» κλπ. Εδώ τέθηκε το θέμα και στην επιτροπή να μην είναι απεριόριστος ο χρόνος, γιατί κάνουν κάποια χρόνια να απαντήσουν οι υπηρεσίες. Έτσι, μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται παράγραφος η οποία λέει: «Η παραπάνω σύμφωνη γνώμη του ΓΕΝ διατυπώνεται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών μηνών».

Επίσης, στο άρθρο 14 παράγραφος 2γ' μετά το «Μετά την προέγκριση χωροθέτησης...» κλπ., μπαίνει η εξής φράση «Γνώμες διατυπώνονται το αργότερο εντός προθεσμίας τριών μηνών». Αυτά όσον αφορά παρατηρήσεις συναδέλφων.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, σύντομα θέλω να πω τα εξής: Πιστεύω αυτό που είπε η κα Ξηροτύρη, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, ότι δηλαδή έγινε μια ουσιαστική συζήτηση εδώ στη Βουλή και ότι το Κοινοβούλιο δικαίωσε το ρόλο του. Μάλιστα είπε με πολύ πανηγυρικό τρόπο ότι στάθηκε και ικανοποιημένη,

γιατί ακριβώς αναγνωρίζεται ο ρόλος του Βουλευτή. Είναι δηλαδή αυτό το οποίο είπαμε από την πρώτη στιγμή ότι κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, υπήρξε η αποθέωση της δημοκρατικής διαδικασίας του Κοινοβουλίου. Δεν έγινε μια τυπική διαδικασία όπου ο καθένας έλεγε τη γνώμη του σε ότα μη ακουόντων. Αποδεχθήκαμε όσες προτάσεις πιστέψαμε ότι ήταν ορθές. Και πρέπει να ομολογήσετε ότι δεν μπορούσαμε να τις αποδεχθούμε όλες, διότι πολλές απ' αυτές τις προτάσεις ήταν αντιφατικές. Ακούσαμε πολλές προτάσεις από την απόλυτη προστασία του αιγιαλού, μέχρι τη νομιμοποίηση κάποιων αυθαιρέτων. Και εκεί μέσα χωρούσαν τα πάντα.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι θα έχουμε πειστεί όλοι μας ότι η προστασία του αιγιαλού και της παραλίας ως αγαθό κοινόχρηστο και ως αγαθό που πρέπει να παραδώσουμε τελικά και στις επόμενες γενιές, εξασφαλίζεται απόλυτα μ' αυτό το νομοσχέδιο.

Πιστεύω ότι και η συζήτηση των υπόλοιπων άρθρων την επόμενη εβδομάδα, θα μας δώσει πραγματικά τη δυνατότητα να διαμορφώσουμε ένα κείμενο νόμου που θα αντέξει στο χρόνο και θα μπορέσει να δώσει λύσεις σε όλα τα προβλήματα.

Θα έλεγα δε ότι πολλές φορές πιθανόν άδολα να αδικείτε, κύριε Βαρβιτσιώτη, γιατί ήταν τόσο το ενδιαφέρον μου μετά την τοποθέτησή σας, ώστε ζήτησα και μου έφεραν σχετικό βιβλίο, αλλά δεν ήθελα να απαντήσω για να μη σας δυσαρεστήσω. Έτσι λοιπόν το Πρασονήσι έχει την ίδια υφή ως νησί όπως το Βατραχονήσι στην πλατεία Συντάγματος. Διαβάζω λοιπόν ότι «Πράσο» ονομάζεται το ακρωτήριο στο νοτιοδυτικό όριο της Ρόδου που λέγεται και Πρασονήσι, γιατί συνδέεται με τη νότια ακτή της Ρόδου με στενό και χαμηλό λαιμό που από μακριά δίνει την εντύπωση του νησιού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Λαιμός, ο οποίος καταλαμβάνεται κατά το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από τη θάλασσα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γιατί εκνευρίζετε; Είναι σαφής η υπόθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Είμαστε στο τέλος. Σας παρακαλώ. Παρακαλώ όλοι μας να διατηρήσουμε χαμηλούς τόνους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Όποιοι αμφισβητεί την ιδιότητα αν είναι νησί, εμείς ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Και μόνο η ονομασία «Πρασονήσι», δεν σημαίνει ότι είναι νησί;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Βαρβιτσιώτη, η υφιστάμενη νομοθεσία, όχι αυτή που ψηφίζουμε σήμερα, δίνει τη δυνατότητα εκποίησης των νησιών και των βραχονησίδων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Σταματήστε τουλάχιστον αυτό το σκάνδαλο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αν θέλετε να το προστατεύσετε και θεωρείτε ότι είναι νησί, ψηφίστε τη συγκεκριμένη διάταξη, για να μην επιτρέπεται η εκποίηση των νησιών μας. Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αναστείλετε τουλάχιστον τον εν εξελίξει διαγωνισμό, διότι κάποιος ύποπτος βρίσκεται πίσω απ' όλη αυτήν την υπόθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει η κα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Θα είμαι πολύ σύντομη, κύριε Πρόεδρε. Θα πω δυο λόγια επειδή ελέγχθησαν και ακούστηκαν σχόλια και χαρακτηρισμοί οι οποίοι προσφέρονται για εκμετάλλευση, όπως «συνοικέσια».

Δεν κατέφερε τουλάχιστον το κόμμα μου να γεφυρώσει το κυβερνών κόμμα με τις σοσιαλιστικές του ιδέες. Η προστασία του αιγιαλού και της παραλίας, η εκμετάλλευση και η αξιοποίησή της, παρ' ότι σβήσατε τη λέξη «αξιοποίηση», επαφίεται σε μεγάλα ορατά και αόρατα ιδιωτικά συμφέροντα. Κατ' αυτήν την έννοια, να σας ευχηθούμε τα «суχαρίκια» για το διαζύγιο που έχετε πάρει με την ιδεολογία που εμείς εκπροσωπούμε και να αφήσω τα περί συνοικεσίων στον κ. Βαρβιτσιώτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Το συνοικέσιο αφορούσε το Συνασπισμό με το ΠΑΣΟΚ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Βαρβιτσιώτη, μη με διακόπτετε. Σας

παρακαλώ πάρα πολύ. Δεν θα ήθελα καθόλου κουφέτα από σας για οποιονδήποτε γάμο και μην τον επιχειρήσετε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 17 και θα γίνει η ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 του νομοσχεδίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί των άρθρων 2, 11, 12, 13 και 14 του νομοσχεδίου «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις», της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΤΗΣΗ

Για Διενέργεια «Ονομαστικής ψηφοφορίας στα άρθρα 2, 11, 12, 13, 14 του νομοσχεδίου «Αιγιαλός, Παραλία και άλλες Διατάξεις».

Οι Αιτούντες

- 1) Πρ. Παυλόπουλος
- 2) Αρ. Παυλίδης
- 3) Αντ. Μπέζας
- 4) Σπ. Σπύρου
- 5) Β. Τσίπρας
- 6) Ν. Αγγελόπουλος
- 7) Κ. Κιλτίδης
- 8) Γ. Γαρουφαλιάς
- 9) Σ. Καλαντζάκου
- 10) Γ. Ορφανός
- 11) Λ. Παπαγεωργόπουλος
- 12) Ι. Βαρβιτσιώτης
- 13) Θ. Βασιλείου
- 14) Λ. Κανέλλη
- 15) Α. Ξηροτύρη
- 16) Α. Μπενάκη
- 17) Ζ. Μακρή
- 18) Σ. Τσιτουρίδης
- 19) Ν. Νικολόπουλος
- 20) Η. Καλλιώρας
- 21) Σ. Ταλιαδούρος
- 22) Μ. Βαρβιτσιώτης
- 23) Ν. Λέγκας

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Παυλόπουλος. Παρών.

Ο κ. Παυλίδης. Παρών.

Ο κ. Μπέζας. Παρών.

Ο κ. Σπύρου. Παρών.

Ο κ. Τσίπρας. Παρών.

Ο κ. Αγγελόπουλος. Παρών.

Ο κ. Κιλτίδης. Παρών.

Η κα Καλαντζάκου. Παρούσα.

Ο κ. Ορφανός. Παρών.

Ο κ. Παπαγεωργόπουλος. Παρών.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης. Παρών.

Ο κ. Βασιλείου. Παρών.

Η κα Λ. Κανέλλη. Παρούσα.

Η κα Α. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη. Παρούσα.

Ήδη συνεπληρώθη ο προβλεπόμενος αριθμός αλλά θα διαβάσω και τους υπόλοιπους συναδέλφους.

Η κα Μπενάκη. Παρούσα.

Η κα Μακρή. Παρούσα.

Ο κ. Τσιτουρίδης. Παρών.

Ο κ. Νικολόπουλος. Παρών.
Ο κ. Καλλιώρας. Παρών.
Ο κ. Ταλιαδούρος. Παρών.
Ο κ. Βαρβιτσιώτης. Παρών.
Ο κ. Λέγκας. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι επειδή η επέτειος του Πολυτεχνείου είναι το Σάββατο, η καθιερωμένη αναφορά από τα κόμ-

ματα, την Κυβέρνηση και το Προεδρείο της Βουλής θα γίνει αύριο, ημέρα Παρασκευή, μετά το τέλος της συζήτησης των επίκαιρων ερωτήσεων και πριν εισέλθουμε στη συζήτηση της επερώτησης.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο, εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72, παράγραφος 3) θα λύσει τη συνεδρίαση για αύριο Παρασκευή 16 Νοεμβρίου 2001 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεως Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη μη καταβολή της σύνταξης και του δώρου των Χριστουγέννων στους συνταξιούχους, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης 17.35'

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

